

การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมหญิงรักรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย
ยุโรป และอเมริกา

A Comparative Study Behavior of Lesbians in Thai,
European and American Movies

การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมหญิงพฤติกรรมรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย
ยุโรป และอเมริกา

A Comparative Study Behavior of Lesbians in Thai,
European and American Movies

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2557

©2558

ขวัญดาว สุขสมัย

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์

เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป
และอเมริกา

ผู้วิจัย ขวัญดาว สุขสมัย

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ดร.ปฐมมา สตะเวทิน)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ดร.ธัญญลักษณ์ เอนกจำนงค์พร)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรยา สิงห์สงบ)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

10 มีนาคม 2558

ขวัญดาว สุขสมัย. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์, มีนาคม 2558, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา (135 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.ปฐมา สตะเวทิน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิง และวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกานงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยนำเอาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศพฤติกรรมเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน และแนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยา

ผลการวิจัยพบว่า ภาพยนตร์จากทั้ง 3 ทวีปมีการนำเสนอพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครเอกแตกต่างกัน คือ ประเทศไทยมีพฤติกรรมของตัวละครเอกเป็น “ทอม” และ “ดี้” และอเมริกามีพฤติกรรมของตัวละครเอกเป็น "เลสเบี้ยน" ในขณะที่ยุโรปมีพฤติกรรมของตัวละครเอกเป็น ทั้ง “ทอม” “ดี้” และ “เลสเบี้ยน”

โดยพฤติกรรมที่แสดงออกทางเพศไม่ว่าจะเป็น “ทอม” “ดี้” หรือ “เลสเบี้ยน” ระหว่างภาพยนตร์ของประเทศไทย ยุโรป และอเมริกา พบว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งบุคลิกภาพภายนอกไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า การแต่งกาย ทรงผม ท่าทางหรือการแสดงออกของ "ทอม" ก็จะมีลักษณะที่คล้ายผู้ชาย บุคลิกภาพภายในก็มีจิตใจที่เข้มแข็งกว่าผู้หญิงปกติ แต่ลึก ๆ ภายในจิตใจก็มีความอ่อนโยนจิตใจดีมีอารมณ์ที่อ่อนไหวโอบอ้อมอารีไม่ต่างไปจากผู้หญิงปกติ เช่นเดียวกับการแสดงออกที่สื่อถึงความรักคือ มีลักษณะของคำพูดที่ให้ความอบอุ่น ให้ความรู้สึกถึงการดูแล เอาใจใส่ เป็นห่วง ห่วงใย รวมไปถึงพฤติกรรมทางร่างกายที่แสดงออกถึงความรัก ไม่ว่าจะเป็นการจับมือ การกอด การจูบ รวมไปถึงการมีเซ็กส์

ในส่วนของ “ดี้” และ “เลสเบี้ยน” ก็มีลักษณะที่คล้ายกัน โดยบุคลิกภาพภายนอกไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ท่าทาง และการแสดงออกที่เหมือนผู้หญิงปกติทั่วไปสำหรับบุคลิกภาพภายในก็เช่นกัน คือมีจิตใจที่เหมือนผู้หญิง มีการรับรู้ และแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ที่ไม่แตกต่างไปจากผู้หญิงปกติที่มีอารมณ์น้อยใจ หึงหวง โกรธและเสียใจคล้าย ๆ กัน และในการแสดงออกที่สื่อถึงความรักก็จะมีลักษณะที่คล้ายกันนั่นคือ มีลักษณะของคำพูดที่ใส่ใจ มีความรู้สึก ห่วง ต้องการเป็น

คนสำคัญในสายตา มีความรู้สึกอยากให้ดูแล เอาใจใส่ เป็นห่วง ห่วงใย รวมไปถึงพฤติกรรมทางร่างกายที่แสดงออกถึงความรัก ไม่ว่าจะเป็นการจับมือ การกอด การจูบ รวมไปถึงการมีเซ็กส์

ในส่วนของปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง พบว่า โดยส่วนใหญ่แล้ว พฤติกรรมหญิงรักหญิงเกิดจากปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสังคม ตามลำดับ

คำสำคัญ: ภาพยนตร์, หญิงรักหญิง, รักร่วมเพศหญิง

Suksamai, K. M.Com.Arts (Strategic Communication), March 2015, Graduate School, Bangkok University.

A Comparative Study Behavior of Lesbians in Thai, European and American Movies (135 pp.)

Advisor: Patama Satawedon, Ph.D.

ABSTRACT

The objectives of the study aimed to study lesbian behaviors and factors affecting lesbian behaviors. These were compared and criticized by using Thai, European and American movies. The study is a qualitative research study. Concepts and theories about sexual diversities, homosexual behavior, and psychology were applied and used as the theoretical framework.

The results revealed that movies from 3 continents presented behaviors of leading actresses in different ways. Thai movies presented behaviors of leading actresses as “Tomboy” and “Lady” (A woman who prefers Tomboy), American movies presented behaviors of leading actresses as “Lesbian” and European movies presented behaviors of leading actresses as “Tomboy”, “Lady” and “Lesbian”.

It was found that behaviors of “Tomboy”, “Lady” or “Lesbian” found in the Thai, European and American movies were not different including their costumes and hairstyles. “Tomboy” acted out like men and they were mentally stronger than women. However, they had warm and emotional feelings like women. Expression of love was made through warm words, senses of concern and care including physical behaviors such as holding hands, hugging, kissing and having sexual intercourse.

“Lady” and “Lesbian” were similar in their external personalities such as dressing, gestures and actions that similar to women in general. Internal personalities presented similar psychological and emotional feelings that were not different from women. They had senses of emotionally hurt, jealousy, anger and regret. Expression of love was made through warm words. They had senses of jealousy, being importance, concern and care as well as physical behaviors such as holding hands, hugging, kissing and having sexual intercourse.

The factors causing lesbian behaviors included attitudinal, family, and social factors, accordingly.

Keywords: Movies, Lesbians

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาจากอาจารย์ ดร.ปฐมา สตะเวทิน อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระที่ได้ให้คำแนะนำให้ความรู้ ชี้แนะแนวทางการศึกษาและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ตรวจสอบรูปแบบและแก้ไขข้อบกพร่องในงาน ตลอดจนการให้คำปรึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ในงานวิจัย จนกระทั่งงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จ ครบถ้วนสมบูรณ์ไปได้ด้วยดี รวมถึงอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ได้ถ่ายทอดวิชา ความรู้ ซึ่งเป็นประโยชน์ รวมทั้งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง มาไว้ ณ โอกาสนี้

ขวัญดาว สุขสมัย

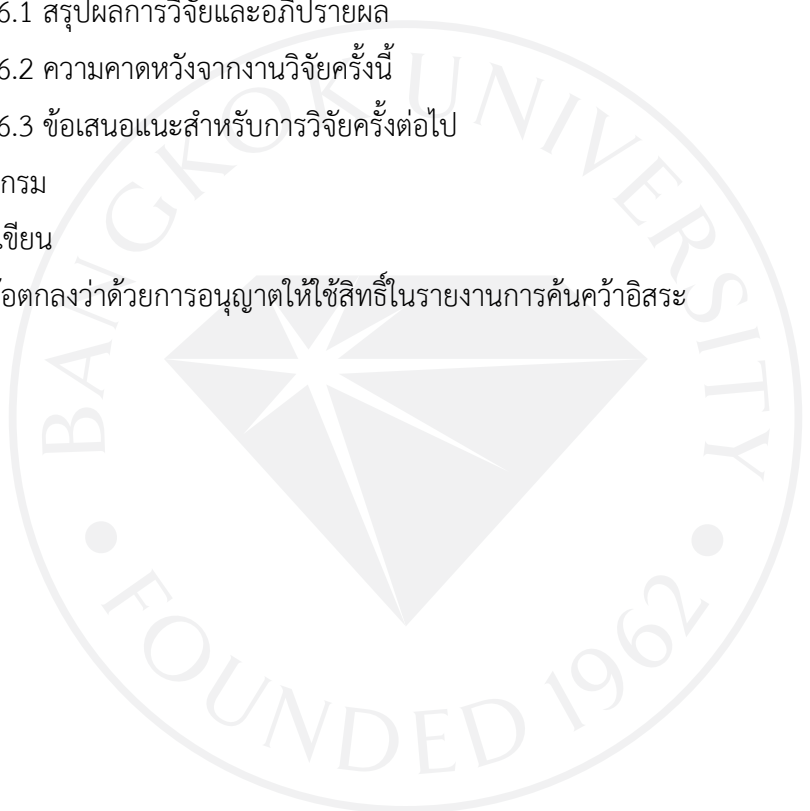

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย	1
1.2 คำถามนำวิจัย	11
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	11
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	11
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	12
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	13
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์	14
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ	25
2.3 แนวคิดพฤติกรรมเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน (Homosexual)	33
2.4 แนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยา	58
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	65
3.2 การรวบรวมข้อมูลและแหล่งข้อมูล	66
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์	
4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในภาพยนตร์แต่ละทวิป์	72
4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของทุกทวิป์	73
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์	
5.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง ในภาพยนตร์ของทุกทวิป์	103

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์	
5.2 รายละเอียดการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง ในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา	107
บทที่ 6 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
6.1 สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล	121
6.2 ความคาดหวังจากงานวิจัยครั้งนี้	128
6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	129
บรรณานุกรม	130
ประวัติผู้เขียน	135
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1: การแสดงประเภทของบทบาททางเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์หญิงรักหญิง ของไทยยุโรป และอเมริกา	68
ตารางที่ 3.2: การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตัวละคร แต่ละตัวในภาพยนตร์ตัวอย่างของทุกทวีป	70
ตารางที่ 4.1: สรุปพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของตัวละครแต่ละตัวในภาพยนตร์ตัวอย่าง	72
ตารางที่ 5.1: เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตัวละครแต่ละตัว ในภาพยนตร์ตัวอย่างของทุกทวีป	104

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย

ในยุคปัจจุบัน สื่อมวลชนถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคมค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นแง่ของการเป็นสื่อกลางในการให้ข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวัน (Information) การให้ความรู้หรือให้ข้อมูลทางการศึกษา (Education) การชักจูงใจให้คล้อยตาม หรือการโฆษณา (Persuasion or Advertising) หรือจะเป็นการให้ความบันเทิง (Entertainment) จนอาจกล่าวได้ว่า สื่อมวลชนได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของผู้คนไปเสียแล้ว (พงษ์เดช ศรีเลิศดี, 2544) ซึ่งในปัจจุบันสื่อมวลชนมีหลายประเภท เช่น สื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และโฆษณา ที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่มีอิทธิพลและสามารถเข้าถึงผู้คนได้เป็นจำนวนมากอย่างรวดเร็ว และที่สำคัญสื่อเหล่านี้ยังสามารถส่งสารได้ทั้งในรูปแบบของภาพและเสียง โดยจะมีภาพ ภาพเคลื่อนไหว คำพูดประกอบ ผู้รับสารไม่จำเป็นต้องนึกคิดหรือจินตนาการเอาเองซึ่งอาจทำให้เกิดความเข้าใจที่คาดเคลื่อนได้ง่าย (พงษ์เดช ศรีเลิศดี, 2544) และยังสามารถทำให้ผู้รับสารเข้าใจได้ง่ายกว่าสื่ออื่น ๆ และด้วยความที่เข้าถึงผู้รับสารได้ง่ายนั่นเอง ทำให้การที่จะสื่ออะไรออกมาในแต่ละครั้ง ผู้ส่งสารจะต้องทำการวิเคราะห์ผู้รับสารโดยละเอียด เป็นต้นว่ากลุ่มเป้าหมายคือใคร มีลักษณะภูมิหลังอย่างไร ลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นเช่นไรเพราะสิ่งเหล่านี้อาจมีผลต่อการรับรู้ทัศนคติ และการตีความของผู้รับสารได้นั่นเอง

สื่อมีธรรมชาติและคุณลักษณะที่แตกต่างกันไป สื่อบางประเภทก็เป็นการนำเสนอข้อเท็จจริง เช่น สารคดีที่ถูกถ่ายทอดผ่านทางหนังสือหรือภาพยนตร์ สื่อบางประเภทก็เป็นเพียงเรื่องแต่ง เช่น ภาพยนตร์ที่อาศัยจินตนาการในการสร้าง และสื่อบางประเภทก็เป็นเรื่องกึ่งจริงกึ่งแต่ง อย่างเช่น คัมภีร์ทางศาสนา หรือ ข้อมูลบนโลกอินเทอร์เน็ต ด้วยธรรมชาติดังกล่าว จึงมีการนำเอาทฤษฎีว่าด้วย “เรื่องราวในสื่อที่สะท้อนให้เห็นความเป็นจริงในสังคม (Reflection Theory)” มาใช้อธิบาย นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงช่วงเวลาที่แตกต่างกันร่วมด้วย แม้ว่าภาพสะท้อนที่ออกมาจากสื่อจะมีใช้การสะท้อนแบบตรง ๆ ชะทีเดียว แต่สื่อก็สามารถทำหน้าที่เป็นดั่งกระจกสะท้อนโครงร่างหรือโครงสร้างวิถีคิดของสังคมได้ในระดับหนึ่งแต่การที่เราจะสามารถมองทะลุโครงสร้างดังกล่าวได้ก็ต้องอาศัยการอ่านทะลุอย่างลุ่มลึกและประูประังจึงจะเข้าใจและเห็นภาพ ในโลกยุคปัจจุบันที่มนุษย์มีโอกาสมพบปะกันน้อยลง แต่จะอาศัยการรู้จัก พูดคุย และสร้างภาพลักษณ์ต่อกันผ่านสื่อซะเป็นส่วนมาก ดังที่เราเรียกกันว่า เราต่างก็กำลังมีชีวิตอยู่ใน “วัฒนธรรมที่มีสื่อเป็นตัวกลาง (Mediated Culture)” ด้วยเหตุนี้เอง บรรดาสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะเหล่าสื่อมวลชนจึงกลายเป็นกลไกสำคัญในการชักนำมนุษย์ให้มารู้จัก มีสังคมร่วมกัน รวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ต่อกันและกัน (กาญจนา แก้วเทพ, 2547)

สื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และโฆษณานั้นมีอยู่หลากหลายประเภท เช่นรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ที่ฉายในโรงภาพยนตร์ปกติหรือภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม สื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ หรือ Social Network โดยเฉพาะสื่อภาพยนตร์ที่เป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่เกิดจากการรวมศิลปะหลากหลายแขนงเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่มีอิทธิพลและมีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของผู้คนในสังคมค่อนข้างมาก จึงย่อมมีการนำเสนอเรื่องราวทั้งที่เกิดขึ้นจริงและเรื่องราวที่แต่งเติมเข้าไปเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่ต้องการจะสื่อ (อรุพงศ์ แพทย์ชชา, 2557) สื่อภาพยนตร์สามารถบอกเล่าเรื่องราวหนึ่ง ๆ ได้ในแบบที่ผู้รับสารมีความคล้อยตามหรือเข้าใจได้ในมุมมองที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นและสามารถสอดแทรกแนวคิดต่าง ๆ ได้อย่างแนบเนียน สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการให้ความรู้ ให้ความบันเทิง ใช้เปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้คนได้เพราะทุกเพศทุกวัยสามารถรับรู้ได้

ภาพยนตร์เป็นสื่อสารมวลชนประเภทหนึ่งที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวผ่านประสาทสัมผัสทั้งสองทาง คือ การดู และ การได้ยิน ภาพยนตร์นั้นกล่าวได้ว่าเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ค่อนข้างมีอิทธิพลมาก สามารถใช้น้อมนำวจิตใจผู้ชม และนำเสนอข่าวสารเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นสื่อที่นิยมใช้ในการสร้างความบันเทิงและการโฆษณาชวนเชื่อในด้านการเรียนการสอนและการฝึกอบรม ดังนั้น ภาพยนตร์นั้นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ดังนี้ 1) ภาพยนตร์เป็นสื่อที่ทำให้การสื่อสารโดยตรง เข้าถึงจิตใจและอารมณ์ ดูได้ทั้งภาพและเสียง ภาพเคลื่อนไหวนั้นยังให้ได้ทั้งสีและเสียงที่เป็นธรรมชาติ หรือแม้กระทั่งทำให้ผิดธรรมชาติก็ยิ่งได้ 2) ภาพยนตร์สามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ทางการเรียนรู้ ให้การเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม ให้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีคุณค่ามากมาย 3) ภาพยนตร์สามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ สามารถนำผู้ชมย้อนเวลากลับไปสู่อดีต เดินทางไปยังอนาคต และท่องไปยังโลกแห่งจินตนาการได้ 4) ภาพยนตร์สามารถแสดงเวลาจริง เวลาย่อ และเวลาขยาย ได้ด้วยเทคนิคการถ่ายปรับเวลา (Timelapse Photography) ทำให้เห็นดอกไม้บานได้ในเวลาไม่กี่นาที หรือการเคลื่อนไหวที่รวดเร็วก็สามารถทำให้ช้าลงได้ 5) ภาพยนตร์สามารถจำลองภาพเหตุการณ์ในอดีตได้ทุกแง่มุม และ 6) ภาพยนตร์ยังให้ประสบการณ์ร่วมเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดหรือสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันเพราะสามารถแสดง อธิบาย รายงาน สื่อสารความจริง การกระทำ เจตคติ และลักษณะที่เป็นนามธรรม ที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต, 2534, หน้า 215-216)

นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเปลี่ยนแปลงสังคมในด้านต่าง ๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากภาพยนตร์สามารถนำเอาภาพและเสียงของศิลปวัฒนธรรมจากแหล่งหนึ่งไปสู่แหล่งอื่น ๆ ได้เช่น การนำเอาศิลปวัฒนธรรมทางดนตรีและการแสดงของประเทศทางแถบตะวันตกไปสู่สายตาผู้ชมทางแถบเอเชีย นำไปสู่การเลียนแบบวัฒนธรรมและการแสดงออกทางพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตได้ และภาพยนตร์นั้นับว่ามีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของสังคม โดยภาพยนตร์บางเรื่องที่เรียกว่าภาพยนตร์ทำเงินหรือ

ภาพยนตร์เงินล้าน ซึ่งหมายถึง ภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อการโน้มน้าวจิตใจผู้คน ตั้งแต่การแต่งกาย บุคลิกของตัวละครก็อาจทำให้เกิดพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำคัญของ ภาพยนตร์ต่อภาวะสังคม ภาษาที่ใช้ในภาพยนตร์ก็มักมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของ คนในสังคมอย่างยิ่ง (นิพนธ์ ศุขปริดี, 2536, หน้า 31-35)

ซึ่งในปัจจุบันประเด็นเรื่องเพศที่สามก็ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นสัญลักษณ์ในวงการ สื่อสารมวลชนมากยิ่งขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะในสื่อภาพยนตร์ ซึ่งสามารถสะท้อนภาพชีวิตหรือ ถ่ายทอดด้านความเป็นอยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อมของเพศที่สาม มีการนำเสนอโดยใช้ตัวละครเอก เป็นเพศที่สาม และนำเสนอเรื่องราวโดยให้เพศที่สามเป็นตัวดำเนินเรื่อง ทั้งการเป็นตัวตลก หยาบ คาย และมีเนื้อหาลอกไปทางล่อแหลม ทั้งที่จริงแล้วภาพยนตร์เหล่านี้มีแง่มุมในด้านความสัมพันธ์ ระหว่างมนุษย์ที่น่าสนใจ (กัลปพฤกษ์, 2551, หน้า 24) ซึ่งสังคมไทยในปัจจุบันนี้ คงไม่สามารถ กล่าวได้ว่ามีเพียงเพศชายและเพศหญิงอีกต่อไปแล้ว เนื่องจากกลุ่มคนที่ถูกระบุให้เป็นเพศวิถึในสังคม (กลุ่มคนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ) ไม่ว่าจะ เป็นชายกับชาย หญิงกับหญิง หรือชายกับหญิงใน รูปแบบที่พิสดารออกไป มีการเปิดตัวต่อสังคมและได้รับการยอมรับมากยิ่งขึ้น ดังที่ได้มีการค้นพบ หลักฐานข้อมูลเรื่องเพศในข่าวออนไลน์ของแผนงานสร้างเสริมสุขภาพทางเพศ (จิตติมา ภาณุเดชะ, ณัฐยา บุญภักดี และธัญญา ใจดี, 2550) ซึ่งในอดีตสังคมจะให้คำนิยามบุคคลที่มี พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่า “พวกไม่ปกติ”แต่หากใครได้มีโอกาสหยั่งลึกเข้าไปในจิตใจของมนุษย์ กลุ่มนี้แล้ว เราก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าพวกเขาที่มีความเป็นมนุษย์ไม่ต่างจากคนที่เรียกตัวเองว่าเป็นพวก ปกติเลย” ความจริงแล้วปรากฏการณ์รักร่วมเพศนั้นได้มีมานาน โดยมีการบันทึกเอาไว้ว่า มี ปรากฏการณ์หญิงรักหญิงเกิดขึ้นตั้งแต่สมัย 612 ปีก่อนคริสตกาล (เอกรงค์ ภาณุพงษ์, 2532) ใน ประเทศไทยเองพฤติกรรมหญิงรักหญิงก็มีใช้เพียงจะเกิดขึ้น (ชลธิชา ศาลิคุปต์, 2532) แต่ถึงแม้ว่า ปรากฏการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นมานานแล้วแต่ทัศนคติของคนในสังคมที่มีก็แตกต่างกันไปตามยุคตาม สมัย เช่นสังคมปัจจุบันอาจจะมีการเปิดรับคนกลุ่มนี้มากยิ่งขึ้น แต่ก็ยังมีข้อกังขาและมุมมองในแง่ลบ จากคนบางกลุ่มอยู่ และถ้าหากว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นคนใกล้ชิดโดยเฉพาะถ้า เป็นลูกหลาน ครอบครัวส่วนใหญ่มักยอมรับไม่ได้เพราะถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติ เนื่องจากผิดไปจากกรอบ และบรรทัดฐานทางสังคม (วัลลภ ปิยะมโนธรรม, 2532)

นอกจากนี้ บิดามารดาส่วนใหญ่ยังเชื่อว่าสังคมยังไม่มีทางให้การยอมรับและให้โอกาสแก่ผู้ที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศได้อย่างเต็มที่ จึงเกิดความเป็นห่วงและกังวลว่าลูกหลานจะไม่สามารถดำรงชีวิต อย่างปกติสุขในสังคมได้เหมือนคนทั่ว ๆ ไป ยิ่งไปกว่านั้น ความเชื่อที่ว่าคนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ นั้นมักมีอารมณ์รุนแรง ฉุนเฉียว ก้าวร้าวก็ยังคงมีอยู่มาก เนื่องจากมีการปรากฏในสื่ออยู่บ่อย ๆ คนจึง มักมองภาพคนกลุ่มนี้ว่าเป็นพวก “วิปริต” (สุมาลี โดกทอง, 2549) ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วหาก พินิจพิเคราะห์กันตามจริงจะเห็นว่าไม่ได้มีเพียงผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่จะมีความรุนแรง

ก้าวร้าว คนทุกเพศทุกวัยหากได้รับการกระตุ้นก็ล้วนสามารถมีภาวะอารมณ์ดังกล่าวได้ทั้งสิ้น ดังนั้นสถาบันครอบครัวจึงถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ไม่ควรมองข้ามไป เพราะการที่ครอบครัวให้การยอมรับ เข้าใจ และเห็นใจลูกหลานของตนจะเป็นกำลังใจและเป็นสิ่งที่พึงสำคัญที่จะทำให้พวกเขากล้าที่จะยืนหยัดบนโลกแห่งความเป็นจริง กล้าแสดงออกถึงตัวตน และไม่ทำอะไรที่ผิดอันจะทำให้เกิดปัญหาต่อสังคม

เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง ค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิถีคิดหรือวิถีปฏิบัติ เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ ซึ่งมีใช้พฤติกรรมตามธรรมชาติ หากแต่เป็นการสร้างความหมายทางสังคม เพศวิถีจึงมีความสัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เพศในทุกแง่มุม เช่น ความปกติของการเป็นคนรักต่างเพศ หรือความผิดปกติของการรักเพศเดียวกัน หรือ ผู้หญิงดีคือผู้ที่อ่อนประสพการณ์หรือเป็นผู้รับในเรื่องเพศ (Passive) เพศสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับคนเพียงคนเดียว หรือหลายคน การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย/ ไม่ปลอดภัย รักต่างวัย รักนอกสมรส ทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างของเพศวิถีซึ่งมีความหลากหลาย เพศวิถีเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปได้ในแต่ละวัฒนธรรม ชนชั้น และกาลเวลา เช่นเพศวิถีในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์มองว่าการที่ผู้หญิงนุ่งผ้าขึ้นห่มสไบผืนเล็กปกปิดร่างกายไม่ถือว่ามี หรือเป็นผู้หญิงใจแตกใจง่ายแต่อย่างใด เพศวิถี จึงเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต และมีความเชื่อมโยงกับภาวะความเป็นหญิงหรือชายของผู้คนตามที่สังคมคาดหวังหรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่าเพศภาวะ (จิตติมา ภาณุเดชะ และคณะ, 2550)

ทัศนคติของสังคมไทยที่มีต่อเพศวิถีที่นักวิชาการต่างประเทศได้วิเคราะห์ไว้ว่ามีลักษณะทนได้แต่ยอมรับไม่ได้ (Jackson & Cook, 1999) และการดำรงชีวิตของคนกลุ่มน้อยเหล่านี้ในสังคมยังคงถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมในหลากหลายแง่มุม ดังเช่นเรื่องราวจากชีวิตจริงที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ “ชีวิตที่ถูกละเมิด: เรื่องเล่ากะเทย ทอม ดี หญิงรักหญิง ชายรักชาย และกฎหมายมนุษยชนระหว่างประเทศ” (จันทร์จิรา บุญประเสริฐ, 2554) หากจะพูดกันตามจริงเพศที่สามถือได้ว่าเป็นเพศที่คอยสร้างสีสัน ส่วนมากเป็นคนตลก เฮฮา สร้างเสียงหัวเราะได้ดี อีกทั้งยังมีความสามารถที่หลากหลาย หากแต่บางคนก็ยังมีรู้สึกกับบุคคลเหล่านี้ในแง่ลบ ทั้งนี้อาจเกิดจากการปรากฏภาพตัวแทน (Representation) ของเพศวิถีที่ออกมาตามสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์ ที่มักให้บทบาทของกลุ่มคนเพศที่สามในเชิงลบ เช่นว่า เป็นตัวตลก บทที่สื่อถึงความรุนแรง โหดเหี้ยม นอกจากนี้จะสังเกตได้ว่าละครโทรทัศน์หรือภาพยนตร์แทบจะทุกเรื่องต้องมีตัวละครเป็นตัวที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถี และเนื้อหาก็มักจะสื่อถึงเรื่องราวความรักของเพศวิถีมากยิ่งขึ้นในแง่มุมที่หลากหลาย ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นหลายครั้งก็เป็นการยึดเยียดมุมมองโดยสื่อ ซึ่งเป็นการสะท้อนภาพที่มีลักษณะบิดเบือนไปจากความเป็นจริง จึงส่งผลต่อมุมมองหรือทัศนคติของคนในสังคมได้ ทั้งที่ในความเป็นจริงกลุ่มเพศที่สามที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้สังคมก็มีอยู่มาก

ในการสื่อเรื่องราวของเพศวิถีผ่านสื่อภาพยนตร์จึงถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญเพราะนอกจากภาพยนตร์จะเป็นสื่อที่เป็นสินค้าเพื่อความบันเทิงแล้ว ยังเป็นสื่อที่สะท้อนให้เห็นถึงศิลปวัฒนธรรมของชาติอีกด้วย (ดวงกมล หนูแก้ว, 2548) ดังนั้น จึงได้มีการนำเรื่องราวของเพศที่สามเข้ามาถ่ายทอด โดยจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันได้มีการนำเสนอบุคคลหรือนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดทั้งความบันเทิงและการสื่อสารอย่างตรงกลุ่มเป้าหมายรวมถึงสามารถเข้าใจในความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มคนดังกล่าวอีกด้วย

บริบทของเพศวิถีที่ถูกสื่อสารผ่านภาพยนตร์ไทยในสมัยก่อนนั้นกล่าวได้ว่าถูกปิดกั้น (อรพงค์ แพทย์คชา และสุรภกิจ ปรางสร, 2557) คำว่า “บริบท” คือ สิ่งที่เกี่ยวข้องโดยรอบ สภาพแวดล้อม และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่รายล้อมเหตุการณ์หนึ่ง เรื่องหนึ่ง ประเด็นหนึ่ง อะไรที่เป็น “เงื่อนไข” ทำให้ปรากฏการณ์ที่เราสนใจศึกษานั้น มัน “เกิดขึ้น-คงอยู่-สลายไป” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542) และ “บริบททางสังคม” คือ ส่วนต่าง ๆ ของสังคมที่เป็นปัจจัยกำหนดให้ประเพณีและวางตัว เช่น การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา ศาสนา ความเชื่อ เป็นต้น โดยสิ่งเหล่านี้คือตัวกำหนดคนในสังคมให้ความสนใจและประเพณีปฏิบัติตรงกันนั่นเอง ดังนั้น “บริบทของเพศวิถี” ก็คือการแสดงออกของเพศวิถี โดยเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นของตัวเอง ออกมาให้เป็นที่ไปตามลักษณะวัฒนธรรมและสังคมนั้น ๆ โดยการสร้างตัวกลางซึ่งก็คือภาพยนตร์ขึ้นมา ประเด็นที่กล่าวว่าบริบทของเพศวิถีที่นำเสนอผ่านสังคมไทยในสมัยก่อนนั้นถูกปิดกั้น เนื่องจากมีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือที่เรียกกันว่าเพศที่สาม สังคมไทยได้ถูกสั่งสอนกันมา ช้านานว่าความรักปกติที่จะเกิดขึ้นได้และยาวนานจะต้องเป็นความรักระหว่างหญิงกับชายเท่านั้น ส่วนความรักของเพศเดียวกันถือเป็นเรื่องที่ไม่ปกติ ไม่ยืนยาว และเป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรมและความดีงาม ในสมัยก่อนจึงไม่มีใครคิดจะทำภาพยนตร์ประเภทนี้เพราะสิ่งที่ได้รับกลับมานั้นจะไม่คุ้มค่ากับการลงทุนที่เสียไป และอาจได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงลบจากสังคมเพราะยังไม่มีการยอมรับ

แต่ในปัจจุบันสื่อภาพยนตร์พยายามเจาะกลุ่มคนดูแนวนี้ เพราะในความเป็นจริงกลุ่มเพศวิถีมีจำนวนไม่น้อยในสังคม เพียงแต่ยังมีการเปิดเผยและแสดงตัวไม่มากนัก อีกทั้งสังคมในปัจจุบันเริ่มให้การยอมรับ เปิดกว้าง และให้ความสนใจกับกลุ่มคนรักร่วมเพศเพิ่มมากขึ้น ฉะนั้นบทบาทของภาพยนตร์จึงกล่าวได้ว่ามีความสำคัญและทรงอิทธิพลมาก เพราะคนสร้างภาพยนตร์ต้องทำหน้าที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของเพศวิถี ทำให้สังคมได้ยอมรับและสนใจมากขึ้นกว่าเดิม มีกรณีตัวอย่างของภาพยนตร์ที่ต้องการสะท้อนมุมมองของเพศที่สาม ดังต่อไปนี้

ภาพยนตร์เรื่อง “รักแห่งสยาม” ที่ได้ถ่ายทอดเรื่องราวความรักทั้งในแบบชายหญิงปกติและแบบรักร่วมเพศอย่างน่าสนใจ สิ่งที่น่าสนใจและทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้มีชื่อเสียงขึ้นมา คือ ความรักระหว่างเพื่อนที่เป็นเพศชายเหมือนกัน ทำให้ผู้ชมมองว่าเป็นการนำเสนอเรื่องราวเพศวิถีผ่านมุมมอง

ด้านครอบครัว (แบรนต์เวิร์ลด์, 1551) ตั้งคำถามของ คุณชลเทพ ปันบุญชู นักวิชาการอิสระด้านสังคมได้กล่าวไว้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มีการนำเสนอมิติทางสังคมวิทยาภาควิเคราะห์เนื้อหา ว่าด้วยเรื่องครอบครัว ความรัก และวิถีชีวิตวัยรุ่น ทั้งยังดำเนินเรื่องโดยใช้ตรรกะแสดงความเป็นเหตุเป็นผลของเรื่องราวได้ดี มีคำอธิบายเพียงพอที่จะทำให้ผู้ชมเข้าใจถึงวังวนแห่งชายรักชาย แต่ทว่าแก่นแท้ของเรื่องมิได้เน้นไปที่ความรักของชายและชาย หากแต่เป็นนิยามความรักในหลากหลายมิติ ทั้งมิตรภาพ ครอบครัว ความผูกพันที่มีได้เน้นความใคร่เป็นที่ตั้ง (ชลเทพ ปันบุญชู, 2550) จะเห็นว่ามีภารกิจเอาคุณค่าด้านการนำเสนออารมณ์ทางความคิดและการแสดงออกผ่านตัวละครเพื่อทำให้ครอบครัวยอมรับและเปิดใจ สาเหตุที่ทำให้สมาชิกในครอบครัวมีอาการเบี่ยงเบนทางเพศส่วนหนึ่งมาจากสภาพแวดล้อมและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หากครอบครัวไม่เข้าใจกันก็จะทำให้เกิดอคติเวลาเกิดปัญหาจนนำไปสู่ปัญหาครอบครัวและปัญหาอื่น ๆ ตามมาในที่สุด

ภาพยนตร์เรื่อง “ห่อแก้วแตก” เป็นการนำเสนอเรื่องราวของเพศวิถีในสังคมอย่างมีมิติผ่านความบันเทิงและความตลกในรูปแบบที่มีความโดดเด่น เน้นให้เพศที่สามได้แสดงความเป็นตัวของตัวเองและความสนุกสนานในแบบที่พวกเขาเป็น โดยเรื่องนี้จะสะท้อนให้เห็นว่าเพศที่สามมิใช่บุคคลที่แปลกหรือผิดปกติในสังคมแต่อย่างใด หากแต่เป็นกลุ่มคนอีกพวกที่ได้รับการยอมรับในตัวตนและความสามารถในสังคมโดยไม่กลัวที่จะโดนสังคมประณาม

ภาพยนตร์เรื่อง “It gets better ไม่ได้ซื่อให้มารัก” เป็นการนำเสนอประเด็นว่าด้วยการอยู่ร่วมกันของกลุ่มคนที่มีรสนิยมทางเพศที่หลากหลายในสังคมผ่านบุคคลสามช่วงวัย ส่วนหนึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้พยายามที่จะสะท้อนให้เห็นว่า การเป็นกะเทยไทยนั้นแสนจะลำบาก แต่การที่จะเป็นกะเทยไทยซึ่งได้รับการยอมรับในสิ่งที่ตนเป็นและสามารถดำรงชีวิตอย่างปกติในสังคมได้นั้นยากยิ่งกว่า แต่ในขณะที่เดียวกันภาพยนตร์ก็ไม่ได้สร้างมาเพื่อตอกซ้ำโชคชะตาอันรันทดแต่เพียงอย่างเดียว เพราะตัวละครที่ชื่อว่า ไพ ที่เปรียบเหมือนเป็นตัวแทนของคนในสังคม ก็มีได้มองว่ากะเทยเป็นพวกผิดเพศ หรือผิดปกติแต่อย่างใด กลับกันเขาก็กลับยอมรับในตัวตนอย่างไรซึ่งเงื่อนไขและผลประโยชน์แอบแฝง ขณะที่ตัวละครที่ชื่อ ต้นไม้ ก็ได้มีมุมมองที่มีต่อกะเทยเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิงหลังจากที่ได้สัมผัสและสนิทสนมถึงขั้นผูกพันรักใคร่ (ณัฐพงษ์ โอชะพนม, 2555)

ภาพยนตร์เรื่อง “She เรื่องรักระหว่างเธอ” โดยมีนักแสดงนำ “บัว” (ต่าย - เพ็ญพักตร์ศิริกุล) ผู้หญิงคนหนึ่งเหมือนจะมีชีวิตที่สมบูรณ์แบบตัดสินใจหันหลังให้สามี (พลีน-ศุภชัย เกิดสุวรรณ) และ “แพรว” ลูกสาว ด้วยเหตุผลที่ไม่สามารถบอกพวกเขาได้ ความโดดเดี่ยว ความเหงา กำลังใจ ที่เข้ามาโดยไม่เรียกร้องจาก ช่างภาพหญิงผู้มาดมั่นกับการทำงานที่ชื่อ “จูน” ทำให้เธอค้นพบความหมายที่ลึกซึ้งของความรักครั้งใหม่ของชีวิตเป็นการสื่อสารความรู้สึก อารมณ์และความคิดของผู้หญิง โดยแก่นของเรื่องอยากให้คนดูได้หันกลับมามองความรักของตัวเองว่าทุกวันนี้เราทำ

อะไร ๆ ให้กับชีวิตมากมายเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข ชื่อเสียงเงินทอง การยอมรับในสังคม จนไม่เคยหยุดถามตัวเองว่า เพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุนิยมนั้นต้องการเพื่อที่จะมาทดแทนความรักที่ไม่เคยได้รับ ไม่เคยใส่ใจ หรือ ละเลยไปกับคนรอบข้างที่เรารักและรักเรา จนกระทั่งเมื่อเราสูญเสียไปแล้วถึงได้คิด

ภาพยนตร์เรื่อง “Yes or No อวยรักก็รักเลย” ถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์แนวใหม่ที่หยิบเอามุมมองของหญิงรักหญิงมานำเสนอ โดยต้องการสื่อให้เห็นว่า ความรักนั้นเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา และไม่จำเป็นต้องเป็นเพศใด เพราะถือว่าหากมันเกิดขึ้นแล้วจริงใจยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น มันก็เป็นความรักบริสุทธิ์ และเป็นรักที่แท้จริงได้ แก่นของภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ต้องการสนับสนุนให้คนหันมารักเพศเดียวกันแต่อย่างใด แต่เป็นการนำเสนอมุมมองความเป็นจริง ซึ่งทุกคนควรยอมรับว่ามันมีอยู่จริง ๆ และเกิดขึ้นได้จริง ทั้งชายรักชาย หญิงรักหญิงนั้นมีมานานแล้ว เพียงแต่ผู้ผลิตในปัจจุบันกล้าที่จะนำเสนอและตีแผ่อย่างตรงไปตรงมามากขึ้นเท่านั้นเอง

จากตัวอย่างของภาพยนตร์ที่ต้องการสะท้อนมุมมองของเพศที่สาม แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญในการเป็นสื่อกลางให้เพศปกติได้รับรู้ถึงความเป็นตัวตนของเพศที่สามได้อย่างชัดเจน อีกทั้งกลุ่มคนเพศที่สามก็ได้รับแง่คิด มุมมอง จากภาพยนตร์นั้น ๆ อันจะนำไปสู่ความกล้าที่จะเปิดเผยตัวตนมากยิ่งขึ้นอีกด้วย เรียกได้ว่าภาพยนตร์แนวนี้กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดภาพยนตร์กว้างขึ้นเรื่อย ๆ โดยกระตุ้นให้คนในสังคมยอมรับเพศที่สาม ในทางกลับกันแม้ว่าจะมีภาพยนตร์หลายเรื่องที่ได้รับคำชมในส่วนของเนื้อหา กระบวนการผลิต แนวคิด การนำเสนอมุมมองของเพศวิถี และการเพิ่มระดับของภาพยนตร์ไทย แต่ก็ยังมีภาพยนตร์บางเรื่องที่ไม่ได้รับการอนุญาตให้เผยแพร่เนื่องจากมีเนื้อหาที่ขัดต่อศีลธรรมอันดี เช่น *Insects in the Backyard* เนื่องจากได้มีการนำเสนอภาพขององคชาติ การร่วมเพศ การค้าประเวณี ความรักที่พยายามไขว่คว้า ความต้องการทางเพศที่ล้น แต่หากได้มีการเผยแพร่แล้วผู้ชมมองในแง่ของการเรียนรู้และมองเป็นภาพสะท้อนความจริงในสังคม เชื่อว่าก็จะเข้าใจในประเด็นที่ว่า การสร้างครอบครัวที่ดีเป็นอย่างไรได้ (อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล, 2553)

จากประเด็นข้างต้น แสดงให้เห็นว่า แม้โลกมนุษย์หรือสังคมไทยเองมีการนำเสนอถึงบทบาทของเพศวิถีค่อนข้างไปในเชิงลบ ส่งผลให้สังคมไม่ยอมรับในตัวตนของเพศวิถี สังเกตได้ว่าการสื่อสารเรื่องราวของเพศวิถีผ่านทางสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะสื่อภาพยนตร์มีความเสี่ยงที่จะถูกฟ้องร้อง วิพากษ์วิจารณ์ โดยเฉพาะจากกลุ่มคนที่ถูกพาดพิง แต่ทว่าจากรูปแบบการนำเสนอภาพยนตร์เพศวิถีที่มีความหลากหลายซึ่งสอดแทรกเข้ามาในวงการภาพยนตร์ในปัจจุบัน ทำให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์มีความเติบโตอย่างต่อเนื่อง และเริ่มมีวิวัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น เช่นมีการผลิตภาพยนตร์ที่มีมุมมองหลากหลายมากยิ่งขึ้น ภาพยนตร์หลายเรื่องสร้างรายได้สูงจนทำให้เข้าสู่ยุคของภาพยนตร์ ตัวละครกะเทย ทอม ดี ได้เข้ามามีบทบาทจนสามารถก้าวสู่ตัวละครหลักของภาพยนตร์หลาย ๆ เรื่องได้เริ่ม

ตั้งแต่สมัย พ.ศ. 2528 ภาพยนตร์เรื่อง เพลงสุดท้ายได้เข้าฉาย ซึ่งวงการภาพยนตร์ยังไม่ค่อยกล้าทำเกี่ยวกับรักร่วมเพศมากนัก แต่หลังจากนั้นก็ได้มีภาพยนตร์แนวรักร่วมเพศมากขึ้น เช่น สตรีเหล็กที่สามารถสร้างรายได้สูงถึง 98.7 ล้านบาท (ฟรานซิส นันตะสุนทร, 2548) เป็นการจุดประกายให้กับผู้สร้างภาพยนตร์ว่าภาพยนตร์แนวรักร่วมเพศสามารถทำรายได้ให้กับภาพยนตร์ได้ ตัวผู้กำกับที่มีผลงานต่อเนื่องอย่าง พจน์ อานนท์ ที่แม้ว่าผลงานของเขาอาจจะไม่ได้รับการวิจารณ์ในด้านบวกมากนัก แต่ในแง่ของผู้สร้างภาพยนตร์ก็ถือว่าได้รับการตอบรับอย่างสม่ำเสมอ โดยผลงานแนวรักร่วมเพศที่เคยสร้าง เช่น เพื่อนรักมิ้งวะ, แต่วะเตตินระเบิด หรือปล้นนะยะ ก็เปรียบดั่งตัวจุดชนวนระเบิดที่ทำให้ผู้สร้างภาพยนตร์หลายคนหันมาสร้างภาพยนตร์แนวรักร่วมเพศ เนื่องจากเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในไทยและต่างประเทศ (ฟรานซิส นันตะสุนทร, 2548)

เพศวิถีจึงได้รับการพูดถึงในวงการภาพยนตร์ว่าเป็นภาพยนตร์ที่มีความน่าสนใจ ง่ายต่อการลงทุนในการสร้าง เพราะว่าการนำเสนอแง่มุมของเพศวิถีสามารถสร้างแรงจูงใจทางเพศและสร้างกระแสเพื่อเรียกร้องความสนใจก่อนภาพยนตร์เข้าฉายได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นที่ต้องการของต่างชาติมากขึ้นเพราะต่างชาติไม่มีกะเทยเด็ก ๆ วัฒนธรรมที่แสดงออกอย่างเปิดเผยเหมือนในไทย เห็นได้จากการที่ภาพยนตร์เพศวิถีหลายเรื่องแม้จะไม่ได้ดังในไทยมากมายหรืออาจไม่ได้รับรางวัล แต่กลับถูกซื้อลิขสิทธิ์ไปฉายในหลากหลายประเทศ อาทิ ออสเตรเลีย ซานฟรานซิสโก ญี่ปุ่น ไต้หวัน ลอสแอนเจลิส อัมสเตอร์ดัม และถูกนำไปฉายในเทศกาลภาพยนตร์ต่าง ๆ เช่น เทศกาลเกย์เลสเบียน เทศกาลเมืองคานส์ ในขณะที่เดียวกันกระแสภาพยนตร์รักร่วมเพศในต่างประเทศก็มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีการนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับรักร่วมเพศลงไปในภาพยนตร์หลายเรื่อง อาทิเช่น “Spring Fever” เป็นภาพยนตร์รักร่วมเพศที่สามารถคว้ารางวัลเขียนบทยอดเยี่ยมในงานเทศกาลหนังเมืองคานส์ ในปี ค.ศ. 2009 “Milk” เป็นภาพยนตร์แนวน่ารักไม่มีความรุนแรง แต่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เหล่าเพศวิถีได้ เพราะเป็นการนำเสนอแง่มุมของนักต่อสู้เพื่อสิทธิของกลุ่มรักร่วมเพศและผู้ชายที่เป็นพวกรักร่วมเพศคนแรกที่ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเทศมนตรี ซึ่งความกล้าเปิดเผยและยืนหยัดอย่างกล้าหาญเพื่อความถูกต้องนี้เองทำให้เกิดแรงผลักดันและส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของชีวิตคนจำนวนมาก (อภิรักษ์ บัญเรื่องพะเนา, 2552)

จากกระแสภาพยนตร์เพศวิถีที่ได้รับความนิยม ทำให้มีการสร้างภาพยนตร์ประเภทนี้ออกสู่สายตาสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันผู้รับชมสามารถเปิดรับมุมมองของภาพยนตร์แนวนี้นี้ได้มากขึ้น มีผลงานวิจัยกล่าวว่ากลุ่มผู้รับชมที่เป็นเพศหญิงและเพศที่สามจะมีความชอบในภาพรวมของภาพยนตร์และตัวละครที่มีเพศวิถีมากกว่าเพศชาย (ฐิติรัตน์ สมิตินันท์, 2553) แสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเพศที่สามกำลังมีอัตราการเจริญเติบโตมากขึ้นด้วยปัจจัยต่าง ๆ เช่น สภาวะทางสังคม การเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย กระบวนการต่าง ๆ ในการสร้าง (การเขียนบท, การสื่อสาร, การถ่ายทอ, ตัวละคร, การถ่ายทำ, การตัดต่อ และการทำตลาด) และความชื่นชอบ

และมุมมองของตัวผู้รับชมเอง ฉะนั้นเป็นหน้าที่ของสื่อที่จะต้องใช้วิจารณ์ญาณในการนำเสนอเรื่องราว โดยถ่ายทอดแนวคิด วิธีชีวิต และความเป็นไปของเพศวิถี เพื่อสะท้อนความเป็นจริงอย่างเป็นธรรม และเหมาะสม เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ ลดอคติ และนำไปสู่การมีทัศนคติที่ดี และยอมรับในความเป็นมนุษย์ของกลุ่มเพศวิถี อันจะทำให้กลุ่มเพศวิถีกล้าที่จะเปิดเผย แสดงตัวตน มีการปรับตัวที่ดี สามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้อย่างเต็มที่ และใช้ชีวิตอย่างปกติในสังคมได้ในที่สุด

จึงกล่าวได้ว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อสะท้อนภาพของสังคมภาพยนตร์จัดเป็นศิลปะมวลชน

(Mass Art) ริคคิโอโต คานูโด (Ricciotto Canudo) นักทฤษฎีและนักวิจารณ์ภาพยนตร์ชาวอิตาลีเขียน ขนานนามภาพยนตร์ว่าเป็น “ศิลปะแขนงที่เจ็ด” (The Seventh Art) เนื่องจากภาพยนตร์เป็นงาน วิจิตรศิลป์ชนิดหนึ่งที่ผนวกศิลปะดั้งเดิมหกแขนงที่เก่าแก่กว่าไว้ด้วยกัน ได้แก่ จิตรกรรม สถาปัตยกรรม นาฏกรรม ดนตรี ละคร และวรรณกรรม การสร้างภาพยนตร์จึงเปรียบเสมือนการสร้างงานศิลปะที่ต้อง รวบรวมศิลปะจากหลากหลายสาขามาทำงานร่วมกัน (บุญรักษ์ บุญญะเขตมาลา, 2538, หน้า 28)

ภาพยนตร์ได้รับการยกย่องให้เป็นงานศิลปะ แต่ความจริงประการหนึ่งก็คือนอกเหนือจาก การเป็นงานศิลปะแล้ว ภาพยนตร์ยังจัดเป็นงานด้านสื่อสารมวลชนและถือเป็นสื่อมวลชนที่ขึ้นหน้าขึ้น ตา เป็นสากล และใหญ่ที่สุดของโลกอีกด้วย (โตม สุขวงศ์, 2526, หน้า 77) และภาพยนตร์ยังเป็นสื่อ ที่มีการกระจายอย่างกว้างขวาง มีจุดประสงค์เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้ชมจำนวนมาก ดั้งนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าภาพยนตร์จำเป็นต้องตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขของสังคม มีผู้เชื่อว่าภาพยนตร์ เป็นงานที่ตกอยู่ในสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์และเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการเมือง ภาพยนตร์เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมและผลผลิตของสังคมหนึ่ง ๆ และน่าจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ เข้าใจสังคมนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย ซึ่งการกล่าวเช่นนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์มีความ เกี่ยวข้องกับสังคม และเป็นภาพสะท้อนสังคม (Movie as Reflection) การสร้างภาพยนตร์เป็นตัว บ่งชี้ว่าสังคมในขณะนั้นมีสภาพและทิศทางเป็นเช่นไร (ฉัตรชัย จันทร์ศรี, 2544, หน้า 50)

มาร์แชลล์ แม็คลูฮาน (Marshall McLuhan) นักทฤษฎีทางด้านสื่อสารมวลชนที่มีชื่อเสียงได้ แสดงทัศนะเกี่ยวกับภาพยนตร์ว่า เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญไม่น้อยต่อสังคม ปัจจุบัน เพราะนอกจากภาพยนตร์จะเป็นเครื่องขยายฝันให้กับคนส่วนมากเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่ต้อง พบเจอในชีวิตประจำวันแล้ว ภาพยนตร์ยังเป็นสิ่งจำลองภาพชีวิตของมนุษย์ในหลายรูปแบบ ภาพยนตร์บางเรื่องสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาสังคมและตีแผ่ความจริงที่เกิดขึ้น รวมทั้งมีการนำเสนอ แนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้น ๆ โดยส่วนมากจะสอดแทรกข้อคิดและวิธีต่าง ๆ ไปในภาพยนตร์ นั่น คือ บทบาทของภาพยนตร์ในปัจจุบันไม่ได้จำกัดอยู่ที่การสร้างฝันหรือเป็นเพียงสื่อเพื่อความบันเทิงอีก ต่อไป บทบาทของภาพยนตร์ดังกล่าวสนับสนุนทฤษฎีของแม็คลูฮานที่ว่า “สื่อคือตัวข่าวสาร” (Medium is the Message) โดยภาพยนตร์นั้นจัดเป็นทั้งสื่อ (Medium) และตัวข่าวสาร (Message) ในเวลาเดียวกัน (ศิริ เลากัยกุล, 2533, หน้า 3-4)

แม้ว่าภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์จะมีไม่ความเป็นจริง เนื่องจากภาพยนตร์เป็นเพียงมายา ภาพที่นำเอาส่วนผสมของบางสิ่งบางอย่างที่เป็น "ความเป็นจริง" เช่น ตัวคนจริง ๆ ภาษาพูด เป็นต้น มาผสมผสานกับบางอย่างที่ "ไม่เป็นจริง" เช่น เค้าโครงเรื่อง การแสดงของตัวละคร การลำดับเวลา และสถานที่ เป็นต้น แต่ท้ายที่สุดแล้วสิ่งที่ภาพยนตร์ต้องการก็คือในช่วงเวลาที่ผู้ชมนั่งชมอยู่นั้น ภาพยนตร์จะชักชวนให้ผู้ชมเชื่ออยู่เสมอว่าสิ่งที่ปรากฏแก่สายตาผู้ชมนั้นเป็นความจริง ภาพยนตร์จึงมิได้เป็นเพียงแค่อุตสาหกรรมที่สร้างเพื่อความบันเทิงเท่านั้น หากแต่ยังถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมสร้างอุดมการณ์อย่างหนึ่ง ตามความหมายของ หลุยส์ อัลธุสแซร์ (Louis Althusser) ที่กล่าวว่า อุดมการณ์คือการประสานระหว่างสิ่งที่จอมปลอมกับสิ่งที่ป็นจริง แล้วก็นำมาเสนอเรื่องราวกับว่าทั้งหมดนั้นคือความจริงทั้งสิ้น (กาญจนา แก้วเทพ, 2535, หน้า 13)

Jowett และ Linton (1989, pp. 83-85) ได้กล่าวว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่ทำหน้าที่ "สะท้อนภาพของสังคม" (Movie as Reflection) โดยทั้งคู่ได้ให้เหตุผลว่า นอกจากภาพยนตร์คำนึงถึงแง่ของศิลปะแล้วยังต้องคำนึงถึงระบบธุรกิจ เพราะการลงทุนที่สูงของภาพยนตร์จึงทำให้ต้องดึงดูดคนให้มาดูภาพยนตร์ โดยการนำเสนอเนื้อหาจะต้องคำนึงว่าต้องได้รับการยอมรับจากผู้ชมจำนวนมาก จึงยอมมีแนวโน้มนำเสนอสิ่งที่ใกล้เคียงกับชีวิตของผู้ชมมากที่สุด ซึ่งถ้าภาพยนตร์นำเสนอภาพที่มีความแตกต่างไปจากปกติหรือสภาพการณ์ทั่วไป ผู้ชมอาจเกิดความสับสนและไม่ประสบความสำเร็จทางรายได้ เพราะผู้ชมส่วนมากจะไม่ค่อยดูภาพยนตร์ที่ยากแก่การเข้าใจเท่าใดนัก

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถอธิบายได้ว่าทำไมภาพยนตร์จึงเปรียบเสมือนภาพสะท้อนของสังคม ทั้งนี้ก็เพื่อทำให้คนในสังคมได้มองเห็นและเข้าใจในความเป็นไปของสิ่งต่าง ๆ ในสังคมได้อย่างรวดเร็ว ถ้าสิ่งที่ภาพยนตร์นำเสนอมีการเปลี่ยนแปลงไปจากปกติที่เกิดในสังคมก็อาจจะทำให้เกิดความยากในการเข้าใจอันจะทำให้ภาพยนตร์ดังกล่าวไม่สามารถครองใจและครองตลาดผู้ชมได้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ ภาพยนตร์จากประเทศหนึ่งซึ่งมีวัฒนธรรมและลักษณะสังคมที่แตกต่างก็อาจก่อให้เกิดความงุนงงให้กับผู้ชมอีกประเทศหนึ่งได้ หรือภาพยนตร์ในประเทศเดียวกันแต่เป็นเรื่องราวในอดีต ผู้ชมในปัจจุบันก็อาจจะไม่เข้าใจได้ดีเท่าที่ควร ซึ่งหากจะกล่าวถึงภาพยนตร์หญิงรักหญิงก็เช่นเดียวกัน หากมีการนำเสนอรูปแบบของพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพของตัวละครที่แตกต่างไปจากสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ก็อาจทำให้ผู้ชมเกิดความสับสนได้ ฉะนั้นภาพยนตร์ย่อมสามารถสะท้อนให้สังคมเห็นถึงความจริงและเข้าใจในความคิดและพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในสังคมได้ไม่มากนัก

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์หญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย เพื่อเปรียบเทียบหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของยุโรป และอเมริกา ทั้งนี้ เหตุผลที่ผู้วิจัยได้เลือกที่จะศึกษาวิเคราะห์เจาะจงภาพยนตร์เพศวิถีในแบบหญิงรักหญิงของไทยไม่ใช่แบบชายรักชาย เนื่องจากงานวิจัยโดยส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาเพศวิถีในแบบของชายรักชายมากกว่าการศึกษาแบบหญิงรักหญิงที่แทบจะมีน้อยมาก

และงานวิจัยหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ที่ผ่านมายังไม่มีการศึกษาเปรียบเทียบกับหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของยุโรปและอเมริกาด้วย โดยผู้วิจัยเลือกเจาะจงศึกษาของยุโรปและอเมริกา เพราะในปัจจุบันยุโรปและอเมริกาเป็นทวีปที่ได้มีการออกมาเคลื่อนไหวต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิของเกย์เลสเบี้ยนที่ดำเนินไปบนการเมืองของอัตลักษณ์ทางเพศที่ต้องการให้รัฐให้สิทธิทางกฎหมายทัดเทียมกับผู้ชายผู้หญิง เช่น การจดทะเบียนสมรสขณะเดียวกันก็ออกมารณรงค์ให้สังคมเลิกตีตรา เลิกทำร้าย เลิกเหยียดหยามเกย์เลสเบี้ยนเรียกร้องให้สื่อนำเสนอภาพของเกย์และเลสเบี้ยนในเชิงบวกและสร้างสรรค์ (Sinnott, 2008)

1.2 คำถามนำวิจัย

1.2.1 หญิงรักหญิงมีพฤติกรรมอย่างไร โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบจากภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา

1.2.2 ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงคืออะไร โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบจากภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา

1.3.2 เพื่อศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกาที่มีตัวละครหลักในการดำเนินเรื่องเป็นหญิงรักหญิง และเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2009-2013 จากภาพยนตร์ไทย 2 เรื่อง ภาพยนตร์จากยุโรป 2 เรื่อง และภาพยนตร์จากอเมริกา 2 เรื่อง รวมทั้งหมด 6 เรื่อง ได้แก่

- 1) เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ (Thai, 2012)
- 2) เรื่อง Yes or NO อยากรักก็รักเลย (Thai, 2010)
- 3) เรื่อง Blue is the Warmest Color (France, 2013)
- 4) เรื่อง KYSS MIG(Sweden, 2011)
- 5) เรื่อง A Perfect Ending (USA, 2012)

6) เรื่อง Bloomington (USA, 2010)

ภาพยนตร์ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาจากของไทย ยุโรป และอเมริกา ทั้ง 6 เรื่องนั้นเป็นภาพยนตร์เพื่อความบันเทิง (Fiction Films) ที่ถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์กระแสหลักของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ตามที่ได้แบ่งตาม Genre ของภาพยนตร์เอาไว้ (Kolker, 2002, p. 171) คือ ภาพยนตร์แนวรักโรแมนติก (Romance) และภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama) ซึ่งเป็นประเภทของภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีรูปแบบการนำเสนอที่ชัดเจนเรื่องการเล่าเรื่องและความเข้าถึงชีวิตที่สามารถสอดคล้องกับวัฒนธรรมที่หลากหลายทั่วโลก นอกจากนี้ ภาพยนตร์ประเภทดราม่า จะเน้นการนำเสนอในเรื่องของอารมณ์ สุข เศร้า เหงา รัก เสียใจ ซึ่งในบางครั้งก็มีการนำเสนอที่เกินจริง เพื่อบีบคั้นอารมณ์ของคนดูให้คล้อยตาม ไม่ว่าจะเป็ยยิ้ม หัวเราะ โดยเฉพาะร้องไห้ ทำให้ภาพยนตร์ประเภทนี้เข้าถึงคนดูได้ไม่ยาก และได้รับความนิยมจากคนดูเป็นส่วนใหญ่

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1) เพศวิถี หมายถึง ค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิธีคิดหรือวิธีปฏิบัติ เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ ซึ่งมีใช้พฤติกรรมตามธรรมชาติ หากแต่เป็นการสร้างความหมายทางสังคม เพศวิถีจึงมีความสัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เพศในทุกแง่มุม เช่น “ความปกติ” ของการเป็นคนที่รักต่างเพศ “ความผิดปกติ” ของการรักเพศเดียวกันหรือ “ผู้หญิงดี” คือผู้ที่อ่อนประสพการณ์ หรือเป็นฝ่ายรับในเรื่องเพศ (Passive) เพศสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับคนเพียงคนเดียว หรือหลายคน การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย/ ไม่ปลอดภัย รักต่างวัย รักนอกสมรส ทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างของเพศวิถีซึ่งมีความหลากหลาย เพศวิถีเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปได้ในแต่ละวัฒนธรรม ชนชั้น และกาลเวลา เช่นเพศวิถีในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์มองว่าการที่ผู้หญิงนุ่งผ้าขึ้น ห่มสไบผืนเล็กปกปิดร่างกาย ไม่ถือว้าโบ้ หรือเป็นผู้หญิงใจแตก ใจง่ายแต่อย่างใด เพศวิถี จึงเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต และมีความเชื่อมโยงกับภาวะความเป็นหญิงหรือชายของผู้คนตามที่สังคมคาดหวังหรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า “เพศภาวะ”

2) ภาพยนตร์เพศวิถี หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีตัวละครหญิงรักหญิงเป็นตัวละครหลักและมีบทบาทที่สำคัญในการดำเนินเนื้อเรื่องเนื้อเรื่องภาพยนตร์เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตในด้านต่าง ๆ เช่น อัตลักษณ์หรือตัวตน การดำเนินชีวิตในสังคม ความรักของหญิงรักหญิง เป็นต้น ซึ่งภาพยนตร์ได้มีการสะท้อนถึงสังคมหญิงรักหญิงในสังคม

3) รักร่วมเพศหญิง หมายถึง ผู้หญิงที่มีความคิด ความรู้สึก และความพึงพอใจทางเพศกับเพศหญิง ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มได้ 3 กลุ่ม ได้แก่

3.1) ทอม หมายถึง ผู้หญิงที่แสดงตนว่าเป็นชายหรือคล้ายชาย แสดงท่าทาง การแต่งกาย บุคลิกลักษณะคล้ายเพศชาย ชอบเพศหญิงด้วยกัน คบหาผู้หญิงเป็นคู่รัก (ดี)

3.2) ดี หมายถึง ผู้หญิงที่ยังแสดงออกโดยการแต่งตัวหรือแสดงพฤติกรรมเป็นผู้หญิง ซึ่งก็เหมือนผู้หญิงทั่วไป เพียงแต่มีคู่รักเป็นทอม

3.3) เลสเบียน หมายถึง ผู้หญิงที่แสดงออกโดยการแต่งตัวหรือมีพฤติกรรมเป็นผู้หญิง ซึ่งก็เหมือนผู้หญิงทั่วไป ไม่ได้คบกับทอม แต่คบกับผู้หญิงที่มีบุคลิกเช่นตน

4) พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความสุขความพึงพอใจในการแสดงท่าทางของเพศตรงข้าม คือ หญิงที่มีลักษณะคล้ายผู้ชาย เช่น การตัดผมทรงทรง ชอบแต่งตัวเหมือนผู้ชาย กิริยาท่าทางห้าว พุดจาห้วน เป็นต้น

5) หญิงรักหญิง หมายถึง ผู้หญิงที่มีคนรักเป็นเพศเดียวกัน มีความพึงพอใจทางเพศกับผู้ที่มิใช่เพศเดียวกันกับตน ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม และมีความผูกพันกันทางอารมณ์โดยอาจจะมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือไม่ก็ได้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ทำให้ทราบถึงภูมิหลัง บุคลิกภายนอกและภายใน พฤติกรรมเบี่ยงเบนของหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา

2) ทำให้ทราบถึงสาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลให้ตัวละครเกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา

3) ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของพฤติกรรมเบี่ยงเบนหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทยกับภาพยนตร์ต่างประเทศ

4) เป็นแนวทางสำหรับผู้สร้างภาพยนตร์หญิงรักหญิง ในการนำไปพัฒนาตัวละครหญิงรักหญิง ให้ตรงกับความต้องการของผู้ชมภาพยนตร์ได้มากยิ่งขึ้น

5) เป็นแนวทางให้ผู้สร้างภาพยนตร์หญิงรักหญิงและรวมไปถึงสื่อมวลชนได้เกิดความตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของตน ให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์อิงตามหลักความเป็นจริงอย่างถูกต้องและเหมาะสม

6) ข้อมูลจากการศึกษาวิเคราะห์สามารถใช้เป็นแนวทางให้กลุ่มหญิงรักหญิงมีการปรับตัวแสดงตัวตนและจุดยืนในสังคม สร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้สังคม และใช้ชีวิตอย่างปกติสุขในสังคมได้ดีขึ้น อันจะส่งผลให้ปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมของกลุ่มเพศวิถี และปัญหาด้านจิตใจของกลุ่มหญิงรักหญิงลดน้อยลง

7) เพื่อสามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการศึกษาวิจัยในหัวข้อหรือแง่มุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา” โดยศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ และศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเอาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและเป็นข้อมูลในการอธิบายเพื่อสนับสนุนแนวคิด และมีปัจจัยด้านใดบ้างที่ทำให้ตัวละครเกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง ซึ่งมีแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้ประกอบการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ
- 2.3 แนวคิดพฤติกรรมเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยา

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์

ภาพยนตร์คือกระบวนการบันทึกภาพด้วยฟิล์มแล้วนำออกฉายในลักษณะที่แสดงให้เห็นภาพเคลื่อนไหวซึ่งภาพที่ปรากฏบนฟิล์มภาพยนตร์หลังจากผ่านกระบวนการถ่ายทำแล้วเป็นเพียงภาพนิ่งจำนวนมากที่มีอริยาบทหรือแสดงอาการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปทีละน้อยต่อเนื่องกันเป็นช่วง ๆ ตามเรื่องราวที่ได้รับการถ่ายทำและตัดต่อมาซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือเป็นการแสดงให้เหมือนจริงหรืออาจเป็นการแสดงและสร้างภาพจากจินตนาการของผู้สร้างก็ได้ การมองเห็นภาพเคลื่อนไหวในภาพยนตร์นั้นใช้หลักการที่เรียกว่าการเห็นภาพติดตา (Persistence of Vision) กล่าวคือ เมื่อนำเอาภาพนิ่งเหล่านั้นมาฉายดูทีละภาพด้วยอัตราความเร็วในการฉายต่อภาพเท่า ๆ กันสายตามนุษย์จะยังคงรักษาภาพไว้ที่เรติน่าเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ประมาณ 1 ส่วน 3 วินาทีถ้าหากภายในระยะเวลาดังกล่าวมีอีกภาพแทรกเข้ามาแทนที่สมองของคนจะทำการเชื่อมโยงสองภาพเข้าด้วยกันและจะทำหน้าที่ดังกล่าวต่อไปเรื่อย ๆ หากมีภาพต่อไปปรากฏในเวลาใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อภาพแต่ละภาพที่มองเห็นเป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องในลักษณะของการเคลื่อนไหวเมื่อนำมาเรียงต่อกันในระยะเวลากระชั้นชิดภาพนิ่งเหล่านั้นจะกลายเป็นภาพเคลื่อนไหวที่ต่อเนื่องกันเป็นธรรมชาติ

ภาษาภาพยนตร์ก่อนที่คนไทยจะรับรู้จักและสัมผัสกับความบันเทิงบนจอจากภาพยนตร์ ในสมัยก่อนนั้นคนไทยกำลังนิยมละครเวที ละครร้อง ละครพูด ละครจึงมีอิทธิพลในด้านมุมมองที่มีต่อ

ภาพยนตร์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะด้วยความที่ผู้แสดงและผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการภาพยนตร์ส่วนมาก จะมาจากวงการละคร ทำให้หลายคนคิดไปว่าภาพยนตร์กับละครมีความเหมือนกัน มีการแสดง เหมือนกัน นอกจากนี้ ละครและภาพยนตร์ยังเป็นธุรกิจที่มีหน่วยงานเกี่ยวเนื่องกัน เช่น งานด้านการ เขียน ผู้กำกับการแสดง ผู้แสดง และเจ้าหน้าที่ ทั้งที่แท้จริงแล้วละครกับภาพยนตร์นั้นมีความแตกต่างกันตั้งแต่โครงสร้างพื้นฐาน ดังนั้น ลักษณะร่วมทั้งหลายจึงมีความแตกต่างกันด้วย เห็นได้ชัดคือวิธีการ เล่าเรื่องหรือที่เรียกว่า “ภาษาศาสตร์” (คิกฤทธิ์ ปราโมทย์, ม.ป.ป., หน้า 32)

จากคำกล่าวของแม็ค เซ็นเน็ก ผู้อำนวยการภาพยนตร์ฮอลลีวูด ผู้ชกน้าชาร์ลี แซปลิน เข้าสู่ วงการภาพยนตร์ ที่กล่าวว่า “หนังสือเป็นเครื่องมือที่จะก่อให้เกิดความรู้สึกทางใจ ส่วนดนตรีนั้นเป็น เครื่องมือที่ทำให้เกิดความรู้สึกทางหู และภาพยนตร์นั้นเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางตา เครื่องมือทั้งสามนี้มีภาษาต่างกัน หนังสือก็มีภาษาหนังสือ ดนตรีก็มีภาษาดนตรี ภาพยนตร์ก็มีภาษา ภาพยนตร์” ทำให้เราทราบว่า ภาพยนตร์ก็มีภาษาเฉพาะตัว ซึ่งเป็นภาษาที่แสดงออกด้วยภาพ มากกว่าคำพูดยกตัวอย่างเช่น การใช้ภาพนกกระจอกแทรกตรงแทนผู้หญิงซึ่งกำลังนั่งจับกลุ่มคุยกัน หรือ ใช้ภาพนายทหารทุบก้านปืนลงบนแผนที่แทนที่จะให้ตัวละครพูดว่าจะไปบุกฝ่ายศัตรู ลักษณะของภาษา ภาพยนตร์เช่นนี้เรียกว่าเป็น “สื่อร้อนทางภาพ” แต่เป็น “สื่อเย็นทางคำพูด” (สื่อร้อน คือ Hot Medium และ สื่อเย็น คือ Cool Medium) ซึ่งเป็นการจัดลักษณะการสื่อสารของสิ่งต่าง ๆ แบ่งตาม ระดับมากน้อยทางประสิทธิภาพและประสิทธิผลการสื่อสาร (ทฤษฎีของ Marshall McLuhan: นักทฤษฎีเครื่องมือสื่อสาร) สื่อเย็น หมายถึง ความหนาแน่นของความหมายที่อัดอยู่ในสื่ออย่างหนึ่ง อย่างไรก็ดี สื่อร้อน ก็หมายถึง สื่อที่อัดแน่นไปด้วยความหมายรายละเอียด ซึ่งปรากฏอย่างเด่นชัดต่อ ประสาทรับรู้ทางใดทางหนึ่ง เช่น สื่อร้อนทางภาพ คือ สิ่งที่สื่อความหมายอันอัดแน่นนั้นสื่อให้รับรู้ ประจักษ์ชัดผ่านประสาทตาเป็นหลัก ส่วนสื่อเย็นก็จะมีลักษณะตรงกันข้ามกับสื่อร้อนที่ได้กล่าวมา นั้นเองและด้วยความที่ภาพยนตร์เป็นสื่อร้อนทางภาพ จึงไม่จำเป็นที่จะต้องอาศัยบทพูด บทสนทนา ของตัวละคร หรือบทบรรยายมากนัก โดยจะเน้นไปที่ภาษาภาพยนตร์แทน เช่น ถ้าเราต้องการแสดง ให้ผู้ชมทราบว่านางเอกกำลังอยู่ในอารมณ์โกรธ ก็จะใช้วิธีถ่ายใกล้เฉพาะหน้านางเอก เพื่อให้เห็นสี หน้าและแววตาโกรธของนางเอกชัดเจน แต่หากลองสังเกตจะพบว่าภาพยนตร์ไทยมีพื้นฐานมาจาก ละคร จึงมีลักษณะการเล่าเรื่องแบบละครคือการใช้เสียงเป็นหลักอยู่มาก แต่สำหรับผู้กำกับที่เป็นศิลปินลูก ใหม่หลายคนก็พยายามนำเอาภาษาภาพยนตร์มาใช้ในการสร้างภาพยนตร์ คือ ใช้ภาพเป็น องค์ประกอบหลักในการดำเนินเรื่อง โดยอาศัยการจัดวางมุมกล้อง แสง และความสามารถในการสื่อ ถึงบทบาทของนักแสดง ซึ่งบางครั้งผู้ชมสามารถเข้าใจและสร้างจินตนาการตามได้ แต่หลาย ๆ ครั้งก็ ไม่สามารถเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งและถ่องแท้ ทั้งนี้ เพราะขาดประสบการณ์ร่วมกับผู้สร้างภาพยนตร์ นั้นเอง (สมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ, 2533)

2.1.1 องค์ประกอบของภาพยนตร์

ธรรมชาติของภาพยนตร์นั้นองค์ประกอบอยู่ 3 ประการ (รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2542, หน้า 3-15) คือ

1) ภาพยนตร์เป็นศิลปะ เนื่องจากภาพยนตร์ถือได้ว่าเป็นศิลปะแขนงที่เจิดจ้าที่ประกอบด้วยศิลปะทุกแขนงเข้าไว้ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็น ดนตรี จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม นาฏกรรม และวรรณกรรม เพื่อนำมารวบรวมและประยุกต์เข้าไว้ด้วยกันตั้งแต่การเขียนบทภาพยนตร์ การแสดง และกำกับ งานออกแบบฉากและเครื่องแต่งกาย รวมทั้งเพลงประกอบ เป็นต้น

2) ภาพยนตร์เป็นวิทยาศาสตร์ เนื่องจากภาพยนตร์กำเนิดมาจากการประดิษฐ์คิดค้นทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน ตั้งแต่ในส่วนของเลนส์เพื่อถ่ายภาพ แผ่นฟิล์มสำหรับบันทึกภาพและการฉายภาพที่ต้องใช้หลักการของแสงและเลนส์ จากนั้นจึงพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ให้มีคุณภาพและทันสมัยขึ้นในแต่ละยุคสมัย วิทยาศาสตร์มีส่วนสนับสนุนทางศิลปะเป็นรูปธรรมมากขึ้น และทำให้คนดูสามารถมองเห็นและสามารถสัมผัสศิลปะทุกอย่างที่ประกอบในภาพยนตร์นั้นได้

3) ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชน เนื่องจากภาพยนตร์เป็นสารในตัวเองที่สื่อถึงผู้รับสาร ด้วยภาพยนตร์ของภาพยนตร์ที่มีลักษณะเฉพาะ กล่าวคือ ภาพยนตร์มีการเล่าเรื่องด้วยภาษาภาพ ภาษาของการเคลื่อนไหว ภาษาของเวลา ภาษาของพื้นที่ ภาษาของสีและแสง ภาษาพูด เสียงดนตรี และเสียงธรรมชาติ ซึ่งภาษาตามที่กล่าวมาทั้งหมดทำให้ภาพยนตร์สามารถสื่อความหมายและเข้าถึงความรู้สึกจิตใจของผู้รับสารได้อย่างมีลักษณะที่พิเศษเฉพาะตัว

ดังนั้น องค์ประกอบทั้ง 3 ประการที่ได้กล่าวมาจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ภาพยนตร์สามารถสร้างความบันเทิงแก่ผู้ชม รวมทั้งยังมีอิทธิพลต่อคนดูและยังสามารถชักจูงสะกดใจคนดูให้มีอารมณ์ร่วมไปได้ ทั้งหัวเราะ ร้องไห้ ตีใจ เสียใจ และตื่นเต้นไปกับเนื้อหาเรื่องราวในภาพยนตร์ได้ เพราะเนื่องจากภาพยนตร์มีองค์ประกอบทางศิลปะจึงทำให้เกิดสุนทรียภาพในจิตใจของคนดู ประกอบกับปัจจัยทางความจริงของสังคมที่ภาพยนตร์ได้นำเสนอ จึงทำให้ภาพยนตร์เป็นสื่อบันเทิงที่เข้าถึงคนได้ง่าย มีบทบาทสูงและทรงพลังเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้สร้างภาพยนตร์จำเป็นต้องตระหนักและมีส่วนรับผิดชอบต่อสาระบันเทิงที่จะหยิบยื่นให้กับคนดูและสังคมเป็นสำคัญ

2.1.2 ประเภทของภาพยนตร์

แนวความคิดจัดประเภทของภาพยนตร์ได้มีผู้เสนอแนวคิดไว้หลากหลายแนวคิด เพราะเนื่องจากภาพยนตร์มีรูปแบบที่หลากหลายมากจึงไม่สามารถมีเกณฑ์ในการแบ่งประเภทไว้ได้อย่างชัดเจน ดังนั้น เพื่อให้ครอบคลุมในแง่มุมต่าง ๆ และให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับประเภทของภาพยนตร์มากขึ้น จึงขอนำเสนอแนวคิดเรื่องการจัดประเภทภาพยนตร์ ดังนี้

Neale (2001, p. 9) เป็นนักวิชาการที่สนใจศึกษาเรื่อง Genre ได้ให้ความหมายคำว่า Genre เป็นคำมาจากภาษาฝรั่งเศส แปลว่า ชนิด (Type) หรือ ประเภท (Kind) คำจำกัดความของคำ

ว่า “Genre ที่นำมาใช้กับการจัดแบ่งประเภทของภาพยนตร์มีดังนี้คือ เพื่อเป็นการจัดระบบและกำหนดทิศทาง เพื่อเป็นความคาดหวังของผู้ชมภาพยนตร์ และเพื่อเป็นข้อตกลงร่วมกันของระบบอุตสาหกรรม บทภาพยนตร์ และความคิดเห็นของปัจเจกบุคคล สำหรับภาพยนตร์จะแบ่งประเภทของภาพยนตร์ออกเป็นแนวต่าง ๆ จึงมีความสัมพันธ์กันของสามฝ่าย ได้แก่ ด้านอุตสาหกรรม คือ เป็นการกำหนดมาตรฐานของผู้ผลิต ผู้สร้างภาพยนตร์ โดยคาดหวังในเรื่องของผลกำไรเป็นสำคัญ ส่วนในแง่ของตัวบทภาพยนตร์นั้น เป็นส่วนของเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ การเล่าเรื่องและเทคนิคต่าง ๆ ซึ่ง Genre จะเป็นตัวในการสร้างข้อตกลง (Convention) ของภาพยนตร์แต่ละประเภท ส่วนในแง่ของผู้ชมภาพยนตร์ซึ่งถือว่าเป็นปัจเจกบุคคลนั้น Genre ถือเป็นกำหนดความคาดหวังล่วงหน้าของผู้ชมในการชมภาพยนตร์แต่ละประเภท โดยภาพยนตร์แต่ละประเภทจะมีองค์ประกอบร่วมกันคล้ายกัน เช่น แก่นของเรื่อง การวางโครงเรื่อง การสร้างลักษณะของตัวละคร ฉากและเหตุการณ์ โดยที่ Genre นั้นจะช่วยให้ผู้ชมนั้นสามารถคาดหมายสิ่งที่หนังต้องการจะสื่อและนำเสนอได้ชัดเจนขึ้น ประเภทของภาพยนตร์โดยทั่วไป ได้แก่ แอ็คชั่น-ผจญภัย (Action-Adventure) ตลก (Comedy) สยองขวัญ (Horror) แนววิทยาศาสตร์ (Science Fiction) ภาพยนตร์เพลง (Musical) แนวตะวันตก (Western) ประวัติศาสตร์ (Period/ History) รักโรแมนติก (Romance)”

Kolker (2002, pp. 157-161) ได้กล่าวไว้ในเรื่อง Film Genre ที่เกี่ยวกับประเด็นทางรูปแบบและวัฒนธรรมไว้ว่า Genre คือการจัดประเภทในสิ่งที่ภาพยนตร์ได้นำเสนอหรือกล่าวถึง เพื่อเป็นการบอกกล่าวให้กับผู้ชมว่าพวกเขาจะได้รับชมอะไรบ้างที่ภาพยนตร์หนึ่งเรื่องจะนำเสนอ โดยทั่วไปได้มีการแบ่งประเภทใหญ่ของภาพยนตร์ไว้ (Major Genres) เป็นกลุ่มที่สามารถแบ่งประเภทได้ชัดเจนและพบเห็นได้ทั่วไปไม่ว่าจะเป็น Comedy, Melodrama, Action-thriller, Crime, Film Noir, War, Western, Science Fiction และ Horror ซึ่งถ้าหากจะพิจารณาถึงแง่มุมของเรื่อง Genre แล้ว จะมีส่วนที่เกี่ยวข้องอยู่ทั้งหมด 5 ประการ คือ

1) ประเภทย่อย (Subgenre) ใน Major Genre สามารถแบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ได้อีก ทั้งนี้ในการสร้างภาพยนตร์ตามประเภทย่อยนี้สามารถเกิดขึ้นได้เพื่อให้สอดคล้องหรือปรับเปลี่ยนไปตามสภาพของสังคมและวัฒนธรรมในขณะนั้นได้ หรืออาจจะเป็นการผสมผสานระหว่าง Major genre เข้าไว้ด้วยกัน เช่น Forrest Gump (Zemeckis, 1994) ซึ่งเป็นประเภท Melodrama/ Comedy เป็นต้น

2) ประเภทภาพยนตร์เป็นสิ่งที่กำหนดท่าทางตัวละคร (Genre and Gesture) ทำให้เกิดรูปแบบของการนำเสนอ ซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดฟอร์มหรือรูปแบบของสิ่งที่ภาพยนตร์จะนำเสนอในหนึ่งฉาก โดยเฉพาะลักษณะนิสัยและท่าทางของตัวละครที่ชัดเจนนั้นจะทำให้ผู้ชมสามารถแบ่งแยกประเภทของภาพยนตร์ได้อย่างทันทีทันใด เช่น ฉากจูบกันอย่างดุเดือดของตัวละคร ซึ่งจะทำให้ทราบว่าเป็นภาพยนตร์โรแมนติก เป็นต้น

3) ประเภทของ Melodrama ที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 18 เมื่อนวนิยายของอังกฤษได้มุ่งประเด็นของเนื้อหาส่วนใหญ่ไปที่ความรักโรแมนติกแฟนตาซีของชนชั้นกลางที่มีผู้อ่านเป็นผู้หญิงเป็นหลัก ดังนั้น จึงเป็นที่มาของภาพยนตร์ประเภทนี้ที่จะมีพื้นฐานของการเชื่อมต่อระหว่างรูปแบบโครงสร้างสภาพความเป็นไป ความต้องการของสังคม กับจินตนาการส่วนบุคคลที่มุ่งเน้นไปที่ศีลธรรมจากการที่มีตัวเอกเป็นฮีโร่ผู้ชายคอยช่วยเหลือผู้หญิงจากอันตรายต่าง ๆ (กลุ่มผู้อ่านหลักเป็นผู้หญิง)

4) รูปแบบโดยทั่วไปของ Genre (Generic Patterns) การกำหนดให้มี Genre ขึ้นมาเพื่อเป็นการจัดประเภทของภาพยนตร์นั้น ก็มีลักษณะเหมือนกัน เป็นการกำหนดแม่พิมพ์หรือรูปแบบในการนำเสนอภาพยนตร์ให้ออกมาในรูปแบบที่ Genre นั้น ๆ ได้ถูกกำหนดขึ้น เพื่อให้ผู้สร้างภาพยนตร์ได้มีหลักทั่วไปไว้ยึดเหนี่ยวหรือเป็นแบบแผนว่าในภาพยนตร์ประเภทหนึ่ง ๆ จะต้องมียุคประกอบหลักอะไรบ้าง เช่น ภาพยนตร์ประเภทแก๊งสเตอร์จะต้องมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือการทำผิดกฎหมายเป็นพื้นฐานของเนื้อเรื่อง ซึ่งรายละเอียดของภาพยนตร์ก็จะแตกต่างกันออกไปตามที่ผู้สร้างจะนำเสนอ

5) ประเภทของภาพยนตร์และการบอกเล่าสภาพทางเศรษฐกิจ (Genre and Narrative Economy) เมื่อมีการจัดประเภทของภาพยนตร์ทำให้มีการดัดแปลงนวนิยาย และบทละคร หรือเรื่องเล่าที่มีอยู่มาสร้างเป็นภาพยนตร์ ได้สอดคล้องกับเกณฑ์ของ Genre ที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้ชมสามารถชมภาพยนตร์ได้หลากหลายขึ้น และความหลากหลายนี้เองทำให้ผู้ชมมีทางเลือกที่มากขึ้นในการเลือกชมภาพยนตร์ที่ตัวเองชอบหรือต้องการ ส่งผลให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์เติบโต และในขณะเดียวกันก็สามารถบอกถึงสภาพเศรษฐกิจของยุคสมัยนั้นได้อีกด้วย

สำหรับภาพยนตร์เพื่อความบันเทิง (Fiction Films) ซึ่งถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์กระแสหลักของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ Kolker (2002, pp. 171-200) ได้แบ่ง Genre ของภาพยนตร์ได้ดังต่อไปนี้

1) เมโลดราม่า (Melodrama) เป็นประเภทของภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายเนื่องจากมีรูปแบบการนำเสนอที่ชัดเจนเรื่องการเล่าเรื่องและความเข้าถึงชีวิตที่สามารถสอดคล้องกับวัฒนธรรมที่หลากหลายทั่วโลก นอกจากนี้ภาพยนตร์ประเภท เมโลดราม่า จะเน้นการนำเสนอในเรื่องของอารมณ์ สุข เศร้า เหงา รัก เสียใจ ซึ่งในบางครั้งก็มีการนำเสนอที่เกินจริง เพื่อปิดกั้นอารมณ์ของคนดูให้คล้อยตาม ไม่ว่าจะเป็ดยิ้ม หัวเราะ โดยเฉพาะร้องไห้ ทำให้ภาพยนตร์ประเภทนี้เข้าถึงคนดูได้ไม่ยาก และได้รับความนิยมจากคนดูเป็นส่วนใหญ่

2) บุ๊กเบิกตะวันตก (Western) มีต้นกำเนิดมาจากการบุกเบิกตะวันตกในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเปรียบเหมือนเป็นการบันทึกหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์อเมริกันด้วย เช่น ในการเผยแพร่วัฒนธรรมของยุโรปไปยังดินแดนตะวันตกของทวีปอเมริกาเหนือ โดยจะมีจุดเด่น คือ ความบอย การควมบ้า

อินเดียแดง นายอำเภอ ซึ่งอาจมีเรื่องของการต่อสู้ หรือเมโลดรามามาผสมในการนำเสนอภาพยนตร์ เรื่องนั้น ๆ

3) พิล์มนัวร์ (Film noir) การนำเสนอด้านมืดของสังคม อาชญากรรมในเมืองใหญ่ ซึ่งจะมี ความโดดเด่นมากในการนำเสนอด้านภาพและการจัดแสงเงา เพื่อให้เห็นด้านมืดของจิตใจมนุษย์

4) ภาพยนตร์ยุโรปและรูปแบบภาพยนตร์อื่น ๆ (European and Other Cinemas) Italian Neo-realism ซึ่งเป็นประเภทของภาพยนตร์ที่กำเนิดขึ้นในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (ค.ศ. 1945-1952) ด้วยปัจจัยทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศอิตาลีหลังการล่มสลายของ ระบอบฟาสซิสต์ ภาพยนตร์ที่สร้างในกลุ่มนี้มีเนื้อเรื่อง การแสดงและฉากที่สะท้อนความเป็นจริง คล้ายสารคดี เพื่อตีแผ่ความยากจนและปัญหาของสังคมร่วมสมัย เป็นการสร้างโครงเรื่องหลวม ๆ ใช้นักแสดงสมัครเล่น แสงธรรมชาติ และถ่ายทำนอกสถานที่เป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ สมาน งามสนิท (2530, หน้า 183) ยังแบ่งภาพยนตร์ออกเป็น 2 ประเภทกว้าง ๆ คือ ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเป็นจริง และภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาจากการประพันธ์ ดังนี้

ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเป็นจริงซึ่งได้แก่

1) ภาพยนตร์ข่าว (Newsreel) ภาพยนตร์ข่าวเป็นภาพยนตร์ที่บันทึกภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง เช่น ภูเขาไฟระเบิด แผ่นดินไหว น้ำท่วม ไฟไหม้ การประชุมทางการเมืองการเคลื่อนไหว ทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนเหตุการณ์ทางวัฒนธรรมหรือประเพณีอันดีงามของแต่ละท้องถิ่น เป็นต้น ภาพยนตร์ประเภทข่าวจะมุ่งเน้นการนำเสนอเพียงว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด อย่างไร เราในฐานะของผู้รับสารจะได้ทราบข่าวคราวความเป็นไปในโลกนี้ด้วยภาพยนตร์ข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่การสื่อสารเจริญก้าวหน้าเช่นทุกวันนี้

2) ภาพยนตร์สารคดี (Documentary Film) ภาพยนตร์สารคดีจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับ เรื่องที่ทำมากกว่าภาพยนตร์ข่าว มีรายละเอียดต่าง ๆ มากกว่าในเชิงลึกเช่น ภาพยนตร์เกี่ยวกับภูเขาไฟจะนำเสนอรายละเอียดลึกไปถึงข้อมูลโครงสร้างของโลกเลยทีเดียว รวมทั้งเกร็ดความรู้ต่าง ๆ ที่เรา ควรรู้ จนมาถึงกระบวนการการระเบิดของภูเขาไฟ ภาพยนตร์ประเภทนี้ต้องแสดงรายละเอียดที่เรา มองไม่เห็นให้เราเห็นด้วยการวาดภาพทั้งแนวตั้ง แนวนอน แนวขวาง เมื่อเราดูภาพยนตร์ประเภทนี้ แล้วเราจะเห็นภาพและเข้าใจได้ทันทีว่าภูเขาไฟระเบิดได้อย่างไร ตลอดจนรายละเอียดฉากหน้า ฉาก หลัง ทุกแง่มุม รวมทั้งอารมณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนี้ทั้งหมด ซึ่งจะมีความแตกต่างจากภาพยนตร์ ข่าวเพราะจะรายงานแค่ประเด็นเฉพาะตอนที่ภูเขาไฟระเบิดเท่านั้น

3) ภาพยนตร์การศึกษา (Education Film) ภาพยนตร์การศึกษาจะมีลักษณะคล้ายกับ ภาพยนตร์สารคดีทั่วไป แต่อาจจะออกแบบเพื่อให้ความเหมาะสมกับกลุ่มเฉพาะจริง ๆ แล้ว ภาพยนตร์ประเภทนี้มีบทบาทมานานแล้ว ตั้งแต่สมัยที่นายโทมัสอัลวา เอดิสัน ได้ผลิตภาพยนตร์ 2 เรื่อง คือ แมลงหิว (The Houseflies) และกบ (The Frog) แม้ว่าภาพยนตร์เรื่องแรก ๆ จะเป็น

ภาพยนตร์ก็ทำตาม แต่เมื่อนักศึกษาได้มีการนำภาพยนตร์มาใช้ในการศึกษา ผลตอบรับกลับดีมากทีเดียวเพราะสามารถถึงความสนใจจากผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ เนื่องจากว่าในกระบวนการเรียนรู้ นั้น คนเราจะสามารถเรียนรู้ได้ดีถ้าหากการเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ตรง เป็นการยากและสิ้นเปลืองทีเดียวหากจะให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงในวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือวิชาอื่น ๆ แต่ภาพยนตร์สามารถจำลองเหตุการณ์และประสบการณ์หลาย ๆ อย่างมาไว้ในห้องเรียนได้อย่างน่าสนใจ เนื้อหาของภาพยนตร์ทางการศึกษาจะเป็นจริงทุกประการ โดยอาจมาจากภาพยนตร์ประเภทข่าวก็ได้ อย่างเช่น ถ้าเป็นช่วงที่มีการเกิดสงคราม แล้วมีการนำเสนอภาพยนตร์สงครามที่เกิดขึ้นในแต่ละวันก็จะเป็นเพียงภาพยนตร์ข่าว แต่เมื่อเหตุการณ์ผ่านไปนานแล้วมีการนำมาฉายอีกก็จะกลายเป็นภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ไป นั่นหมายความว่าภาพยนตร์สามารถที่จะย่อโลกทั้งใบมาไว้ในห้องเรียนได้ โดยสามารถเรียนรู้ได้ตามวันเวลาที่ต้องการจะเรียน อีกทั้งภาพยนตร์ยังเป็นภาษาสากลที่ทุกคนดูแล้วเข้าใจตรงกันอีกด้วย

ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาจากการประพันธ์

ภาพยนตร์ประเภทนี้เป็นภาพยนตร์อีกประเภทหนึ่งที่ผู้สร้างจะสร้างขึ้นตามความคิดและจินตนาการของตน ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่เป็นไปได้และเป็นไปไม่ได้ก็ได้ ภาพยนตร์ที่จัดได้ว่าเป็นจินตนาการได้แก่ (สมาน งามสนิท, 2530, หน้า 190)

1) ภาพยนตร์ตลกขบขัน แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1.1) ตลกแบบเยาะเย้ย ถากถาง ที่เรียกว่า แซ่ทไทริก โคมิดี (Satiric Comedy) เป็นการล้อเลียน เยาะเย้ย หรือถากถางเหตุการณ์หรือบุคคลในสังคม ซึ่งมีเค้าโครงเรื่องเดิมอยู่แล้ว เช่น ตลกแบบล้อเลียนผู้นำ นักการเมือง หรือดารา เป็นต้น

1.2) ตลกแบบไม่อาศัยเค้าโครงเรื่องที่เป็นจริงแต่เป็นการสร้างเรื่องตลกขบขันจากจินตนาการของผู้สร้างเองทั้งหมด ภาพยนตร์ตลกแบบนี้เรียกว่า ไซต์-แก๊ก โคมิดี (Sight-gag Comedy)

2) ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ส่วนมากแล้วจะเป็นเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมและยุคสมัยต่าง ๆ ที่ผู้สร้างจินตนาการขึ้นมาเช่นความรักในสมัยสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เช่นเรื่อง A Farewell to Arms และ Warerloo Bridge เป็นต้น เรื่องราวความรักแบบนี้จะไม่อิงจากเรื่องจริงทั้งหมด เพียงแต่นำเอาเรื่องความรักประเด็นเดียวเท่านั้นเป็นแก่นนำ ทั้งนี้เพื่อปล่อยให้ผู้ชมได้ปลดปล่อยอารมณ์ ประสบการณ์ และความปรารถนาให้ล่องลอยไปตามภาพยนตร์นั่นเอง

3) ภาพยนตร์การ์ตูนที่เป็นภาพเคลื่อนไหว (Animated Cartoons) ภาพยนตร์ลักษณะนี้สร้างขึ้นจากจินตนาการของผู้สร้างล้วน ๆ โดยการทำให้ภาพวาดเคลื่อนไหวได้ด้วยเทคนิคแอนิเมชัน

(Animation) ตัวอย่างภาพยนตร์แนวนี้เช่น มิกกี้เมาส์ ภาพยนตร์เรื่องยาวยอดเยี่ยมที่เราจดจำได้ดี สร้างสรรค์โดยราชวาทกรรมการ์ตูนผู้ยิ่งใหญ่ที่เรารู้จักกันดี คือ นายวอลต์ดิสนีย์

4) ภาพยนตร์ที่มีลักษณะเป็นมหากาพย์ เรื่องราวจะเกี่ยวข้องกับบิณฑบาตที่ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกประทับใจและมหัศจรรย์ใจ เช่นเรื่อง “บัญญัติ 10 ประการ (The Ten Commandments)” สร้างในปี พ.ศ. 2467 เป็นเรื่องราวที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าตอนที่แยกแม่น้ำ ภาพยนตร์ประเภทนี้ต้องใช้เทคนิคในถ่ายทำเป็นพิเศษอย่างมากเพื่อให้ภาพที่สื่อออกมายิ่งใหญ่เกินจริง แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถให้อารมณ์สูงสุดแก่ผู้ชมได้ บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นต้นกำเนิดของภาพยนตร์ประเภทนี้ คือ ดีดับบลิว กริฟฟิธ (D. W. Griffith) เขาได้เริ่มสร้างภาพยนตร์ประเภทนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2457 โดยเขาได้เรียกภาพยนตร์ประเภทนี้ว่า Spectacle

5) ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเป็นเรื่องลึกลับ สืบสวน สอบสวน ผู้สร้างจะพยายามสร้างเงื่อนงำและปมต่าง ๆ ไว้ให้ผู้ชมตื่นเต้นติดตามอย่างใกล้ชิดว่าเรื่องจะออกมาในรูปแบบใด เช่น ภาพยนตร์จากเรื่องเชอร์ล็อกโฮล์มส์ หรือ ภาพยนตร์ของอัลเฟรดฮิตช์ค็อก (Alfred Hitchcock)

6) ภาพยนตร์แนวสยองขวัญน่ากลัว ทำให้ผู้ชมเกิดอาการขนพองสยองเกล้า เช่น ภาพยนตร์ระทึกขวัญต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผีดิบ ผีดูดเลือด หรือวิญญาณ สิ่งเร้นลับต่าง ๆ อย่างแฟรงเก้นสไตน์ ผีดูดเลือด เป็นต้น

7) ภาพยนตร์บู๊ ต่อสู้ ซึ่งเรียกว่า Western and Gangster Film อย่างเช่นภาพยนตร์ควาบอย ที่มีควาบอยขี่ม้าพูดจาภาษาปิ่น ดาราเจ้าบทบาทที่เรารู้จักกันดี ได้แก่ จอห์น เวียน ภาพยนตร์ประเภทบู๊ของไทยก็พอจะจัดเข้าพวกกับภาพยนตร์ประเภทนี้ได้ ผู้สร้างมักจะสร้างและใส่จินตนาการที่เกินจริงเข้าไป

8) ภาพยนตร์จินตนาการ (Fantasy) ไม่ว่าจะเป็นจินตนาการด้านวิทยาศาสตร์ที่ผู้สร้างมักอาศัยทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งเป็นแนวคิดในการสร้างภาพยนตร์ ด้านสิ่งเร้นลับต่างดาว จินตนาการสู่โลกในอนาคต หรือจินตนาการย้อนหลังไปยังโลกล้านปี

2.1.3 ประเภทของภาพยนตร์ที่จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

การจัดประเภทของภาพยนตร์นั้นอาจจำแนกได้หลายลักษณะ อย่างเช่นการจำแนกต่อไปนี้ จะเป็นการจำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย เป็นการจำแนกโดยที่เราจะกำหนดผู้เข้าชมภาพยนตร์ การจัดเรตภาพยนตร์ (Motion Picture Rating System) เป็นการจัดระดับตามเนื้อหาและฉากของภาพยนตร์ จุดประสงค์ก็เพื่อกำหนดความเหมาะสมของผู้เข้าชมภาพยนตร์สำหรับเด็กและเยาวชน แต่ละประเทศมีลักษณะมาตรฐานวิธีจัดแบ่งแตกต่างกันไป ซึ่งในปัจจุบันที่เป็นสากลและได้รับการยอมรับมากที่สุด คือ มาตรฐานของสหรัฐอเมริกา ตามระบบการจัดระดับภาพยนตร์เอ็มพีเอเอ (Motion Picture Association of America หรือ MPAA) ระดับภาพยนตร์ หรือเรตภาพยนตร์ ได้แก่

1) ประเภททั่วไป G (General Audiences) เป็นระดับภาพยนตร์สำหรับผู้ชมทั่วไป ไม่มีการจำกัดใด ๆ อนุญาตให้ทุกวัยเข้าชมได้ อาจประกอบไปด้วยความรุนแรงทางจินตนาการหรือความรุนแรงทางอารมณ์ขั้น แต่ต้องไม่มีภาพโป๊ ภาพเปลือย กิจกรรมทางเพศ หรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาทางเพศ เช่น Finding Nemo, The Lion King, Madagascar, ก้านกล้วย เป็นต้น

2) ภายใต้การกำกับของผู้ปกครอง PG (Parental Guidance Suggested) เป็นภาพยนตร์ที่ควรอยู่ภายใต้การแนะนำหรือพิจารณาของผู้ปกครองว่าบุตรหลานสมควรรับชมหรือไม่เนื่องจากเนื้อหาประกอบไปด้วยความรุนแรงเพียงเล็กน้อย การใช้ภาษาไม่เหมาะสม ภาพโป๊ ภาพเปลือย และ/หรือกิจกรรมทางเพศหรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาทางเพศ ดังนั้นจึงต้องมีผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ร่วมชมและให้คำแนะนำ เช่น Star Wars, Spiderman, Want A Girl Want, องค์กรบาก, บางระจัน, นางนาก, ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น เป็นต้น

3) จำกัด R (Restricted) เป็นภาพยนตร์ที่ไม่เหมาะสมที่จะให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี ชม โดยลำพัง ควรที่จะมีผู้ปกครองอบรมแนะนำบางประการ เพราะอาจมีเนื้อหาบางตอนไม่เหมาะสมเนื่องจากประกอบไปด้วย ความรุนแรง ภาพสยดสยอง ภาษาไม่เหมาะสม หรือเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น Kill Bill, Troy, American Pie, วังสุทัศน์, ต้มยำกุ้ง, เดอะก๊ก, ลองของ, ศพ เป็นต้น

4) NC-17 (No Children Under 17 Admitted) เป็นภาพยนตร์ที่ไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 17 ปีเข้าชมโดยเด็ดขาด เนื่องจากเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาที่อันตรายอย่างชัดเจน มีเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่เท่านั้น ซึ่งเนื้อหาจะประกอบด้วยความโหดร้าย ความรุนแรงระดับมากที่สุด ภาพสยดสยอง การใช้ภาษาที่รุนแรงระดับมากที่สุด การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ภาพโป๊ ภาพเปลือย กิจกรรมทางเพศหรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาทางเพศ และ/หรือการใช้ยาเสพติดเช่น Saw, The Dreamer, Last Tango In Paris, 13 เกมสยอง, รับน้องสยองขวัญ เป็นต้น

ภาพยนตร์แต่ละประเภทอาจให้ความรู้สึกรู้ชาติที่หลากหลาย โดยอาจมีการผสมลักษณะต่าง ๆ ของเนื้อหาข้างต้นไว้ในเรื่องเดียวกัน เป็นที่น่าสังเกตว่าภาพยนตร์ไทยจะเน้นความเป็นปัจเจกชนมากกว่าความเป็นสังคม เช่น ความอิจฉาริษยาหรือความเป็นวีรชนเอกชน แม้ว่าจะมีการพยายามสอดแทรกเนื้อหาเพื่อส่วนรวมไว้บ้าง แต่ก็เป็นการสรุปไว้เพียงตอนท้ายเรื่องหรือตอนจบของเรื่อง

ในการสื่อสารนั้น จำเป็นต้องมีทั้งผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สาร และสื่อ การตีความของผู้รับสารย่อมมีความแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคล อาจมีปฏิกิริยาย้อนกลับที่แตกต่างกันออกไปด้วย ตามแต่สื่อที่ผู้รับสารเลือก เพราะสื่อแต่ละประเภทก็จะมีข้อจำกัดที่แตกต่างกันออกไป ภาพยนตร์เป็นสื่อมวลชนที่สามารถถ่ายทอดได้ทั้งภาพและเสียง สามารถส่งต่อไปยังบุคคลเป็นจำนวนมากได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้หลากหลาย และเป็นสื่อที่สามารถนำกลับมาชมซ้ำได้อีก (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, 2534, หน้า 215) และเนื่องจากภาพยนตร์นับว่าเป็นสื่อที่ค่อนข้างมี

อิทธิพลมากต่อผู้เสพสื่อ ทั้งให้คุณและโทษได้ในเวลาเดียวกัน ผู้บริโภคสามารถที่จะรับสารและเข้าใจได้ง่ายกว่าการอ่านหนังสือ ดังนั้น จึงต้องมีการสร้างมาตรฐานทางกฎหมายเพื่อควบคุมมิให้มีการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี เราจึงต้องทำการศึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามมา ภายหลังจากการชมภาพยนตร์ ว่าภาพยนตร์ที่นำมาเสนอขึ้นนั้นมีคุณค่าหรือให้โทษในด้านใดบ้าง เพื่อการปรับให้มีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

2.1.4 ความสำคัญของภาพยนตร์

ภาพยนตร์สามารถใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเปลี่ยนแปลงสังคมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (นิพนธ์ ศุขปริดี, 2536, หน้า 31-35)

- 1) ภาพยนตร์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากภาพยนตร์สามารถนำเอาภาพและเสียงของศิลปวัฒนธรรมจากแหล่งหนึ่งไปสู่แหล่งอื่น ๆ ได้ เช่น การนำเอาศิลปวัฒนธรรมทางดนตรีและการแสดงของประเทศทางแถบตะวันตกไปสู่สายตาผู้ชมทางแถบเอเชีย นำไปสู่การเลียนแบบวัฒนธรรมและการแสดงออกทางพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตได้
- 2) ภาพยนตร์มีความสำคัญในการศึกษา โดยการถ่ายทอดความรู้ เนื่องจากทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงความรู้ที่อยู่ห่างไกลหรือไม่สามารถเห็นด้วยตาเปล่ามาศึกษาได้ เช่น การศึกษาในเรื่องของอวกาศ หรือการศึกษาสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงเร็วหรือช้า ให้ช้าขึ้นหรือเร็วขึ้นพอที่จะศึกษาและทำความเข้าใจได้อย่างชัดเจน
- 3) ภาพยนตร์มีความสำคัญต่อกิจการทหารและความมั่นคงของประเทศ โดยในทางทหารสามารถใช้ภาพยนตร์เพื่อบันทึกวิธีการรบ ภูมิประเทศ และสถานที่ตั้งทางการทหารของข้าศึก เช่น ในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ได้ใช้ภาพยนตร์เพื่อบันทึกเหตุการณ์เพื่อประเมินกำลังข้าศึก ประเมินผลทางการปฏิบัติของฝ่ายตนดีกว่าการรายงานด้วยวาจาหรือการเขียนรายงาน
- 4) ภาพยนตร์มีความสำคัญต่อกิจการทางการแพทย์ นอกจากจะใช้ภาพยนตร์ในการเผยแพร่ความรู้ทางการแพทย์และสาธารณสุขแล้ว ภาพยนตร์ยังถูกนำมาใช้ในการบันทึกอาการของผู้ป่วยเพื่อการวินิจฉัยโรค และใช้ถ่ายทอดปฏิบัติการทางการแพทย์จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้เป็นอย่างดี
- 5) ภาพยนตร์เพื่อกิจการสารสนเทศ นับเป็นการเปลี่ยนแปลงสังคมในการค้นคว้าข้อมูลและการตัดสินใจของประชาชนในสังคม เช่น การศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้านต่าง ๆ
- 6) ภาพยนตร์มีความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่เหตุการณ์ตั้งแต่การประชาสัมพันธ์ในระดับเล็กไปจนถึงการประชาสัมพันธ์ในระดับชาติ เช่น การประชาสัมพันธ์ประเทศไทยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งภาพยนตร์จะถ่ายทอดความรู้ ทัศนคติ ได้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ
- 7) ภาพยนตร์นับว่ามีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของสังคม ภาพยนตร์บางเรื่องที่เรียกว่าภาพยนตร์ทำเงินหรือภาพยนตร์เงินล้าน ซึ่งหมายถึง ภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อการโน้มน้าว

น้ำวจิตใจผู้คน ตั้งแต่การแต่งกาย บุคลิกของตัวละครก็อาจทำให้เกิดพฤติกรรมการลอกเลียนแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำคัญของภาพยนตร์ต่อภาวะสังคม ภาษาที่ใช้ในภาพยนตร์มักมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของคนในสังคมอย่างยิ่ง

2.1.5 บทบาทของภาพยนตร์ในฐานะที่เป็นสื่อมวลชน

บทบาทของภาพยนตร์ในการให้ข่าวสาร คำว่า “ข่าวสาร” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2525 หน้า 140 หมายความว่า ข้อความที่ส่งออกมาเพื่อให้รู้กัน จากความหมายจะเห็นว่าข้อความนั้นสื่อถึงทั้งข้อเขียน ภาพ เสียง ตลอดจนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สื่อความหมายกันได้ ภาพยนตร์นั้นมีบทบาทในการเสนอข่าวสารแก่ชาวโลกอย่างดียิ่ง โดยภาพยนตร์ข่าวต่าง ๆ เหล่านั้น เมื่อนำเสนอข่าวสารไปแล้วอาจจะรวบรวมไว้เป็นภาพยนตร์สำหรับข่าวสารทางประวัติศาสตร์หรือข่าวสารทั่วไปอีกครั้งก็ได้ ภาพยนตร์มีบทบาทหน้าที่ในการนำเสนอข่าวสารโดยที่ผู้รายงานข่าวสารใช้ภาพยนตร์บันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วนำเสนอพร้อมกันทั้งภาพและเสียง ซึ่งสร้างความน่าเชื่อถือได้มากกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ

บทบาทของภาพยนตร์ในการให้ความรู้

คำว่า “ความรู้” ในที่นี้หมายถึงความถึงความรู้ทั่ว ๆ ไปที่ทุกคนแสวงหาได้เองโดยไม่ต้องเข้าเรียนรู้จากระบบโรงเรียน ภาพยนตร์ที่ให้ความรู้นี้มีหลายประเภท ภาพยนตร์ข่าวก็เป็นภาพยนตร์ที่ให้ความรู้เพราะเราได้ความรู้จากข่าว แต่ภาพยนตร์ข่าวนั้นเมื่อได้มีการนำมาฉายเป็นข่าวที่เกิดขึ้นซ้ำอีก จะกลายเป็นภาพยนตร์เชิงประวัติศาสตร์แทน เช่น ภาพยนตร์เกี่ยวกับสงครามโลก และเมื่อภาพยนตร์เชิงประวัติศาสตร์ดังกล่าวถูกนำมาดัดแปลงเพิ่มเติมข้อมูลต่าง ๆ เช่น สาเหตุของสงคราม ความเสียหายระหว่างสงคราม การยุติสงคราม และผลของสงคราม ภาพยนตร์นั้นก็จะเป็นภาพยนตร์ที่ให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสงคราม โดยหากนำไปฉายที่ไหน เมื่อใด ก็ยังจะให้ข้อมูลแบบเดิม บางครั้งเราจะเรียกภาพยนตร์ประเภทนี้ว่า ภาพยนตร์สารคดี ภาพยนตร์ประเภทนี้มักจะมีคุณสมบัติสมบูรณ์แบบในตัวของมันเอง ผู้ฉายไม่จำเป็นต้องบรรยายประกอบ ผู้ชมก็สามารถดูตามลำพังได้โดยจะรับข้อมูลความรู้นั้นได้เอง ปัจจุบันวิทยาการด้านการให้ความรู้แก่ประชาชนก้าวหน้าไปไกลมาก ภาพยนตร์ก็เป็นอีกสื่อหนึ่งที่มีบทบาทในการให้ความรู้แก่ประชาชน โดยที่การให้ความรู้หรือการสื่อสารในรูปแบบของภาพยนตร์ จะมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากการสื่อสารในรูปแบบอื่น ๆ หากจะพูดตามหลักการให้ความรู้แล้วก็มีอยู่ 2 วิธี ได้แก่ การให้ความรู้ทางตรง และการให้ความรู้ทางอ้อม

บทบาทของภาพยนตร์ในด้านความบันเทิง

คำว่า “บันเทิง” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน (2525, หน้า 465) หมายความว่า “เบิกบานใจ รื่นเริงใจ ทำให้รู้สึกสนุก ภาพยนตร์บันเทิงเป็นภาพยนตร์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม โดยสร้างจากเรื่องราวชีวิตจริงหรืออิงนิยาย มักมีความยาวประมาณสองชั่วโมง ซึ่งจะมีหลากหลายอารมณ์ ทั้งความสนุกสนาน ตลกขบขัน ความสุข ความทุกข์ ความสมหวัง ความผิดหวัง

ความเพ้อฝัน ที่ผู้ชมดูแล้วจะเกิดความรู้สึกคล้อยตามไปกับภาพยนตร์ ภาพยนตร์นั้นนับว่ามีบทบาทสำคัญในการให้ความบันเทิงกับคนทุกเพศทุกวัย และยังเป็นสื่อที่ให้ความบันเทิงตราบเท่าที่มนุษย์ยังคงต้องการความบันเทิง”

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ

เพศ และเพศสภาพ (Sex and Gender) กระบวนทัศน์ของนักสตรีนิยมยุคคริสต์ทศวรรษ 1960-1970 เป็นมรดกทางความคิดที่ตกทอดมาจากคนยุโรปที่มีชีวิตอยู่ในสมัยกลาง คือ คริสต์ศตวรรษที่18 เป็นต้นมา และกระบวนทัศน์สตรีนิยมยุคคริสต์ทศวรรษ 1960 และ 1970 ได้ทำการผลิตซ้ำองค์ความรู้ที่ย้ำถึงความแตกต่างระหว่างหญิงและชายทั้งในมิติเพศและในมิติเพศสภาพไปพร้อมๆกับการนำเสนอเรื่องความไม่เสมอภาคระหว่างหญิงและชาย ซึ่งส่งผลให้นักสตรีนิยมยุคต่อมาคือตั้งแต่ ค.ศ. 1980 ถึงยุคปัจจุบันได้ตั้งข้อสังเกตว่า ความพยายามในการแยกข้อแตกต่างระหว่างเพศและเพศสภาพนั้นไม่มีประโยชน์ เพราะมันกลับจะเป็นการทำให้ นักสตรีนิยมรุ่นแรก ๆ นั้น มีทัศนะแบบสารัตถนิยม (Essentialist Feminism) ซึ่งเป็นทัศนะที่เชื่อว่า ผู้หญิงมีความเป็นเอกภาพ (Unitary) มีคุณสมบัติสากล (Universal) และไม่ว่าผู้หญิงจะมีชีวิตอยู่ภายใต้เงื่อนไขทางสังคมและวัฒนธรรมแบบใดก็ตาม ผู้หญิงต่างก็มีประสบการณ์เดียวกัน ทั้งนี้เพราะผู้หญิงมีแก่นแท้ธรรมชาติ เช่น ลักษณะทางกายและคุณลักษณะความเป็นแม่เหมือนกัน ทำให้นักนิยมนสตรีรุ่นแรกนั้น มองข้ามความแตกต่างที่ดำรงอยู่ระหว่างผู้หญิงต่างชนชั้น ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม และต่างประวัติศาสตร์ (สุชาติา ทวีสิทธิ์, 2547)

เพศ หรือ เพศตามธรรมชาติคือ ลักษณะที่ติดตัวมาโดยธรรมชาติ แยกตามการมีอวัยวะเพศ บ่งบอกว่าบุคคลนั้นเป็นเพศหญิงหรือชาย

เพศสภาพ คือ ลักษณะทางเพศที่เกิดจากการประกอบสร้างของสังคมและวัฒนธรรม (Socially & Culturally Construct) ที่ดำเนินผ่านการดำเนินงานของสถาบันและกลไกต่างๆของสังคม จึงมีความแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม แต่ละยุคสมัยในวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ (กาญจนา แก้วเทพ, 2544)

Haey และ de Vill พยายามที่จะหาความสัมพันธ์ที่เป็นระบบในเรื่องเอกลักษณ์ทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ และในส่วนของบทบาททางเพศ โดยเขาได้นิยามสิ่งต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

- เพศ (Gender) หมายถึง เพศทางร่างกายของบุคคล (หญิง, ชาย)
- เอกลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity) หมายถึง เอกลักษณ์ทางเพศที่บุคคลได้กำหนดให้ไว้แก่ตนเอง
- บทบาททางเพศ (Sex Role/ Gender Role) หมายถึง เนื้อหาทางวัฒนธรรมของเอกลักษณ์ โดยทั่วไปแบ่งออกเป็นความเป็นหญิงและชาย

- แนวโน้มนำทางเพศ (Sexual Orientation) หมายถึง เพศหนึ่งหรือหลายเพศ ที่บุคคลพึงพอใจและเลือกที่จะมีความสัมพันธ์ด้วย หรือแม้กระทั่งเกิดความรู้สึกชอบก็ตามแต่ ซึ่งแนวโน้มนำทางเพศกับความเป็นรักร่วมเพศ สังคมจะคาดหวังว่าคนในสังคมจะมีความต้องการทางเพศและมีพฤติกรรมทางเพศต่อเฉพาะกับเพศตรงข้ามเท่านั้น ดังนั้นการที่บุคคลมีแนวโน้มนำทางเพศและมีการกระทำทางเพศต่อเพศเดียวกันจึงถูกจัดเข้าประเภทหนึ่งของผู้เบี่ยงเบน เนื่องจากเขาแสดงพฤติกรรมที่ผิดแปลกไปจากบรรทัดฐานของสังคม

อย่างไรก็ดี แนวโน้มนำทางเพศต่อเพศเดียวกันจะเป็นแนวทางในการระบุถึงความเป็นรักร่วมเพศให้กับบุคคล และเราอาจจะให้ความหมายกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน โดยเรายึดถือการกระทำทางเพศเป็นหลักในการพิจารณาบุคคลว่าเป็นรักร่วมเพศหรือไม่ ซึ่งการกระทำรักร่วมเพศนั้นคือการกระทำทางเพศหรือความพึงปรารถนาทางเพศที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งรวมไปถึงการจูบ การลูบไล้เนื้อตัว การสำเร็จความใคร่ด้วยการใช้ปากหรือมือ รวมไปถึงการบดบี้ อวัยวะเพศ อย่างไรก็ตามการนิยามการกระทำแบบรักร่วมเพศนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเลย ยกตัวอย่างเช่น หากบุคคลมีความปรารถนาทางกามารมณ์หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางเพศกับเพศเดียวกันเพียงหนึ่งครั้งหรือสองครั้งในชีวิตของเขา โดยทั่วไปแล้วเขามีกิจกรรมทางเพศแบบรักต่างเพศแล้ว เราจัดว่าเขาคือรักร่วมเพศนั้นมีเหตุผลเพียงพอหรือไม่ ถ้าไม่มีเหตุผลเพียงพอแล้วจะต้องทำกิจกรรมทางเพศแบบรักร่วมเพศกี่ครั้งจึงจะเพียงพอสำหรับการประทับตราคนบางคนว่าเป็นรักร่วมเพศ อย่างไรก็ตามแนวโน้มนำทางเพศต่อเพศเดียวกันไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกหรือการกระทำแบบรักร่วมเพศก็ยังคงมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการที่จะระบุความรู้สึก และ/ หรือ การกระทำแบบนี้ที่จริงแล้วก็คือพฤติกรรมของบุคคลรักร่วมเพศหรือหญิงรักร่วมเพศนั่นเอง จนในที่สุดแล้วความเกี่ยวข้องดังกล่าวก็จะมีผลที่ทำให้บุคคลต้องยอมรับเอกลักษณ์ที่เรียกว่า “รักร่วมเพศ”

แนวโน้มที่ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ (วันเพ็ญ บุญประกอบ, 2526, หน้า 60) ได้แก่

- 1) ในการเลี้ยงดูที่เป็นการปกป้องลูกมากเกินไป เช่น ลูกได้รับการทะนุถนอมมากเกินไปจากแม่ แต่ผู้เป็นพ่อดู เจ้าระเบียบ และห่างเหินกับลูก ทำให้เด็กกลัว หัวอ่อน และยอมตามพ่อ
- 2) เด็กที่เติบโตในครอบครัวที่มีพ่อแม่มีบทบาทหรือบุคลิกที่ไม่เหมาะสมกับเพศของตนเองจนเกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบ
- 3) พ่อแม่ที่ผิดหวังในเพศของลูกหรือต้องการให้ลูกมีเพศที่ตรงข้ามกับเพศที่เป็น
- 4) เด็กอยู่ในครอบครัวที่มีคนมีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน หรือ เด็กมีความพึงพอใจหรือใกล้ชิดกับกลุ่มคนเพศเดียวกัน เช่น เด็กที่อยู่โรงเรียนชายล้วน, หญิงล้วน เป็นต้น
- 5) เด็กที่ไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวหรือครอบครัวแตกแยก
- 6) เด็กที่อยากรู้ อยากลองจนเคยชินหรือติด

2.2.1 อัตลักษณ์ทางเพศสภาพและพื้นที่

อัตลักษณ์ (Identity) คือ สิ่งที่ทำให้เรารับรู้ว่าเป็นใคร และ เราจะดำเนินชีวิต ดำเนินความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ตลอดจนโลกที่แวดล้อมอยู่รอบตัวเราอย่างไร อัตลักษณ์ คือ สิ่งที่กำหนดทางเดินให้กับเรา เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าใครเป็นพวกเดียวกันกับเรา และใครที่แตกต่างจากเรา โดยมากแล้วอัตลักษณ์จะถูกกำหนดโดยความแตกต่างซึ่งอาจมองเห็นได้ชัดจากการแบ่งแยกออกจากกัน เช่น อัตลักษณ์ในลักษณะของความแตกต่างระหว่างชนชาติ หรือ ความขัดแย้งด้านความเชื่อ เป็นต้น ส่วนมากอัตลักษณ์จะถูกสร้างขึ้นในลักษณะของสิ่งของตรงข้ามกัน เช่น คนผิวขาว-คนผิวดำ, ความปกติ-ความเบี่ยงเบนจากปกติ เป็นต้น ตัวอย่างง่าย ๆ ก็คืออัตลักษณ์ความเป็นไทย กล่าวคือ การที่เราจะรับรู้ว่าเป็นคนไทยและการที่จะแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ของความเป็นไทยนั้น เราจะมี การแสดงออกที่หลากหลาย สิ่งเหล่านั้นคือ คุณลักษณะ (Attribute) ที่รวมอยู่ในอัตลักษณ์ของความเป็นไทยนั่นเอง เช่น พูดภาษาไทย รับประทานอาหารด้วยช้อนส้อม การทักทายด้วยการไหว้ ยิ้มง่าย อ่อนโยน อ่อนน้อมถ่อมตน นิยชอบความสบาย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้คือการรวมเอาคุณลักษณะต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกันทั้งที่เป็นรูปธรรมและเป็นนามธรรม จนนานวันเข้าคนไทยรับเอาลักษณะนี้ไว้เป็นตัวเอง และรับรู้ว่าเป็นคนไทย เมื่อคนไทยมองคนต่างชาติก็จะมองว่าเป็นคนละพวกกัน เช่นนี้เราเรียกว่า “อัตลักษณ์”

มีงานศึกษาวิจัยหลายชิ้นพยายามศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอัตลักษณ์ทางเพศ (สำนักคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ, 2544) ซึ่งจำแนกได้ดังต่อไปนี้

- 1) ปัจจัยทางด้านระบบเศรษฐกิจและโครงสร้างทางสังคม
- 2) ปัจจัยด้านการเลี้ยงดูของครอบครัว
- 3) อิทธิพลจากการใช้ชีวิตในวัยเด็ก และการคบเพื่อน
- 4) อิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ

Stuard Hall กล่าวว่า ต้องมองอัตลักษณ์ในฐานะที่เป็นกระบวนการที่ไม่เคยสมบูรณ์และเป็นส่วนหนึ่งของภาพตัวแทน (Representation) โดยอัตลักษณ์จะมีลักษณะที่ไม่ถาวรและเป็นผลกระทบที่ไม่คงที่ของความสัมพันธ์ซึ่งให้ความแตกต่างเป็นตัวกำหนดอัตลักษณ์ (เจริญวิทย์ ฐิติวรารักษ์, 2544) บุคคลหนึ่งจึงมีหลายอัตลักษณ์จากแง่มุมต่าง ๆ เช่น เพศ เชื้อชาติ ชนชั้น อาชีพ ฯลฯ ในส่วนของเรื่องเพศ เพศชายและเพศหญิงต่างมีอัตลักษณ์ที่เรียกว่า “อัตลักษณ์ทางเพศสภาพ” (Gender Identity) หมายถึง การที่เรารับรู้ว่าเป็นเพศหญิงหรือชาย ซึ่งความเป็นเพศหญิงหรือชายนี้เองก็มีส่วนในการกำหนดบทบาทของเรา ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและมีความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเรา โดยส่วนมากมีความคิดกันว่าอัตลักษณ์ทางเพศสภาพเป็นเรื่องธรรมชาติที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่มีการโต้แย้งว่ามีได้เป็นเรื่องธรรมชาติหรือติดตัวเรามาตั้งแต่เกิดแต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นท่ามกลางระบบสังคมที่มีการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมที่ผู้ชายเป็นใหญ่

สาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ (สุวิทนา อารีพรรค, 2528, หน้า 382-383) ได้แก่

1) สาเหตุทางกรรมพันธุ์ จากการศึกษาเรื่องคู่แฝดของ Kallman (1952) พบว่า ในคู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน ถ้าคนใดคนหนึ่งเป็น อีกคนก็มีโอกาสที่จะเป็นด้วยเสมอ แต่ถ้าไข่แฝดแต่คนละใบก็จะมีโอกาสเป็นน้อยกว่า นอกจากนี้ยังมีผู้สนับสนุนข้อมูลว่าลักษณะดังกล่าวน่าจะเป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ไม่ใช่เป็นสิ่งที่มาเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมภายหลัง ทั้งนี้เพราะคนส่วนมากในสังคมมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

2) สาเหตุทางสิ่งแวดล้อม สาเหตุที่หนึ่ง คือ จากครอบครัว การที่ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาหรือมารดาที่เป็นเพศเดียวกับเด็กเป็นไปอย่างไม่ดีนัก ทำให้เด็กเกิดการต่อต้านและไม่สามารถลอกเลียนแบบลักษณะและบทบาททางเพศที่ถูกต้องได้ หรือการทะเลาะเบาะแว้งของบิดามารดาก็มีส่วนทำให้เด็กหวาดกลัวที่จะมีรักร่วมเพศ นอกจากนี้ อาจเกิดจากการที่ครอบครัวได้เลี้ยงเด็กแบบผิดเพศเสียเองอาจเนื่องมาจากความผิดหวังในเพศของลูก เป็นต้น และ สาเหตุที่สอง คือ จากสังคม เช่น การกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงจากความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศในช่วงวัยรุ่น ทำให้หันไปหาความรักจากเพศเดียวกันเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดหวังซ้ำซาก

สาเหตุของความผิดปกติทางเพศ (กวี ทั้งสัจบุตร, 2544, หน้า 77-78) ได้แก่

1) Prenatal Causes สาเหตุเกิดจาก Patterns หรือ รูปแบบของ Chromosomes ที่ทำให้การพัฒนาอวัยวะเพศทั้งภายนอกและภายในมีความผิดปกติ อวัยวะภายในหมายถึงอวัยวะที่สร้างฮอร์โมนเพศชายหรือเพศหญิง ซึ่งก็คือลูกอัณฑะและรังไข่ (Testes and Ovaries) ซึ่งจะสร้างฮอร์โมน Testosterone/ Estrogens ซึ่งฮอร์โมนแต่ละเพศก็มีอีกหลายอนุพันธ์ มีฤทธิ์และหน้าที่ต่อร่างกาย และเครื่องแสดงเพศภายนอกจำเพาะเพศชายและเพศหญิงที่แตกต่างกัน

2) Postnatal Causes คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลหลังคลอด บิดามารดาและสังคมยอมรับว่าเป็นเพศหญิงหรือชายซึ่งจะมีอิทธิพลมากในการแสดงเพศ เช่น บิดามารดามีแต่ลูกสาวแต่ต้องการลูกชาย แต่พอคลอดบุตรมากลับเป็นลูกสาวอีกจึงแต่งตัวให้เหมือนผู้ชาย ให้ของเล่น ให้คบเพื่อน เลี้ยงดูแบบลูกชาย ก็อาจส่งผลให้ลูกสาวคนนี้มีนิสัยเป็นผู้นำ ขอบขกต้อย หรือมีพฤติกรรมและความคิดแบบที่เป็นผู้ชาย ส่งผลต่อการแสดงออกทางเพศ เป็นต้น

ชลธิชา ศาลิคุปต์ (2532) ได้ศึกษากระบวนการพัฒนาและดำรงเอกลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ โดยมุ่งเน้นศึกษาประเด็นการยอมรับบทบาทที่เบี่ยงเบนของหญิงรักร่วมเพศ การนิยามตนเอง การแสดงบทบาททางเพศ รูปแบบในการดำเนินชีวิต การเปิดเผยตัวตน และการปกปิดตัวตนของหญิงรักร่วมเพศ โดยศึกษาจากหญิงรักร่วมเพศในวัยทำงานจำนวน 12 ราย โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ทอม จำนวน 6 คน ซึ่งในที่นี้หมายถึงผู้หญิงที่มีท่าทางหรือการทำตัวคล้ายผู้ชาย และ ดี จำนวน 6 คน ในที่นี้หมายถึง ผู้หญิงที่เป็นแฟน เป็นคู่รัก หรือคนที่มาชอบทอม โดยผลการศึกษาพบว่า ในขั้นเริ่มแรก

บุคคลจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ล้อมรอบตัว โดยกระบวนการปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์นิยมทำให้บุคคลสามารถรับรู้ถึงการตีความของผู้อื่นที่มองตนเอง ซึ่งในจุดนี้ทำให้ทอมและดีมีความแตกต่างกันในการนิยามตนเอง โดยสรุปเป็น 2 ส่วน คือ ทอม และ ดี

ในการพัฒนาเอกลักษณ์ของทอมมีปัจจัยอยู่ 3 ประการ คือ

- 1) อิทธิพลของครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแต่ละบุคคล และความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว อันได้แก่ แม่ ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและการมองตนเองของบุคคล
- 2) สภาพแวดล้อมของโรงเรียน คือมีความเอื้อต่อการคบหาสมาคมกันเฉพาะเพื่อนผู้หญิง ซึ่งดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องธรรมดาของโรงเรียนสตรี

3) การเจอกลุ่มเพื่อนซึ่งมีความเบี่ยงเบนเหมือนกันมารวมกลุ่มกัน สำหรับทอมบางคนแล้วเพื่อนได้กลายเป็นผู้มีอิทธิพลสำคัญในการชักจูงทอมให้ก้าวเข้าสู่โลกของผู้เบี่ยงเบน

และปัจจัยในการพัฒนาเอกลักษณ์ของดีซึ่งมีความแตกต่างจากทอมอยู่บ้าง ได้แก่

- 1) อิทธิพลของครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว
- 2) สภาพแวดล้อมของทางโรงเรียนนั้นเป็นโรงเรียนสตรีล้วน ซึ่งเป็นเครื่องควบคุมการคบหาเพื่อนต่างเพศให้อยู่ในแวดวงเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า
- 3) โอกาสในการพบปะทอม ซึ่งจะเป็นผู้ชักนำให้เธอมีกิจกรรมทางเพศที่แตกต่างไปจากผู้หญิงทั่วไป

ดังนั้น ปัจจัยที่หญิงรักร่วมเพศมีวิธีการธำรงเอกลักษณ์นั้นไว้ได้เนื่องมาจากปัจจัยเอื้อ เช่น ครอบครัว สภาพแวดล้อมของโรงเรียน กลุ่มเพื่อน และมีโอกาสพบปะกับผู้เบี่ยงเบน จนกระทั่งได้มีการรับเอากระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์นั้นมาเป็นของตนเอง

มนุษย์แต่ละคนมีอัตลักษณ์ที่แสดงความเป็นตัวตนอย่างชัดเจน เรียกว่า อัตลักษณ์ในระดับปัจเจกบุคคล (Self Identity) แต่เมื่อเข้าไปอยู่ในสังคม มีการดำเนินชีวิตร่วมกันผ่านความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ย่อมเกิดลักษณะร่วมของกลุ่มนั้นๆ เรียกกันว่า อัตลักษณ์ร่วม (Collective Identity) ซึ่งมีการสร้างสำนึกร่วมของกลุ่มเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการสร้างความตระหนักถึง "พวกเรา" และกลุ่มที่แตกต่างออกไปว่า "พวกเขา" ซึ่งสำนึกร่วมของกลุ่มนี้สามารถสร้างและปรับเปลี่ยนได้โดยอาศัยสัญญาณต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นในระบบวัฒนธรรมกลุ่ม สังคมจึงมีส่วนสำคัญในการสร้าง ปรับเปลี่ยน และรักษาอัตลักษณ์ไว้ (สุภาณี ยাত্রา, 2548, หน้า 47-49)

ในสังคมไทยนั้นพบว่ากระบวนการสร้างอัตลักษณ์และการแสดงออกของกลุ่มรักร่วมเพศถูกปิดกั้นและกำหนดให้เป็นคนกลุ่มน้อยที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งมีการรอบความคิดเรื่องเพศสถานะว่ามีอยู่ 2 เพศ คือ เพศชายและเพศหญิง และผลักดันให้กลุ่มรักร่วมเพศไปอยู่ชายขอบ โดยอัตลักษณ์ที่ศูนย์กลางผลิตซ้ำก็คือ "ความผิดปกติทางเพศ" จึงเกิดการต่อสู้เพื่อช่วงชิงความหมายของอัตลักษณ์กลุ่มรักร่วมเพศเพื่อให้ได้มาซึ่งนิยามและความหมายที่ตนยอมรับได้นั่นเอง

สิริลักษณ์ อังกูรพิริยะ (2549) ได้ทำการศึกษาผลกระทบที่หญิงรักร่วมเพศได้รับการเปิดเผยตัวในสังคมไทย โดยใช้กรอบแนวคิดที่เชื่อในกระบวนการสร้างทางสังคม (Social Constructionism) โดยแนวคิดดังกล่าวมองว่าเรื่องเพศถูกกำหนดให้ความหมายโดยสังคมและแบบแผนทางวัฒนธรรมในการทำความเข้าใจตัวตนของคนแต่ละคน ผลการศึกษาปัจจัยเงื่อนไขที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนของหญิงรักร่วมเพศมีหลายองค์ประกอบ ประการที่หนึ่ง การยอมรับความเป็นหญิงรักร่วมเพศเดียวกันให้เป็นอัตลักษณ์ของตน กล่าวคือ หากหญิงรักร่วมเพศเดียวกันผู้นั้นมีการยอมรับความเป็นหญิงรักร่วมเพศเดียวกันให้เป็นอัตลักษณ์ของตนมากเท่าใด หญิงรักร่วมเพศเดียวกันผู้นั้นก็จะมีการเปิดเผยตัวตนที่ชัดเจนมากขึ้นเท่านั้น ประการที่สอง เกี่ยวกับสถานการณ์ที่หญิงรักร่วมเพศเดียวกันต้องเผชิญ กล่าวคือ หญิงรักร่วมเพศเดียวกันอาจมีการเปิดเผยตัวตนหากตกอยู่ในสภาวะที่กดดันมาก ๆ หรืออ่อนคลายมาก ๆ หรือมีผู้ที่แสดงออกว่าเข้าใจในหญิงรักร่วมเพศ ประการที่สาม หญิงรักร่วมเพศเดียวกันจะเปิดเผยตัวตนกับกลุ่มคนที่เข้าใจและยอมรับในความเป็นหญิงรักร่วมเพศเดียวกัน ประการที่สี่ หญิงรักร่วมเพศเดียวกันจะคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยหากว่าเกิดผลกระทบน้อยอัตราการเปิดเผยตัวตนก็จะมากกว่า ประการสุดท้าย เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะเฉพาะของหญิงรักร่วมเพศเดียวกัน หญิงรักร่วมเพศเดียวกันบางคนไม่สามารถทนอยู่ภายใต้สภาวะกดดันได้ ส่งผลต่อการเปิดเผยตัว ในทางตรงกันข้ามก็จะมีหญิงรักร่วมเพศเดียวกันที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง กลุ่มนี้จะกล้าเปิดเผยตัวกับผู้อื่นไม่ว่าจะมีสภาวะกดดันหรือไม่ก็ตาม

อัตลักษณ์ทางเพศสภาพ (Gender Identity) การศึกษาเรื่อง Gender Trouble ของ Butler (1990) อธิบายว่า Gender และ Sexuality เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นภายหลัง ความหมายของผู้หญิงมิได้เป็นเอกภาพหรือเป็นสิ่งที่มั่นคง แต่การแสดงออกถึงความเป็น "ผู้หญิง" สามารถทำได้หลายแบบขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของสังคมวัฒนธรรม โดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับบรรทัดฐานของรักต่างเพศที่พยายามควบคุมความเป็นหญิงชายให้อยู่เพียงแค่อัตลักษณ์ของสตรี

แนวคิดทฤษฎีควีเรียร์ เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1990 ในสายสตรีนิยมคลื่นลูกที่สาม ซึ่งเป็นแนวคิดที่อยู่ภายใต้กระแสแนวคิดแบบหลังสมัยใหม่ (Post-Modernism) แนวคิดหลังโครงสร้างนิยมและการรื้อสร้าง (Deconstructionism) แนวคิดของควีเรียร์สามารถอธิบายว่าอัตลักษณ์ทางเพศที่ปรากฏอยู่ในตัวตนเป็นสิ่งที่ไม่มีเอกภาพ ดังนั้นอัตลักษณ์ของชาย หญิง เกย์เลสเบี้ยน ทรานส์ คนข้ามเพศ ล้วนเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่มีแก่นแท้แน่นอน หากแต่มีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปตามความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างตัวตนกับสังคมในบริบทของการต่อสู้ ต่อรอง ทำลาย และการไกล่เกลี่ยความหมายของคนกลุ่มต่าง ๆ นำไปสู่การตั้งคำถามเรื่อง "ตัวตน" และ "อัตลักษณ์" ที่แท้จริงของมนุษย์

กระแสอัตลักษณ์ภายในกลุ่มรักร่วมเพศเองของกลุ่ม Queer Group ต้องการเคลื่อนไหวเพื่อมุ่งการยอมรับจากสังคมและเรียกร้องความเสมอภาค สิ่งที่ควีเรียร์นำเสนอ คือ ให้มองว่าอัตลักษณ์ทาง

เพศสภาพไม่ใช่คุณสมบัติของปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มสังคม แต่เป็นกระบวนการนิยามที่สามารถเลื่อนไหลเปลี่ยนแปลงได้ (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2546)

Queer Theory (Butler, 1990 อ้างใน นฤพนธ์ ต้วงวิเศษ, 2556) เป็นแนวคิดที่ท้าทายกระแสหลักที่อธิบายในเรื่องเพศแบบเหตุผลและวิทยาศาสตร์ แต่เป็นการพยายามทำความเข้าใจพฤติกรรม อัตลักษณ์ และการปฏิบัติทางเพศของมนุษย์ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นแนวคิดแบบพหุลักษณะที่รื้อถอนสิ่งที่คิดว่าเป็นจริงตามธรรมชาติของชีวิตตรงข้าม วิพากษ์วิธีจัดประเภทหรือจำแนกเพศของมนุษย์ออกเป็นพวก ๆ ไม่ยึดติดในการแบ่งแยกพรมแดนของเพศสภาพ และเชื่อว่าแม้พฤติกรรม อารมณ์ และการแสดงออกทางเพศเป็นสิ่งที่สังคมสร้าง หรือเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมก็ตาม แต่เหล่านี้ถูกแสดงออกโดยประสบการณ์ชีวิตบุคคล ชีวิตทางสังคมเรื่องเพศของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเอง มิใช่สิ่งที่มีอยู่แล้ว บุคคลจึงสามารถให้ความหมายกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งคนแต่ละคนจะใช้ความรู้เรื่องเพศในแบบของตนเอง Queer Theory จะไม่อธิบายความเป็นระบบของเพศ แต่จะสร้างความหลากหลายให้กับประสบการณ์ อัตลักษณ์ และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของบุคคล

Butler (1990) อธิบายว่า “เพศสภาพ” เป็นเรื่องของ “การแสดงออก” (Gender as a Performance) ซึ่งเชื่อว่า การแสดงความหมายและการแสดงออกถึงความเป็นชายและหญิงไม่ใช่สิ่งที่ตายตัว และไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับบรรทัดฐาน ผู้หญิงและผู้ชายไม่ได้อยู่ภายใต้กฎเพศสรีระเท่านั้น โดยบัตเลอร์เชื่อว่า เพศสภาพของชายและหญิงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามพฤติกรรม เช่น การแต่งกาย การแสดงกิริยาท่าทาง และการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้การแสดงแห่งความเป็นหญิงและความเป็นชายมีความหลากหลาย หรือมีลักษณะที่เป็น “การแสดง” มากกว่าที่จะเป็นอัตลักษณ์ตายตัวที่ยึดโยงอยู่กับอวัยวะเพศ เช่น เพศชายที่แสดงออกทางพฤติกรรมและแต่งตัวแบบผู้หญิง จะให้ความหมายว่าตนเป็นเพศหญิง โดยพิจารณาจากพฤติกรรม มิใช่จากสรีระ

จากแนวคิดต่าง ๆ ข้างต้นสามารถกล่าวสรุปได้ว่า มนุษย์สามารถแสดงออกถึงบทบาททางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศได้หลากหลายรูปแบบ โดยจะเน้นที่การแสดงออกทางเพศในมิติทางสังคมและวัฒนธรรมมากกว่าการที่จำกัดว่าในสังคมมีแค่เพศหญิงและชายเท่านั้น หากมองในแง่ของวิทยาศาสตร์ใคร่ที่ทำผิดปกติไปจากเพศสรีระของตนถือว่าผิดปกติ รวมทั้งชี้ให้เห็นว่าหากอำนาจทางสังคมบางอย่างจะเข้ามามีบทบาทในการกำหนดและควบคุมเพศสภาพและเพศวิถีของมนุษย์ ก็จะต้องทำลายอำนาจเหล่านั้นเพื่อมิให้เกิดการแบ่งแยกและเพื่อลดอคติให้กับกลุ่มคนที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแตกต่างไปจากบรรทัดฐานของสังคม

ยลดา พงษ์สวัสดิ์ (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรักร่วมเพศโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีทางเพศและพัฒนาการทางเพศของมนุษย์ แนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศมาประกอบกัน โดยวิเคราะห์และ

นำเสนอออกมาในรูปแบบของบทความทางวิชาการ เรื่อง สิทธิข้ามเพศ: พวกรักร่วมเพศได้บทสรุป ความว่า เมื่อใดที่ชาวรักร่วมเพศมีสิทธิเสมอภาคกับพวกที่มีพฤติกรรมทางเพศแบบปกติในแง่ของ กฎหมาย เมื่อใดที่ความรักของพวกรักร่วมเพศที่มีต่อกันและกันมีค่าเท่าเทียมกับความรักระหว่าง ชายและผู้หญิงแล้วละก็ บางทีพวกเขา ก็อาจจะไม่ต้องการสถานที่ต่าง ๆ ที่ชาวรักร่วมเพศรวมตัวกัน ดังที่กล่าวก็ได้ แต่สำหรับในขณะนี้ ชาวรักร่วมเพศก็ยังคงต้องการมันอยู่ ด้วยเหตุที่ว่ายังมีความไม่เท่า เทียมกันอยู่อีกมากเหลือเกินระหว่างพวกรักร่วมเพศ และพวกที่มีพฤติกรรมทางเพศแบบปกติในสังคม

นอกจากนี้ จูดีธ บัตเลอร์ ยังกล่าวอีกว่า "เพศ" ซึ่งเป็นสถานะที่แสดงถึงความแตกต่างระหว่าง ชายกับหญิงนั้น ไม่ได้เป็นข้อเท็จจริงทางกายภาพเสียอย่างเดียว แต่เป็นสถานะความแตกต่างที่สังคม ได้ให้ความหมายไว้ และมีการถ่ายทอดสืบต่อความแตกต่างนี้ในวงกว้างจนกลายเป็นความรู้ โดยมี ภาษาเป็นเครื่องมือในการสถาปนาความรู้ดังกล่าว (สุชาติ ตรีสิทธิ์, 2547)

พื้นที่ (Space) กลุ่มนักวิชาการได้มีการเสนอว่า กรอบแนวคิดในเรื่อง “พื้นที่” (Space) “สถานที่” (Place) เป็นสิ่งที่ควรให้ความสนใจในการศึกษาเรื่องกลุ่มคนรักร่วมเพศ กล่าวคือ ความหมายของคำว่า พื้นที่ ในเชิงสังคมและวัฒนธรรมมีมิติมากกว่าความหมายในเชิงภูมิศาสตร์ เพราะเป็นการเพิ่มเติมความหมายในการรับรู้ของกลุ่มคนรักร่วมเพศ พื้นที่ ณ ที่นี้เกิดจากการที่มนุษย์ เข้าไปใช้ชีวิตจนเกิดพัฒนาการในการใช้ชีวิตเชิงสังคมและการก่อรูปทางวัฒนธรรมของกลุ่มรักร่วม เพศ (วิทยา พุ่มยิ้ม, 2550, หน้า 14-16)

คำว่า พื้นที่ เป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างทางสังคม (Lefebvre, 1991 อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2547) Lefebvre ได้กล่าวว่า มนุษย์ได้แบ่งแยกพื้นที่ที่เคยมีอยู่ในความจริงให้แยกออกจาก กันในโลกความคิด การสื่อสารและการพูดของเราเปลี่ยนพื้นที่ ให้กลายเป็นพื้นที่ทางสังคม (Social Space) ซึ่งเป็นถ้อยคำที่นอกจากจะทำให้คนฟังรู้และเข้าใจแล้วยังมีคุณค่าและความหมายติดมาอีก ด้วย

นอกจากนี้พื้นที่ยังเป็นสมรภูมิการต่อสู้ของอำนาจต่างๆในสังคม (Site of Struggle) พื้นที่ จะ ถูกผลิตและผลิตซ้ำ (Reproduce) ให้กลายเป็นพื้นที่ทางสังคมแบบต่าง ๆ ตามแต่อำนาจของกลุ่ม ผู้สร้าง เป้าหมายของการประกอบสร้างและการผลิตซ้ำพื้นที่ดังกล่าวเพื่อให้เป็นเครื่องมือของความคิด การใช้อำนาจในการครอบงำและควบคุม ท่ามกลางการปฏิบัติดังกล่าว สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญ อย่างมากในกระบวนการสร้างพื้นที่ทางกายภาพให้กลายเป็น “พื้นที่ทางสังคม” ซึ่งจะทำให้เกิดการรับรู้ ยอมรับ หรือแม้แต่การเปลี่ยนทัศนคติและค่านิยมเดิมพื้นที่แต่ละพื้นที่จะมีกฎกติกา มารยาทที่ใช้ ควบคุมแตกต่างกัน และผู้ที่ใช้ชีวิตอยู่ในพื้นที่ก็ต้องเรียนรู้กฎกติกาดังกล่าว

2.3 แนวคิดพฤติกรรมเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน (Homosexual)

Ruse (อ้างใน รักใจ จินตวิโรจน์, 2541, หน้า 10) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า Homosexual ไว้ว่า หมายถึงบุคคลที่เป็นคนรักเพศเดียวกัน ไม่ว่าจะ เป็นชายหรือหญิงก็ตาม แต่มีความสนใจต่อคนที่ เป็นเพศเดียวกันกับตน

รักเพศเดียวกัน หรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า Homosexual ซึ่งคำว่า Homosexual นั้นเป็นการผสมผสานกันระหว่างคำว่า “Homo” ที่มาจากคำว่า Homoios ที่หมายถึง อย่างเดียวกัน เหมือนกัน ส่วนคำว่า “Sexual” นั้นหมายถึง เพศ เมื่อนำคำทั้งสองคำมาสมาสกันจะเป็นคำว่า Homosexual ที่มีความหมายถึงบุคคลที่มีความชื่นชอบหรือพึงพอใจในเพศเดียวกันกับตน รวมไปถึงมีความปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันกับตน ปรากฏการณ์รักเพศเดียวกันสามารถเกิดขึ้นได้กับทั้งผู้ชายและผู้หญิง (รัจรี นพเกตุ, 2542, หน้า 80 และอนุสรณ์ บุญชิต และถิรนนท์อนวัชศิริวงศ์, 2529, หน้า 3) ซึ่งพฤติกรรมรักร่วมเพศสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท (พิศมัย เด่นดวงบริพันธ์, 2538, หน้า 3) คือ

1) บุคคลที่มีร่างกายและจิตใจตรงข้ามกับเพศตัวเอง คือ เพศของตนเป็นชายแต่มีลักษณะท่าทางรวมทั้งการแสดงออกทั้งทางกายและใจเป็นหญิง หรือเพศของตนเป็นหญิงแต่มีลักษณะท่าทางรวมทั้งการแสดงออกทั้งทางกายและใจเป็นชาย

2) บุคคลที่มีร่างกายและการแสดงออกทั้งทางกายและใจเหมาะสมกับเพศของตนแต่รักเพศเดียวกัน กล่าวคือ เพศของตนเป็นหญิง ร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับเพศหญิงทุกอย่าง แต่มีความรัก ความรู้สึก หรือความปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันกับตนคือเพศหญิง ในขณะที่เดียวกัน ชายที่มีร่างกายและจิตใจเป็นเพศชายทุกอย่าง แต่มีความรัก ความรู้สึก หรือความปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันกับตนคือเพศชาย

3) บุคคลที่รักเพศเดียวกันและต่างเพศ คือ รักทั้งเพศเดียวกันกับตนและรักในเพศตรงข้ามด้วย เรียกว่า ไบเซ็กชวล (Bisexual) สามารถพบได้ทั้งในเพศหญิงและเพศชาย

นอกจากนี้ ไพรัช พฤษชาชาติคุณากร (อ้างใน รักใจ จินตวิโรจน์, 2541, หน้า 10) ได้สรุปความหมายของคำว่า “รักเพศเดียวกัน” ว่าประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) มีจินตนาการว่ามีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน
- 2) มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันจริง
- 3) รู้ว่าเอกลักษณ์ภายในของตนเป็นผู้รักเพศเดียวกัน
- 4) อยู่ในสังคมอย่างเปิดเผยในบทบาทของผู้รักเพศเดียวกัน

สาเหตุของการเป็นคนรักเพศเดียวกันนั้นไม่สามารถระบุอย่างแน่ชัดได้ว่าเกิดจากสาเหตุใด นักพันธุศาสตร์เชื่อว่าเกิดจากปัจจัยทางชีวภาพ นักจิตวิทยาเชื่อว่ามาจากปัจจัยทางจิตวิทยาหรือมาจากการเลี้ยงดูของครอบครัวหรือแม้กระทั่งเกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ฉะนั้น เราจึงไม่สามารถ

บ่งชี้ได้อย่างชัดเจนว่าการที่บุคคลหนึ่งจะเป็นคนรักร่วมเพศได้นั้นเกิดมาจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง เพราะว่าอาจจะเกิดจากหนึ่งในสาเหตุ หรือเกิดจากหลายสาเหตุ หรือเกิดจากทุกสาเหตุก็เป็นได้ ดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยทางด้านชีวภาพแนวคิดนี้เชื่อว่าความเป็นรักร่วมเพศเป็นภาวะที่ได้มาตั้งแต่เกิดและเป็นไปตามธรรมชาติ เชื่อว่ามีหลักฐานมาจากกรรมพันธุ์ที่ได้รับการถ่ายทอดมา สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากความผิดปกติของฮอร์โมน เนื่องจากความไม่สมดุลของฮอร์โมนเพศหญิงและเพศชายที่มีอยู่ในตัวแต่ละบุคคล ในปัจจุบันก็ได้มีการศึกษาถึงเรื่องนี้เพิ่มเติมมากขึ้นแต่ก็ยังไม่สามารถยืนยันได้ว่าเป็นผลมาจากกรรมพันธุ์เป็นสิ่งถาวร เนื่องจากบางรายที่มีการขาดสมดุลของสภาพฮอร์โมนแต่เขาก็ไม่ได้เป็นบุคคลที่รักเพศเดียวกัน หรือบางรายไม่ได้มีการขาดสมดุลของสภาพฮอร์โมนแต่เขาก็กลับเป็นบุคคลที่รักเพศเดียวกัน หรือในบางรายก็อาจเป็นบุคคลที่เคยเป็นรักต่างเพศแต่เปลี่ยนมาเป็นคนรักเพศเดียวกันก็มี

2) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาพฤติกรรมรักเพศเดียวกันตามแนวคิดของซิกมันด์ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นักจิตวิเคราะห์นั้นเห็นว่าเป็นผลมาจากความถดถอยและการตรึงแน่นในพัฒนาการทางจิตใจของการเกิดความสับสนและการลอกเลียนแบบของเด็กที่มีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน เด็กหญิงมักจะลอกเลียนแบบพฤติกรรมของพ่อส่วนเด็กชายมักจะลอกเลียนแบบพฤติกรรมของแม่เป็นต้นแบบและต้องการที่จะเป็นแบบเดียวกับพ่อหรือแม่ จึงทำให้เด็กชายอยากเป็นอย่างแม่หรือมีลักษณะแบบแม่นำไปสู่พฤติกรรมแบบผู้หญิง ส่วนเด็กหญิงก็อยากเป็นแบบพ่อหรือมีลักษณะแบบพ่อจึงนำไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ชาย เป็นต้น กล่าวได้ว่าเป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่จะนำไปสู่การชื่นชอบในเพศเดียวกันก็เป็นได้

3) ปัจจัยทางด้านครอบครัวการเลี้ยงดูจากสถาบันครอบครัวก็นับเป็นสาเหตุสำคัญในการก้าวสู่กระบวนการรักร่วมเพศได้เช่นกัน สิ่งแวดล้อมเป็นตัวละครสำคัญในการหล่อหลอมให้เด็กทั้งผู้ชายและผู้หญิงมีพฤติกรรมที่เป็นตัวตรงข้ามของตนเอง บางครั้งถ้าเด็กชายเห็นบทบาทของแม่ว่ามีความสำคัญหรือเหนือกว่าหรือดีกว่าบทบาทของพ่อ ก็จะเกิดความชื่นชมในตัวแม่และเกิดการต่อต้านพ่อ หรือเด็กหญิงเห็นว่าแม่มีลักษณะไม่เป็นมิตร ไม่นุ่มนวล รักลูกชายมากกว่าและห่างเหินลูกสาว ก็อาจเกิดอาการเฝินเฉยกับแม่และทำตัวเป็นเด็กผู้ชายมากขึ้น ส่วนถ้าพ่อปฏิบัติตัวไม่เป็นมิตรหรือเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่ลูกชายแต่ทำตัวดีกับลูกสาว ลูกชายก็อาจจะเลือกที่จะเป็นแบบแม่คือทำตัวเป็นเด็กผู้หญิงและลูกสาวก็อาจเลือกที่จะทำตัวแบบพ่ออีกด้วย การที่เด็กคนหนึ่งมีความพึงพอใจในบทบาทของพ่อหรือแม่มากเกินไปหรือมีความผูกพันกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมากเกินไป จะสร้างความฝังใจในเรื่องเพศของตนในอนาคต กล่าวคืออาจจะมีความผูกพันที่ตรงกันข้ามกับเพศของตนและนำไปสู่การรักในเพศเดียวกันเมื่อเติบโตขึ้นนั่นเอง

4) ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมของบุคคลในสังคมเป็นอย่างมาก กล่าวคือสังคมจะเป็นตัวการหรือตัวกระตุ้นที่สำคัญในการที่จะทำให้บุคคลเลือกที่จะเชื่อหรือประพฤติปฏิบัติตน คนบางคนในสังคมยอมรับว่าพวกเขาเป็นพวกรักร่วมเพศโดยถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา เพียงแต่ว่ามีกรอบทางสังคมและวัฒนธรรมมาเป็นข้อห้ามเท่านั้นจึงดูผิดปกติไป สถานการณ์บางอย่างจากสังคมก็อาจนำไปสู่พฤติกรรมรักร่วมเพศได้ อย่างเช่น ความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกันในวัยรุ่น การใช้ชีวิตร่วมกับเพศเดียวกันมาเรื่อยๆจนเกิดความรู้สึกอยากลองหรือหวั่นไหว (เช่น ในหอพัก กรมทหาร เรือนจำ เป็นต้น) นอกจากนี้เรื่องของสื่อมวลชนหรือค่านิยมการเลียนแบบในวัยรุ่นก็มีอิทธิพล เพราะบางช่วงเวลากฎธรรมดังกล่าวอาจดูว่าเป็นเรื่องทันสมัยหรือเป็นเรื่องปกติที่ใครก็ทำกัน โดยพฤติกรรมดังกล่าวก็มักจะพบตามสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น การเข้าถึงที่ง่ายและรวดเร็วนี้เองก็เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

2.3.1 พฤติกรรมรักร่วมเพศ (Homosexuality)

คำว่า Homo มาจากภาษากรีก แปลว่า “เช่นเดียวกัน” พฤติกรรมเช่นนี้เกิดขึ้นทั้งในเพศชายและเพศหญิง ถ้าเกิดในเพศชายจะเรียกว่า Male Homosexuality หรือ Homosexual หรือโดยทั่วไปเรียกกันว่าเกย์ (Gay) มีความหมายว่า รื่นเริง แจ่มใส ส่วนถ้าเกิดในผู้หญิงเรียกว่า Female Homosexuality หรือเลสเบียน (Lesbian) มีความหมายว่า หญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยแนวทางในการมองพฤติกรรมรักร่วมเพศ มองได้ 2 แนวดังต่อไปนี้ (นงนาค แซ่ตั้ง, 2530, หน้า 36-38)

1) แนว Clinical View จะมองพฤติกรรมรักร่วมเพศไปในทางชีววิทยาและจิตวิทยา นับเป็นความผิดปกติในขั้นตอนหนึ่งของร่างกายและชีวิต โดยจะมีลักษณะดังนี้

1.1) รักร่วมเพศเกิดจากปัจจัยทางชีววิทยา เช่น มีความผิดปกติแฝงมาโดยกำเนิด อาจจะมีโครโมโซมที่ผิดปกติ มีปัญหาทางด้านพันธุกรรม หรือมีฮอร์โมนที่ผิดปกติไปจากคนทั่วไป

1.2) รักร่วมเพศเป็นความผิดปกติที่เกิดจากความกลัวที่ซ่อนเร้นอยู่ในจิตใต้สำนึกของบุคคล เช่น ความกลัวในเพศตรงข้าม กลัวการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม (Hydrophobia) หรือความหวาดระแวงกลัวติดโรค กลัวบาดเจ็บและกลัวอันตรายจากการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม (Paranoid Ideation)

1.3) รักร่วมเพศเป็นความผิดปกติที่เกิดจากการพัฒนาการเรียนรู้ในวัยเด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับความขัดแย้งในบทบาททางเพศ (Gender Role Conflict) มีความเชื่อในช่วง Oedipus Complex ที่เด็กมีอายุประมาณ 4-5 ขวบ เด็กจะเรียนรู้เอกลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity) โดยการยึดถือผูกพัน (Identification) หรือเลียนแบบพ่อแม่ที่เป็นเพศเดียวกันกับตนซึ่งจะติดตัวเด็กไป และมีผลต่อแนวโน้มในการพัฒนาเอกลักษณ์ บทบาท ความพึงพอใจทางเพศในวัยผู้ใหญ่ ต่อมานักจิต

วิเคราะห์เชื่อว่ารักร่วมเพศเกิดจากการเลียนแบบ (พ่อ, แม่) ที่มีเพศตรงข้ามกับตน เด็กชายจะเลียนแบบแม่ ส่วนเด็กหญิงจะเลียนแบบพ่อไว้มากเกินไป

1.4) รักร่วมเพศเป็นความผิดปกติที่เกิดจากการเรียนรู้ในช่วงวัยต่าง ๆ โดยอาจผ่านทางกลุ่มเพื่อน สื่อต่าง ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อาจรวมไปถึงการรับผ่านงานสอนโดยตรงหรือรวมไปถึงการได้รับแรงเสริมหรือแรงกระตุ้นต่าง ๆ ความผูกพันแน่นแฟ้นทางอารมณ์กับตัวแบบบทบาทที่บุคคลเลือกที่จะเลียนแบบเอกลักษณ์ การกลมกลืนตัวเองกับคุณค่า ความรู้ความเชื่อเกี่ยวกับบทบาทของผู้ชายหรือผู้หญิงภายในบริบทของสังคมที่เขาอาศัยอยู่หรือเติบโตขึ้น

2) แนว Definitional View มองพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นการให้การประทับตราจากคนทั่วไปในสังคม เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นท่ามกลางกระบวนการปฏิสังสรรค์ ดังนี้

2.1) รักร่วมเพศมิได้ดำรงอยู่เดี่ยวๆแต่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นท่ามกลางบริบททางสังคม และเกิดโดยผ่านกระบวนการปฏิสังสรรค์ทางสัญลักษณ์ของบุคคล มีการให้ความหมาย การตีความ และการให้ความหมายใหม่ในระหว่างกระบวนการปฏิสังสรรค์ เพศและสัญลักษณ์ทางเพศเป็นเหมือนเป้าหมายที่เปิดอยู่เป็นที่ผสมผสานของศักยภาพส่วนบุคคลและความเป็นไปได้ต่าง ๆ ที่ถูกขีดวงและจัดระเบียบในวิถีทางที่เฉพาะเจาะจง กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์ของบุคคลในการวิเคราะห์พฤติกรรมรักร่วมเพศจึงสนใจกระบวนการกลายมาเป็น “ผู้รักร่วมเพศ” หรือ “เลสเบี้ยน” การให้ความหมายแก่เอกลักษณ์เช่นนั้นของบุคคลภายในบริบททางสังคมที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดขึ้น รวมไปถึงการพัฒนาและธำรงเอกลักษณ์ดังกล่าว

2.2) ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจำนวนมากไม่ได้เริ่มจากความพอใจที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ช่วงหนึ่งของชีวิตเขาอาจคิดว่าตัวเองเป็นคนธรรมดาคนหนึ่ง หากแต่ว่าการประทับตราจากสังคมว่าเขา “ผิดปกติ” ซึ่งมักจะนิยามด้วยการอ้างอิงถึงศีลธรรม ศาสนา กฎหมาย และความเหมาะสม บุคคลเหล่านี้ต้องทำความเข้าใจและต้องให้ความหมายแก่การกระทำของตนเอง ในขณะเดียวกันก็ต้องเรียนรู้การประทับตราที่มีผลต่อรูปแบบพฤติกรรมของเขา และเมื่อเวลาที่เขาเข้ากลุ่มเบี่ยงเบนเพื่อที่จะได้รับการยอมรับในฐานะสมาชิกคนหนึ่ง เป็นบริบทที่เขาได้รับการพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเองในทางที่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทำให้กลุ่มเบี่ยงเบนแยกตัวออกจากโลกของคนทั่วไปอย่างชัดเจนขึ้น ตราประทับของ “รักร่วมเพศ” ก็คือ “ความผิดปกติทางเพศ” ที่มักจะได้รับปฏิกิริยาจากสังคม เป็นการล้อเลียนการถูกรังเกียจเหยียดหยาม ถูกกีดกันออกจากสังคมของคนทั่วไป หรือที่เรียกว่าเป็นคนปกติ หรือแม้กระทั่งการถูกจับกุมโดยกฎหมาย (ในบางประเทศอย่างเช่น สหรัฐอเมริกา)

มุมมองที่มีความแตกต่างกันนี้จะเป็พื้นฐานในการวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน ทั้งในแง่ของจุดสนใจและผลการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะเน้นไปที่มุมมองของ Definitional View มากกว่า เพราะมุมมองเชิงนี้จะอธิบายขยายความและทำให้เราเข้าใจในกระบวนการที่บุคคลหนึ่ง ๆ กลายมาเป็นรักร่วมเพศ

การปรับตัวของบุคคลในการพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศ การเปิดเผยตัวตนของบุคคลรักร่วมเพศ รวมไปถึงทัศนคติของผู้รักร่วมเพศที่มีต่อพวกเขาตัวเองและบุคคลอื่น ๆ ในแวดวงที่มีรักร่วมเพศอยู่ก็จะช่วยให้มองเห็นภาพของรักร่วมเพศได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นและหลากหลายมากกว่าจะเป็นเพียงการประทับตรารอยมลทินในเชิงสัญลักษณ์ที่บุคคลทั่วไปและบุคคลรักร่วมเพศนึกคิดไปเองเกี่ยวกับพฤติกรรมดังกล่าว

รักร่วมเพศโดยส่วนมากแล้วสังคมจะมีการแยกปรากฏการณ์ต่าง ๆ ออกเป็นสองขั้วที่ตรงข้ามกัน เช่น เพศหญิงกับเพศชาย, ถูกกับผิด, ปกติกับผิดปกติ ในเรื่องของการจัดแบ่งเพศมีสิ่งที่กำลังกับความหมายให้กับเพศมากมาย ประกอบไปด้วย คุณลักษณะทางด้านร่างกาย บทบาททางเพศ เอกลักษณ์ทางเพศ และความคาดหวังของสังคมและวัฒนธรรมในเรื่องของความสัมพันธ์ทางเพศว่า จะต้องเกิดขึ้นกับคนต่างเพศเท่านั้น ลักษณะทางเพศที่ได้มาแต่กำเนิดจะได้รับการสืบทอดมาโดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) สอนให้รู้ถึงธรรมชาติของเพศนั้น ๆ ว่าเพศไหนมีบทบาทอย่างไร และเมื่อใดที่สังคมเกิดมีผู้ประพฤตินอกเหนือจากที่สังคมวางไว้ สังคมก็จะปฏิเสธและตราหน้าว่าเป็นสิ่งที่เบี่ยงเบนไปจากสิ่งที่สังคมวางไว้ นักจิตแพทย์มักจะใช้มนต์ค้นบทบาททางเพศ (Sex Roles) มาอธิบายรักร่วมเพศ โดยมองว่าเป็นผู้ที่รับเอาบทบาทและเอกลักษณ์ของเพศตรงข้ามกับตนมาแสดงเป็นบทบาทของตัวเอง

ในปัจจุบันหากกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศแล้ว กล่าวได้ว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากคนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นประชาชนทั่วไป รวมถึงนักวิชาการสาขาต่าง ๆ นักวิชาการทั้งหลายพยายามที่จะศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศและผู้รักร่วมเพศโดยวิธีการที่คาดว่าจะได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด อย่างไรก็ตาม นับว่าเป็นเรื่องที่ยากยิ่งกว่าที่เดียวในการจะศึกษาความรู้ที่นักคิดรวมทั้งพฤติกรรมและลักษณะของคนรักร่วมเพศตามความจริง เนื่องจากตัวผู้รักร่วมเพศเองยังไม่ค่อยกล้าที่จะแสดงตัวหรือให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่นัก ทั้งนี้เพราะผู้รักร่วมเพศและพฤติกรรมรักร่วมเพศยังคงเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการยอมรับอย่างจริงจังจากคนในสังคม และถือว่าเป็นพฤติกรรมแห่งคุณลักษณะแห่งเพศ ดังนั้นกิจกรรมระหว่างเพศเดียวกันจึงถูกสังคมตัดสินว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนและบางครั้งพฤติกรรมก็จะถูกประณามและต่อต้านในหลายลักษณะ เช่น ถูกรังเกียจ เหยียดหยาม ถูกหลีกเลี่ยงจากสังคม ถูกวางเฉย หรือได้รับความเวทนาสงสาร เป็นต้น

หลายครั้งที่เรื่องราวความเชื่อทั้งหลายเกี่ยวกับรักร่วมเพศที่ได้พัฒนามาเป็นเวลานานแล้วนั้น ทำให้มองผู้รักร่วมเพศหรือเข้าใจผู้รักร่วมเพศบิดเบือนไปจากข้อเท็จจริง กล่าวกันว่า พวกรักร่วมเพศมีหลายสิ่งหลายอย่างที่แตกต่างกันไปจากคนในสังคมทั่วไป อย่างที่เห็นได้ชัดเจนเช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การใช้คำพูด การใช้เครื่องประดับ ฯลฯ แต่ในการศึกษาวิจัยในปัจจุบันพบว่า มีเพียง 10 เปอร์เซ็นต์ของผู้รักร่วมเพศเท่านั้นที่เป็นผู้รักร่วมเพศที่สามารถสังเกตเห็นได้ ส่วนที่เหลืออีก 90 เปอร์เซ็นต์จะมีลักษณะและพฤติกรรมภายนอกเหมือนคนทั่วไปทุกประการ ยกเว้นในเรื่องของรสนิยม

ความพึงพอใจทางเพศเท่านั้น แสดงว่าเราสามารถพบพวกรักร่วมเพศได้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะ เป็นบุคคลธรรมดา นักธุรกิจ นักแสดง นักกีฬา หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง จะเห็นได้ว่าความพึงพอใจทางเพศแบบรักร่วมเพศไม่อาจบ่งบอกได้จากลักษณะทางกายภายนอกตามความเชื่อเดิมที่ว่าบุคคลรักร่วมเพศหญิงจะมีลักษณะของความเข้มแข็ง มีลักษณะท่าทางนิสัยคล้ายผู้ชาย ซึ่งในความเป็นจริงแล้วลักษณะดังกล่าวมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

มธุรส ชมดวง (2546) ได้ศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมของการรักเพศเดียวกันโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ในการวิจัย จากการวิจัยพบว่า วิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันนั้นไม่ได้แตกต่างไปจากคู่รักปกติทั่วไป คือมีการนัดพบ นัดรับประทานอาหาร ดูหนัง ฟังเพลง และสร้างความสัมพันธ์อื่น ๆ หากคุยหรือคบแล้วเป็นที่พอใจก็จะเกิดการคาดหวังในการใช้ชีวิตร่วมกันในอนาคต สำหรับเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก็เป็นเรื่องที่ต้องมีเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ จากการศึกษาสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมพบว่าปัญหาครอบครัวนั้นมีผลมากที่สุดในบรรดาปัญหาทั้งหมด

Masters และ Johnson ได้ศึกษาพวกรักร่วมเพศและรักต่างเพศแล้วสรุปลักษณะของคนกลุ่มนี้เอาไว้ดังต่อไปนี้

- 1) ไม่มีรูปแบบของความแตกต่างที่เด่นชัดระหว่างกลุ่มคนรักร่วมเพศและรักต่างเพศ
- 2) เราสามารถที่จะระบุและรับรู้ความเป็นรักร่วมเพศของบุคคลได้ก็เฉพาะแต่พฤติกรรมที่เปิดเผยหรือต่อเมื่อพวกเขาเหล่านั้นเปิดเผยตัวเท่านั้น
- 3) รักร่วมเพศเป็นรูปแบบหนึ่งของการมีปฏิสัมพันธ์ทางเพศที่บุคคลจะสามารถเข้าหรือออกจากความสัมพันธ์แบบนี้ได้ทุกเมื่อตลอดชีวิตของเขา
- 4) ผู้รักร่วมเพศจะมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เป็นเพศเดียวกัน ในขณะที่ผู้รักต่างเพศจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เป็นเพศตรงข้าม
- 5) ผู้รักร่วมเพศจะมีแนวทางในการเลือกคู่ครองของตนเองและมีความต้องการทางเพศเช่นเดียวกับพวกรักต่างเพศ
- 6) สำหรับพวกรักร่วมเพศที่มีคู่แน่นอนพวกเขาจะได้รับความพึงพอใจจากการร่วมเพศมากกว่ารักต่างเพศ

จากข้อสรุปดังกล่าว พบว่านอกจากความพึงพอใจทางเพศที่แตกต่างไปจากพวกรักต่างเพศแล้ว ก็ไม่ได้มีลักษณะอื่นใดที่เด่นชัดในการระบุว่าบุคคลใดเป็นพวกรักร่วมเพศถ้าพวกเขาไม่แสดงตัวออกมา การศึกษาเรื่องรักร่วมเพศจึงมักจะประสบปัญหาเช่นเดียวกับการศึกษาในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ อย่างเช่นคำจำกัดความที่เป็นที่พึงพอใจแก่ทุกคนได้ว่า ใครคือผู้รักร่วมเพศ หรือแม้กระทั่งอะไรคือพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ภัทรารวรรณ สุไทย (2546) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงในกรุงเทพมหานคร โดยได้ทำแบบสอบถามกับกลุ่มคนรักร่วมเพศหญิงที่ชื่อว่า เลสล่า ซึ่งเป็นกลุ่มหญิง

รักหญิงที่มีการรวมตัวกันทุกอาทิตย์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ทศนคติเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการรักเพศเดียวกันมากที่สุด กล่าวคือ กลุ่มคนรักเพศเดียวกันมีความเห็นว่าการคบเพศเดียวกันมีข้อดีคือมีความเข้าอกเข้าใจกันได้ดี เหมือนมีทั้งคนรักและเพื่อนในเวลาเดียวกัน คอยให้กำลังใจ ก่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น ไม่รู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้าง นอกจากนี้ การวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางด้านครอบครัวไม่มีผลต่อการแสดงออกด้านพฤติกรรมรักร่วมเพศของคนกลุ่มนี้ เพราะพื้นฐานครอบครัวของกลุ่มคนรักร่วมเพศกลุ่มนี้เป็นครอบครัวที่อบอุ่นและสมบูรณ์

Goode (1978, p. 363) เสนอว่าการพิจารณามิติต่าง ๆ ของความเป็นรักร่วมเพศซึ่งมักจะปรากฏอยู่ด้วยกัน จะมีประโยชน์กว่าการพยายามให้คำจำกัดความหรือการตั้งเกณฑ์วัด เพราะเขาเห็นว่าเกณฑ์เหล่านั้นไม่สามารถตัดสินใจได้อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ แต่เป็นการตัดสินใจที่เกิดขึ้นอยู่กับผู้สังเกตว่าลักษณะใดเป็นลักษณะสำคัญ ซึ่ง Goode ได้เสนอมิติต่าง ๆ ของความเป็นรักร่วมเพศเอาไว้ 6 มิติ ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นแนวทางของการศึกษาค้นคว้าได้ชัดเจนมากขึ้น มิติทั้ง 6 ประกอบไปด้วย

1) เอกลักษณ์แห่งตน (Self-Identity) มีความเห็นว่าเอกลักษณ์แห่งตนเป็นมิติที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในเรื่องรักร่วมเพศ เนื่องจากการที่บุคคลหนึ่งนิยามตนเองว่ามีความพึงพอใจทางเพศในลักษณะใด มีผลกระทบต่อการแสดงพฤติกรรม วิถีชีวิต และความสัมพันธ์ทางสังคมกับคนอื่น ๆ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ทั้งภายในและภายนอก ในมิตินี้ไม่ได้หมายความว่าบุคคลที่ไม่ได้นิยามว่าตนเองเป็นพวกรักร่วมเพศเดียวกัน แต่มีลักษณะของการรักร่วมเพศในมิติอื่น ๆ จะไม่ถือว่าเป็นพวกรักร่วมเพศ แต่หมายความว่า เขาไม่ได้ให้เอกลักษณ์ตนเองในเรื่องนี้เท่านั้น แต่ในด้านอื่น ๆ เขาอาจจะปฏิบัติตามความหมายของการรักร่วมเพศได้

2) วัฒนธรรมย่อยของชาวรักร่วมเพศ (The Homosexual Subculture) เป็นมิติที่หมายความถึงการเข้ามามีส่วนร่วมหรือมีความสัมพันธ์ทางสังคมกับกลุ่มคนซึ่งเป็นพวกรักร่วมเพศ ไม่ใช่กลุ่มที่มีความสัมพันธ์แน่นแฟ้น การกล่าวถึงเรื่องกลุ่มหรือวัฒนธรรมย่อยนั้นมีความหมายดังนี้

- 2.1) สมาชิกในกลุ่มมีการพบปะสังสรรค์กันบ่อยและใกล้ชิดกว่าความสัมพันธ์กับกลุ่มอื่น
- 2.2) วิถีชีวิตและความเชื่อกลุ่ม มีลักษณะบางประการซึ่งแตกต่างจากกลุ่มสังคมอื่น
- 2.3) มีความคิดว่าตนเองเป็นสมาชิกของกลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะตัวและคนอื่น ๆ ในสังคม

วัฒนธรรมย่อยหรือกลุ่มของพวกรักร่วมเพศได้ถูกก่อรูปขึ้น แต่ไม่ใช่เลสเบี้ยนหรือเกย์ ทุกคนจะเข้าร่วมในวัฒนธรรมย่อยนี้ ในความเป็นจริงแล้วมีความแตกต่างกันในระดับของการรวมกลุ่มสำหรับเลสเบี้ยน ตั้งแต่ผู้ที่ไม่ยอมคบหากับบุคคลทั่วไป จนกระทั่งผู้ที่สามารถพบปะกับผู้อื่นได้ตามปกติ ซึ่งระดับของการเข้าร่วมในวัฒนธรรมย่อยของพวกรักร่วมเพศนี้ เป็นตัวบ่งชี้ถึงประเด็นปัญหาที่สำคัญต่าง ๆ ในชีวิตของบุคคลผู้นั้น

3) การตัดสินพฤติกรรมโดยอัตวิสัย (Subjective Behavior Judgement) เป็นมิติสำคัญอีกประการหนึ่งในการวิเคราะห์ เป็นการให้ความหมายซึ่งทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องให้ต่อพฤติกรรม บุคคล และบทบาทที่แสดงในเชิงอัตวิสัยนี้ หมายถึงสถานการณ์หรือพฤติกรรมที่บุคคลกระทำได้รับการตีความหมายว่าเป็นรักร่วมเพศหรือไม่ ไม่มีคุณลักษณะทั่วไปใดที่จะนำมาตัดสินว่าเขาเป็นคนประเภทไหน แต่จะขึ้นอยู่กับทำให้คำนิยามและการตัดสินซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละสถานที่จากระยะเวลาหนึ่งสู่อีกระยะเวลาหนึ่ง โดยสรุปแล้วการที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ไม่จำเป็นต้องควบคู่ไปกับการให้ความหมายพฤติกรรมนั้นว่าเป็นการรักร่วมเพศ แต่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ซึ่งแตกต่างกันออกไป

4) ความพึงพอใจทางเพศ (Sexual Preference) นั่นคือภายใต้สถานการณ์ที่สามารถจะมีอิสระในการเลือก บุคคลที่มีความรู้สึกชอบพอหรือต้องการความรักความพอใจจากเพศตรงข้ามหรือจากเพศเดียวกัน การที่เลือกบุคคลเพศเดียวกันแสดงว่ามีแนวโน้มนำทางเพศเป็นรักร่วมเพศ

5) ความรู้สึกตื่นตัวทางเพศ (Sexual Arousal) เรื่องทางกายภาพก็มีความสำคัญ การที่บุคคลจะรู้สึกตื่นตัวทางเพศ โดยที่ผู้ชายหรือผู้หญิงเป็นสิ่งที่ประกอบให้ภาพของการรักร่วมเพศมีความสมบูรณ์ขึ้น ผู้ที่รู้สึกตื่นตัวทางเพศโดยคนในเพศเดียวกันถือว่าเป็นผู้ที่รักร่วมเพศในมิตินี้ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นที่ว่าจินตนาการในขณะสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองเป็นพื้นฐานในการตัดสินว่าบุคคลหนึ่ง ๆ เป็นพวกรักร่วมเพศหรือไม่

6) การให้นิยามโดยสาธารณะ (Public Definition) คือการที่จะถูกสังคมตราหรือไม่ การที่สังคมรับรู้ว่าเป็นพวกรักร่วมเพศกับการที่สามารถปกปิดเอาไว้ได้นั้น มีผลต่อการดำเนินชีวิตบุคคลแตกต่างกัน ผู้ที่ถูกประทับตราว่าเป็นรักร่วมเพศอาจจะไม่สามารถดำเนินชีวิตอย่างคนทั่วไปได้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการให้เอกลักษณ์และการนิยามตนเอง

เราไม่สามารถตัดสินได้ว่าคน ๆ หนึ่งจะเป็นรักร่วมเพศหรือไม่จากการดูมิติใดเพียงมิติเดียว การจะเป็นรักร่วมเพศนั้นเป็นไปได้หลายทาง อีกประการที่ต้องทำความเข้าใจคือ มิติเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องพบทั้งหมดในบุคคลเดียว และในขณะเดียวกันแต่ละคนอาจเป็นรักร่วมเพศในมิติใดมิติหนึ่ง แต่ไม่ได้เป็นในมิติอื่นก็ได้

เลสเบี้ยนสังคมได้ให้ความหมายแก่คำนี้ไปในทางลบและมักจะถามตามมาถึงสาเหตุการเกิดช่วงเวลาที่เกิด ไปจนถึงการรักษาทั้งนี้เพราะสังคมได้นิยามว่าพวกที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันนั้นเป็นโรคจิต พฤติกรรมทางเพศเป็นการแสดงอาการของโรคจิตซึ่งมีสาเหตุมาจากโรคต่าง ๆ มากมาย แต่ที่มีปรากฏในสังคมภาพพจน์ของเลสเบี้ยนไม่ปรากฏเด่นชัดนักถ้าเทียบกับรักร่วมเพศชาย (เกย์) นักจิตแพทย์และนักวิชาการส่วนใหญ่มักจะศึกษาถึงเพศชายมากกว่า ทำให้สังคมส่วนใหญ่รับรู้ในเรื่องรักร่วมเพศชายมากกว่าเรื่องรักร่วมเพศหญิง บางครั้งก็ทำให้คนในสังคมส่วนใหญ่ไม่สามารถ

แยกแยะเลสเบี้ยนส่วนใหญ่ที่พบออกจากผู้หญิงทั่วไปได้ เพราะโดยส่วนมากแล้วเลสเบี้ยนก็ไม่ได้แตกต่างไปจากผู้หญิงทั่วไปและสังคมรับรู้ความแตกต่างนี้ได้น้อยกว่าการรับรู้ของกลุ่มเกย์

Richardson ได้นำเสนอภาพของเลสเบี้ยนที่ปรากฏจากการวิเคราะห์ทางทฤษฎีและจากสื่อมวลชนในต่างประเทศ โดยแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะดังต่อไปนี้

1) เป็นผู้ชายเทียม (Pseudo Male) โดย Ponsel ได้นำทฤษฎีเกณฑ์ของความสอดคล้องมาอธิบายว่าทัศนคตินี้มองเลสเบี้ยนว่าต้องการเป็นเหมือนผู้ชายโดยการแสดงตัวเป็นชาย หรือที่เรียกกันว่า “ทอม” โดยจะตัดผมสั้น มีกิริยาท่าทางคล้ายผู้ชาย และมีความสนใจในสิ่งที่สังคมกำหนดว่าเป็นเพศชาย ภาพเหล่านี้เป็นการเสนอภาพตายตัว (Stereotype) ทำให้คนมองว่าเลสเบี้ยนทุกคนเป็นแบบนี้หมด ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและการปฏิบัติต่อเลสเบี้ยนที่พบปะด้วย การมองเลสเบี้ยนในลักษณะเรื่องความสัมพันธ์ว่าเป็นการเลียนแบบความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างหญิงและชาย คนส่วนใหญ่มักจะตีความว่าการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเลสเบี้ยนจะต้องมีการใช้ “ของเทียม” (Dildo) และถูกมองว่าเป็นปมด้อยในการมีลูกได้ ซึ่งข้อสันนิษฐานเหล่านี้สะท้อนให้เห็นสภาพของหญิงชายในสังคมที่ถือว่าเพศชายเป็นใหญ่ อีกทั้งเมื่อผู้หญิงกลุ่มนี้กระทำการใด ๆ ทุกสิ่งต่างถูกตีความว่าเป็นการ “ประท้วงความเป็นชาย” แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงคือผู้ที่ด้อยกว่าและสิ่งที่พวกเธอทำก็ถูกมองว่าไม่ใช่สิ่งที่แท้จริง

2) เป็นผู้ที่ตกอยู่ในสภาวะที่น่าสงสาร เลสเบี้ยนมักจะถูกมองว่ามีความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งนอกจากทัศนคติที่เชื่อว่าความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างบุคคลต่างเพศเท่านั้นจึงจะถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามธรรมชาติ การเป็นเลสเบี้ยนจึงเป็นการมองว่าผิดปกติหรือเป็นการพัฒนาที่ไม่สมบูรณ์ ทัศนคตินี้ยังมีความเกี่ยวข้องกับค่านิยมที่ให้ความสำคัญอย่างมากกับการแต่งงานและการสร้างครอบครัวอีกด้วย และส่วนมากแล้วเลสเบี้ยนมักจะพูดว่าความสัมพันธ์แบบนี้ดีกว่าความสัมพันธ์กับผู้ชาย เลสเบี้ยนส่วนใหญ่อาจมีความสัมพันธ์กับผู้ชายอย่างน้อยที่สุดหนึ่งครั้ง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับพวกรักต่างเพศแล้วมีน้อยมากที่เคยมีประสบการณ์กับพวกรักต่างเพศ จึงอาจกล่าวได้ว่าพวกเลสเบี้ยนมีอิสระในการเลือกมากกว่าพวกรักต่างเพศ ในเมืองไทยนั้นก็อาจขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหลายประการที่ทำให้เลสเบี้ยนไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้อย่างเปิดเผยเหมือนต่างประเทศ และเลสเบี้ยนบางรายในไทยก็หันกลับไปแต่งงานกับผู้ชายทั้ง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับผู้หญิงอีกคน ทั้งนี้สาเหตุหลัก ๆ ก็เพราะเงื่อนไขทางสังคมนั่นเอง

3) เรื่องทางเพศ กล่าวคือเลสเบี้ยนมักให้ความหมายในแง่ของเรื่องเพศและการกระทำทางเพศมากกว่าจะสนใจในเอกลักษณ์และการดำเนินชีวิตในด้านอื่น ๆ เลสเบี้ยนจะเลือกมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันแทนที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายตามแบบที่สังคมทั่ว ๆ ไปเห็นว่าเป็นเรื่องปกติ และเลสเบี้ยนในทัศนะของคนทั่วไปโดนมองว่าเป็นผู้มีความกระตือรือร้นทางเพศมากกว่า และไม่ต้องพึ่งพาผู้ชาย นอกจากนี้เลสเบี้ยนยังถูกมองว่าเป็นบุคคลที่เป็นอันตรายต่อศีลธรรมอันดีงาม

บ้างก็ถูกห้ามมิให้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กด้วยความห่วงในความเข้าใจที่สับสนระหว่างพวกที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับพวกโรคจิตที่ชอบเด็ก (Paedophilia) รวมไปถึงทฤษฎีที่เชื่อกันอย่างแพร่หลายถึงการล่อลวงและการติดต่อของพวกรักร่วมเพศ

4) เป็นสภาวะที่ถาวร ทักษะคิดที่เป็นรากฐานของการอธิบายเกี่ยวกับเลสเบียนที่เป็นวิทยาศาสตร์และเป็นความเชื่อที่แพร่ไปทั่วคือ ลักษณะทางเพศเป็นลักษณะถาวรและจะเป็นไปชั่วชีวิตของบุคคลนั้น ในแง่ของลักษณะความเป็นเลสเบียนจึงถูกมองว่าเป็นลักษณะที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ทักษะคิดนี้มีความสำคัญมากต่อภาพพจน์ของเลสเบียนและการปฏิบัติจากสังคมทั่วไป ผู้ที่เรียกร้องการปฏิรูปสังคมมักย่ำถึงภาวะของการเป็นเลสเบียน รวมถึงเรียกร้องให้เลิกกีดกันเลสเบียนทั้งในทางกฎหมายและทางสังคม โดยมีเหตุผลว่าเป็นเรื่องช่วยไม่ได้ที่เธอเป็นเลสเบียนและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้นอกจากนี้ความเชื่อที่ว่าเอกลักษณ์ทางเพศเป็นสิ่งถาวรยังเป็นตัวส่งเสริมการแบ่งแยกโลกของเลสเบียนออกจากโลกของคนรักต่างเพศอย่างเด็ดขาดอีกด้วย การให้ความสนใจกับทฤษฎีใหม่ๆ ที่มองเอกลักษณ์ทางเพศในฐานะที่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างสรรค์และดำรงไว้โดยสังคมซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้จึงมีความจำเป็นมากขึ้นทั้งนี้ Richardson กล่าวว่าภาพพจน์เหล่านี้มีความสำคัญต่อความหมายต่างๆ ที่เลสเบียนได้ให้เอกลักษณ์ทางเพศของตน การยอมรับความเชื่อเหล่านี้รวมถึงทำให้เกิดปฏิกิริยาในแง่ลบต่อเอกลักษณ์ความเป็นเลสเบียนของเธอเองด้วย และรวมถึงทำให้เกิดความรู้สึกแปลกแยก โดดเดี่ยว ว่าเหว รู้สึกผิด รู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ปกปิดเอกลักษณ์ของตนเองมากเท่าไรยิ่งมีความรู้สึกเหล่านี้มากขึ้นเท่านั้น

2.3.2 การเบี่ยงเบน

การเบี่ยงเบน (เสริน ปุณณะหิตานนท์, 2527, หน้า 124) หมายถึง “ความประพฤตินี้คนในกลุ่มหนึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นอันตราย น่าอาย บาดหูบาดตา มาก จนต้องจัดการเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษการเบี่ยงเบน ไม่ใช่คุณสมบัติที่ฝังติดอยู่กับความประพฤติประเภทใดโดยเฉพาะ แต่เป็นคุณสมบัติที่ผู้รู้เห็นโดยตรงหรืออ้อมได้กำหนดให้การเรียนรู้ว่า ผู้พบเห็นที่มีปฏิกิริยาต่อมันยึดถือมาตรฐานอะไรบ้าง จึงเป็นทางเดียวเท่านั้นที่ผู้สังเกตการณ์จะสามารถบอกได้ว่าพฤติกรรมแบบนั้นแบบนี้เป็นหรือไม่”

เสริน ปุณณะหิตานนท์ (2527, หน้า 152) ยังได้อธิบายถึงแนวทางการมองความเบี่ยงเบนในแนวจิตวิสัยไว้ว่า “เป็นทักษะที่มองความเบี่ยงเบนว่าเป็นเรื่องของจิตวิสัยต้องหาความกระจ่าง หลักสำคัญคืออะไรที่คิดว่าเป็นความเบี่ยงเบนนั้น มีความแตกต่างกันไปในสถานการณ์หรือสถานที่หรือสังคมที่แตกต่างกัน ฉะนั้นต้องตระหนักว่าบทบาทปฏิกิริยาที่บุคคลและสังคมมีต่อการเบี่ยงเบนนั้นเป็นเรื่องที่ต้องทำความเข้าใจไม่น้อยไปกว่าตัวพฤติกรรมเบี่ยงเบนเอง นักสังคมที่เลือกมองในแนวจิตวิสัยนี้จะต้องมองว่าการเบี่ยงเบนเป็นสิ่งที่อยู่โดยการกำหนดความหมาย การนิยามความหมายว่าอะไรเป็นการเบี่ยงเบนต้องคำนึงถึงว่าคุณสมบัติของความเบี่ยงเบนไม่ได้อยู่ในลักษณะภายในหรือเนื้อหา

ของการกระทำ แต่อยู่ที่ลักษณะภายนอกที่ถูกกำหนดให้ หรือเรียกว่า “การประทับตรา” มาให้ว่าเป็น เช่นนั้น เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดโดยปฏิภริยาที่คนอื่นแสดงออกต่อการกระทำนั้น ๆ คือการกระทำใด ๆ จะ ถือว่าเป็นการเบี่ยงเบนหรือไม่อยู่ที่การกำหนดความหมาย”

พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่ถูกประทับตราจากผู้คนในสังคมว่าเบี่ยงเบน พฤติกรรมเบี่ยงเบนไม่ใช่พฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยตัวของมันเองแต่เป็นการประเมินจากสังคม ซึ่งมีความ คาดหวังร่วมกันเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องหรือไม่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคมที่กำลังกำกับการ กระทำในแต่ละสถานการณ์ ดังนั้น ในพฤติกรรมเดียวกันอาจจะถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน หรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมนั้น ๆ กับบรรทัดฐานที่มีของสังคม กล่าวว่าเป็น การให้ความหมายโดยสังคมผ่านบรรทัดฐานว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนนั่นเอง

ความเบี่ยงเบน เป็นผลของการตอบสนองของคนอื่นในสังคมที่มีต่อการกระทำนั้น ๆ ของ บุคคล ในทางสังคมศาสตร์แล้วเราถือว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นหนึ่งในปัญหาสังคม เพราะเป็นสาเหตุ ที่ทำให้แผนการดำเนินชีวิตที่พึงปรารถนาตามบรรทัดฐานของสังคมต้องหยุดชะงัก

“การเข้าสู่การเบี่ยงเบน” ก็คือการเคลื่อนไหวเข้าสู่กลุ่มที่เบี่ยงเบนเมื่อบุคคลคนนั้นยอมรับ หรือตระหนักถึงความจริงที่ว่าเขาพร้อมที่จะทำมันแล้ว สิ่งนี้มีผลกระทบเชิงอำนาจต่อความคิดของเขา เอง กล่าวคือ สมาชิกของกลุ่มที่เบี่ยงเบนจะเชื่อว่า ลักษณะที่เบี่ยงเบนนั้นเป็นเรื่องปกติ มันให้ ความรู้สึกของการเผชิญโชคชะตาาร่วมกันและการเผชิญปัญหาแบบเดียวกันซึ่งทำให้วัฒนธรรมย่อย ของผู้เบี่ยงเบนมีการเติบโตขึ้น การเข้าไปอยู่ในกลุ่มนั้น แนวคิดของกลุ่มและการเป็นสมาชิกของกลุ่ม จะก่อให้เกิดความเหนียวแน่นในเอกลักษณ์ที่เบี่ยงเบน สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้สึก นึกคิดเกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์กับโลกภายนอก รวมไปถึงการหลีกเลี่ยงจากตัวแทนผู้ควบคุม ทางสังคมที่ลงโทษ ตำหนินินทาเขา โดยผ่านการเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มที่เบี่ยงเบนเช่นกัน มี การใช้แรงจูงใจหรือการใช้เหตุผลเพื่อรักษาภาพพจน์ของตนเอง และพฤติกรรมอันเป็นกลวิธีที่ป้องกัน บุคคลจากปฏิภริยาเชิงลบ อย่างไรก็ตาม มีไม่แค่เพียงปฏิภริยาของสังคมเท่านั้นที่ผลักดันบุคคลให้ออก จากวิถีของคนทั่วไป แต่ยังขึ้นอยู่กับบทบาทและหน้าที่ของกลุ่มที่เบี่ยงเบนที่ช่วยเสริมพฤติกรรม การ เบี่ยงเบนให้แข็งแกร่งขึ้นและมีการดำรงสืบเนื่องต่อไป ในกลุ่มวัฒนธรรมย่อยของผู้เบี่ยงเบนนี้ยังมีชุด ของค่านิยม วัฒนธรรมย่อยที่มีอิทธิพลต่อเอกลักษณ์ที่ผู้เบี่ยงเบนมีความรู้สึกไปในทางเดียวกัน และ การกำหนดแยกเอกลักษณ์ตนเองต่อกลุ่มการเบี่ยงเบนเป็นพฤติกรรมที่ได้รับจากการเรียนรู้ และความ เบี่ยงเบนนี้มีลักษณะเป็นความจริงเชิงประเมินค่าจากจุดยืนที่ต่างกัน โดยที่กระบวนการประทับตรา ตนเองจะเป็นตัวการสำคัญมากต่อการเลือกวิถีชีวิตของตน เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญมาก ๆ คือต้องรู้ถึง ลักษณะพฤติกรรม ลักษณะบุคคล และเงื่อนไขเชิงสถานการณ์ที่ทำให้บุคคลเข้าสู่กระบวนการ กลายเป็นผู้เบี่ยงเบน

เมื่อพิจารณาถึงความเปราะบางทางสังคมที่เกิดขึ้นแล้ว สิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือการพิจารณาถึงการควบคุมทางสังคม (Social Order) ดังนั้น ความเปราะบางทางสังคมจึงเป็นมิติหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการควบคุมทางสังคม การจะศึกษาถึงแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความเปราะบางจึงต้องมีเรื่องของ การควบคุมทางสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย อย่างไรก็ตาม ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นว่าปรากฏการณ์ทางสังคมมีความซับซ้อนมากมาย กรอบในการพิจารณาปรากฏการณ์จึงมีความแตกต่างกันในมิติการมอง ซึ่งก่อให้เกิดการถกเถียงโต้แย้งเกี่ยวกับพฤติกรรมเปราะบางอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามแนวคิดในการศึกษาเรื่องความเปราะบางที่สำคัญในปัจจุบัน (Rubinston & Weinberg, 1968; Suchar, 1978 และ Orcutt, 1983) พอจะแบ่งได้ 2 แนวการศึกษาหลัก ๆ ดังนี้

แนวการศึกษาแรก คือ ทักษณภาพเชิงบรรทัดฐาน (Normative Perspective) อันเป็นทัศนภาพที่มุ่งเน้นความสนใจไปที่บรรทัดฐานทางสังคม เป็นเกณฑ์ในการตัดสินว่าใครคือผู้เปราะบาง ขอบเขตในการศึกษาจึงมุ่งให้ความสนใจโดยตรงไปที่ผู้เปราะบาง โดยพรรณนาถึงลักษณะของบุคคลที่สามารถกระทำการเปราะบาง และอธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมเปราะบาง ส่วนแนวการศึกษาที่สองคือ ทักษณภาพเชิงสัมพัทธ์ (Relativistic Perspective) อันเป็นทัศนภาพที่ให้ความสำคัญต่อผู้ชมในสังคม (Social Audience) ในกระบวนการสังคมที่เกี่ยวข้องกับการนิยามความเปราะบางมากกว่าที่จะพรรณนาลักษณะพิเศษของผู้เปราะบาง นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อปฏิกิริยาของผู้ชมที่มีต่อบุคคลที่ถูกนิยามว่าเป็นผู้เปราะบาง แทนที่จะอธิบายสาเหตุของความเปราะบางจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อมของผู้ที่ละเมิดกฎ ความสนใจของมิติต่าง ๆ ของการมองปรากฏการณ์ที่เปราะบางจึงมีความแตกต่างกัน

1) ทักษณภาพเชิงบรรทัดฐาน (Normative Perspective) เป็นการมองปรากฏการณ์ของการเปราะบางทางสังคมจากจุดยืนของการละเมิดบรรทัดฐานทางสังคม เป็นการกำหนดว่าเปราะบางคืออะไร ดังนั้น การนิยามความเปราะบางจึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งอ้างถึงกฎเกณฑ์หรือความคาดหวัง สำหรับพฤติกรรมที่สมาชิกของกลุ่มหรือของสังคมใช้ร่วมกัน และมองปรากฏการณ์ทางสังคมว่ามีความสมานฉันท์ จึงได้รับการแสดงออกในรูปของบรรทัดฐานทางสังคมเป็นกฎเกณฑ์รวมที่ใช้เป็นแนวทางนำพฤติกรรมในมิติต่าง ๆ ของชีวิตทางสังคมไปสู่แบบแผนที่เป็นระเบียบ ดังนั้น พฤติกรรมที่เปราะบางจึงเป็นการเบี่ยงเบนออกจากแบบแผนเชิงบรรทัดฐาน ฉะนั้นผู้เปราะบางจึงเป็นผู้ที่ละเมิดความสมานฉันท์ในสังคมที่ได้รับการจัดระเบียบและให้ความสำคัญแก่ผู้ละเมิดบรรทัดฐานโดยการพรรณนาลักษณะของผู้เปราะบาง โดยพยายามค้นหาตัวชี้แนะต่าง ๆ เกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ผลักดันบุคคลให้มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากคนทั่วไปในสังคม

โดยสรุปแล้วก็คือ ทักษณภาพเชิงบรรทัดฐานมองปรากฏการณ์ทางสังคมไปที่สมานฉันท์ของสังคม ที่มีบรรทัดฐานทางสังคมเป็นเกณฑ์ในการนำแนวทางพฤติกรรม บรรทัดฐานทางสังคมจึงได้รับการยอมรับอย่างไม่มีข้อสงสัย และกลับให้ความสำคัญแก่บุคคลผู้ละเมิดบรรทัดฐานโดยการพรรณนาลักษณะของผู้เปราะบาง โดยอาศัยข้อมูลจากการบันทึกของหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการกับผู้เปราะบาง

และการสำรวจในการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ เพื่อหาลักษณะร่วมของข้อแตกต่างระหว่างผู้เป็ยงเบน กับผู้ไม่เป็ยงเบน นอกจากนี้ยังแสวงหาคำตอบในการอธิบายสาเหตุของการกระทำพฤติกรรมเป็ยงเบน โดยพยายามค้นหาตัวชี้แนะต่าง ๆ เกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ผลักดันให้บุคคลมี พฤติกรรมที่แตกต่างไปจากคนทั่วไปในสังคม

2) ทศนภาพเชิงสัมพัทธ์ (Relativistic Perspective) ในการวิเคราะห์พฤติกรรมเป็ยงเบนนั้น แตกต่างจากทศนภาพเชิงบรรทัดฐาน โดยจะเน้นไปที่ความสำคัญในการพิจารณาถึงข้อเท็จจริง พื้นฐานของชีวิตทางสังคมว่า มีความหลากหลาย (Diversity) และซับซ้อน (Complexity) ของบุคคล และพฤติกรรมบุคคลมากกว่าที่จะเป็นความสมานฉันท์ (Consensus) นอกจากนี้บุคคลและกลุ่ม บุคคลสามารถมีการแข่งขันหรือขัดแย้งกันเรื่องผลประโยชน์มากกว่าที่จะยึดถือผลประโยชน์และ เป้าหมายร่วมกัน ดังนั้น แบบแผนพฤติกรรมของมนุษย์จึงไม่ใช่ผลผลิตของความสมานฉันท์ แต่เป็น ผลผลิตของการต่อรองเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวระหว่างฝ่ายที่อยู่คนละขั้วกัน หรืออาจจะเป็นผลผลิต การบังคับโดยผู้อื่นที่มีอำนาจมากกว่า การจัดระเบียบทางสังคมจึงเป็นพลวัต สามารถเปลี่ยนแปลง ได้ตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม พวกแนวสัมพัทธ์ภาพก็ไม่ได้ปฏิเสธว่ากฎเกณฑ์ทางสังคมและความ คาดหวังของสังคมจะเป็นกรอบนำทางให้เกิดพฤติกรรมในหลาย ๆ สถานการณ์ แต่มองว่ากรอบนำ ทางพฤติกรรมดังกล่าวนี้จะเกิดขึ้นได้โดยผ่านกระบวนการทางสังคมเป็นพลวัตนั้น หรืออาจกล่าวใน ระดับจุลภาคว่าความสัมพันธ์ทางสังคมไม่ได้ถูกกำหนดอย่างเข้มงวดโดยความคาดหวังของบรรทัดฐาน ที่คงที่ แต่ความสัมพันธ์ทางสังคมถูกก่อรูปขึ้นมาและเปลี่ยนแปลงไปโดยผ่านกระบวนการปฏิสังสรรค์ ที่มีลักษณะเป็นพลวัตมากกว่า

ในการที่จะพิจารณาว่าชีวิตทางสังคมมีลักษณะเป็นพลวัตและมีความหลากหลาย จึงทำให้ มโนทัศน์ของบรรทัดฐานทางสังคมที่ใช้เป็นมาตรฐานในการนิยามความเป็ยงเบนมีประโยชน์น้อยใน การแยกความแตกต่างระหว่างผู้เป็ยงเบน เพราะแบบแผนของพฤติกรรมไม่ได้เกิดจากบรรทัดฐาน ร่วมกับที่มีความมั่นคงและก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการนิยามการเป็ยงเบนว่าเป็นการละเมิดกฎ

ภายใต้สังคมใหญ่ ๆ มีกลุ่มต่าง ๆ ที่มีบรรทัดฐานกลุ่ม กฎเกณฑ์ และความคาดหวังที่ใช้เป็น แนวทางในการนำพฤติกรรม โดยจะถูกสร้างขึ้นภายใต้สถานการณ์ระหว่างบุคคลหรือเชิง ประวัติศาสตร์ในกระบวนการปฏิสังสรรค์ที่มีลักษณะพลวัตของบุคคล จึงเป็นการยากที่จะระบุ ล่วงหน้าว่าพฤติกรรมใดมีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้น ในการตอบ คำถามที่ว่า ใครคือผู้เป็ยงเบน จึงขึ้นอยู่กับว่าจุดยืนของผู้ตอบท่ามกลางความหลากหลายของผู้ชมทาง สังคมที่อยู่ในสังคมนั้น ๆ เป็นอย่างไร เพราะกล่าวได้ว่าเป็นตัวกำหนดความเป็ยงเบน นักสังคมวิทยา เชิงสัมพัทธ์นิยมจึงให้ความสำคัญไปที่ผู้ชมทางสังคมมากกว่าการค้นหาสาเหตุการเป็ยงเบนและ กระบวนการนิยามความเป็ยงเบนทางสังคม

จากทฤษฎีดังกล่าว การมองปรากฏการณ์ของความเบี่ยงเบนจะมีลักษณะดังต่อไปนี้
(เสริน ปุณณะหิตานนท์, 2527, หน้า 156)

1) การกระทำหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะจะเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไม่ ไม่อาจตัดสินได้เลยหากไม่ทราบว่าคนบางพวกหรือคนทั่วไปมีความคิดและรู้สึกหรือเชื่อต่อพฤติกรรมนั้นไปในทิศทางใด

2) เพียงการละเมิดหรือถูกกล่าวหาว่าละเมิดกฎหรือบรรทัดฐานทางสังคม ยังไม่เพียงพอที่จะเป็นเงื่อนไขกำหนดว่าการละเมิดนั้น ๆ เป็นการเบี่ยงเบน เพราะขึ้นอยู่กับปฏิกริยาโต้กลับมารู้นแรงสม่ำเสมอหรือเป็นปฏิกริยาเพียงเล็กน้อย

3) กระบวนการประทับตรา เกิดจากผู้พบเห็นพฤติกรรมนั้น ๆ และมีปฏิกริยาตอบโต้กลับมา ซึ่งไม่ได้เห็นความเบี่ยงเบนที่เกิดจากตัวผู้ประพฤติเอง

ภายหลังจากที่ผู้เบี่ยงเบนหรือผู้กระทำผิดได้ถูกประทับตราจนกลายเป็นผู้มีรอยมลทินแล้ว ทำให้พวกเขามองตัวเองว่าเป็นผู้เบี่ยงเบนตามนิยามสังคมและพัฒนาตัวเองเข้าสู่การยอมรับเอกลักษณ์ของผู้เบี่ยงเบน (Deviant Identity) และมีการปฏิสังสรรค์ระหว่างผู้เบี่ยงเบนหรือผู้กระทำผิดด้วยกันเอง จะเห็นได้ว่า “ผลของการประทับตราได้แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของกลุ่มทางสังคมของผู้เบี่ยงเบนว่า เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ตอกย้ำให้ผู้ที่ถูกนิยามกลายเป็นผู้เบี่ยงเบนเร็วขึ้นหรือง่ายขึ้น”

Becker มีความเห็นว่า บุคคลทุกคนในสังคมไม่ว่าเวลาใดก็อาจถูกประทับตราว่าเป็นผู้เบี่ยงเบนได้ เขากล่าวว่า การประทับตราจะเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับเวลาที่มีการกระทำผิด มีผู้ทำผิด หรือมีผู้ตกเป็นเหยื่อ และขึ้นอยู่กับการรับรู้ของสังคมนั้น

กล่าวโดยสรุปแล้ว ทศนภาพเชิงสัมพัทธ์มองไปที่ข้อเท็จจริงรากฐานของชีวิตทางสังคมว่ามีความหลากหลาย มีความซับซ้อนของผู้คน และมีพฤติกรรมท่ามกลางกลุ่มต่าง ๆ ที่มีกฎเกณฑ์ของตนเอง ดังนั้นความสัมพันธ์ทางสังคมจึงไม่ได้ถูกกำหนดอย่างเข้มงวดจากความคาดหมายทางบรรทัดฐานที่ตายตัว แต่ก่อรูปและเปลี่ยนแปลงไปภายใต้กระบวนการปฏิสังสรรค์ทางสังคมที่มีลักษณะเป็นพลวัต เพราะฉะนั้นความเบี่ยงเบนจึงไม่ได้เกิดจากเพียงแค่การละเมิดบรรทัดฐานแต่เป็นกระบวนการที่ผู้ชมทางสังคมนิยามการกระทำและผู้กระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ว่าเบี่ยงเบน จะเห็นได้ว่า ทศนภาพเชิงสัมพัทธ์ได้มุ่งจุดสนใจในปรากฏการณ์ทางสังคมไปที่กระบวนการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับนิยามความเบี่ยงเบนและปฏิกริยาของผู้ชมต่อบุคคลที่ถูกนิยามว่าเบี่ยงเบน รวมทั้งศึกษาถึงผลกระทบจากปฏิกริยาของผู้ชมทั้งต่อบุคคลผู้ถูกนิยามว่าเป็นผู้เบี่ยงเบนและต่อสังคมโดยทั่วไปด้วย

2.3.3 ความเบี่ยงเบน-รักร่วมเพศในสังคม

พฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือ Homosexual เป็นการประกอบกิจกรรมทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน คือ ชายกับชาย หญิงกับหญิง นั้นมีประวัติย้อนหลังไปนานเท่าที่จำได้ รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่คู่กันมากับสังคมโดยตลอด ในสมัยกรีกและโรมันโบราณพฤติกรรมรักร่วมเพศถึงเป็นสิ่งปกติธรรมดาและปฏิบัติกันอย่างกว้างขวางในสังคม สังคมอื่นที่รับเอาวัฒนธรรมนี้ไปใช้ ได้แก่ พวก

อินเดียแดง เผ่าโมเฮพในทวีปอเมริกาเหนือ และพวกอาหรับ ทว่าสังคมส่วนใหญ่จะถือว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องผิดปกติโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกผู้ชายที่เป็นเกย์

ในประเทศสหรัฐฯ แทบจะทุกรัฐจะมีกฎหมายห้ามการร่วมรักทางทวารหนัก ซึ่งทำให้พฤติกรรมทางเพศของพวกโฮโมฯชายผิดกฎหมายไปด้วย ในประเทศอังกฤษกฎหมายห้ามการร่วมรักทางทวารหนักถูกยกเลิกไปในปี ค.ศ. 1981 ทั้งนี้เนื่องจากขัดต่อกฎหมายว่าด้วยสิทธิส่วนบุคคลแต่อังกฤษยังมีกฎหมายแยกแยะพวกโฮโมกับพวกอื่น ๆ อยู่ เช่น ผู้ชายที่อายุ 18 ปี ถือว่าบรรลุนิติภาวะทางเพศเมื่อมีสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้าม แต่หากชายจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายแล้วจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 21 ปี และในประเทศอังกฤษยังไม่มีกฎหมายที่แสดงถึงการมีอคติต่อพวกโฮโม

เมื่อพูดถึงพฤติกรรม “รักร่วมเพศ” มีทฤษฎีหลายทฤษฎีที่พยายามอธิบายว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไรหรืออะไรคือสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นโฮโม (เกย์) ที่พอรับฟังได้ในขณะนี้ก็มีอยู่สองทฤษฎี ทฤษฎีแรกคือ บุคคลที่เป็นเกย์นั้นเป็นเพราะสาเหตุของกรรมพันธุ์ และอีกทฤษฎีหนึ่งคือ เป็นเพราะความไม่สมดุลทางฮอร์โมน อย่างไรก็ตามทั้งสองทฤษฎีนี้ยังมีช่องว่างสำหรับความสงสัยอยู่ เนื่องจากมีทฤษฎีที่สามที่น่าเชื่อถือกว่า นั่นก็คือ “มนุษย์ทุกคนมีความสามารถที่จะมีพฤติกรรมทางเพศได้กับทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม ทว่าประสบการณ์บางอย่างที่ได้รับในช่วงที่ยังเป็นเด็ก หรือในขณะที่เป็นวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากครอบครัว ทำให้เขาหรือหล่อนกลายเป็นเกย์หรือไม่เป็นเกย์”

สิ่งที่สำคัญที่สุดที่กำลังดำเนินไปในขณะนี้คือ แทนที่จะมาเสียเวลาค้นหาว่าอะไรคือ “สาเหตุ” ของการเป็นเกย์และค้นหาวิธี “บำบัดรักษา” มาเป็นการพยายามที่จะสร้างความเข้าใจในสิ่งที่เป็นอย่างนี้ให้แก่สังคม ซึ่งหากประสบความสำเร็จแล้วชาว“เกย์”ทั้งหลายก็จะได้รับสิทธิในความเป็นเกย์ได้อย่างสมบูรณ์ตามกฎหมายที่ว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ

จากข่าวคราวตามหน้าหนังสือพิมพ์ หรือแม้กระทั่งคำบอกเล่ากันจากปากต่อปาก เรามักจะได้ยินได้ฟัง ได้รับรู้ถึงการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของคนในแทบจะทุกสาขาอาชีพ ถ้าจะถามว่าพฤติกรรมอย่างไรที่เรียกว่า “เบี่ยงเบนทางเพศ” คำตอบก็คงจะมีอยู่ในตัวของมันเองอยู่แล้วว่า การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ต่างไปจากคนส่วนใหญ่ ซึ่งคงต้องพิจารณาสังคมวัฒนธรรมของแต่ละแห่งรวมทั้งยุคสมัยในขณะนี้ร่วมไปด้วยจึงจะสามารถตัดสินใจได้ว่าบุคคลนั้นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นมีอยู่หลายประเภท แต่ในที่นี้จะขอนำเสนอ 4 ประเภทใหญ่เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

1) ประเภทแรก เป็นพฤติกรรมที่มีความผิดปกติทางเพศเกี่ยวกับบุคคล เวลา สถานที่ พฤติกรรมที่พบเห็นกันโดยส่วนใหญ่ และดูเหมือนจะมีมากขึ้นในยุคนี้ก็คือ พฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกไม่เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตนเอง ที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่ายก็คือ ชายจะแสดงท่าทางกระตือรือร้น ใส่ใจตนเองมากเป็นพิเศษทั้งรูปร่าง หน้าตา และการแต่งกาย

รวมทั้งการทำทาง ตลอดจนการใช้น้ำเสียงและคำพูดคล้ายกับผู้หญิง มักจะชอบคบหาสมาคมและคลุกคลีอยู่กับเพื่อนเพศหญิง ในทางกลับกัน หญิงก็จะชอบแต่งตัวและแสดงกิริยาท่าทางตลอดจนใช้คำพูดที่คล้ายกับเพศชาย พยายามหาวิธีการต่าง ๆ ปกปิดอวัยวะที่แสดงถึงลักษณะของเพศหญิง เช่น หน้าอก และหากมีโอกาสได้ใกล้ชิดกับเพศเดียวกันก็มักจะคอยดูแลปกป้องเป็นอย่างดี คำที่ใช้เรียกคนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศประเภทแรกนี้ที่เราได้ยินจนคุ้นหู เช่น ทอม ดี เกย์ตุ๊ด เป็นต้น

2) ประเภทที่สอง เป็นพฤติกรรมที่มีความผิดปกติในการเลือกคู่ร่วมเพศ ซึ่งคู่ร่วมเพศในที่นี้อาจจะเป็นบุคคล วัตถุ หรือส่วนของร่างกาย พฤติกรรมประเภทนี้ที่พบเห็นได้มากในสังคมขณะนี้ ดูเหมือนจะเป็นประเภทที่หาความสุขจากการมีสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กที่ยังไม่ถึงวัยอันควร (แตกเนื้อหนุ่มเนื้อสาว) ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งเพศชาย เพศหญิง แต่ส่วนใหญ่พบในเพศชาย มักเป็นบุคคลประเภทที่เมื่อเห็นอวัยวะเพศของเด็กหญิงแล้ว จะมีอาการตื่นเต้น ชอบที่จะสัมผัสอวัยวะเพศของเด็ก และจะชอบมากขึ้น หากเด็กมาจับต้องอวัยวะเพศของตน

3) ประเภทที่สาม เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติในวิธีการปฏิบัติทางเพศ ที่มักได้ยินได้พบคงจะเป็นการหาความสุขทางเพศจากการที่ทำให้คู่นอนของตนเองเจ็บปวดทางร่างกายหรือจิตใจ เช่น เขี่ยนตี หรือแม้กระทั่งใช้คำพูดดูถูก หรือชู้ก่อนมีการร่วมเพศ

4) ประเภทสุดท้าย เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติในปริมาณ และความรุนแรงของความต้องการทางเพศที่ได้ยิน ส่วนใหญ่เห็นจะเป็นการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ที่กระทำบ่อยครั้งมาก เพราะไม่อาจยับยั้งใจตนเองได้

จากลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทั้ง 4 ประเภทข้างต้น จะพบว่าพฤติกรรมบางประเภท เราก็ไม่สามารถจะสังเกตเห็นได้ชัดเจน และบางพฤติกรรมก็ไม่สามารถจะทราบได้ง่ายนัก หากบุคคลนั้นไม่ต้องการจะเปิดเผย ดังนั้น วิธีที่ดีที่สุดก็คงจะไม่ได้ขึ้นอยู่กับแต่สังเกตพฤติกรรมของบุคคลใกล้ชิดเท่านั้น แต่คงจะอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไรที่จะให้บุตรหลานไม่ต้องประสบกับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้ ซึ่งแน่นอนว่าครอบครัวและโรงเรียนจะต้องมีบทบาทสำคัญในการให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทางเพศที่เป็นปกติ เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ สื่อมวลชนเองก็ต้องช่วยกันนำเสนอบุคคลที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการมีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่น ไม่มุ่งเน้นที่การนำบุคคลที่แสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่ชัดเจนมานำเสนอ เพราะอาจทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่เลียนแบบ การที่ทุกหน่วยงานของสังคมช่วยกัน จะทำให้เยาวชนของชาติเติบโตอย่างมีพัฒนาการที่ดี มีชีวิตส่วนตัว และชีวิตครอบครัวที่สมบูรณ์ พ้นจากการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไปได้

พฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เรามักจะพบเห็นกันได้อย่างชัดเจนที่สุด และค่อนข้างจะมีมากขึ้นในยุคปัจจุบันโดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง จะต้องให้ความสนใจ และหมั่นคอย

สังเกตพฤติกรรมของบุตรหลาน ว่ามีแนวโน้มจะไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในลักษณะ เช่นนี้หรือไม่ ในเรื่องนี้มีข้อเสนอแนะในการสังเกตง่าย ๆ ดังนี้ บุตรหลาน ที่เป็นชายของท่านให้ความสนใจใกล้ชิดกับเพื่อนชายมากเป็นพิเศษ โดยไม่สนใจเพศหญิงเลย ชอบแต่งหน้า ทาลิปสติก เขียนคิ้ว ใส่น้ำหอม ทำผม แต่งตัวที่ฉูดฉาดทันสมัย หรือออกมาในลักษณะที่เรียบร้อยมากกว่าธรรมดา แสดง กิริยา ท่าทาง ทำน้ำเสียง ตลอดจนหน้าตา และการทำมือทำไม้ที่ชดช้อย คล้ายผู้หญิง ชอบเก็บสะสม ของใช้เครื่องแต่งตัวของผู้หญิง เช่น กระโปรง เสื้อชั้นใน และนำมาใส่ หรือชอบที่จะโกนขนรักแร้ และ ขนหน้าแข้ง

นิตยา เข้มเพชร (2535) ได้ศึกษาวิเคราะห์สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายของ ตัวละครเอกในนวนิยายไทยตามหลักการทางจิตวิทยา งานวิจัยจะมุ่งเน้นการศึกษาและวิเคราะห์ สาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายของตัวละครเอกในนวนิยายตามหลักการทางจิตวิทยา ผู้วิจัย ทำการศึกษาโดยเลือกนวนิยายไทย 6 เรื่อง คือ ลูกรัก ประตู่ที่ปิดตาย รูปทอง หัวใจต้องไขลาน พิมพิลาป และใบไม้ที่ปลิดปลิว ผลการศึกษาพบว่ามีนวนิยาย 5 เรื่องที่ได้นำเสนอความเป็นมาของตัว ละครซึ่งแสดงให้เห็นถึงสาเหตุของรักร่วมเพศ ที่สอดคล้องกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ และ ทฤษฎีจิตวิทยาสังคมของอีริกสัน สาเหตุของพฤติกรรมที่สำคัญมาจากพื้นฐานครอบครัว การ อบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสังคมแวดล้อม ส่วนนวนิยายอีก 1 เรื่องไม่ได้กล่าวถึงเรื่องความเป็นมา ของตัวละครอันจะแสดงถึงสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงไม่อาจใช้ทฤษฎีทางจิตวิทยาในการ วิเคราะห์ได้

2.3.4 วัฒนธรรมย่อยของผู้เปียงเบน

วัฒนธรรมย่อย หมายถึง ความเชื่อ ค่านิยม และบรรทัดฐาน ซึ่งมีความแตกต่างจากประเพณี นิยมทั่วไปตรงที่เป็นความเชื่อ ค่านิยม และบรรทัดฐานที่ยึดถือร่วมกันโดยกลุ่มคนที่ฝ่าฝืนประเพณี นิยมทั่วไป ซึ่งเราเรียกว่าเป็น “วัฒนธรรมย่อยของผู้เปียงเบน” เช่น ฮิปปี พังก์ จังก์ เลสเบียนเกย์ เป็นต้น โดยที่ภายในวัฒนธรรมย่อยจะมีวัฒนธรรมที่เด่นชัดของพวกเขาเองที่จะแสดงให้เห็นถึงวิถีคิด อารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรมของสมาชิกในวัฒนธรรมย่อยนั้น ๆ

วัฒนธรรมย่อยของผู้เปียงเบน เกิดจากบุคคลที่อยู่ในชะตากรรมเดียวกันและหรือมีความ สนใจในบางสิ่งบางอย่างร่วมกัน แล้วมีการติดต่อสื่อสารกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน โดยความสนใจร่วม เกิดจากสถานการณ์ทางสังคมที่พวกเขาอาศัยอยู่ ทำให้พวกเขาต้องเผชิญกับปัญหาาร่วมกัน ซึ่งใน ท้ายที่สุดบุคคลเหล่านี้ก็จะดำเนินกิจกรรมที่สังคมประทับตราว่าเปียงเบนไปอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็หลีกเลี่ยงการถูกลงโทษและตราหน้าจากสังคมส่วนใหญ่ด้วย

Cohen (1982, pp. 110-112) กล่าวไว้ว่า “ผลการเกิดขึ้นของวัฒนธรรมย่อยได้ให้คำตอบ แก่ปัญหาที่เป็นประสบการณ์ของบุคคลในสถานการณ์นั้น แต่ประสบการณ์ที่มีปัญหาก็จะไม่สามารถที่จะ นำไปสู่การเกิดขึ้นของวัฒนธรรมย่อยได้ ถ้าบุคคลมิได้มีการพูดคุยถึงปัญหาที่มีร่วมกัน จากจุดของ

การปฏิสังสรรค์พวกเขาจะต้องฝ่าฝืนเพื่อให้ได้คำตอบแก่ปัญหาของเขา ในไม่ช้าบุคคลอื่นๆในสถานการณ์ที่เหมือนกันก็จะเข้ามาพร้อมกับเขาเพราะมีสิ่งดึงดูดใจร่วมกัน นอกจากนี้วัฒนธรรมย่อยยังให้ความรู้และทักษะในการจัดการกับปัญหาของกิจกรรมเบี่ยงเบนของเขาอีกด้วย บุคคลผู้เข้าร่วมวัฒนธรรมย่อยนั้นจะค้าจุน สนับสนุน และอาศัยอยู่ในวัฒนธรรมย่อยนั้นตราบเท่าที่ยังสามารถช่วยให้เขาจัดการกับปัญหาของเขา เพื่อต่อต้านกับอิทธิพลของวัฒนธรรมหลักที่มีอยู่ทั่วไปในสังคม”

จะเห็นได้ว่าจากแนวคิดนี้บอกให้เราเห็นว่าผู้ที่ถูกมองว่าเป็นหญิงรักร่วมเพศจะเข้าร่วมในวัฒนธรรมย่อยเดียวกัน เนื่องจากพวกเขาเหล่านี้มีปัญหาาร่วมกันในการถูกประทับตราจากสังคมที่มีต่อพวกเขา ซึ่งเป็นทางออกแก่สถานการณ์ของปัญหาเกี่ยวกับความเป็นรักร่วมเพศหรือกิจกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ ที่พวกเขาประสบร่วมกัน

การเข้าร่วมในวัฒนธรรมย่อยอาจหมายถึงความรวมไปถึงระดับของการเข้าไปมีส่วนร่วมหรือมีความสัมพันธ์ทางสังคมกับกลุ่มรักร่วมเพศ ซึ่งอาจจะไม่ใช่กลุ่มที่มีความสัมพันธ์แน่นแฟ้น แต่อยู่ในลักษณะของ Quasi- Group หรือ Near- Group โดยการกล่าวถึงเรื่องกลุ่มหรือวัฒนธรรมย่อยนั้นมีความหมายดังต่อไปนี้

- 1) สมาชิกในกลุ่มมีการพบปะสังสรรค์กันบ่อยและใกล้ชิดกว่าความสัมพันธ์ที่มีต่อกลุ่มอื่น ๆ
- 2) วิถีชีวิตและความเชื่อของกลุ่มจะมีลักษณะบางประการที่มีความแตกต่างจากกลุ่มสังคมอื่น ๆ
- 3) จะมีความคิดว่าตนเองเป็นสมาชิกของกลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะตัว และคนอื่น ๆ ในสังคมซึ่งไม่ได้มีลักษณะร่วมด้วยก็มีความคิดเห็นในทำนองเดียวกัน

ลักษณะทั้งสามประการข้างต้น ส่งผลให้กลุ่มวัฒนธรรมย่อยหรือกลุ่มคนรักร่วมเพศ (ในที่นี้) ได้ก่อตัวขึ้น แต่ก็มีเชื่อว่าหญิงรักร่วมเพศทุกคนจะต้องเข้าร่วมในกลุ่มวัฒนธรรมย่อยนี้ในความเป็นจริงแล้วก็มีความแตกต่างกันในระดับของการรวมกลุ่มของหญิงรักร่วมเพศสำหรับคนแต่ละคน ตั้งแต่ผู้ที่ไม่ยอมคบหาสมาคมกับบุคคลทั่ว ๆ ไปเลย จนกระทั่งถึงผู้ที่สามารถพบปะกับคนทั่วไปได้ตามปกติ ซึ่งระดับของการเข้าร่วมในวัฒนธรรมย่อยนี้สามารถใช้เป็นตัวชี้ถึงประเด็นที่สำคัญต่าง ๆ ในชีวิตของบุคคลได้อีกทั้งยังสามารถนำมาอธิบายการดำเนินชีวิตของกลุ่มหญิงรักร่วมเพศในงานวิจัยนี้ได้อีกด้วย

2.3.5 การพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศ

สำหรับคำว่า “เอกลักษณ์” ของมนุษย์แต่ละคนนั้น การที่เขาจะสามารถระบุความรู้สึกและการกระทำหรือสามารถระบุตนเองนั้นเนื่องมาจากภายในโลกทางสังคมได้มีการจัดประเภทและชื่อให้แก่วัตถุ การกระทำ ลักษณะของปรากฏการณ์ ตลอดจนมีการกำหนดตำแหน่งให้บุคคลตามสถานภาพและการแสดงบทบาททางสังคม ซึ่งมนุษย์แต่ละคนจะรับเอาประเภท ชื่อ และตำแหน่งที่สอดคล้องกับลักษณะของตนมานิยามเอง การนิยามตนเองและระบุชื่อให้ตนเองก็คือเอกลักษณ์ของเขานั้นเอง เอกลักษณ์เป็นการรับรู้ที่ตั้งทางสังคม หรือคือที่ซึ่ง (Where) บุคคลถูกกำหนด “ตำแหน่ง”

ในความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ผู้ซึ่ง (Who) บุคคลบอกกับตนเองว่าเขาเป็นอะไร (What) ที่บุคคลประกาศต่อคนอื่นๆว่าเขาเป็น กล่าวโดยสรุปแล้วก็คือบุคคลทั้งหลายจะต้องตอบคำถามที่ว่า “ฉันคือใคร” โดยการนิยามตนเองเข้าสู่กลุ่มหรือประเภททางสังคมนั่นเอง

เอกลักษณ์คนรักร่วมเพศไม่ใช่สิ่งที่ถูกบันทึกเอาไว้ว่าเป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิดและมีความมั่นคงถาวรเหมือนที่มักจะถูกให้ความหมายไปในทางนั้น มันควรจะถูกพิจารณาว่าเป็นสิ่งที่ถูกทำให้เกิดขึ้นในสังคมและถูกทำให้ดำรงอยู่โดยการปฏิสังสรรค์ทางสังคม ดังนั้นจึงมีความสำคัญที่จะต้องดูบริบททางสังคมที่การกระทำของพวกรักร่วมเพศเกิดขึ้นและเอกลักษณ์ที่จะมีการพัฒนาต่อไป

การพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศ รักต่างเพศ หรือแม้กระทั่งรักสองเพศนั้น มักจะเกิดขึ้นในช่วงระหว่างการเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นตอนต้น (Adolescence) พร้อมๆไปกับการเริ่มพัฒนาความคิดแบบนามธรรมที่แน่นอน รวมไปถึงความสามารถในการสะท้อนความคิดเกี่ยวกับตนเอง และจะมีการนิยามใหม่ (Redefinition) เกิดขึ้นตลอดเวลาในทุกช่วงของชีวิต หลายคนอาจจะมีประสบการณ์ในการชอบเพศเดียวกันที่ถือเป็นจุดหัวเลี้ยวหัวต่อในการพัฒนาจิตใจและอารมณ์เกี่ยวกับเรื่องทางเพศ การมีประสบการณ์หรือมีความต้องการในลักษณะนี้ไม่ค่อยมีใครยอมรับว่ามีเอกลักษณ์แบบรักร่วมเพศแต่ มักใช้คำอธิบายอื่นๆเพื่อทำให้ตัวเองยังดำรงเอกลักษณ์ผู้รักต่างเพศเอาไว้ต่อไปได้ แต่ก็มีบางส่วนที่ยอมรับว่าตนเองเป็นพวกรักร่วมเพศ หรือบางพวกก็ได้รับการประทับตราจากสังคมว่าเป็น “ผู้เบี่ยงเบน” และได้พัฒนาจากจุดนี้ไปสู่กระบวนการในการเป็นรักร่วมเพศโดยการระบุนิยามให้ตนเองหรืออาจรวมกับการที่คนในสังคมได้ให้ความหมาย ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นการให้ความหมายต่อประสบการณ์ในชีวิตซึ่งจะรวมไปถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของประสบการณ์ทางสังคม

Coleman (1982, pp. 469-482) ได้เสนอแนวคิดการวิเคราะห์และพัฒนาการ 5 ขั้นตอนของผู้ที่รักเพศเดียวกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนมโนทัศน์แห่งตนที่เกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ รวมไปถึงกระบวนการเปิดเผยตนเองด้วย ขั้นตอนดังกล่าวมีดังนี้

1) ขั้นก่อนเปิดเผยตัว (Pre-Coming Out) หมายถึง กระบวนการก่อนที่จะเกิดความสำนึกในการตระหนักถึงเอกลักษณ์ชอบเพศเดียวกัน บุคคลที่ขึ้นชอบเพศเดียวกันนี้จะมีความรู้สึกบางประการเกี่ยวกับเอกลักษณ์ประจำเพศของพวกเขา แต่ก็จะซบสลับไม่ให้เกิดความรู้สึกเช่นนั้นบ่อย ๆ คนพวกนี้จะยังคงไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็นคนรักร่วมเพศอย่างแน่นอน ซึ่งจะทำให้พวกเขามีความรู้สึกห่อเหี่ยวและมีมโนทัศน์แห่งตนในด้านลบ บางครั้งมองตนเองเหมือนกับที่สังคมให้ภาพแก่กลุ่มคนรักร่วมเพศไว้คือ เป็นคนประหลาด เป็นคนเจ็บป่วย เป็นพวกผิดปกติไร้ศีลธรรมและเก็บกด จะเกิดความรู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิเสธจากสังคม และเพื่อป้องกันการถูกปฏิเสธจากสังคมนี้เองพวกเขาเหล่านี้จะพยายามอำพรางตัวตนและพยายามสะกดกั้นความรู้สึกไว้

2) ขั้นเปิดเผยตนเอง (Coming-Out) หมายถึง การได้รับการยอมรับหรือการปฏิเสธจากการเปิดเผยความจริง ซึ่งโดยมากแล้วขั้นนี้จะส่งผลกระทบต่อข้างมากต่อการดำเนินชีวิตของผู้รักร่วม

เพศ เพราะเป็นครั้งแรกที่พวกเขาอมให้สังคมรับรู้ว่าเขาเป็นใคร สำหรับผู้ที่ได้รับการยอมรับจากการเปิดเผยตัวตนนั้นความรู้สึกดีต่อตัวเองจะเกิดขึ้น ความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของตนเองก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วย ทำให้พวกเขาเหล่านี้สามารถบอกกล่าวให้สังคมรับรู้ในตัวตนของพวกเขามากยิ่งขึ้น และนำไปสู่การสร้างความรู้สึกนึกคิดในแง่ดีกับตนเองต่อไป ในทางตรงกันข้าม หากว่าพวกเขาได้รับการปฏิเสธ ความรู้สึกดีต่อตนเองจะถูกทำลายไปหรืออาจจะย้อนกลับไปสู่ขั้นก่อนเปิดเผยตัวคือจะพยายามเก็บซ่อนความจริงอีกครั้ง เพราะเกิดความเชื่อที่ว่าไม่มีใครยอมรับในเอกลักษณ์ของเขา โดยปกติแล้วสถาบันครอบครัวและคนสนิทรอบข้างค่อนข้างมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของคนกลุ่มนี้ว่าจะมองตนเองในแง่ดีหรือไม่ดี การได้รับการตอบสนองที่ดีจากคนใกล้ตัวจะมีความหมายยิ่งกว่าปฏิกริยาจากคนแปลกหน้าอื่น ๆ แต่บางครั้งคนกลุ่มนี้ก็หลีกเลี่ยงที่จะเปิดเผยความจริงกับคนใกล้ตัว เพราะกลัวและเลือกที่จะแสวงหาการยอมรับจากคนรักร่วมเพศด้วยกันเองแทน

3) ขั้นการค้นคว้า (Exploration) หมายถึง การค้นคว้าและทดสอบเอกลักษณ์ทางเพศที่ได้มาใหม่ ในขั้นนี้จะเกิดการติดต่อกับและปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนที่เป็นประเภทเดียวกันค่อนข้างมาก เขาจะเรียนรู้การพบปะและทักษะใหม่ ๆ ในการสานสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีความสนใจคล้าย ๆ กัน อีกทั้งยังมีการพัฒนาความดึงดูดใจต่อบุคคลเพศเดียวกันควบคู่ไปกับการพัฒนาลักษณะทางเพศเพื่อให้แบบแผนชีวิตเช่นนี้ในวัยผู้ใหญ่ของเขามีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

4) ขั้นมีเพศสัมพันธ์ฉันทันครั้งแรก (First Relationship) ในขั้นนี้หญิงรักร่วมเพศจะมีความปรารถนาในความสัมพันธ์ที่ยึดมั่นผูกพันต่อกันและมีความมั่นคงในความสัมพันธ์มากยิ่งขึ้น การมองตนเองว่าเป็นที่ต้องการและความใกล้ชิดสนิทสนมกับคนที่รู้สึกดีเป็นความต้องการเบื้องต้นที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในขั้นนี้ ปัจจัยที่จะทำให้ความสัมพันธ์ไม่ยั่งยืนคือความใหม่ต่อความสัมพันธ์แบบนี้ กล่าวคือ สังคมโดยทั่วไปจะมองว่าความสัมพันธ์แบบนี้เป็นสิ่งที่ไม่ยั่งยืน ซึ่งบางครั้งการถูกทำให้คล้อยตามโดยการปลุกฝังความเชื่อเช่นนี้ก็ทำให้หลายคนเห็นด้วยนำไปสู่การทำลายความสัมพันธ์ บางครั้งการต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมแต่ไม่อาจทำให้ความสัมพันธ์ดำเนินไปได้ก็นำไปสู่การแสดงออกอย่างรุนแรง แสดงถึงความเป็นเจ้าของมากเกินไป และขาดความเชื่อใจ คู่ขาของเขาจะเริ่มรู้สึกอึดอัดและรู้สึกว่าตนเองถูกจำกัดให้ทำตามความต้องการของอีกฝ่าย จึงพยายามแสวงหาอิสระในชีวิต และบางครั้งการกระทำเช่นนี้ยังนำไปสู่สาเหตุที่ทำให้ความสนใจที่มีต่อคู่ขาลดลงแต่กลับไปเพิ่มความสนใจกับคนอื่นความสัมพันธ์จึงจบลงด้วยความยุ่งยากและมีปัญหาอื่น ๆ ตามมาบางครั้งหลังจากที่จบความสัมพันธ์ครั้งแรกที่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จนักหญิงรักร่วมเพศอาจจะมีการดำเนินแบบแผนในลักษณะชอบทำลายต่อไป หรือในทางตรงกันข้ามก็อาจจะแก้ไขและทำความสัมพันธ์ให้เป็นไปในแนวทางที่มีความเป็นผู้ใหญ่และเข้มแข็งมากขึ้นกว่าเดิมเมื่อเขาตระหนักได้ว่าพฤติกรรมดังที่เคยเป็นมาจะทำลายความสัมพันธ์ไป ความสัมพันธ์ประเภทหลังจะเป็นการให้

ความไว้วางใจและให้อิสระต่อกัน มีความมั่นคงในฉันทน์รักตามที่ปรารถนา และความใกล้ชิดสนิทสนมที่เพิ่มขึ้นจะช่วยให้ความสัมพันธ์พัฒนาและก้าวไปสู่ขั้นของการบูรณาการได้

5) ขั้นบูรณาการ (Integration) หญิงรักร่วมเพศมักจะประสบความสำเร็จในขั้นตอนนี้เพราะเขาเชื่อว่าเขามีความเหมาะสมที่จะดำรงเอกลักษณ์และความสัมพันธ์นี้ไว้ นำไปสู่ความริษยาและความต้องการเป็นเจ้าของที่ลดน้อยลง มีความพร้อมทางจิตใจสำหรับการถูกปฏิเสธมากยิ่งขึ้นเพราะเชื่อว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ความเสียใจที่เกิดจากการยุติความสัมพันธ์จะเป็นไปในลักษณะปกติและไม่มีความยุ่งยากลำบากดังเช่นการยุติความสัมพันธ์ในครั้งแรก ไม่ค่อยปรากฏการทรุดโทรมทางจิตใจเพราะมีเอกลักษณ์ที่บูรณาการแล้ว

กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์บุคคลที่ชอบเพศเดียวกันของ Coleman แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนสำคัญของกระบวนการที่บุคคลเป็นผู้รักร่วมเพศ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนเปิดเผยตนเอง ขั้นตอนเปิดเผยตนเอง และขั้นตอนในการดำรงเอกลักษณ์ภายหลังจากการเปิดเผยตนเองแล้ว ซึ่งมีความสอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศของ Trolden (1972, pp. 362-373) เป็นการอธิบายและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหญิงรักร่วมเพศว่า ในการมีวิถีชีวิตแบบรักร่วมเพศนั้น การนิยามตนเองของพวกเขาเป็นอย่างไร การเริ่มต้นติดต่อพบปะและสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเป็นอย่างไร และพวกเขาเหล่านี้มีการเข้าสู่ความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศได้อย่างไร ซึ่งการพัฒนาเอกลักษณ์ภายในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการก็มีลักษณะเช่นเดียวกับ Hart และ Richartson (1981, pp. 71-109) คือบุคคลจะผ่านการปฏิเสธสรรคกับผู้อื่นตลอดเวลา และจากการปฏิเสธสรรคนี้เองบุคคลจะค่อย ๆ เรียนรู้ถึงความหมายของสถานการณ์และประเภททางสังคม และเริ่มมีการแปลความหมายให้กับพฤติกรรมและความรู้สึกของตนเอง ซึ่งการให้ความหมายและการตีความประสบการณ์นี้เองที่จะนำไปสู่การนิยามตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นตอนการเกิดความรู้สึกว่าตนเองแตกต่างจากผู้อื่น (Sensitization) ขั้นตอนนี้ขั้นเป็นขั้นตอนการรับรู้และสังสมประสบการณ์ต่างๆที่ต่อมากจะกลายมาเป็นข้อมูลในการสนับสนุนความคิดและการแปลความหมายให้กับความรู้สึกของตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ และก่อให้เกิดความรู้สึกทางเพศ (หรือตระหนักถึงแนวโน้มทางเพศ) ในรูปแบบเฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป กล่าวคือ ในช่วงนี้เด็กจะเริ่มเข้าใจถึงความหมายของลักษณะพฤติกรรมต่าง ๆ ที่สังคมได้จัดประเภทไว้ตลอดจนความหมายของการเป็นรักร่วมเพศได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยได้รับการซึมซับข้อมูลและประสบการณ์จากสังคมรอบข้าง เช่น เพื่อน ครู ญาติพี่น้อง หรือสื่อมวลชน หลายคนเริ่มพิจารณาถึงความแปลกใหม่และก่อให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองแตกต่างจากผู้อื่นอย่างค่อนข้างคลุมเครือและสับสน แต่เวลาผ่านไปจะช่วยให้สามารถจัดประเภทพฤติกรรมและความรู้สึกของตนเองได้ดียิ่งขึ้น เขาจะให้คำนิยามใหม่ว่าพฤติกรรมและความรู้สึกนั้นคือสัญญาณแรกเริ่มของความเป็นรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นสำหรับความสนใจทางเพศต่อเพศเดียวกัน

ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับจากสังคมไม่ว่าจะเป็นด้านอารมณ์ ความรู้สึก จินตนาการ หรือกิจกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน จะถูกครอบงำหรือแทนที่ด้วยความหมายของรักร่วมเพศ ดังนั้น การแปลความหมายให้กับเหตุการณ์ในอดีตจะเป็นเงื่อนไขสำคัญและจำเป็นมากสำหรับการพัฒนาเอกลักษณ์หญิงรักร่วมเพศในเวลาต่อมา ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่าแนวทางสำคัญของกระบวนการกลายเป็นรักร่วมเพศจะเกี่ยวพันอย่างยิ่งกับการเรียนรู้ที่จะเข้าใจความหมายและนิยามความรู้สึกของตนเองในฐานะรักร่วมเพศ

2) ขั้นตอนการแยกความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์ (Dissociation) ในขั้นตอนนี้บุคคลจะสามารถแยกความรู้สึกทางเพศหรือกิจกรรมทางเพศออกจากเอกลักษณ์ทางเพศของเขาได้ ซึ่งการแบ่งแยกจะแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญต่อความรู้สึกเขาและต่อสิ่งที่พยายามจะแบ่งแยกออกจากกันกล่าวคือ การให้เห็นว่าความสนใจที่มีต่อเพศเดียวกันหรือการมีกิจกรรมทางเพศกับเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ยืนยันให้เห็นถึงบุคลิกพื้นฐานว่ามีความโน้มเอียงไปในทางรักร่วมเพศ เขาจะเริ่มสงสัยตัวเองและเริ่มมีความรู้สึกว่าตนเป็นพวกรักร่วมเพศ แต่ก็ปฏิเสธที่จะนิยามตนเองว่าเป็นผู้รักร่วมเพศ การเริ่มมีกิจกรรมรักร่วมเพศที่เป็นปกติสม่ำเสมอและการติดต่อสัมพันธ์ในเชิงรักร่วมเพศจนถึงขั้นสุดยอดในครั้งแรกและครั้งถัดมาจะเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงบุคคลเข้าสู่การประทับตราตนเองในขั้นตอนต่อไป

แม้ว่าเราจะแยกการกระทำแบบรักร่วมเพศออกจากการมีเอกลักษณ์ทางเพศแบบรักร่วมเพศก็ตามแต่ประสบการณ์แบบรักร่วมเพศของบุคคลก็เป็นสิ่งจำเป็นและอาจเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลมองเห็นทิศทางของการให้ความหมายแก่เอกลักษณ์ของเขาเพราะในบางขณะบุคคลอาจสงสัยว่าตนเองอาจจะเป็นหญิงรักร่วมเพศ การถูกกระตุ้นอย่างต่อเนื่องโดยบุคคลเพศเดียวกันจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งในกระบวนการกลายเป็นหญิงรักร่วมเพศของบุคคล การมีความคิดฝันแบบรักร่วมเพศ การเข้าไปในกิจกรรมของรักร่วมเพศแล้วกิจกรรมนั้นให้ความเต็มตำและสนุกสนานอย่างเต็มที่ที่จะเป็นสาเหตุที่ทำให้คนตั้งคำถามเกี่ยวกับแนวโน้มทางเพศและเอกลักษณ์ของตนได้ บุคคลที่เริ่มเข้าสู่กระบวนการนี้จะเชื่อว่าตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่นแต่จะยังคงไม่ปักใจเชื่อมากนัก หากแต่ก็จะไม่พยายามหลีกเลี่ยงการนิยามตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ ทั้งนี้เพราะไม่เพียงแต่บุคคลจะได้เรียนรู้ถึงความหมายของลักษณะความรู้สึกและพฤติกรรมดังกล่าวก็คือการกระทำของรักร่วมเพศจากสังคมเท่านั้น บุคคลยังเกิดความเข้าใจที่ตามมาอีกด้วย สำหรับความหมายของการเป็นรักร่วมเพศแล้วเป็นความหมายที่ไม่น่าพึงปรารถนาของคนทั่วไปในสังคม สังคมเห็นว่าเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจและเป็นเรื่องที่เสื่อมเสียน่าอาย เป็นความผิดปกติ และเป็นพฤติกรรมที่เปี่ยมเบน บุคคลใดที่ได้รับการประทับตราว่ามีลักษณะพฤติกรรมและมีเอกลักษณ์รักร่วมเพศย่อมเป็นผู้เปี่ยมเบนภายในสังคม บุคคลจะเกิดความรู้สึกผิดและเกิดความตึงเครียดเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้บุคคลจึงพยายามที่จะปฏิเสธการประทับตราความเป็นรักร่วมเพศให้กับตนเอง เขาจะแยกความรู้สึกและการกระทำแบบรักร่วมเพศ

ออกจากตัวเองโดยให้เหตุผลต่าง ๆ เช่น เป็นเพียงเพราะความเหงาและไม่มีเพื่อนชายจึงมีกิจกรรมกับผู้หญิงแทน เป็นเพราะความอยากรู้ อยากเห็นและอยากลองด้วยถือว่าเป็นของแปลก หรืออ้างว่าความรู้สึกและความต้องการต่อเพศเดียวกันเป็นพัฒนาการอย่างหนึ่งแล้วมันจะหายไปเองเมื่อถึงวุฒิภาวะ หรือบอกกับตนเองว่าเรามีส่วนของความเป็นรักร่วมเพศเพียงเล็กน้อยเท่านั้นและไม่ได้มีอารมณ์ร่วมกับกลุ่มหญิงรักร่วมเพศ เป็นต้น นั่นคือหญิงส่วนใหญ่จะคิดว่าลักษณะของความเป็นรักร่วมเพศที่เกิดขึ้นเป็นเพียงสภาวะชั่วคราวของความรู้สึกที่จะผ่านพ้นไปเองเมื่อถึงช่วงเวลาหนึ่ง ความหมายที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำหรือความรู้สึกจะทำให้บุคคลตั้งคำถามถึงธรรมชาติของแนวโน้มทางเพศและทิศทางแห่งเอกลักษณ์ตนว่าเราอาจเป็นพวกรักร่วมเพศ แต่เนื่องจากความเป็นรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่สังคมเห็นว่าเป็นลักษณะของผู้เป่ียงเบน

ดังนั้นบุคคลจึงพยายามทำให้การตระหนักถึงแนวโน้มทางเพศแบบรักร่วมเพศของตนเองลดน้อยลงและไม่ยอมรับเอกลักษณ์หญิงรักร่วมเพศโดยการอ้างถึงเหตุผลของการกระทำพฤติกรรมให้กับตนเอง เพื่อจะทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกปลอดภัยจากการประณามของสังคมที่ให้คำนิยาม “รักร่วมเพศ” บางครั้งผู้หญิงอาจมีความปรารถนาทางเพศและมีความคิดฝันในทางเพศกับเพศเดียวกับตนรวมทั้งอาจมีประสบการณ์แบบรักร่วมเพศ แต่ก็เชื่อว่าหญิงทั้งหมดที่เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศกับเพศเดียวกันจะมองว่าตนเป็นพวกรักร่วมเพศ เพราะสังคมได้ให้ค่าและให้ความหมายรวมทั้งความคาดหวังกับพฤติกรรมทางเพศแบบรักต่างเพศ และให้ความหมายด้วยคำนำรังเกียจกับพฤติกรรมและเอกลักษณ์แบบรักร่วมเพศ จึงเป็นเพียงส่วนน้อยของบุคคลที่มีประสบการณ์แบบรักร่วมเพศเท่านั้นที่จะนิยามตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ

กรองกาญจน์ ชนะเสริชัย (2543) ได้ศึกษาการรับรู้และทัศนคติของกลุ่มรักต่างเพศและกลุ่มรักร่วมเพศที่มีต่อโฆษณารักร่วมเพศในสื่อสิ่งพิมพ์และพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทย โดยผู้วิจัยมุ่งเน้นไปที่การศึกษาทัศนคติของคนทั้งสองกลุ่มทั้งรักต่างเพศและรักร่วมเพศ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มคนรักต่างเพศมีการรับรู้ถึงโฆษณารักร่วมเพศมากกว่าเนื่องจากมองว่าเป็นสิ่งแปลกใหม่ เมื่อได้รับสื่อโฆษณาจึงเกิดปฏิกิริยามากกว่ากลุ่มรักร่วมเพศที่มองว่าเป็นเรื่องธรรมดาและมีความเคยชินอยู่แล้วจึงไม่ได้สนใจมากนัก ส่วนในแง่ของทัศนคติที่คนมีต่อพฤติกรรมรักเพศเดียวกันนั้นมีทั้งแง่บวกและแง่ลบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล พบว่า กลุ่มรักต่างเพศ และกลุ่มรักร่วมเพศ มีทัศนคติเป็นกลางหรือเฉย ๆ ต่อโฆษณาที่มีเนื้อหารักร่วมเพศอย่างชัดเจน แต่กลุ่มรักต่างเพศการลงโฆษณาประเภทนี้ควรลงในสื่อเฉพาะกลุ่มเท่านั้น และอาจจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสินค้าด้วยถ้ามีการลงโฆษณาในรูปแบบนี้ เพราะเขารู้สึกไม่ชอบและโฆษณานี้ไม่สวย แต่ในขณะที่กลุ่มรักร่วมเพศมีทัศนคติเป็นกลางต่อโฆษณาที่มีเนื้อหารักร่วมเพศอย่างชัดเจนเช่นกันแต่เขาไม่เห็นด้วยว่าถ้ามีโฆษณานี้แล้วจะทำให้เขาไม่กล้าใช้สินค้าเพราะกลัวว่าจะทำให้คนอื่นคิดว่าเขาเป็นรักร่วมเพศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มรักร่วมเพศนี้ต้องการแสดงออกและต้องการให้สังคมยอมรับมากขึ้น

บุคคลที่ผ่านไปสู่การยอมรับเอกลักษณ์รักร่วมเพศนั้น แม้ว่าเอกลักษณ์นั้นจะถูกสังคม
ประณาม แต่อย่างไรก็ตาม เขายังสามารถให้คุณค่าแก่เอกลักษณ์อันก่อให้เกิดความภาคภูมิใจต่อตนเอง
ได้ Goode (1978) ได้เสนอว่าปัจจัยที่ทำให้บุคคลดำเนินมาสู่การมองตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ ได้แก่

- 2.1) การขาดความใคร่ความปรารถนา และ/ หรือขาดความสนใจทางอารมณ์ต่อ
เพศตรงข้าม
- 2.2) ความล้มเหลวในความสามารถที่จะอธิบายความเป็นรักร่วมเพศให้ออกไปจาก
ตนของบุคคล
- 2.3) การมีประสบการณ์ทางเพศที่ลึกซึ้งซึ่งมีความสำคัญมีความหมายกับบุคคลซึ่งเขา
ยกย่อง บูชา หรือรัก
- 2.4) มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับคนที่เป็นรักร่วมเพศและบอกถึงความเป็นรักร่วม
เพศของเขา
- 2.5) บุคคลรับรู้ว่ามีหญิงและชายที่ดูเหมือนปกติจำนวนมาก ซึ่งมีลักษณะดึงดูดใจ
และน่าพึงปรารถนา เป็นรักร่วมเพศ

ปัจจัยเหล่านี้จะนำบางคนที่สงสัยว่าเขาคือรักร่วมเพศหรือไม่ ค่อย ๆ ยอมรับและรวบรวม
ลักษณะของความเป็นหญิงรักร่วมเพศเข้าสู่เอกลักษณ์ของตนทีละน้อย จากนั้นเขาอาจจะมีโอกาสได้
พบผู้คนประเภทเดียวกันจำนวนมากที่น่าพึงปรารถนาและมีเสน่ห์ซึ่งสามารถลงล้างภาพตายตัวทาง
สังคมของหญิงรักร่วมเพศที่ได้รับจากสังคมได้ บุคคลทั้งหลายดังกล่าวก็มีความคิดและพฤติกรรมที่
เหมือนกัน สิ่งนี้ย่อมทำให้เอกลักษณ์รักร่วมเพศเกิดการพัฒนาขึ้นจนกระทั่งถึงขั้นตอนของการเปิดเผย
ตัวต่อตนเองและต่อผู้อื่นว่าเขาคือพวกรักร่วมเพศ

3) ขั้นตอนของการเปิดเผยตัว (Coming-Out) เป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างซับซ้อนและ
ต่อเนื่องโดยเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงเอกลักษณ์แบบรักต่างเพศมาสู่เอกลักษณ์ของรักร่วมเพศ (ซึ่งเป็น
กระบวนการก่อตัวของเอกลักษณ์แบบรักร่วมเพศนั่นเอง) สำหรับหญิงรักร่วมเพศบางคนการ
เปิดเผยตัวตนอาจจะเริ่มและจบลงในขั้นตอนนี้ โดยการรับรู้ที่ตนเองเป็นพวกรักร่วมเพศหรือเปิดเผย
ตัวต่อตนเองว่าเป็นพวกรักร่วมเพศแล้วเก็บรักษาเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ อย่างไรก็ตามโดยส่วนใหญ่
แล้วหญิงรักร่วมเพศมักจะผ่านขั้นตอนการเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ๆ ว่าเป็นรักร่วมเพศ โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งการเปิดเผยต่อโลกหญิงรักร่วมเพศหรือชุมชนหญิงรักร่วมเพศ

การเปิดเผยตัวตนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน (โดยทั่วไปแล้วการ
เปิดเผยตัวตนของหญิงรักหญิงจะไม่ผ่านครบทุกขั้นตอน) ดังต่อไปนี้

- 3.1) การเปิดเผยต่อตนเอง คือ เริ่มมองตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ
- 3.2) การเปิดเผยตัวตนต่อสังคมหญิงรักร่วมเพศ คือ การเริ่มต้นที่จะพบปะสังสรรค์
กับหญิงรักร่วมเพศคนอื่น ๆ

3.3) การเปิดเผยตัวตนต่อโลกของรักต่างเพศ คือ เริ่มที่จะเปิดเผยตัวตนความเป็นหญิงรักร่วมเพศต่อหน้าบุคคลที่ไม่ใช่รักร่วมเพศ

การเปิดเผยตัวตนจะมีความหมายและในบางครั้งจะใช้ความหมายของ “Going Public” หรือหมายถึงการที่บุคคลอนุญาตให้ตนเองถูกรับรู้จากโลกของคนรักต่างเพศว่าพวกเขาคือ รักร่วมเพศ สิ่งที่สำคัญที่สุดในประสบการณ์หญิงรักร่วมเพศจะเกิดขึ้นเมื่อรับรู้ตนเองว่าเขาคือรักร่วมเพศโดยการยอมรับกับตนเองถึงความพึงพอใจแบบรักร่วมเพศ และบอกกับตนเองว่าเขาคือผู้รักร่วมเพศซึ่งมักจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กับการที่จะเริ่มสำรวจชุมชนของหญิงรักร่วมเพศ ดังนั้นการเปิดเผยตัวจึงอาจกล่าวได้ว่า “เป็นกระบวนการประทับตราตนเองหรือเป็นการที่บุคคลนิยามตนเองว่าเขาคือพวกรักร่วมเพศ ซึ่งก็คือการเปิดเผยตัวต่อตนเองของบุคคลว่าเขาคือพวกรักร่วมเพศ” (จิรภัทร วงศ์อ้าย, 2550, หน้า 22)

การพบปะหญิงรักร่วมเพศคนอื่น ๆ จะเป็นเหตุผลสำคัญในการนำบุคคลไปสู่การนิยามอัตตะแบบรักร่วมเพศ (Homosexual Self-definition) โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้บริบททางสังคมที่เป็นองค์กรที่มีการจัดระเบียบของชาวรักร่วมเพศ เช่น สมาคม ร้านอาหาร ชุมชนหญิงรักร่วมเพศ ฯลฯ นอกจากนี้จะเป็นแหล่งข้อมูลให้ความหมายสำหรับบุคคลรักร่วมเพศตลอดจนเป็นแหล่งกระจายพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศแล้ว ยังจะมีส่วนทำให้ความเหนียวแน่นของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ตระหนักในความเป็นหญิงรักร่วมเพศของตนกับชาวหญิงรักร่วมเพศได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเข้าสู่สมาคมและพบว่าบุคคลนี้สำคัญหรือบุคคลที่ถือว่าเป็นบุคคลอ้างอิงของเขานิยามความเป็นรักร่วมเพศว่าเป็นทางเลือกหนึ่งของชีวิตก็จะมีอิทธิพลทางบวกต่อการให้ความหมายเกี่ยวกับอัตตะของเขาเองด้วย นอกจากนี้การเข้าร่วมในกลุ่มวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศหญิงที่เปิดโอกาสให้หญิงรักร่วมเพศแสดงออกถึงความปรารถนาและพฤติกรรมของตนอย่างเต็มที่ โดยไม่ได้รับการดูถูกรังเกียจเหยียดหยาม ซึ่งก่อนที่บุคคลจะพิจารณาถึงแนวโน้มทางเพศและมองว่าตนคือรักร่วมเพศนั้นเขาจะต้องผ่านการต่อสู้ดิ้นรนทางจิตใจ รวมถึงการนิยามตนเองว่าเป็นผู้รักร่วมเพศ การเริ่มเข้าร่วมในวัฒนธรรมย่อยของผู้รักร่วมเพศ และการให้นิยามใหม่เกี่ยวกับเกี่ยวกับการมีรักร่วมเพศว่าเป็นสิ่งที่ดีและเป็นทางเลือกของแบบแผนชีวิตที่จะดำเนินต่อไปได้เป็นสิ่งที่อธิบายการเปิดเผยตัวตนได้เช่นกัน ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงมโนทัศน์เกี่ยวกับเอกลักษณ์และทัศนคติที่มีต่อรักร่วมเพศของคนๆหนึ่งจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากในขั้นตอนนี้

4) ขั้นตอนของความยึดมั่นผูกพัน (Commitment) ขั้นตอนนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความเป็นรักร่วมเพศได้รับการยอมรับจากบุคคลว่าเป็นวิถีชีวิตของเขา นั่นก็คือเมื่อตอนที่บุคคลนั้นรู้สึกพึงพอใจในสถานการณ์แห่งชีวิต และมองไม่เห็นเหตุผลในการที่จะเปลี่ยนแปลงเอกลักษณ์ความเป็นหญิงรักร่วมเพศ หรือเชื่อว่าชีวิตจะพบกับความว่างเปล่าหากเลือกเอาความเป็นรักต่างเพศหรือรักสองเพศมานิยามเอกลักษณ์ทางเพศและเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองที่เป็นเครื่องยืนยันเอกลักษณ์หญิงรักร่วมเพศให้มั่นคงหรือเป็นการธำรงเอกลักษณ์แบบรักร่วมเพศเอาไว้

หากแต่กระบวนการที่บุคคลจะเข้ามายึดมั่นผูกพันกับความเป็นรักร่วมเพศในฐานะที่เป็นวิถีชีวิตนั้น เราจะใช้ความรักความผูกพันต่อหญิงรักร่วมเพศคนอื่นหรือสังคมหญิงรักร่วมเพศเพียงอย่างเดียวคงยังไม่พอที่จะอธิบายกระบวนการนี้ได้ทั้งหมด เพราะถึงแม้ว่าการก่อตัวของความยึดมั่นผูกพันอาจจะเริ่มเกิดขึ้นระหว่างขั้นตอนของการเปิดเผยตัว และบุคคลได้ให้คำนิยามใหม่แก่ความเป็นรักร่วมเพศในฐานะที่เป็นทางเลือกอันชอบธรรมแก่ชีวิตเขาก็ตาม แต่พวกเขาก็ยังสามารถที่จะมองความเป็นรักสองเพศหรือความเป็นรักต่างเพศในทางบวกหรือเป็นสิ่งที่สามารถให้รางวัลหรือตอบสนองต่อความรู้สึกของเขาได้เช่นกัน นั่นคือขณะที่หญิงรักร่วมเพศเข้าสู่การยอมรับในเอกลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศและเกิดความรักความผูกพันกับคู่ของตนแต่เขาก็อาจจะยังเห็นว่าเอกลักษณ์และรักสองเพศหรือรักต่างเพศเป็นสิ่งที่น่าสนใจและมีคุณค่าสำหรับเขาอยู่ ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าบุคคลมีขอบเขตมากมายในการเลือกเอกลักษณ์ที่ทำให้เขาพึงพอใจ และในอนาคตเขาอาจจะมีเปลี่ยนแปลงไปยึดถือเอกลักษณ์ใดก็ได้ที่ตรงกับเอกลักษณ์นั้นเป็นสิ่งที่พึงพอใจสำหรับเขา

เอกลักษณ์ในปัจจุบันของบุคคลจะเป็นเครื่องแสดงนัยสำคัญสำหรับเอกลักษณ์ในอนาคต เพราะเอกลักษณ์ปัจจุบันสามารถเตรียมพื้นฐานให้แก่การปฏิสังสรรค์ในเวลาต่อ ๆ มาได้ จึงเป็นความจริงที่ว่า การแสดงถึงระดับของความพึงพอใจซึ่งบุคคลมีต่อเอกลักษณ์ปัจจุบันในลักษณะที่เท่ากับเอกลักษณ์ในอนาคตจะเป็นเครื่องวัดความยึดมั่นผูกพันในเอกลักษณ์ของเขา ดังนั้นความยึดมั่นผูกพันกับเอกลักษณ์จึงแตกต่างกันเพียงแต่ยอมรับเอกลักษณ์ตรงที่ว่าความยึดมั่นผูกพันนั้นจะแสดงความไม่เต็มใจที่จะละทิ้งเอกลักษณ์ของตนเองแม้ว่าจะมีโอกาสที่จะกระทำเช่นนั้น เพราะบุคคลจะมีความสุข ความพึงพอใจ และความสบายใจในเอกลักษณ์นี้มากกว่าเอกลักษณ์อื่น ๆ นั่นเอง ซึ่งความสุขความพอใจและความสบายใจจะเป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เอกลักษณ์ของบุคคลมีความหมายเพิ่มมากขึ้น

2.4 แนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยา

ก่อนที่จะพูดถึงเหตุผลที่นำเรื่องของจิตวิทยามาประกอบการวิเคราะห์และพูดถึงทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน ผู้วิจัยขออธิบายให้เข้าใจถึงคำว่า “พฤติกรรมมนุษย์” และ “จิตวิทยา” ในด้านภาพรวม คือ

พฤติกรรมของมนุษย์ที่เราสังเกตเห็นได้โดยทั่วไปนั้นเป็นผลของการแสดงออกจากรู้สึกนึกคิดของบุคคลซึ่งความรู้สึกนึกคิดนั้นจัดเป็นพฤติกรรมภายใน บุคคลจะแสดงพฤติกรรมทั้งหลายออกมาจากรู้สึกนึกคิดของตนเองมาเป็นพฤติกรรมที่ทำให้คนอื่นสังเกตได้ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์นั้นเป็นการศึกษาถึงสาเหตุและผลของพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งสามารถศึกษาได้ 2 ประการ คือ สาเหตุภายนอกตัวมนุษย์ ได้แก่ สภาพภูมิศาสตร์และสภาพทางสังคมวัฒนธรรม เป็นต้น ส่วนสาเหตุภายในได้แก่ลักษณะทางจิตใจของมนุษย์ที่มีผลต่อพฤติกรรมโดยเฉพาะพฤติกรรมที่มี

แนวทางในการสร้างสรรค์สังคม ในการที่จะศึกษา พฤติกรรมของบุคคลนั้นจำเป็นต้องเข้าใจ หลักจิตวิทยาหรือวิทยาศาสตร์แห่งการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ให้่องแท้ทั้งลักษณะพฤติกรรมภายใน และภายนอก ตลอดจนแนวคิดและวิธีการศึกษาจิตพฤติกรรมที่แตกต่างกันตามลักษณะของจิตวิทยา กลุ่มต่าง ๆ

2.4.1 การศึกษาจิตวิทยา

คำว่า "จิตวิทยา" ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Psychology ซึ่งมีรากศัพท์เดิมมาจากคำว่า Psyche หมายถึง จิต (Mind) หรือ วิญญาณ (Soul) กับคำว่า Logos หมายถึง การเรียนหรือ การศึกษา (Study) ศาสตร์ วิชา

2.4.2 ความหมายของจิตวิทยา

จิตวิทยา (อังกฤษ: Psychology) คือ ศาสตร์ที่ว่าด้วยการศึกษาเกี่ยวกับจิตใจ (กระบวนการของจิต), กระบวนการความคิด, และพฤติกรรม ของมนุษย์ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เนื้อหาที่ นักจิตวิทยาศึกษาเช่น การรับรู้ (กระบวนการรับข้อมูลของมนุษย์), อารมณ์, บุคลิกภาพ, พฤติกรรม, และรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จิตวิทยายังมีความหมายรวมไปถึงการประยุกต์ใช้ความรู้กับ กิจกรรมในด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในครอบครัว, ระบบ การศึกษา, การจ้างงาน เป็นต้น และยังรวมถึงการใช้ความรู้ทางจิตวิทยาสำหรับการศึกษาปัญหา สุขภาพจิต นักจิตวิทยามีความพยายามที่จะศึกษาทำความเข้าใจถึงหน้าที่หรือจุดประสงค์ต่าง ๆ ของ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสังคม ขณะเดียวกันก็ทำการศึกษารูปแบบ ของระบบประสาทซึ่งมีผลต่อการควบคุมและแสดงออกของพฤติกรรม

จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาค้นคว้าเพื่อนำข้อมูลความรู้มาเสนอ อธิบาย และเพื่อควบคุมและ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์ จิตวิทยามุ่งศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการ ของร่างกายกับจิตใจ ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นระเบียบแบบแผน เพราะร่างกายและจิตใจมัก มีการแสดงออกร่วมกัน อีกทั้งยังแสดงออกในแนวทางที่สามารถทำนายได้

Good (1959) ให้ความหมายว่า จิตวิทยาเป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวของอินทรีย์ หรือสิ่งมีชีวิตให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

Hilgard (1959) ให้ความหมายว่า จิตวิทยา หมายถึงศาสตร์ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของมนุษย์ และสัตว์จิตวิทยา จึงถือได้ว่าเป็นศาสตร์ทางพฤติกรรม คำว่าศาสตร์แบ่งได้เป็น

1) ศาสตร์บริสุทธิ์ (Pure Science) หมายถึงการศึกษาค้นคว้าหาความจริงต่าง ๆ ในโลกโดย มุ่งศึกษาเรื่องราวตามธรรมชาติที่เป็นอยู่ ผลการศึกษาของศาสตร์บริสุทธิ์นี้ปรากฏในรูปของกฎเกณฑ์ หรือหลักการที่ตายตัวไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมากนัก และวิธีการใช้ในการศึกษามักจะแน่นอนและ รัดกุม ถ้าเปรียบเทียบกับศาสตร์แขนงอื่น ๆ

2) พฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science) ในความหมายของคำว่า “พฤติกรรมศาสตร์” นั้นเป็นการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ว่ามนุษย์นั้นมีพฤติกรรมอะไรบ้าง และทำไมจึงมีพฤติกรรมเช่นนั้น เป็นการศึกษาเพื่อต้องการทราบว่าทำไมคนเราจึงมีการกระทำบางอย่างที่คล้าย ๆ กันและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้ยังพยายามคาดการณ์หรือทำนายถึงความต้องการของมนุษย์ และพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อบุคคลและสังคมโดยรวม ในการศึกษาศาสตร์แห่งพฤติกรรมนี้ต้องอาศัยศาสตร์ด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาศึกษาให้เห็นชัด ได้แก่ ศาสตร์ทางด้านจิตวิทยา ศึกษาศาสตร์ สังคมศาสตร์ ฯลฯ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัญหาหรือพฤติกรรมที่เราต้องศึกษานั้น จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมศาสตร์นี้มีลักษณะเป็นสหวิทยาการ คือ การรวมเอาเนื้อหา หลักการของศาสตร์ต่างๆในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์มาผสมผสานกันอย่างมีหลักเกณฑ์และหลักการทางวิทยาศาสตร์ และการศึกษาต้องอาศัยศาสตร์มากกว่าหนึ่งสาขานั้น เนื่องจากว่าไม่มีสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งเพียงสาขาเดียวในโลกที่มีมีโนทัศน์กว้างพอที่จะครอบคลุม “พฤติกรรมศาสตร์” ในทุก ๆ ด้านได้ พฤติกรรมศาสตร์ยังมีลักษณะที่ไม่สามารถกำหนดเนื้อหาในแต่ละสาขาวิชาที่เจาะจงลงไป เพื่อให้ครอบคลุมพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาได้ อีกทั้งลำดับความสำคัญของสาขาวิชาที่เลือกมาศึกษาก็ยังต้องขึ้นอยู่กับปัญหา และพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาและยังต้องเป็นเนื้อหาในแต่ละสาขาวิชาที่เลือกมาศึกษาก็ยังต้องขึ้นอยู่กับปัญหา และพฤติกรรมเท่านั้น เช่น พฤติกรรมทางการเมือง เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องตามลำดับความสำคัญก็คือ การถ่ายทอดทางการเมือง และเนื้อหาในวิชารัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมืองที่ต้องการศึกษาเท่านั้น จิตวิทยาจัดเป็นวิทยาศาสตร์ เพราะเนื้อหาสาระของวิชาจิตวิทยาได้มาโดยกระบวนการหรือขั้นตอนทางวิทยาศาสตร์ ดังนี้

- 1) ขั้นปัญหา ปัญหาที่เกิดขึ้นคือปัญหาใด ต้องการคำตอบในเรื่องอะไร แล้วให้ชื่อเรื่องที่ปัญหาที่ต้องการศึกษา
- 2) ขั้นปัญหาสมมติฐาน ปัญหาที่เกิดขึ้นคือปัญหาแล้ว ผู้ที่ทำการศึกษาจะต้องคาดคะเนคำตอบไว้ล่วงหน้าว่าคำตอบนั้นจะอย่างไร ซึ่งจะต้องตั้งอยู่บนเหตุผลที่สนับสนุนสมมติฐานพอสมควร
- 3) ขั้นการรวบรวมข้อมูล เป็นการแสวงหาคำตอบโดยการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มาสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้
- 4) ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้ในขั้นตอนที่ 3 มาวิเคราะห์เพื่อหาข้อเท็จจริงทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าจริงหรือไม่ โดยใช้วิธีการทางสถิติวิจัย แล้วตีความหมายของข้อมูล
- 5) ขั้นการประเมินและสรุปผล โดยการสรุปเป็นเกณฑ์ หรือ ทฤษฎี หรือ คำตอบ เป็นการแปลความหมายและรายงานผล
- 6) การนำผลที่ได้ไปใช้ ขั้นตอนนี้เป็นการนำเอาคำตอบที่ได้พิสูจน์แล้วไปใช้เป็นหลักเกณฑ์หรือทฤษฎีนำไปอธิบายและแก้ปัญหาต่าง ๆ ดังนั้นจิตวิทยาจึงเป็นวิทยาศาสตร์ เพราะข้อมูลที่นำมา

อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์นั้นมาจากขั้นตอนทางวิทยาศาสตร์ มีการพิสูจน์ ค้นคว้า ทดลอง ค้นหาความจริงที่มีระเบียบแบบแผนและมีการสรุปผลที่แน่นอน

2.4.3 พฤติกรรมมนุษย์

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ทั้งที่สามารถสังเกตได้ และสังเกตไม่ได้ โดยใช้เครื่องมือวัดโดยทางอ้อมทั้งที่รู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัวแบ่งได้ดังนี้

1) พฤติกรรมภายนอก (External Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่เราสามารถสังเกตได้ด้วยตาหรือใช้เครื่องมือวัด เช่น พฤติกรรมโมเลกุล (Molecular Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่เราที่ไม่สามารถสังเกตได้ด้วยตา ต้องอาศัยเครื่องมือหรือกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อื่นมาวัดจึงสามารถรู้ได้ เช่น การเต้นของหัวใจการย่อยอาหารของกระเพาะ การตรวจคลื่นสมอง การตรวจหาปริมาณน้ำตาลในเลือด เป็นต้น

2) พฤติกรรมภายใน (Internal Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง และไม่สามารถใช้เครื่องมือวัดได้ ได้แก่ พฤติกรรมที่เป็นความในใจ ความรู้สึกนึกคิด ความกลัว ความโกรธ ต่าง ๆ ซึ่งเราสามารถสันนิษฐานได้จากพฤติกรรมภายนอก แต่บางครั้งก็ไม่สามารถสรุปแน่นอนได้ เจ้าตัวเท่านั้นที่สามารถบอกได้ว่าเขารู้สึกอย่างไร ดังนั้นการสรุปพฤติกรรมภายในเป็นสิ่งที่ควรระวังให้มากเพราะอาจผิดพลาดได้ เพื่อสะดวกในการศึกษาเราอาจแบ่งพฤติกรรมภายในได้ดังนี้

2.1) พฤติกรรมที่เป็นความรู้สึกที่เกิดจากสิ่งเร้ามากระทบกับประสาทสัมผัส เช่น การที่ได้ยิน การได้เห็น การได้กลิ่น การได้รู้รส การได้สัมผัส เป็นต้น

2.2) พฤติกรรมที่เป็นการตีความ เมื่อสิ่งเร้ามากระทบประสาทสัมผัสจะเกิดความรู้สึก และการที่จะทราบว่าอะไรเกิดขึ้นนั้นต้องอาศัยการตีความเข้าช่วย ดังนั้นการรับรู้จึงเป็นกระบวนการที่เกิดจากการรู้สึกและการตีความ หากไม่สามารถตีความ การรับรู้ก็ไม่สมบูรณ์ เช่น เขาพูดภาษาอังกฤษเราตีความไม่ได้ก็ไม่รู้ว่าเขาพูดอะไร หมายความว่าอย่างไร เป็นต้น

2.3) พฤติกรรมที่เป็นการคิดและการตัดสินใจ ซึ่งการคิดในที่นี้ หมายถึง การจินตนาการการคิด และการตัดสินใจเป็นหัวใจในการบงการให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมภายนอกมาในรูปแบบต่าง ๆ กันในขณะเดียวกันการคิดและการตัดสินใจขึ้นอยู่กับความรู้และการจำด้วย

นัยน์ปกร จงสมจิตต์ (2550) ได้ศึกษาเรื่องตัวละครร่วมเพศหญิงเชิงจิตวิทยาและสังคมวิทยาในนวนิยายไทยจำนวน 11 เรื่อง เป็นผลงานของนักเขียนอาชีพ 5 เรื่อง และผลงานของนักเขียนจากเว็บไซต์จำนวน 6 เรื่อง โดยใช้ทฤษฎีจิตวิทยาและวิเคราะห์ตัวละครในเชิงสังคม พบว่า ตัวละครสามารถจำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ ตัวละครที่มีบทบาทเป็น “ทอม” “ดี้” “เลสเบี้ยน” และ “กลุ่มคนสับสนทางเพศ” โดยผู้เขียนใช้ความรู้ทางจิตวิทยาดำเนินเรื่องผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ ของตัวละครได้อย่างสมจริง ได้แก่ ภูมิหลังของตัวละคร บุคลิกภาพภายนอก บุคลิกภาพภายใน ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมร่วมเพศ และแนวคิดต่างๆเกี่ยวกับการรักเพศเดียวกัน นอกจากนี้ ในส่วนของเนื้อเรื่องยัง

สะท้อนทัศนคติของหญิงรักหญิงในสังคมไทย และทัศนคติของสังคมที่มีต่อกลุ่มคนเหล่านี้ไว้ทั้งด้านบวกและด้านลบ ทำให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในความคิด พฤติกรรม การแสดงออกของกลุ่มหญิงรักหญิง และยังได้ศึกษามุมมองของสังคมที่มีต่อคนกลุ่มนี้ได้ดีขึ้นอีกด้วย

2.4.4 การเกิดพฤติกรรมของมนุษย์มีแนวคิด ดังนี้

- 1) พฤติกรรมเกิดจากการทำงานของระบบต่าง ๆ ในร่างกาย ซึ่งแรงขับต่าง ๆ จะไปกระตุ้นให้ร่างกายแสดงออกพฤติกรรม
- 2) พฤติกรรมเกิดจากความคิดความเข้าใจ การคิดเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต้องเปลี่ยนแปลงการคิดของบุคคล
- 3) พฤติกรรมเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะผลของการกระทำถ้าได้สิ่งที่พอใจจะทำให้มีพฤติกรรมนั้นสูงขึ้น
- 4) พฤติกรรมเกิดจากการเลียนแบบพฤติกรรม

2.4.5 สาเหตุของพฤติกรรม

การศึกษาวิเคราะห์หาสาเหตุของพฤติกรรมนั้น มีรูปแบบดังนี้

- 1) รูปแบบจิตลักษณะ (Traits Model) เป็นการศึกษาที่อยู่ภายในตัวบุคคลที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรม ได้แก่ การศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของบุคคล โดยมีหลักการว่าบุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันทำให้เกิดบุคลิกภาพที่แตกต่างกันด้วย ในแต่ละลักษณะของบุคลิกภาพจะประกอบไปด้วยลักษณะจิตใจง่าย ๆ หลายจิตลักษณะและลักษณะจิตใจนี้จะคงสภาพอยู่ในตัวบุคคล ทำให้บุคคลมีลักษณะพฤติกรรมและการกระทำแตกต่างไปจากบุคคลอื่น เช่น ลักษณะบุคลิกภาพแบบเก็บตัว จะต้องประกอบไปด้วยลักษณะย่อย ๆ ได้แก่ ความวิตกกังวล ความตระหนกในตนเองต่ำ และพฤติกรรมที่สอดคล้องกันก็คือ การเป็นคนเงียบเฉยไม่ชอบสมาคมกับคนอื่น ชอบทำงานอยู่คนเดียว เป็นต้น
- 2) รูปแบบพลวัตทางจิต (Psychodynamic Model) เป็นการศึกษาเชิงโครงสร้างหรือ กระบวนต่าง ๆ ทางจิตที่เป็นต้นเหตุของพฤติกรรม หลักการในการศึกษาก็คือ พฤติกรรมของบุคคลเกิดจากความขัดแย้งของโครงสร้างทางจิต 3 ด้าน ได้แก่ อิด (Id) อีโก้ (Ego) ซุปเปอร์อีโก้ (Super Ego) โครงสร้างทางจิต 3 ด้านนี้จะมีความขัดแย้งกันตลอดเวลา โดยที่อิดจะเป็นแรงขับในการกระทำตามความต้องการของตน อีโก้เป็นส่วนที่พัฒนาขึ้นตามวัยที่เป็นตัวควบคุมให้มีพฤติกรรมอยู่ในขอบเขตของสังคม และซุปเปอร์อีโก้เป็นตัวที่ควบคุมอิดกับอีโก้ให้มีความขัดแย้งกันในสภาพสมดุลหรือไม่สมดุล ซึ่งแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม
- 3) รูปแบบสถานการณ์นิยม (Situationism Model) รูปแบบนี้มีหลักการว่า พฤติกรรมย่อมเป็นไปตามสถานการณ์หนึ่ง ๆ มากกว่าหนึ่ง ๆ มากกว่าจะเป็นลักษณะที่คงที่ถาวร ดังกล่าวไว้ในสองแบบแรก รูปแบบที่สามนี้กล่าวว่า สถานการณ์ภายนอกมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของ

มนุษย์ สามารถแก้ไข ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ได้ สถานการณ์แวดล้อมภายนอก เจือปนไขทางสังคม และสิ่งเร้าต่าง ๆ จะมีอิทธิพลอย่างเดี่ยวโดยไม่มีสนใจถึงสาเหตุภายในนั้น ไม่สามารถชี้ให้เห็นถึงสาเหตุของพฤติกรรมที่ครบถ้วนได้

4) รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมโดยนำรูปแบบที่หนึ่งและที่สามารถรวมกัน แล้วเพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสถานการณ์ การเกิดพฤติกรรมนั้นจะขึ้นอยู่กับระหว่างจิตลักษณะของบุคคลกับสถานการณ์ที่เขา กำลังประสบอยู่ กลไกสำคัญของรูปแบบปฏิสัมพันธ์นี้ ก็คือ มีการกำหนดตัวแปรที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรม 3 ประเภท คือ ลักษณะทางจิตใจของผู้กระทำ เช่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความมุ่งมั่น เป็นต้น อันที่สองคือลักษณะของสถานการณ์ที่การกระทำนั้นจะเกิดขึ้น เช่น ตำแหน่งหน้าที่การงาน การศึกษาต่อ เป็นต้น และสุดท้ายคือ สาเหตุร่วมระหว่างลักษณะทางจิตใจกับลักษณะของสถานการณ์ ซึ่งอาจวัดและศึกษาได้ในรูปของการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะบางประการของสถานการณ์ การตีความหรือการเห็นความสำคัญของสถานการณ์นั้นของบุคคลผู้กระทำ

2.4.6 วิธีการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์

ในการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์นั้นสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกันคือ (กันยา สุวรรณแสง, 2540)

1) วิธีการทดลอง (Experimental Method)

วิธีการทดลองนี้เป็นวิธีการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ในเชิงของวิธีทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นการศึกษาพฤติกรรมเชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปร (Variable) ซึ่งตัวแปรนี้ หมายถึง สิ่งที่เปลี่ยนแปลงค่าได้ไม่คงที่ สำหรับตัวแปรที่เป็นสาเหตุ หรือเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดผลตามมา เราเรียกว่า ตัวแปรต้น หรือตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ซึ่งเป็นตัวแปรถูกสร้างขึ้นมาเพื่อดูว่าส่งผลต่อตัวแปรตามอย่างไรส่วนตัวแปรที่เป็นผลเรียกว่า ตัวแปรตาม (Dependent Variable) สำหรับการปฏิบัติของผู้ทดลองต่อตัวแปรอิสระ เรียกว่า การจัดการกระทำ (Treatment) ในการทดลองแต่ละครั้ง ผู้ทดลองต้องตั้งสมมุติฐานก่อนแล้วทำการทดลอง ในการทดลองจะมีสองลักษณะ คือ การทดลองในสภาพธรรมชาติ กับการทดลองในห้องปฏิบัติการในการทดลองแต่ละครั้งต้องคำนึงถึง การปฏิบัติซ้ำ หมายถึงว่าการกระทำซ้ำอีกครั้งแม้ว่าจะบุคคลและสถานที่กันก็ได้ผลอย่างเดิมทุกครั้ง นักจิตวิทยาควรทำการทดลองซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งเพื่อให้ได้ผลอย่างเดิมเพื่อให้เกิดความมั่นใจ ส่วนการควบคุมตัวแปรนั้นจะเห็นว่าในการทดลองแต่ละครั้งมีข้อจำกัด เพราะการที่จะควบคุมตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งนั้น อาจจะมีตัวแปรอื่นมาทำให้ผลลัพธ์คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงได้ ในการสรุปผลก็เช่นเดียวกันต้องมีขอบเขตจำกัด คือ ผลการทดลองจะเกิดลักษณะนี้ได้เฉพาะในกลุ่มที่มีคุณลักษณะแบบนั้นเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มอื่นที่แตกต่างกันออกไปได้

2) วิธีการตรวจสอบจิตตนเอง (Introspection Method)

วิธีการตรวจสอบจิตตนเอง หรือ วิธีการพินิจภายในนี้ หมายถึง วิธีการที่บุคคลสังเกตตนเอง หรือสำรวจตนเอง โดยการให้บุคคลพิจารณาความรู้สึกของตนเอง สำรวจตรวจสอบตนเอง แล้ว รายงานถึงสาเหตุและความรู้สึกของตนเองออกมา ซึ่งในการตรวจสอบจิตตนเอง บางครั้งอาจใช้วิธีการนี้ย้อนทบทวนไปถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และฝังใจหรือประทับใจในอดีต อาจกลายเป็นปมขัดแย้งซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดพฤติกรรมนั้น ๆ ก็เป็นไปได้

3) วิธีทางคลินิก (Clinical Method)

วิธีการนี้เป็นหลักการศึกษาด้านจิตวิทยาวิธีหนึ่ง ที่สามารถช่วยให้บุคคลมีสุขภาพจิตดีขึ้น โดยการเรียนรู้หลักเกณฑ์และความจริงต่าง ๆ จากการทำงานและทำการศึกษาคนไข้เป็นรายบุคคล คนไข้ หรือผู้ป่วย (Client) ที่มีปัญหาหรือมีความผิดปกติทางจิต ซึ่งมาหาจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาคลินิก นักจิตวิทยาจะไม่เพียงแต่ศึกษาเรื่องตามที่คนไข้เล่าให้ฟังเท่านั้น ยังต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ในอดีตชีวประวัติ ศึกษาความสัมพันธ์ในครอบครัวและสิ่งแวดล้อมเพื่อดูภูมิหลังทางสังคมของคนไข้ โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น การทดสอบ การศึกษารายกรณี การสังเกต การสัมภาษณ์ สังคมมิติ การทดสอบทางจิตวิทยา อาทิ การทดสอบบุคลิกภาพ การฉายจิต เพื่อศึกษาเจตคติ ความต้องการทางอารมณ์และทางจิตใจ เพื่อดูสาเหตุของปกติทางบุคลิกภาพนั้น ๆ ว่ามีสาเหตุที่แท้จริงมาจากอะไร

4) การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

การใช้แบบสอบถามเหมาะสำหรับในการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลที่มีจำนวนมาก ๆ และต้องการคำตอบอย่างรวดเร็ว ทำให้ประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แบบสอบถามที่ใช้จะต้องเป็นเครื่องมือที่มีความเป็นมาตรฐาน มีคุณภาพ มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่นได้ สามารถวัดในสิ่งที่เราต้องการจะวัด ในการให้ตอบแบบสอบถามมักจะเกี่ยวข้องกับเจตคติเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะทราบ เมื่อรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามได้แล้วก็จะใช้วิธีการทางสถิติวิจัยหาคำตอบออกมา เพื่อให้ได้ผลที่ชัดเจนขึ้นควรนำวิธีการอื่นมาใช้ตรวจสอบอีกครั้ง เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น

5) การสังเกต (Observation)

การสังเกตเป็นวิธีการเฝ้าดูพฤติกรรมของบุคคลโดยใช้ตา ซึ่งเป็นวิธีการที่มีความชัดเจนง่าย และสะดวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสังเกตว่าจะมีความรู้ความเข้าใจในจิตวิทยา มีทักษะความชำนาญ มีความสามารถในการสังเกตมากน้อยแค่ไหน สิ่งเหล่านี้ผู้สังเกตควรได้รับการฝึกฝนการสังเกตมาเป็นอย่างดี การสังเกตที่ดีนั้นจะต้องมีจุดมุ่งหมายว่าจะสังเกตเรื่องอะไร สังเกตไปทำไม สถานการณ์และสภาพการณ์ที่ต้องการสังเกตจำนวนครั้งในการสังเกต ระยะเวลา วันเวลาในการสังเกต สิ่งเหล่านี้ต้องกำหนดให้ชัดเจน และที่สำคัญผู้ที่ทำการสังเกตต้องไม่มีอคติต่อผู้ถูกสังเกตและเรื่องที่ทำการศึกษาสังเกตอยู่

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา” งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ และศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเป็นหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา ผู้วิจัยทำการศึกษาวิเคราะห์ภาพยนตร์หญิงรักหญิงจาก 3 ทวีป คือ ทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป และทวีปอเมริกา ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์ตั้งแต่ข้อมูลภูมิหลังของตัวละคร บุคลิกภาพภายนอกและภายในของตัวละคร และปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่นำมาศึกษาวิเคราะห์ คือ ภาพยนตร์ที่เป็นภาพยนตร์หญิงรักหญิง จาก 3 ทวีป ได้แก่ ทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป และทวีปอเมริกา โดยทำการคัดเลือกภาพยนตร์หญิงรักหญิงจากทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป และทวีปอเมริกา ที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์และเข้าฉายภายในปี ค.ศ. 2009-2013 ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 12 เรื่อง โดยการชมภาพยนตร์เบื้องต้นจากแผ่นวีซีดีจากนั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกภาพยนตร์ที่จะทำการศึกษาวิเคราะห์จำนวน 6 เรื่องเนื่องจากแนวของภาพยนตร์มีหลากหลายแนว และผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาวิเคราะห์ถึงเรื่องราว บทบาท อารมณ์ และความรู้สึก จากภาพยนตร์หญิงรักหญิงที่ใกล้เคียง และสะท้อนกับความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงเลือกภาพยนตร์ที่มีการดำเนินเรื่องราวเป็นแนวชีวิต (Drama) และแนวรักโรแมนติก (Romance) ที่ถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์กระแสหลักของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ตามที่ Kolker(2002, pp.171) ได้แบ่งตาม Genre ของภาพยนตร์เอาไว้ คือ ภาพยนตร์แนวรักโรแมนติก (Romance) และภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama) ซึ่งเป็นประเภทของภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีรูปแบบการนำเสนอที่ชัดเจน เรื่องการเล่าเรื่องและการเข้าถึงชีวิตที่สามารถสอดคล้องกับวัฒนธรรมที่หลากหลายทั่วโลก นอกจากนี้ ภาพยนตร์แนวชีวิต จะเน้นการนำเสนอในเรื่องของอารมณ์ สุข เศร้า เหงา รัก เสียใจ ซึ่งในบางครั้งก็มีการนำเสนอที่เกินจริง เพื่อบีบบังคับอารมณ์ของคนดูให้คล้อยตาม ไม่ว่าจะเป็ดยิ้ม หัวเราะ โดยเฉพาะ ร้องไห้ ทำให้ภาพยนตร์ประเภทนี้เข้าถึงคนดูได้ไม่ยาก และได้รับความนิยมจากคนดูเป็นส่วนใหญ่ โดยแบ่งเป็นทวีปละ 2 เรื่อง ได้แก่

1) ทวีปเอเชียเรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอ (Thai, 2012) และเรื่อง Yes or No อยากรักก็รักเลย (Thai, 2010)

2) ทวีปยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color (France, 2013) และเรื่อง KYSS MIG (Sweden, 2011)

3) ทวีปอเมริกา เรื่อง A Perfect Ending (USA, 2012) และเรื่อง Bloomington (USA, 2010)

เหตุผลที่ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการศึกษาวิเคราะห์ภาพยนตร์หญิงรักหญิง เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ชมภาพยนตร์ไทยที่มีตัวละครนำแสดงเป็นผู้หญิงที่รักกันกับผู้หญิง คือ ภาพยนตร์ เรื่อง Yes or No อวยากรักก็รักเลย เป็นภาพยนตร์หญิงรักหญิงไทยเรื่องแรกที่มีการนำเสนอตัวแสดงหลักเป็นหญิงรักหญิง และได้รับการตอบรับค่อนข้างดี โดยมีรายได้รวม 13.1 ล้านบาท (อันดับบ็อกออฟฟิศไทยประจำสุดสัปดาห์ 23-26 ธ.ค. 2553) ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับภาพยนตร์หญิงรักหญิงของประเทศไทย รวมไปถึงภาพยนตร์หญิงรักหญิงจากประเทศอื่นด้วย นอกจากนี้ ที่ผู้วิจัยไม่ได้เลือกศึกษาวิจัยภาพยนตร์แบบชายรักชาย ก็เพราะเห็นว่าในการวิจัยส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับรักร่วมเพศโดยส่วนมากจะเป็นการวิจัยภาพยนตร์ชายรักชายมากกว่า การศึกษาภาพยนตร์แบบหญิงรักหญิงที่แทบจะมีย่อยมาก

3.2 การรวบรวมข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้แบ่งตามแหล่งที่มาของการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1) ข้อมูลระดับปฐมภูมิ (Primary Data) จากแหล่งข้อมูลประเภทวีดิทัศน์ภาพยนตร์ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแผ่นวีดิทัศน์ภาพยนตร์หญิงรักหญิง โดยชมภาพยนตร์จากแผ่นวีดิทัศน์เพื่อทำการวิเคราะห์ทั้ง 6 เรื่อง จากทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป และทวีปอเมริกา มีดังนี้

ทวีปเอเชีย คือ

- ภาพยนตร์เรื่อง She เรื่องรักระหว่างเธอภาพยนตร์หญิงรักหญิงจากประเทศไทย ปี 2012 กำกับโดย สรัญญา น้อยไทย

- ภาพยนตร์เรื่อง Yes or No อวยากรักก็รักเลย ภาพยนตร์หญิงรักหญิงจากประเทศไทย ปี 2010 กำกับโดย สรัสวดี วงศ์สมเพชร

ทวีปยุโรป คือ

- ภาพยนตร์เรื่อง Blue is the Warmest Color ภาพยนตร์หญิงรักหญิงจากประเทศฝรั่งเศส (France) ปี 2013 กำกับโดย Abdellatif Kechiche (ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับรางวัลปาล์มทองคำจากเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ ปี 2013)

- ภาพยนตร์เรื่อง Kiss Me ภาพยนตร์หญิงรักหญิงจากประเทศสวีเดน (Sweden) ปี 2011 กำกับโดย Alexandra-Therese Keining

ทวีปอเมริกา คือ

- ภาพยนตร์เรื่อง A Perfect Ending ภาพยนตร์หญิงรักหญิงจากอเมริกา (USA) ปี 2012กำกับโดย Nicole Conn

- ภาพยนตร์เรื่อง Bloomington ภาพยนตร์หญิงรักหญิงจากอเมริกา (USA) ปี 2010 กำกับโดย Fernanda Cardoso

2) ข้อมูลระดับทุติยภูมิ (Secondary Data) จากแหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร โดยการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มหญิงรักหญิงในสังคมไทย แนวคิดและทฤษฎี และจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง "การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา"เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)โดยการนำวัตถุประสงค์ของการศึกษามาจำแนกออกเป็นประเด็นเพื่อสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาจากการรวบรวมข้อมูลและการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ และปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกาดังนี้

1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา โดยอาศัยแนวคิดการวิเคราะห์เชิงจิตวิทยา และแนวคิดเชิงพฤติกรรมศาสตร์ โดยใช้องค์ประกอบ ดังนี้

1.1) บุคลิกภาพภายนอก พิจารณาจาก

1.1.1) การแต่งกายและทรงผม

1.1.2) น้ำเสียงและลักษณะคำพูด

1.1.3) พฤติกรรมท่าทาง

1.1.4) การแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น

1.2) บุคลิกภาพภายใน พิจารณาจาก

1.2.1) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ

1.2.2) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากระทบ

1.3) มุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก พิจารณาจาก

1.3.1) ความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก

1.3.2) การกระทำและคำพูดที่แสดงออกถึงความรัก

การวิเคราะห์บุคลิกภาพภายนอกบุคลิกภาพภายใน และมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรักของตัวละครหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา ผู้วิจัยอาศัยแนวคิดการ

วิเคราะห์ในเชิงจิตวิทยาโดยส่วนมากแล้วการบอกเล่าเรื่องราวของตัวละครผู้เขียนมักจะสร้างบทบาทให้ตัวละครมีความโดดเด่นและแตกต่างจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะในแง่ของแนวคิดและการแสดงออก ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ทางด้านจิตวิทยาค่อนข้างมากเพื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจในแนวคิดและพฤติกรรมของตัวละครมากยิ่งขึ้น เนื่องจากตัวละครหญิงรักหญิงนั้น หากเปรียบเทียบกับกลุ่มหญิงรักหญิงจริงในสังคมแล้ว มักจะเป็นกลุ่มคนที่มีความซับซ้อนทางความคิดและอารมณ์ อย่างไรก็ตาม ทัศนคติ อารมณ์ และพฤติกรรมของกลุ่มคนรักร่วมเพศนี้ หากได้ศึกษาอย่างลึกซึ้งไปเกี่ยวกับชีวิตและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในแล้ว ย่อมทำให้เราเข้าใจและอธิบายถึงสาเหตุที่แท้จริงได้เป็นอย่างดีด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลของตัวละครเอก บุคลิกภาพภายนอก บุคลิกภาพภายใน และมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรักของตัวละครหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกาผู้วิจัยได้แยกตามประเภทของบทบาททางเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์หญิงรักหญิงทั้ง 6 เรื่อง ซึ่งทำให้เห็นลักษณะทางบุคลิกภาพ 3 แบบคือ

- ตัวละครที่แสดงบทบาทเป็น “ทอม”
- ตัวละครที่แสดงบทบาทเป็น “ดี้”
- ตัวละครที่แสดงบทบาทเป็น “เลสเบี้ยน”

โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการศึกษาจากตารางซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1: การแสดงประเภทของบทบาททางเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์หญิงรักหญิงของไทยยุโรปและอเมริกา

ภาพยนตร์	ชื่อตัวละคร	ประเภทพฤติกรรมของหญิงรักหญิง		
		ทอม	ดี้	เลสเบี้ยน
She (ไทย)	ปี	✓		
	ดาริน		✓	
	จูน	✓		
	บัว		✓	
Yes or No (ไทย)	คิม	✓		
	พาย		✓	

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ): การแสดงประเภทของบทบาททางเพศที่ปรากฏในภาพยนตร์หญิงรักหญิงของไทย ยุโรป และอเมริกา

ภาพยนตร์	ชื่อตัวละคร	ประเภทพฤติกรรมของหญิงรักหญิง		
		ทอม	ดี	เลสเบี้ยน
Blue is the Warmest Color (ยุโรป)	อเดล		✓	
	เอ็มม่า	✓		
KYSS MIG (ยุโรป)	ฟรีด้า			✓
	เมียร์ย			✓
A Perfect Ending (อเมริกา)	รีเบ็คก้า			✓
	ปารีส			✓
Bloomington (อเมริกา)	แคทเทอรีน			✓
	แจ็กกี้			✓

2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา โดยพิจารณาจากข้อมูลภูมิหลังของตัวละครในภาพยนตร์ โดยใช้ข้อสรุปประกอบดังนี้

2.1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว อาทิเช่น ลักษณะของครอบครัว ความสัมพันธ์ต่อกันของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา หรือผู้ปกครอง กับตัวละคร และการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นต้น

2.2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น โรงเรียน การศึกษา กลุ่มเพื่อน ลักษณะการใช้ชีวิต ประสบการณ์ในด้านไม่ดีที่ได้รับจากเพศตรงข้าม และวัฒนธรรมที่ได้รับ เป็นต้น

2.3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ อาทิเช่น ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต มุมมองที่มีต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และมุมมองที่มีต่อปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นต้น

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา ซึ่งสาเหตุของการเป็นคนรักเพศเดียวกันนั้นไม่สามารถระบุอย่างแน่ชัดได้ว่าเกิดจากสาเหตุใด นักพันธุศาสตร์เชื่อว่าเกิดจากปัจจัยทางชีวภาพ นักจิตวิทยาเชื่อว่ามาจากปัจจัยทางจิตวิทยาหรือมาจากการเลี้ยงดูของครอบครัวหรือแม้กระทั่งเกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ฉะนั้น เราจึงไม่สามารถบ่งชี้ได้อย่างชัดเจนว่าการที่บุคคลหนึ่งจะเป็นคนรักร่วมเพศได้นั้นเกิดมาจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง เพราะว่าอาจจะเกิดจากหนึ่งในสาเหตุ หรือเกิดจากหลายสาเหตุ หรือเกิดจากทุกสาเหตุก็ได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องพิจารณาจากข้อมูลภูมิหลังของตัวละครเอก รวมไปถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อแนวคิด

อารมณ์ และพฤติกรรมของตัวละคร อันจะทำให้เข้าใจถึงปัจจัยที่ทำให้ตัวละครเอกในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงนั่นเอง

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมของหญิงรักหญิงของภาพยนตร์ในทุกทวีป จะมีการแบ่งการเปรียบเทียบ ตามประเภทของปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมทางเพศ ของตัวละคร อันได้แก่ ปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยทางด้านสังคม และปัจจัยทางด้านทัศนคติ โดยที่ตัวละครในแต่ละเรื่อง ของแต่ละทวีป มีความเหมือนและแตกต่างกัน ทั้งนี้ รายละเอียดในการเปรียบเทียบ แสดงรายละเอียดได้ดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 3.2: การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตัวละครแต่ละตัวในภาพยนตร์ตัวอย่างของทุกทวีป

ภาพยนตร์	ชื่อตัวละคร	ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง		
		ปัจจัยด้านครอบครัว	ปัจจัยด้านสังคม	ปัจจัยด้านทัศนคติ
She (ไทย)	บี(ทอม)			
	ดาริน(ดี)			
	จูน(ทอม)			
	บัว (ดี)			
Yes or No (ไทย)	คิม(ทอม)			
	พาย(ดี)			
Blue is the Warmest Color (ยุโรป)	อเดล (ดี)			
	เอ็มม่า(ทอม)			
KYSS MIG (ยุโรป)	ฟรีด้า (เลสเบียน)			
	เมรี่ (เลสเบียน)			
A Perfect Ending (อเมริกา)	รีเบ็คก้า (เลสเบียน)			
	ปารีส (เลสเบียน)			
Bloomington (อเมริกา)	แคทเทอร์ริน (เลสเบียน)			
	แจ็กกี้ (เลสเบียน)			

3) เมื่อได้ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ และปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา เรียบร้อยแล้ว จึงจะนำมาทำการสรุปข้อมูลว่าหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกามีพฤติกรรมเหมือนหรือแตกต่างกันในด้านใด อย่างไร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิง

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิง และวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง ในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา โดยทำการวิเคราะห์จากภาพยนตร์จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

- 1) ภาพยนตร์ไทย จำนวน 2 เรื่องคือ SHE และ Yes or No
- 2) ภาพยนตร์ยุโรป จำนวน 2 เรื่อง คือ Blue is The Warmest Color และ KYSS MIG
- 3) ภาพยนตร์อเมริกา จำนวน 2 เรื่อง คือ A Perfect Ending และ Bloomington

ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา โดยอาศัยแนวคิดการวิเคราะห์เชิงจิตวิทยา และแนวคิดเชิงพฤติกรรมศาสตร์ โดยใช้องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) บุคลิกภาพภายนอก พิจารณาจาก
 - 1.1) การแต่งกายและทรงผม
 - 1.2) น้ำเสียงและลักษณะคำพูด
 - 1.3) พฤติกรรมท่าทาง
 - 1.4) การแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น
- 2) บุคลิกภาพภายใน พิจารณาจาก
 - 2.1) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ
 - 2.2) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ
- 3) มุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก พิจารณาจาก
 - 3.1) ความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก
 - 3.2) การกระทำและคำพูดที่แสดงออกถึงความรัก

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของหญิงรักหญิง ในภาพยนตร์แต่ละเรื่อง สามารถสรุปออกมาได้เป็นตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1: สรุปพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทางเพศของตัวละครแต่ละตัวในภาพยนตร์ตัวอย่าง

ภาพยนตร์	ชื่อตัวละคร	ประเภทพฤติกรรมของหญิงรักหญิง		
		ทอม	ดี	เลสเบี้ยน
She (ไทย)	ปี	✓		
	ดาริน		✓	
	จูน	✓		
	บัว		✓	
Yes or No (ไทย)	คิม	✓		
	พาย		✓	
Blue is the Warmest Color (ยุโรป)	อเดล		✓	
	เอ็มม่า	✓		
KYSS MIG (ยุโรป)	ฟรีด้า			✓
	เมียร์ยา			✓
A Perfect Ending (อเมริกา)	รีเบ็คก้า			✓
	ปารีส			✓
Bloomington (อเมริกา)	แคทเทอร์รีน			✓
	แจ็กกี้			✓

จากตารางที่ 4.1 พบว่า พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของตัวละครหลักแต่ละตัวในภาพยนตร์ทั้ง 6 เรื่องพบว่า ภาพยนตร์ของประเทศไทยมีการนำเสนอการแสดงออกทางเพศของตัวละครหลักเป็นทอมดี ส่วนภาพยนตร์จากทวีปอเมริกามีการนำเสนอการแสดงออกทางเพศของตัวละครหลักเป็นเลสเบี้ยน และในขณะที่ภาพยนตร์จากทวีปยุโรปมีการนำเสนอการแสดงออกทางเพศของตัวละครหลักทั้งในแบบทอมดีและเลสเบี้ยน

4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของแต่ละทวีป

จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์ตัวอย่างหญิงรักหญิง สามารถเปรียบเทียบพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องที่แสดงออกถึงความรักในเพศเดียวกันทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งการเปรียบเทียบตามพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละคร ออกเป็น 3 พฤติกรรม ได้แก่

- 1) พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็นทอม
 - 2) พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็นดี้
 - 3) พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็นเลสเบี้ยน
- โดยมีรายละเอียดในการเปรียบเทียบ ดังนี้
- 1) บุคลิกภาพภายนอก พิจารณาจาก
 - 1.1) การแต่งกายและทรงผม
 - 1.2) น้ำเสียงและลักษณะคำพูด
 - 1.3) พฤติกรรมท่าทาง
 - 1.4) การแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น
 - 2) บุคลิกภาพภายใน พิจารณาจาก
 - 2.1) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ
 - 2.2) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเล้าภายนอกมากกระทบ
 - 3) มุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก พิจารณาจาก
 - 3.1) ความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก
 - 3.2) การกระทำและคำพูดที่แสดงออกถึงความรัก

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของทุกทวีป

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิงของภาพยนตร์ในทุกทวีป จะมีการแบ่งการเปรียบเทียบ ตามลักษณะทางเพศที่แสดงออกมาของตัวละคร เพื่อให้เข้าใจง่ายในการจัดกลุ่ม โดยที่ แบ่งออกเป็น ลักษณะทางเพศที่แสดงออกมาเป็น ทอม (เปรียบเทียบจากภาพยนตร์ไทย และ ภาพยนตร์จากทวีปยุโรป), ดี (เปรียบเทียบจากภาพยนตร์ไทย และ ภาพยนตร์จากทวีปยุโรป) และ เลสเบี้ยน (เปรียบเทียบจากภาพยนตร์ทวีปยุโรป และ ภาพยนตร์จากทวีปอเมริกา) โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็น “ทอม” ระหว่างภาพยนตร์ไทยและยุโรป

ผลการวิเคราะห์ตัวละครที่แสดงออกในลักษณะทางเพศที่เป็นทอม จากภาพยนตร์ตัวอย่าง มีด้วยกัน 3 เรื่องจำนวน 4 คน ได้แก่ เรื่อง She (ภาพยนตร์ไทย) มีตัวละครที่เป็นทอม 2 คน คือ บี กับ จูน เรื่อง Yes or No (ภาพยนตร์ไทย) มีตัวละครที่เป็นทอม 1 คน คือ คิม และ เรื่อง Blue is the Warmest Color (ภาพยนตร์ยุโรป) มีตัวละครที่เป็นทอม 1 คน คือ เอ็มมา ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์จากบุคลิกภาพภายนอกแล้ว สามารถสรุปได้ว่าโดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน โดยไม่ว่าจะเป็นตัวละครจากทวีปไหน การแสดงออกถึงบทบาทของความเป็นทอมจะคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็น เสื้อผ้า การแต่งกาย ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการแต่งกายของผู้ชาย มีการใส่เสื้อยืด หรือเสื้อเชิ้ต กับ กางเกงยีนส์ขาสั้น เป็นส่วนใหญ่ ใส่รองเท้าผ้าใบ อาจพบความแตกต่างบ้างในเรื่องของทรงผม ซึ่งในบางตัวละครที่

แสดงออกถึงบทบาทการเป็นทอม แต่ก็ยังคงไว้ผมยาวเหมือนผู้ชายที่ตัดผมสั้นอยู่ แต่ส่วนใหญ่แล้วจะไว้ผมสั้นกว่าเมื่อเทียบกับผู้ชายปกติทั่ว ๆ ไป ซึ่งสามารถมองออกได้ทันที ว่าบุคคลคนนั้นมีความผิดปกติหรือความเป็นเพศทอมอยู่ในตัวเอง

นอกจากนี้การแสดงออกทางคำพูด ลักษณะท่าทางการพูด ของตัวละครที่มีพฤติกรรมแสดงออกเป็นทอม จากภาพยนตร์ตัวอย่างมีลักษณะที่คล้ายกันคือ

ในเหตุการณ์ที่เป็นการสนทนาปกติกับบุคคลทั่ว ๆ ไป ตัวละครในทุกเรื่องยังคงมีน้ำเสียงการพูดที่เหมือนกับผู้ชายทั่วไป โดยตัวละครของไทยที่มีพฤติกรรมเป็นทอม ยังคงมีหางเสียงว่า “คะ” ซึ่งเป็นหางเสียงของผู้หญิงปกติ ส่วนตัวละครของยุโรปก็ยังคงมีท่วงทำนองการพูดเหมือนผู้ชายเช่นกัน

ในขณะที่เหตุการณ์การสนทนากับคนรัก น้ำเสียงของตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นทอมจะเปลี่ยนออกไปเล็กน้อย น้ำเสียงจะดูเข้มข้น มีน้ำหนักขึ้น ความมีน้ำมีนวลในน้ำเสียงจะลดลงไป เพราะต้องแสดงถึงบทบาทของความเป็นผู้นำ และการแสดงออกถึงความสามารถในการดูแลคนรัก ซึ่งหากได้ฟังน้ำเสียงการสนทนาระหว่างคู่รักที่เป็นทอมดี จะสามารถรับรู้ได้ทันที ว่าน้ำเสียงไหนคือทอม เช่นเดียวกับลักษณะคำพูดที่แสดงถึงความรัก การสารภาพรัก ซึ่งตัวละครที่มีพฤติกรรมที่เป็นทอมจะมีน้ำเสียงที่มีน้ำหนัก และมีการพูดคล้าย ๆ กับผู้ชายที่สารภาพรักกับผู้หญิง

ในส่วนของสิ่งที่แตกต่างกัน จะมีอยู่ในเหตุการณ์ที่มีการทะเลาะกัน ซึ่งตัวละครของไทยจะมีการแสดงออกทางคำพูดไปทางผู้หญิงมากกว่า ไม่มีการพูดกระแทก พูดกระซอกโหยงฮาก หรือใช้ศัพท์ที่ไม่สุภาพ ถึงแม้จะทะเลาะกัน แต่ก็ยังเป็นคำพูดที่ฟังดูแล้วไม่บาดหู ในขณะที่ตัวละครที่แสดงพฤติกรรมทอมของละครทีวียุโรป มีลักษณะคำพูดกระแทก มีการขึ้นเสียงใส่อารมณ์ และมีคำพูดที่รุนแรง หยาดคาย เหมือนผู้ชายมากกว่าโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) บุคลิกภาพภายนอก

1.1) การแต่งกายและทรงผม

ตัวละครชื่อ ปี จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกาย โดยที่ปีมีรูปร่างผอมบางไม่สูงมากนัก หน้าตาดี ผิวสองสี ผมสีดำ ตัดผมสั้นเซ็ทผมตั้งด้านหน้า ชอบใส่กางเกงยีนและกางเกงสแลค เสื้อเชิ้ต บางครั้งก็ใส่เสื้อยืดไว้ด้านในแล้วสวมเสื้อเชิ้ตทับด้านนอก ปีจะรัดหน้าอกเพื่อปกปิดสรีระของตัวเอง แต่งกายคล้ายผู้ชาย

ตัวละครชื่อ จูน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกาย โดยที่จูนไว้ผมสั้น ไม่เซ็ทผมให้ตั้งเหมือนทอมทั่วไป คิ้วเข้ม ตาคม โตงมุกโด่ง หน้าตาลูกครึ่ง ผิวขาว ผอม สูง สุขุมหรือ เวลาทำงานจูนจะชอบใส่เสื้อยืดด้านในสวมเสื้อเชิ้ตทับด้านนอก คู่กับกางเกงยีน และจะแต่งตัวสบาย ๆ ใส่กางเกงผ้าตัวใหญ่ สวมเสื้อยืดในเวลาที่ไม่ได้ทำงาน จูนไม่รัดหน้าอกเพื่อปกปิดสรีระของตน แต่หากมองผิวเผินแล้ว ก็สามารถบอกได้ว่า จูนมีความเป็นทอม

ตัวละครชื่อ คิม จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกายโดยที่ คิมเป็นหญิงสาวหน้าตาดี ผิวขาว ผอมสูง คิ้วเข้ม หน้าหมวย ผมสีดำ ตัดผมสั้น คล้ายเด็กผู้ชายแต่ไม่ได้ทำผมด้านหน้าตั้งขึ้นให้ดูแมนเกินไป ชอบใส่กางเกงยีนที่รัดรูปขายาว เสื้อยืดสบาย และเสื้อมีปกตัวใหญ่ และเสื้อเชิ้ตลายสก๊อตตัวใหญ่ สวมรองเท้าผ้าใบ ใส่นาฬิกาเรือนใหญ่ และชอบสะพายเป้ใบใหญ่

ตัวละครชื่อ เอ็มม่า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายนอกในด้านการแต่งกายโดยที่ เอ็มม่าเป็นคนรูปร่างผอมเพรียว ไม่สูงมากนัก ผิวขาว ตาสองชั้น คิ้วบาง ตัดผมชอยสั้นคล้ายเด็กผู้ชายแต่ไม่สั้นมาก ย้อมผมสีฟ้า ไม่ได้ทำผมตั้งฟูเหมือนทอมทั่วไป การแต่งกายมักใส่เสื้อยืดด้านในแล้วคลุมด้วยเสื้อแขนยาวด้านนอก บางครั้งใส่เสื้อกล้ามหรือเสื้อแขนกุดพอดีตัว ชอบใส่กางเกงยีน และรองเท้าผ้าใบ

1.2) น้ำเสียงและลักษณะคำพูด

ตัวละครชื่อ บี จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่การพูดจาของบีมี น้ำเสียง โทนเสียง ยังคงเป็นแบบผู้หญิง โดยปกติบีจะไม่พูด "ฮะ" หรือ "ครับ" เหมือนกับผู้ชาย ยังคงใช้คำพูดว่า "ค่ะ"

ตัวละครชื่อ จูน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออก โดยที่ จูนพูดจาไพเราะมีน้ำเสียงเหมือนผู้หญิงปกติ ไม่ได้ดัดแปลงน้ำเสียงให้เหมือนผู้ชาย พูดจาลงท้ายว่า "ค่ะ" เหมือนผู้หญิงทั่วไป

ตัวละครชื่อ คิม จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่ คิมพูดจาเหมือนผู้หญิงทั่วไป ไม่ได้พยายามทำตัวให้เหมือนผู้ชาย ไม่ได้ดัดแปลงน้ำเสียงหรือใช้คำพูดว่า "ครับ" ให้เหมือนผู้ชาย

ตัวละครชื่อ เอ็มม่า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่ เอ็มม่ามีการพูดจาที่เหมือนผู้หญิงทั่วไป โดยเป็นคนที่พูดด้วยความมั่นใจตนเอง ไม่แคร์สายตาใคร มีลักษณะการพูดและน้ำเสียงที่ปกติทุกอย่าง อย่างไรก็ตามในฉากของการทะเลาะกับบอดेल เอ็มม่าจะมีน้ำเสียงที่กระโชกกระโชกโสกฮาก และการพูดจาที่ไม่สุภาพ

1.3) พฤติกรรมท่าทาง

ตัวละครชื่อ บี จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกที่คล้ายกับผู้ชาย แสดงออกว่าตนนั้นเป็นทอมอย่างเปิดเผย

ตัวละครชื่อ จูน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่ จูนมีบุคลิกคล้ายผู้ชาย แต่ไม่แมนมากนัก ในบางมุมก็ยังคงเป็นผู้หญิงผมสั้น หรือเป็นผู้หญิงประเภทที่มีความมั่นใจในตนเองสูง

ตัวละครชื่อ คิม จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่ คิมเป็นคนรักความสะดวกสบาย ชอบทำกับข้าว ชอบเล่นเกมส์ เล่นกีต้า ร้องเพลง ชอบปลูกต้นไม้ กลัวความมืดและไม่ชอบความเงียบ จึงมักจะชอบร้องเพลงเพื่อกลบความเงียบ คิมเป็นทอมที่ไม่ได้คิดว่าตัวเองเป็นทอม เพราะคิมไม่เคยมีแฟนที่เป็นทั้งผู้หญิงหรือผู้ชายมาก่อนเลย

ตัวละครชื่อ เอ็มม่า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่ เอ็มม่ามีท่าทางและการแสดงออกที่ดูแมน ๆ บางครั้งคล้ายเด็กผู้ชาย มีความเป็นตัวของตัวเองมาก มีการแสดงออกที่โดดเด่น มีความคล่องตัวและทะมัดทะแมง มีความเป็นผู้นำ มองดูจากท่าทางและการแสดงออกก็สามารถรู้ได้ว่าเป็นทอม

1.4) การแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น

ตัวละครชื่อ ปี จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่ปีจะมีบุคลิกภาพค่อนข้างแมนและเหมือนผู้ชายมาก ปีมีการแสดงออกว่าตนนั้นเป็นทอม อย่างเปิดเผย ซึ่งเมื่อมองจากภายนอกก็จะสามารถเห็นได้ชัดเจนว่า ปีนั้นมีความเป็น “ทอม” อย่างชัดเจน

ตัวละครชื่อ จูน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่จูนเป็นคนกล้าคิด กล้าทำ กล้านำเสนออะไรใหม่ ๆ มีความจริงจังกับการทำงานมาก เพราะต้องส่งตัวเองเรียนตั้งแต่ยังเด็ก จากเหตุการณ์ตอนที่จูนพูดคุยกับบัวตอนเจอกันครั้งแรก บัวได้ถามความคิดเห็นของจูนเกี่ยวกับบรีสอร์ท จูนก็ได้แสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา ดังประโยคที่จูนพูดว่า “ในเมื่อคุณเปลี่ยนภาพลักษณ์ใหม่แล้ว ทำไมถึงยังอยากอยู่ในกรอบเดิม ๆ ละคะ...บางครั้ง เราก็ต้องลองทำในสิ่งที่ยอยู่นอกกรอบบ้างสิคะ”

ตัวละครชื่อ คิม จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่คิมแสดงตนเสมือนเป็นทอมโดยที่ไม่รู้ตัว โดยคิมคิดเสมอว่าตนไม่ได้เป็นทอม จากในต้นเรื่องที่คิมได้เจอกับพายเพื่อนร่วมห้อง และพายได้บอกว่าคิมเป็นทอมคิมไม่ยอมรับหรือแสดงออกว่าตนเองนั้นเป็นทอมดังประโยคที่คิมพูดว่า “เห้ย! เปล่า เปล่า เราไม่ได้เป็นทอม” และประโยคที่พูดว่า “ไม่ได้เป็นทอมจริง ๆ เราเป็นผู้หญิง”

ตัวละครชื่อ เอ็มม่า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่เอ็มม่ามีความเป็นตัวของตัวเอง กล้าพูด กล้าคิด กล้าแสดงออกต่อหน้าคนหมู่มาก โดยไม่เกรงกลัวใคร มีความเป็นผู้นำ มองดูจากท่าทางและการแสดงออกก็สามารถรู้ได้ว่าเป็นทอม เช่น ในฉากที่เอ็มม่าไปยื่นรูดเดลที่หน้าโรงเรียน แล้วเพื่อนของอเดลเห็นก็สามารถรู้ได้อย่างชัดเจนว่าเอ็มม่าเป็นทอม

2) บุคลิกภาพภายใน

บุคลิกภาพภายในของตัวละครที่แสดงพฤติกรรมเป็นทอมของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องมีความคล้ายคลึงกัน คือมีจิตใจที่เข้มแข็งกว่าผู้หญิงปกติ แต่ลึก ๆ ภายในจิตใจของตัวละครแต่ละตัวพบว่ามีความอ่อนโยน จิตใจดี มีอารมณ์ที่อ่อนไหวโอบอ้อมอารี ไม่ต่างไปจากผู้หญิงปกติ แต่ต้องเก็บไว้ไม่แสดงออกมา และยังมีอารมณ์หึงหวงที่แสดงออกมาโดยไม่รู้ตัว อย่างไรก็ตาม พบว่า ตัวละครของไทยที่มีพฤติกรรมเป็นทอม ก็ยังคงมีความอ่อนไหวมากกว่าตัวละครที่แสดงพฤติกรรมเป็นทอมของยุโรป เห็นได้จากในบางเหตุการณ์ ถึงแม้จะมีความเข้มแข็งทางอารมณ์แค่ไหน ก็อดไม่ได้ที่จะต้องร้องไห้ เสีย น้ำตา และมีอารมณ์อ่อนไหวกับสิ่งที่เกิดขึ้น ส่วนตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นทอมของยุโรป จะมีความเข้มแข็ง ใจเด็ด และใจแข็งมากกว่าโดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ

ตัวละครชื่อ ปี จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจ โดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่ปีค่อนข้างเป็นคนอารมณ์ดีโดยปกติ เป็นคนมีอารมณ์ขัน แต่เมื่อสิ่งเกิดลึกลงไป ถึงแม้ว่าภายนอกจะดูเป็นคนเข้มแข็ง แต่ภายในของปียังคงมีความเป็นผู้หญิงที่อ่อนโยน จิตใจดี มีอารมณ์ที่อ่อนไหวโอบอ้อมอารี มีความรู้สึกเป็นห่วงเป็นใย ความสุขของปีอีกอย่างหนึ่งที่สังเกตได้จากในภาพยนตร์ คือเวลาที่ปีได้ทำขนม ซึ่งเป็นงานที่ปีรัก

ตัวละครชื่อ จูน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจ โดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่ภายในจิตใจของจูนเรียกได้ว่า เป็นคนอ่อนไหว มีความละเอียด และอาจมีอารมณ์ร้อนในบางเวลา จูนไม่มีพ่อแม่ ต้องดูแลตัวเองตั้งแต่ยังเด็ก ส่งผลทำให้สภาพจิตใจของจูนมีความรู้สึกทั้งเด็ดเดี่ยวและโดดเดี่ยว

ตัวละครชื่อ คิม จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่คิมเป็นคนที่จิตใจดี อ่อนโยน อ่อนหวาน ขี้้อ้น เป็นคนอารมณ์ดี ยิ้มง่าย เอาใจเก่ง เสียสละ ไม่โกรธใครง่าย ๆ คิมนั้นชอบดูแลเทค แคร่ชอบเอาใจ อย่างเช่นในตอนที่คิมไปเรียนแล้วเจอเพื่อนสาวร่วมห้องนั่งร้องไห้อยู่คิมก็เอาผ้าเช็ดหน้าของตัวเองให้เพื่อนไปโดยไม่ได้คิดอะไรหรือหวังสิ่งตอบแทน คิมซึ่งดูภายนอกอาจจะเหมือนผู้ชาย แต่ภายในก็ยังมีความรู้สึกอ่อนไหว น้อยใจ ที่ยังมีความเป็นผู้หญิงอยู่ดี

ตัวละครชื่อ เอ็มม่า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่เอ็มม่ามีความเป็นผู้ใหญ่สูง มีความเป็นผู้นำ ดูเข้มแข็ง แต่เอ็มม่าก็ยังมีอารมณ์ความเป็นผู้หญิงอยู่มาก เอ็มม่าจะคอยแนะนำอเดลอยู่เสมอในเรื่องของการเรียน และเรื่องอาชีพการงานของอเดล

2.2) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ

ตัวละครชื่อ บี จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจ โดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ โดยที่บีเป็นคนที่มีความรู้สึกเป็นห่วงเป็นใย สังเกตได้จากฉากที่บีได้พาดารินเข้าไปเที่ยวที่ผับทอมตี้ ดารินได้หายออกไปกับทอมอีกคนหนึ่ง และบีได้พยายามตามหาดารินอยู่นาน ซึ่งในขณะนั้นบีมีความรู้สึกเป็นห่วงดารินอย่างมาก จนกระทั่งบีตามหาดารินจนเจอ และได้พูดกับดารินว่า “ดาไปไหนมารู้หรือเปล่าว่าเราเป็นห่วง” โดยลักษณะท่าทางที่ประกอบคำพูดนี้ เป็นลักษณะของคนรักที่เป็นห่วงอีกฝ่าย ที่หายไปโดยไม่บอกกล่าว และเป็นคำพูดโทนเสียงสูง มีเสียงแข็งแทรกอยู่ในคำพูดนั้นที่แสดงถึงความไม่พอใจที่อีกฝ่ายไม่ทำตามสัญญาที่บอกว่าจะบอกให้รู้หากจะไปไหนมาไหนกับใคร แต่ก็มีความรู้สึกดีใจที่ได้เจอ และแฝงไว้ด้วยความรู้สึกเป็นห่วง ซึ่งทำให้เห็นว่า บีเป็นเป็นคนที่มีความอ่อนไหว และห่วงใยดารินอย่างมาก

ตัวละครชื่อ จูน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจ โดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ โดยที่จูนเป็นคนอบอุ่นเมื่อได้ใกล้ชิดกับบัว มักจะแสดงความเอาใจใส่ดูแลบัวเป็นอย่างดี แต่ก็ก็เป็นคนที่มีอารมณ์หึงหวง เห็นได้ในตอนที่แม่ สามี และลูกสาวของบัวมาที่รีสอร์ท จูนยืนมองด้วยความเสียใจ น้ำตาลคลอ มีท่าที่ไม่พอใจ และแสดงออกถึงความหึงหวง ในตอนที่บัวแนะนำจูนกับสามี จูนพยายามที่จะไม่พูดด้วย โดยแสดงอาการหลบหน้า และเอาตัวออกห่างจากเหตุการณ์นั้น ดังประโยคที่จูนพูดว่า “จูนยังมีงานค้างอยู่ ขอตัวก่อนนะคะ” อีกทั้งในฉากที่จูนกำลังเก็บกระเป๋าอยู่ บัวได้เดินเข้ามาหาจูน ซึ่งจูนได้พูดกับบัวว่า “ไม่กลัวสามีมาเห็นหรือ” และจูนยังได้บอกกับบัวอีกว่า “กลับไปเถอะ โลกของพี่ไม่ใช่ที่นี่” ทั้งนี้ ในแต่ละช่วงเหตุการณ์ ลักษณะคำพูดที่จูนแสดงออก เป็นการพูดด้วยเสียงนิ่ง ๆ แต่เป็นน้ำเสียงแบบประชดประชัน แสดงถึงความไม่พอใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งไม่ได้เป็นน้ำเสียงปกติที่จูนเคยพูดคุยกับบัวในช่วงเวลาปกติทั่วไป

ตัวละครชื่อ คิม จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ โดยที่เมื่อมีสิ่งเร้ามากกระทบ คิมจะมีความรู้สึกอ่อนไหวและหวั่นไหวง่าย ยิ่งในเวลาที่ยิมอยู่กับพายเช่น ในฉากที่ยิมกับพายก็ได้ไปร้านเบเกอรี่ของน้ำอิม น้ำอิมมีบุคลิกท่าทางคล้ายทอมจนทำให้ตอนเดินกลับหอพักพายจึงได้ถามคิมว่าน้ำอิมเป็นทอมหรือเปล่าดังประโยคที่ยิมตอบพายว่า “ไม่รู้ดิ... ไม่รู้จริง ๆ ไม่สนใจด้วย เพราะเราไม่ได้เป็นทอมไงเราก็เลยไม่รู้” และในฉากที่ยิมได้พูดระบายอารมณ์และความรู้สึก ความอัดอั้นในใจของตัวเองออกมา ดังประโยคที่ว่า “ถ้าเราชอบใครสักคน ชอบที่จะคุยกับเค้า ชอบที่จะเล่นกับเค้า ชอบที่จะอยู่กับเค้า แต่เค้าดันเป็นผู้หญิง เราก็กลายเป็นทอมเลยใช่ปะ” และในตอนที่ยิมกับคิมทะเลาะกันพายโกรธคิม คิมก็จะเทคแคร์พาย โดยรู้ว่าพายชอบทานเค้กเวลาโกรธ คิมจึงหาย

ออกไปจากห้องเพื่อซื้อเค้กมาให้พาย เมื่อพายออกมาตามและต่อว่าคิม คิมจึงมีความรู้สึกน้อยใจ จนร้องไห้ออกมา และพูดกับพายเป็นประโยคที่ว่า “อ่าว ไม่ดีหรือ พายจะได้อยู่กับแฟนพายไง” และในอีกฉากที่ได้ยินแม่ของพายคุยกับพายเกี่ยวกับเรื่องคิมที่เป็นทอม ดังประโยคที่ว่า “พาย นี่ถ้าเค้าไม่พูดนะคิดว่าเค้าเป็นผู้ชายซะอีก ใครอะ เรียบคนละเดียวกันหรือเปล่า? ดูติแม่ขลุ่ยไปหมดเลยอะ แม่ว่ามันพิลึกนะลูก แม่ว่าสังคมสมัยนี้ประหลาดนะลูก ดินะที่ลูกของแม่ไม่เป็นไม้งั้นแม่อกแตกตายแน่ ๆ เลย” ซึ่งจากคำพูดนี้ ทำให้คิมถึงกับร้องไห้ออกมาด้วยความรู้สึกเศร้าเสียใจเป็นอย่างมาก

ตัวละครชื่อ เอ็มมา จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากระทบ โดยที่เอมมามักจะเป็นคนอารมณ์ร้อน อารมณ์รุนแรง เห็นได้จากฉากที่เอมมา เห็นอเดลจูบกับผู้ชายในรถ เอ็มมาก็รู้สึกโกรธ และ โมโหมาก ๆ จึงอาละวาดและด่าทอเดลด้วยคำที่ไม่สุภาพอย่างรุนแรง เอ็มมาเสียใจมากจนถึงขั้นเลิกลาและไล่เดลออกไปจากห้องทันที ดังประโยคที่เอมมาต่อว่าเดลว่า “มีคนมาส่งโซ่ไม้ ใครหรือ? ทำไมต้องโกหกด้วย” และเอมมาโมโหถึงขนาดไล่เดลออกจากบ้าน โดยประโยคที่ว่า “เมื่อไหร่จะเลิกโกหก... อย่ามาต่อแผล นอนกับเค้าตั้งแต่เมื่อไหร่ มีอะไรกันก็ครั้งแล้วโว้ยยย... บอกมา!! ไสหัวออกไปเลย ที่นี่ไม่ต้องรับคนต่อแผละ เก๊บของแล้วออกไปเลยไปได้แล้ว ไปให้พ้น!”

3) มุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก พิจารณาจาก

การแสดงออกที่สื่อถึงความรักของตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นทอมของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องจะมีลักษณะที่คล้ายกัน นั่นคือ มีลักษณะของคำพูดที่ให้ความอบอุ่น ให้ความรู้สึกถึงการดูแล เอาใจใส่ เป็นห่วง ห่วงใย รวมไปถึงพฤติกรรมทางร่างกายที่แสดงออกถึงความรัก ไม่ว่าจะเป็นการจับมือ การกอด การจูบ รวมไปถึงการมีเซ็กซ์ จะเห็นได้ว่า ตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นทอม ของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องจะมีลักษณะที่คล้ายกันโดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1) ความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก

ตัวละครชื่อ บี จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่บีเป็นคนที่ชอบผู้หญิงน่ารัก อ่อนหวาน น่าทะนุถนอม โดยมักจะแสดงตนเป็นคนเข้มแข็ง พร้อมที่จะปกป้องคนที่ตนเองรักได้ ในความคิด ทศนคติ และความเชื่อในเรื่องความรัก ในช่วงต้นเรื่อง บีจะเป็นคนที่ไม่เชื่อในความรัก เพราะบีมีประสบการณ์ที่ไม่ดี และผิดหวังจากผู้หญิงมา จึงยังตอกย้ำให้บีไม่เชื่อในเรื่องรักแท้ จากเหตุการณ์หนึ่งในภาพยนตร์ ในคืนหนึ่ง ดารินที่เพิ่งถูกคนรักหักอก และเสียใจ ได้กินเบียร์และตะโกนเสียงระบายนางอามณ์ดังจากระเบียงห้องตัวเอง แต่เสียงนั้นดังมาถึงห้องบี และทำให้บีซึ่งขณะนั้นกำลังคุยโทรศัพท์กับผู้หญิง ไม่สามารถคุยต่อได้ บีเกิดความรำคาญ จึงมาเคาะประตูห้องของดาริน เพื่อที่จะต่อว่า แต่กลับถูกดารินต่อว่ากลับมาซะเอง ทำให้บีต้องมาระบายความรู้สึก กับพี่ที่ทำงานอยู่ในร้านเบ

เกอร์ของปี หลังจากที่ถูกคารินต่อว่าในคืนก่อน โดยปีได้พูดว่า “โคตรขวยเลยพี่ โดนผู้หญิงด่ามา หน้าตาก็ดี แต่ขี้เมาอยู่ข้างห้อง” พี่ที่ร้านเบเกอร์รี่ฟังแล้ว ได้ตอบกลับมาว่า “ระวังนะ โกรธกันไป แกล้งกันมา อย่าผล่อใจไปรักเค้าเข้าล่ะ” ปีได้ฟังดังนั้น รีบตอบกลับด้วยโทนเสียงสูง พูดด้วยความ เหนื่อยใจว่า “โอ้ยยย... คนอย่างปีนะพี่”

ตัวละครชื่อ จูน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่จากเหตุการณ์หนึ่งที่จูนได้พบกับบัว และหลังจากที่จูนพูดจบ จูนก็หอมแก้มบัว.. มุมมองความรักของจูน เป็นมุมมองความรักที่ดี เป็นความรักที่ปรารถนาดี มีแต่ให้โดยไม่ต้องการอะไรตอบแทน ดังประโยคที่จูนพูดว่า “เคยรู้สึกเหมือนว่า รู้จักคนคนหนึ่งมานาน... รู้สึกอยากอยู่ใกล้ ๆ อยากดูแล อยากเป็นเพื่อน โดยไม่ต้องการอะไรตอบแทน ถึงแม้ว่าคนคนนั้นอาจจะไม่ต้องการเราก็ดูตาม” แต่ในอีกแง่มุมหนึ่งเมื่อมองลงไปลึก ๆ แล้ว จูนก็มีมุมมองความรักที่เศร้า โหยหาความรัก มีความหวังที่จะมีความรักเห็นได้ในฉากที่บัวถามจูนดังประโยคที่ว่า “จูนจูบพี่ทำไม... ชอบพี่ใช่ไหม?” ซึ่งจูนไม่ตอบคำถามบัว แต่กลับหลบสายตาจากบัว ทำให้บัวถามจูนต่ออีกหนึ่งคำถามว่า “นึกแล้วว่าไม่กล้า” จูนจึงพูดตอบกลับบัวว่า.. “พูดออกไปแล้วจะได้อะไร”

ตัวละครชื่อ คิม จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่คิมเป็นคนที่ยังไม่เคยมีแฟนหรือมีคนรัก ในรักครั้งแรกของคิมที่มีต่อพายนีจึงเป็นความรักที่รู้สึกหวาดกลัวสับสน และไม่มั่นใจว่าตัวเองนั้นคิดยังไงกับพายนั่น เพราะคิมรู้ว่าแม่ของพายนไม่ชอบทอม ตัวพายนเองก็ไม่ค่อยชอบ แต่ทุกครั้งที่เจอกับผู้ชายคนที่พายนสนิทคิมจะรู้สึกเศร้า และอารมณ์ไม่ดี เช่นในฉากที่ผู้ชายที่พายนสนิทมาจับไปทานข้าว คิมก็รู้สึกหงุดหงิดสับสน และยังไม่ยอมรับว่าตนเองนั้นรู้สึกอย่างไรกับพายน คิมยังรู้สึกไม่แน่ใจ และไม่กล้ายอมรับว่าตนเองนั้นชอบพายน จนเวลาผ่านไป คิมก็กล้าที่จะยอมรับว่าตัวเองนั้นชอบผู้หญิงซึ่งคือพายน จึงทำให้คิมมีมุมมองความรักที่เปลี่ยนไป เป็นความรักที่สวยงาม ไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นความรักกับใคร ผู้ชายหรือผู้หญิง แต่ความรักก็คือความรัก ดังในฉากที่คิมนอนคุยกับพายนคนเดียว ดังประโยคที่คิมพูดว่า “ป้าบอกว่า แม่คือความรักของป้า เมื่อแม่ไม่อยู่แล้ว ป้าก็ไม่ได้ใช้ความรัก และป้ายังบอกอีกนะว่า ความรักเป็นอย่างอื่นไม่ได้หรอก... ถ้าเรารักใคร เมื่อไหร่ก็เมื่อนั้นแหละ”

ตัวละครชื่อ เอ็มม่า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่เอ็มม่ามีมุมมองของความรักเป็นแบบผู้ใหญ่ ความรักที่ห่วงใย อบอุ่น อยากเห็นคนที่รักมีความสุข มีมุมมองความรักที่เป็นความรักของคนสองคนที่เป็นผู้หญิงกับผู้หญิง ไม่สนใจผู้ชาย และไม่สนใจว่าใครจะมองอย่างไร ในฉากที่เอ็มมานั่งคุยกับเดลในสวนอเดลได้ถามถึงเดทและการจูบครั้ง

แรกของเอ็มม่า เอ็มม่าจึงตอบดั่งประโยคที่ว่า “ฉันเคยเดทกับผู้ชายและก็กับผู้หญิง... ก็เลยรู้ว่าฉันชอบผู้หญิงมากกว่า”

3.2) การกระทำและคำพูดที่แสดงออกถึงความรัก

ตัวละครชื่อ ปี จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่เกิดขึ้นหลังจากที่ปีได้รู้จักกับดารินสักพักหนึ่ง ผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ มาด้วยกัน ปีก็เริ่มมีความรู้สึกดี ๆ ให้กับดาริน เป็นความรู้สึกที่มากกว่าคำว่าเพื่อนกัน ซึ่งจริง ๆ แล้วปีมีมุมมองความรักที่ดี โดยปีแสดงออกทางคำพูดที่บ่งบอกถึงว่า นิยามความรักของปี คือการเสียสละ และการเห็นคนที่รักมีความสุข กับสิ่งที่เราทำให้ จากเหตุการณ์หนึ่ง ที่ปีพูดว่า “เราไม่เคยใช้ผู้หญิงหาความสุขหรอกนะ แต่เราเลือกที่จะให้มีความสุขกับผู้หญิงมากกว่า” และการแสดงออกถึงความรักทางด้านร่างกายของปี เป็นการแสดงออกโดยการกอดจูบ และการมีเซ็กส์

ตัวละครชื่อ จูน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่การแสดงออกที่สื่อถึงความรักของจูนในช่วงแรก มักจะมีความเขินอายแสดงออกมา ไม่ค่อยกล้าแสดงออกในด้านความรัก ค่อนข้างเงิบ แต่จูนมักจะใช้การสื่อสารทางสายตา เป็นการมองตากับคนที่รู้สึกดีด้วยมากกว่า นอกจากนี้ในการแสดงความรักของจูน จากฉากที่ทุกคนรู้ความจริงว่าบัวเป็นโรคมะเร็งระยะสุดท้าย และจะอยู่อีกไม่นาน จูนจึงแสดงความรักความเอาใจใส่คอยดูแลทุกอย่าง ทั้งคอยเช็ดตัว ป้อนข้าวป้อนน้ำ พาไปเดินเล่นผ่อนคลาย และในด้านจิตใจจูนก็เป็นคนที่เข้าใจบัวในหลาย ๆ เรื่อง คอยอยู่ข้าง ๆ ให้กำลังใจ และเติมเต็มความรักให้กับบัว และในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของจูน เป็นการแสดงความรักโดยการหอมแก้ม กอด จูบ ให้ความอบอุ่น และการมีเซ็กส์

ตัวละครชื่อ คิม จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่ในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของคิม เป็นการแสดงความรักโดยการกอด จูบ สัมผัส ให้ความอบอุ่น และการมีเซ็กส์

ตัวละครชื่อ เอ็มม่า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่ความรักของเอ็มม่าเป็นแบบยั่งยืน ที่สามารถคอยดูแลซึ่งกันและกัน คอยช่วยเหลือกัน ดังประโยคที่เอ็มม่าพูดกับเดสหลังจากที่เลิกกันไปแล้วว่า “ลิส ดีกับฉัน... ที่พิเศษสุดก็คือยัยหนู อุเออ... ฉันชอบแกมาก ฉันจะชวนแกเล่นสนุก คอยสอนโน่นสอนนี่หลายอย่าง จนเราโดนลิสเอ็ดใส่... พวกเค้าคือครอบครัวฉัน” และในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของเอ็มม่า เป็นการแสดงความรักโดยการกอด จูบ สัมผัส และการมีเซ็กส์

4.2.2 พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็น “ดี” ระหว่างภาพยนตร์ไทยและยุโรป

ผลการวิเคราะห์ตัวละครที่แสดงออกในลักษณะทางเพศที่เป็นดี สามารถสรุปได้จาก ภาพยนตร์ตัวอย่าง มีด้วยกัน 3 เรื่องจำนวน 4 คน ได้แก่ เรื่อง She (ภาพยนตร์ไทย) มีตัวละครที่เป็นดี 2 คน คือ ดาริน กับ บัว เรื่อง Yes or No (ภาพยนตร์ไทย) มีตัวละครที่เป็นดี 1 คน คือ พาย และเรื่อง Blue is the Warmest Color (ภาพยนตร์ยุโรป) มีตัวละครที่เป็นดี 1 คน คือ อเดล ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์จากบุคลิกภาพภายนอกแล้ว โดยรวมพบว่า ส่วนที่คล้ายคลึงกันของตัวละครทั้งหมดนั้น คือลักษณะการแต่งกาย ที่มีการแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป มีการใส่เครื่องประดับตกแต่ง ตามเหมาะสม ไม่มากและไม่น้อยเกินไป โดยที่อาจมีความแตกต่างกันเล็กน้อยระหว่างตัวละครไทยกับตัวละครของต่างประเทศ ซึ่งตัวละครไทยจะมีการแต่งตัว และเสริมสวยมากกว่าตัวละครของต่างประเทศ ซึ่งไม่ค่อยเน้นการเสริมสวยมากเท่าไร นอกจากนี้ก็จะมีการไว้ผมยาว แต่งหน้าแต่งตา เสริมสวยตามแบบฉบับของผู้หญิง และเมื่อดูจากบุคลิกลักษณะการสนทนา จะไม่สามารถแยกออกได้เลย ว่ามีความเป็นผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกัน แต่เมื่อสังเกตเข้าไปในส่วนลึก จะมีจุดสังเกตตรงที่ ผู้หญิงที่มีความเป็นดี เมื่อได้คุยกับผู้หญิงที่มีลักษณะเป็นทอม โดยที่มีความชอบเกิดขึ้นแล้ว จะมีการแสดงออกทางสายตาที่บอกถึงความรู้สึกสนใจ ใส่ใจ และให้ความสำคัญ แคร่คำพูดและการกระทำของผู้หญิงที่เป็นทอมมากกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ ที่คุยด้วยในสถานการณ์เดียวกัน ซึ่งตัวละครที่แสดงออกในลักษณะทางเพศที่เป็นดีมีความเหมือนกันทุกคนโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) บุคลิกภาพภายนอก

1.1) การแต่งกายและทรงผม

ตัวละครชื่อ ดาริน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกาย โดยที่ดารินเป็นสาวสวยที่มีความเป็นผู้หญิงสูงมากบุคลิกคล่องแคล่วและเป็นคนเก่งไม่ชอบให้ใครมาสบประมาทดารินไว้ผมยาวตัดลอนสีบลอนด์ทอมมีผิวสีแทนดวงตากกลมโตรูปร่างสมส่วนไม่อวบและไม่ผอมไม่สูงมากนักดารินแต่งกายเป็นแบบผู้หญิงทั่ว ๆ ไป ชอบใส่กระโปรงหรือชุดแซก แต่บางครั้งก็ใส่กางเกงยีนส์รัดรูป กับเสื้อกล้ามรัดรูปแบบผู้หญิงเปรี้ยว ดูคล่องตัว สวมรองเท้าส้นสูง และชอบใส่เครื่องประดับเพื่อความสวยงามอยู่เสมอ มองดูภายนอกจะไม่สามารถแยกได้เลยว่า ดารินเป็น “ดี” หรือมีความชอบผู้หญิงด้วยกันแต่อย่างใด

ตัวละครชื่อ บัว จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกาย โดยที่บัวเป็นผู้หญิงวัยกลางคน มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว เป็นเจ้าของ Sea Sand Sun Resort ที่พัทยาเป็นผู้หญิงสวย รูปร่างเล็ก ผมสีดำธรรมชาติ ไว้ผมยาว รวบตึง บางครั้งก็รวบผมขึ้นครึ่งหัว การแต่งกายของบัวจะเป็นเหมือนผู้หญิงทำงานที่ดูภูมิฐานทั่ว ๆ ไป สวมเสื้อเรียบ ๆ ใส่กางเกงสแลค เรียบหรือดูดี บางครั้งก็ใส่เสื้อผ้าแบบสบาย ๆ แต่งกายปกปิดมิดชิด ใส่เครื่องประดับบ้างบางครั้ง

ตัวละครชื่อ พาย จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกายโดยที่พายเป็นผู้หญิงสาว หน้าตาดี ดวงตากลมโต ผิวขาว รูปร่างเล็ก ผอมยาว ดัดลอน สีดำ และชอบรวบผม พายแต่งตัวเหมือนผู้หญิงทั่ว ๆ ไป ใส่เสื้อแพชั่น ชอบใส่กระโปรงยีนส์ หรือกางเกงขาสั้น ใส่รองเท้าส้นหนา มักสะพายเป้ใบเล็ก ๆ ไม่ใส่เครื่องประดับอื่น นอกจากนาฬิกาข้อมือ มองจากการแต่งตัวหรือทรงผมก็เหมือนผู้หญิงทั่วไปที่ชอบผู้ชาย

ตัวละครชื่อ อเดล จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายนอกในด้านการแต่งกายโดยที่อเดลเป็นเด็กสาวมัธยมปลาย หน้าตาสวย ตาสองชั้น ดวงตากลมโต มุกโต้ง ผิวขาว รูปร่างกำลังดีไม่อ้วนและไม่ผอมเกินไป ไว้ผมยาว หยักโคก ส่วนมากจะรัดผมและทำผมยุ่งเหยิงอยู่ตลอดเวลา ไม่ค่อยดูแลตัวเองมากนัก การแต่งกายมักใส่กางเกงยีนขาวรัดรูป เสื้อยืดแขนยาวสบาย ๆ และสวมรองเท้าบูทสั้น สะพายเป้ ไม่สวมเครื่องประดับเพื่อตกแต่งร่างกาย

1.2) น้ำเสียงและลักษณะคำพูด

ตัวละครชื่อ ดาริน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่ดารินมีการพูดจาเป็นปกติ ไม่อ่อนหวานจนเกินไป พูดน้ำเสียงปกติธรรมดา เหมือนผู้หญิงทั่ว ๆ ไป

ตัวละครชื่อ บัว จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออก โดยที่บัวเป็นคนที่พูดจาช้า ๆ ถ้าสังเกตจะเห็นได้ว่าบัวเป็นคนที่คิดก่อนพูดพอสมควร จะไม่พูดอะไรออกไปโดยที่ไม่ได้คิดไตร่ตรองให้ดีเสียก่อน จะเป็นคนพูดน้ำเสียงเนิบ ๆ แต่แฝงไว้ด้วยความหมายทุกประโยค ไม่ค่อยพูดเล่น ทำให้ในแต่ละคำพูดของบัว เป็นคำพูดที่มีความหมายและจริงจัง

ตัวละครชื่อ พาย จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่พายเป็นคนที่พูดจาฉะฉาน พูดชัดถ้อยชัดคำ มีน้ำเสียงเหมือนผู้หญิงปกติทั่ว ๆ ไป เป็นคนที่คิดอย่างไร รู้สึกอย่างไร ก็พูดออกมาแบบนั้น น้ำเสียงของพายสามารถสื่อถึงอารมณ์ในขณะนั้นได้เป็นอย่างดี เช่นในตอนที่พายหึงคิม ที่หายไปกับเจน ก็มีน้ำเสียงสูงที่แสดงถึงอาการหึงหวง หรือในตอนที่พายเริ่มรู้สึกดีกับคิม เริ่มรักคิมแล้วแต่ก็ยังกังวลเรื่องความสัมพันธ์ที่มีในสายตาของคนอื่น ๆ พายก็จะพูดด้วยน้ำเสียงสูงที่เป็นกังวล ซึ่งสามารถฟังแล้วคาดเดาถึงอารมณ์ขณะนั้นได้ทันที

ตัวละครชื่อ อเดล จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่อเดลเป็นคนไม่ค่อยพูด หรือพูดน้อย เป็นคนที่มีโลกส่วนตัวสูง ลักษณะคำพูดของอเดลเหมือนผู้หญิงทั่วไป ใช้น้ำเสียงปกติธรรมดา แต่อเดลจะเป็นคนที่สามารถโดนจับผิดได้ด้วยคำพูดของตน หรือเรียกได้ว่าโกหกไม่เป็น จากฉากที่เอ็มมาจับได้เรื่องอเดล

ไปมีความสัมพันธ์กับเพื่อนชาย ซึ่งอเดลพยายามที่จะโกหก แต่ด้วยน้ำเสียงที่แสดงถึงความมีพิรุณ ทำให้เอ็่ม่าจับได้ และไม่พอใจเป็นอย่างมาก

1.3) พฤติกรรมท่าทาง

ตัวละครชื่อ ดาริน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้าน พฤติกรรมท่าทางที่แสดงออก โดยที่ดารินมีลักษณะท่าทางและการแสดงออกเหมือนผู้หญิงทั่ว ๆ ไป มีความรักสวयรักงาม เป็นคนค่อนข้างแข็งกร้าวและเย่อหยิ่ง ซึ่งในช่วงแรก ดารินเป็นผู้หญิงที่ชอบผู้ชายปกติ และไม่ชอบทอม เห็นได้จากฉากที่ดารินตีแม่เหล้าเมา และตะโกนเสียงดัง จนทำให้บีที่กำลังคุยโทรศัพท์อยู่ข้างห้องเกิดความไม่พอใจ จึงมาต่อว่า แต่กลับถูกดารินตอบกลับอย่างทันควัน ด้วยน้ำเสียงโกรธ โทณเสียงสูง แสดงอาการเหวี่ยงไม่พอใจ โดยดารินได้พูดตอบกลับไปว่า “มันเกี่ยวอะไรกับพวกผิติดๆด้วยอะ! กลับไปตีฉิ่งเหอะไป!”

ตัวละครชื่อ บัว จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้าน พฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่บัวยังมีบุคลิกท่าทางและการแสดงออกที่เหมือนผู้หญิงวัยกลางคนที่ดูภูมิฐาน มีท่าทางเป็นผู้นำ เก่ง ทะมัดทะแมง อีกทั้งยังเป็นคนเรียบริ้อย อ่อนหวานในตัว มีความคล่องตัวและมีความน่าเชื่อถือ การพูดจาเป็นผู้ใหญ่ แต่จากปัญหาด้านสุขภาพที่บัวมีจึงทำให้บัวมีสีหน้าที่ดูกังวล เครียด และเหมือนกำลังคิดอะไรอยู่ในหัวอยู่เกือบตลอดเวลา

ตัวละครชื่อ พาย จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้าน พฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่พาย มีท่าทางที่เป็นผู้หญิงคล่องแคล่ว กล้าแสดงออก เป็นผู้หญิงหวานมักเอาแต่ใจตัวเองบ้าง ถ้าไม่พอใจหรือไม่ชอบก็จะพูดหรือแสดงออกมาเลย พายเป็นคนชอบน้ำ ชอบแมงกระพรุน และชอบเลี้ยงปลา พายเป็นผู้หญิงปกติที่ชอบผู้ชาย และค่อนข้างที่จะไม่ชอบทอม

ตัวละครชื่อ อเดล จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้าน พฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่อเดลเป็นเด็กสาวที่ค่อนข้างนิ่งเงียบ ไม่ค่อยสนใจใคร ไม่ค่อยพูดจา มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ค่อยมีความเป็นผู้หญิงมากนัก ท่าทางจะคล่องแคล่ว เป็นผู้หญิงเซอร์ ๆ แต่มองภายนอกก็เหมือนผู้หญิงที่ชอบผู้ชายปกติอยู่ดี จะดูไม่ออกว่าเป็นผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกัน อเดลเป็นคนชอบทานอาหารทุกประเภทยกเว้นหอยนางรม และอเดลยังชอบอ่านหนังสือ ชอบเรียนภาษาอังกฤษ รักเด็กและอยากจะเป็นครูสอนหนังสือด้วย

1.4) การแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น

ตัวละครชื่อ ดาริน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้าน พฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่ดารินยังเป็นคนเปิดเผยและกล้าแสดงออก ทำให้เมื่อหลังจากที่ดารินได้รู้จักกับบี ได้มีการพูดคุยกัน เกิดความสนิทสนมมากขึ้น จนตกลงคบหากันเป็นแฟนกัน ดารินก็ได้แสดงให้เห็นว่า ดารินไม่อายุที่จะคบกับทอมหรือมีแฟนเป็นทอม เห็นได้จาก

เหตุการณ์ที่คารินไปบ้านปี โดยเปิดเผยกับครอบครัวและเพื่อนของพ่อกับแม่ของปีอย่างไม่อาย และคารินยังใช้ชีวิตประจำวัน ทานข้าว ไปเที่ยวทะเล และทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกันกับปี รวมถึงไปช่วยปีขายของที่ร้านขายเบเกอรี่ของปีด้วย

ตัวละครชื่อ บัว จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่ในสายตาของคนรอบข้าง บัวจะเป็นคนค่อนข้างเรียบร้อยและเรียบร้อย จึงทำให้บัวไม่ค่อยแสดงท่าหรือการแสดงออกใด ๆ ออกมาให้เห็นเด่นชัด แต่สำหรับบัวในสายตาของสามี จะมองว่าบัวเป็นคนที่ใจแข็งมาก ๆ เนื่องจากบัวแสดงออกให้สามีได้รับรู้ว่าตนสามารถตัดความสัมพันธ์ที่มีต่อกันได้อย่างง่ายดาย

ตัวละครชื่อ พาย จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่พายจะเป็นคนที่แสดงออกในทันที ทั้งสีหน้า ท่าทาง และคำพูด เมื่อเจอกับสิ่งเร้า โดยที่พายเป็นผู้หญิงปกติที่ชอบผู้ชาย และค่อนข้างที่จะไม่ชอบหอม เมื่อพายมาเจอว่าตัวเองต้องอยู่กับเพื่อนร่วมห้องที่บุคลิกคล้ายหอมก็จะไว้วางใจและขอย้ายห้องทันที และในฉากที่พายพบกับคิมเพื่อนร่วมห้องที่มีบุคลิกเหมือนผู้ชายในครั้งแรกพายก็จะมีความไม่ชอบหอม และแสดงออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน ดังประโยคที่พายพูดว่า “เป็นผู้หญิงหรือ.. ก็เธอเป็นแบบนี้ แล้วอยู่ที่ๆมากระโดดใส่ฉัน ฉันก็ตกใจละสิ” และที่พายได้บอกกับคิมว่า “ไม่ได้เป็นหอมอะไรแบบนี้เนี่ยนะไม่ได้เป็นหอม...อืมมม ผู้หญิง เนี่ยนะผู้หญิง เธอเหมือนมากเลยทั้งหน้าตา ทรงผม ท่าทาง รูปร่าง ผู้หญิงงง ผู้หญิง... ตงไหนที่เธอเหมือนผู้หญิงหรือ บอกมาหน่อยสิตรงไหน?” หลังจากพายได้รู้จักกับคิมมากขึ้น เริ่มสนิทสนมกันจนทำให้มีความรู้สึกดี ๆ ต่อกัน จนพายตกลงเป็นแฟนกับคิม แต่พายก็ยังคงไม่กล้าที่จะเปิดเผยตัวเอง หรือแสดงตัวตนออกมาว่าตัวนั้นชอบผู้หญิงและคบหา กับผู้หญิงด้วยกัน ดังประโยคที่พายพูดกับคิมว่า “พายไม่รู้ว่าหลังจากนี้มันจะป็นยังไงอะ ถ้าใครมาถามพายเรื่องของเรา หรือว่าถ้ามีใครรู้ว่าเราแบบ... โอ้ยยยยย”

ตัวละครชื่อ อเดล จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่อเดลในช่วงก่อนที่จะได้คุยกับเอ็มมา อเดลค่อนข้างรู้ว่าตัวเองนั้นชอบผู้หญิง เช่นฉากที่อเดลและเพื่อนกลุ่มเดียวกันได้นั่งคุยกันนั้น อเดลก็มีท่าที่เขิน แล้วทั้งสองได้จูบกัน อเดลรู้สึกชอบและแสดงออกมาย่าเห็นได้ชัดว่าชอบผู้หญิง โดยในวันรุ่งขึ้นอเดลตามเพื่อนคนดังกล่าวไปเข้าห้องน้ำแล้วเป็นฝ่ายเริ่มจูบเพื่อนก่อน แต่เพื่อนกลับบอกปฏิเสธและบอกว่าเรื่องเมื่อวานมันเกิดขึ้นเพราะอารมณ์ชั่ววูบไม่คิดจริงจัง เห็นได้ว่าอเดลแสดงออกมาว่าผิดหวังและเสียใจอย่างเห็นได้ชัด

2) บุคลิกภาพภายใน

บุคลิกภาพภายในของตัวละครที่แสดงพฤติกรรมเป็นดี ของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่อง ส่วนใหญ่ มีความใกล้เคียงกัน คือมีจิตใจที่เหมือนผู้หญิง มีการรับรู้ และแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ที่ไม่แตกต่างไปจากผู้หญิงปกติ มีการแสดงถึงอารมณ์น้อยใจ หึงหวง โกรธและเสียใจคล้าย ๆ กัน อาจจะมีแตกต่างกันบ้างสำหรับตัวละครที่มีอายุที่มากกว่า จะมีความใจเย็น และเป็นผู้ใหญ่ทางความคิดมากกว่า ทำให้ไม่แสดงออกมาอย่างเปิดเผยเหมือนตัวละครที่มีความเป็นวัยรุ่น เช่น การร้องไห้ เมื่อเสียใจ ตัวละครที่มีอายุมากกว่าจะมีการเก็บ อุดกั้นเอาไว้ ไม่ให้ใครเห็น แต่ตัวละครที่มีความเป็นวัยรุ่นกว่า จะแสดงออกมา เมื่อมีความรู้สึกเสียใจทันที โดยไม่สนใจว่าใครจะอยู่ ณ ตรงนั้นโดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ

ตัวละครชื่อ ดาริน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่ดารินที่มองภายนอกอาจจะดูแข็งกร้าว เย่อหยิ่ง และดูเข้มแข็ง แต่ภายในจิตใจ ดารินเป็นคนมีปมที่เลวร้ายจากผู้ชายที่เคยคบกัน แอบถ่ายวิดีโอแบล็กเมล์ตอนที่มิเพศสัมพันธ์กัน เผยแพร่ไปในโซเชียลเน็ตเวิร์ค ทำให้มีสภาพจิตใจที่ย่ำแย่ อีกทั้งดารินยังรู้สึกเสื่อมนเสียอับอาย แต่ดารินเองก็ยังเป็นคนที่เปิดใจให้กับความรัก ไม่ปิดกั้นตัวเองกับความรู้สึกของตน

ตัวละครชื่อ บัว จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่บัว มีจิตใจดี อารมณ์เย็น ค่อนข้างขี้อาย และไม่ค่อยแสดงความรู้สึกออกมาให้เห็น ดูภายนอกแล้วเป็นคนที่ดีดูเข้มแข็ง แต่ภายในจิตใจ อารมณ์ และความรู้สึกของบัว จะเครียดอยู่ตลอดเวลาเกี่ยวกับปัญหาเรื่องสุขภาพของบัวเอง ซึ่งบัวเป็นมะเร็ง ทำให้บัวต้องพยายามฝืนความรู้สึกที่มีต่อลูกและสามี โดยบัวยอมเสียสละยอมเป็นคนผิดและเห็นแก่ตัวเสียเองในสายตาของลูกและสามี จึงเลือกยอมที่จะเลิกกับสามีโดยให้เหตุผลกับสามีว่าหมดรักแล้ว เพื่อที่จะให้สามีและลูกสาวเข้มแข็งในวันที่ตนไม่อยู่ในโลกใบนี้อีกแล้ว โดยไม่บอกความจริงว่าตัวเองเป็นมะเร็งและจะอยู่ได้อีกไม่นาน แต่กลับเลือกที่จะทำให้ทุกคนเข้าใจผิดว่าตัวเองเป็นคนทิ้งสามีและลูกไป ดังประโยคที่บัวได้นั่งสนทนากับสามีในห้องว่า บัว: คุณไม่ได้ผิดหรอกค่ะ เวลามันทำให้ทุกอย่างเปลี่ยนไป... และเมื่อสามีบอกว่า: แล้วคุณหญิงแม่กับลูกแพรหละ? บัวได้ตอบไปว่า: ฉันจะบอกคุณแม่เองค่ะ... ส่วนลูกฉันคิดว่าสักวันนึง... แกต้องเข้าใจ จากประโยคดังกล่าวทำให้สามีบอกกับบัวว่า: ตลอดเวลา 20 ปี ที่เราแต่งงานกันมา ผมไม่เคยคิดเลยว่าคุณจะเป็นคนที่ใจแข็งได้ขนาดนี้

ตัวละครชื่อ พาย จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่พาย มองภายนอกเป็นผู้หญิงที่ค่อนข้างเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจตัวเอง แต่ภายในพายเป็นคนมีจิตใจดีมีอารมณ์และความรู้สึกอ่อนไหวใน

เรื่องความรัก โดยเฉพาะเวลาที่ได้อยู่ใกล้ๆ กับคิม ได้ใช้เวลาด้วยกันกับคิมมากขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้พายมีความรู้สึกดี ๆ กับคิมมากขึ้นแบบไม่รู้ตัว พายนั้นเป็นคนที่มินิสัยค่อนข้างจะขี้หึง และชอบพูดประชดประชัน จึงมักจะแสดงอารมณ์ความรู้สึกหึงหวงคิมออกมาหลายครั้ง ดังประโยคที่พายพูดกับคิมว่า “แล้วแฟนสาวไปไหนอะ ทำไมถึงหลบมาโทรหาคนอื่น” หรือประโยคที่พายบอกกับคิมว่า “คิม ไปไหนมา เป็นอะไร อยากจะทำไรก็ทำ อยากไปก็ไป พายโทรตามเป็นร้อยครั้งทำไมไม่รับสาย เมินไม่มารีใจ” พายรู้สึกดีกับคิมมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อวันเวลาผ่านไป ก็รู้ถึงความรู้สึกของตัวเองว่ารักและเป็นห่วงคิมมาก เช่นในฉากที่พายเดินตากฝนออกมาตามคิมหลังจากที่ทั้งคู่ทะเลาะกันเมื่อพายพบคิมหลบฝนอยู่ในตู้โทรศัพท์พายก็เข้าไปกอดคิมและร้องไห้ออกมา และในฉากที่พายเข้าใจผิดเรื่องคิมกับเจน จนคิมไปสารภาพกับแม่พายที่บ้านแต่พายไม่ให้อภัย จากนั้น พายก็มีความรู้สึกกลัวที่จะเสียคิมไป พายจึงกลัวที่จะเปิดเผยกับทุกคน แล้วพายก็ได้ตามไปง้อคิมที่บ้าน แล้วอธิบายให้คิมฟังถึงความรักที่พามีต่อคิม ดังประโยคที่พายพูดว่า “คิม... เราขอโทษ เรากลับ เรากลับไปหมดอะ กลัวแม่จะโกรธ กลัวเพื่อนจะล้อ กลัวคนอื่นเค้ามอง... แต่ตอนนี้เรารู้แล้วว่าถ้าเรายังกลัวอยู่ เราก็จะเสียคิมไปเราไม่อยากเสียคิมไปนะ”

ตัวละครชื่อ อเดล จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่อเดล เป็นคนจิตใจดี มีมุมมองความคิดมั่นคง เช่น ฉากที่อเดลพูดคุยกับแม่ของเอ็มมาเกี่ยวกับความชอบของตนเอง ดังประโยคที่ว่า “หนูอยากจะสอนหนังสือคะ ในโรงเรียนอนุบาล หนูรักเด็กหนะคะ” และประโยคหนึ่งที่อเดลเล่าถึงความฝันของตนเองว่า “โรงเรียนมีความหมายกับหนูมากเลย โรงเรียนสอนอะไรหนูหลายอย่าง ช่วยให้หนูได้เปิดโลกทัศน์ แบบที่พ่อแม่หรือว่าเพื่อนไม่สามารถช่วยได้ หนูอยากจะสานต่อความรู้สึกนั้น”

2.2) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ

ตัวละครชื่อ ดาริน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ โดยที่เมื่อดารินได้มารู้จักกับบี เพราะความจำเป็นในหน้าที่การงาน จึงทำให้ดารินเริ่มมีความรู้สึกดี ๆ ความรู้สึกหวั่นไหวภายในจิตใจ จากการที่บีได้ดูแลเอาใจใส่ บวกกับความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้น จนมีเหตุการณ์หนึ่งที่ดารินได้ขอร้องให้บีพาไปผับทอมตี้เพื่อเก็บข้อมูลสำหรับการเขียนคอลัมน์ของดาริน แต่ด้วยความดีใจของดารินที่ไม่เชื่อฟังบี จึงทำให้ดารินเกือบจะถูกทอมขืนใจ โชคดีที่ดารินได้วิ่งหนีออกมาทัน จนมาพบว่าบีตามหาดารินอยู่ ครั้งนั้น ดารินจึงได้รู้สึกและรับรู้ถึงความห่วงใยของบี ดารินจึงขอให้บีได้มอบความสุขให้กับดารินอีกครั้ง โดยดารินได้พูดกับบีว่า “ช่วยมอบความสุขแบบนั้นให้กับเรา.. บ้างได้ไหม?”

ตัวละครชื่อ บัว จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ โดยที่ในขณะที่บัวดูเป็นคน

อารมณ์เย็น ไม่ค่อยแสดงความรู้สึกออกมาให้เห็น ดูภายนอกแล้วเป็นคนที่คุณเข้มแข็ง แต่ในขณะที่คุยกับสามีเรื่องตัดความสัมพันธ์ เนื่องจากปัญหาสุขภาพที่บิวเก็บเอาไว้ บิวก็พยายามเก็บความรู้สึกเสียใจแทบกลืนน้ำตาเอาไว้ไม่อยู่ จนเมื่อคุยจบและสามีเดินออกไปแล้ว บิวถึงกับร้องไห้โฮออกมา กับในสิ่งที่ตัวนั้นต้องฝืนใจที่จะพูดออกไป ทั้งที่จริง ๆ แล้ว บิวนั้นรู้สึกเสียใจเป็นอย่างมาก

ตัวละครชื่อ พาย จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากระทบ โดยที่พายเป็นคนแสดงออกทันที เมื่อมีสิ่งเร้ามากระทบ ไม่ว่าจะป็นด้านคำพูด ลักษณะท่าทาง และการกระทำ โดยที่ในฉากที่พาย คิม และเพื่อน ๆ เดินอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้นมีผู้ชายกลุ่มหนึ่งแซวคิมว่าเป็นทอม ทำให้ไม่พอใจเป็นอย่างมาก พายรู้สึกห่วงใยคิม และไม่ชอบให้ใครมาว่า ดูถูก หรือแซวคิม พายจึงออกตัวแทนคิม แล้วพูดกับผู้ชายกลุ่มนั้นทันที ดังประโยคที่ว่า “ก็ถ้าอนุรักษ์ธรรมชาติแล้วได้ผู้ชายอย่างพวกพี่ หนูว่าหนูไปทัวร์ชิงฉับดีกว่าค่ะพี่ สนุกกว่าเยอะเลย...” พอพูดจบแล้ว พายก็หอมแก้มคิมให้ผู้ชายกลุ่มนั้นดู

ตัวละครชื่อ อเดล จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากระทบ โดยที่อเดลมีสภาวะจิตใจและความรู้สึกที่สับสนกับตนเอง ว่าตนเองนั้นชอบผู้หญิงด้วยกันหรือไม่ เพราะในช่วงแรกอเดลก็มีแฟนเป็นผู้ชายรุ่นพี่โรงเรียนเดียวกัน แต่หลังจากที่คบกันได้สักพักก็เลิกกันไป เพราะอเดลรู้สึกแปลก ๆ และรู้สึกว้าวุ่นไม่ไหวในสิ่งที่ตนเองนั้นต้องการ อเดลจึงตัดสินใจบอกเลิกกับผู้ชายรุ่นพี่ที่คบกัน จนเมื่อได้เจอกับเอ็มมาในคลับเลสเบี้ยน ทำให้อเดลมีความรู้สึกหวั่นไหว กล้าพูดกล้าคุยมากขึ้น รู้สึกมีความสุขมากขึ้น มีความเขินอายต่อเอ็มมาเมื่อได้พบเจอพูดคุยกันบ่อย ๆ และเมื่ออเดลได้เป็นแฟนกับเอ็มมาแล้วอเดลก็รู้สึกมีความสุขอย่างมาก จนทำให้กล้าที่จะแสดงความรู้สึกและกล้าเปิดเผยตนเองว่าชอบทอม อเดลเป็นคนที่มึนอารมณ์เย็น ไม่หึงหวง ไม่โกรธ อเดลเป็นผู้หญิงที่เก็บความรู้สึกเก่ง จะไม่แสดงออกมาให้เอ็มมาเห็นว่าตนรู้สึกน้อยใจ แต่จะพยายามพูดในเรื่องอื่นแทน เช่น ในฉากที่เอ็มมาจัดงานต้อนรับอเดลที่บ้าน เอ็มมาไม่ค่อยสนใจอเดล แต่กลับสนใจเพื่อนสาวและงานศิลปะของตัวเองมากกว่า ทิ้งให้อเดลอยู่คนเดียว แต่อเดลก็เก็บอาการเอาไว้ไม่พูดอะไรออกไปได้แต่มองเท่านั้น และในช่วงที่อเดลเรียนจบแล้วอเดลต้องสอนหนังสือเด็ก ๆ และเอ็มมาก็สนใจแต่ เรื่องงานไม่ค่อยสนใจใส่ใจ ปล่อยปละละเลยและไม่สนใจอเดลเหมือนแรก ๆ ทำให้อเดลรู้สึกเหงาจนทำให้เผลอใจไปมีความสัมพันธ์ฉันทูสาวกับเพื่อนชายที่สอนหนังสือด้วยกัน

3) มุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก

มุมมองทางความรักของตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นดี ของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องมีส่วนที่คล้ายกันนั่นคือ ก่อนหน้าที่จะค้นพบตัวเองว่าชอบผู้หญิง ตัวละครแต่ละคน บ้างก็เคยมีแฟนเป็นผู้ชาย บ้างก็มีครอบครัวมาแล้ว หรือบ้างก็เคยมีความรู้สึกที่ดีกับผู้ชาย อีกทั้งยังรังเกียจ หรือมีความรู้สึกไม่

สนิทใจ เมื่อต้องมาพบปะ พูดคุย สร้างสายสัมพันธ์กับผู้หญิงที่มีเพศทอมในช่วงแรก ตัวละครทุกตัวทั้งของไทย และยุโรป ต่างมีมุมมองความรักในแบบฉบับหญิงรักชายเหมือนกันหมด

แต่หลังจากที่ได้มีการพบปะ พูดคุย สร้างสายสัมพันธ์กันจนมีความสนิทใจ ตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นดี ก็ต่างรับรู้ว่าการที่แท้จริง ที่ตนต้องการคืออะไร สิ่งที่เป็นตัวเองเป็นและมีความรู้สึกกับผู้หญิงที่เรียกตัวเองว่าทอม สิ่งนั้นคือความรัก ที่เป็นความรู้สึกรักเหมือนคู่รักทั่ว ๆ ไป

การแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ของตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นดี ของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่อง จะมีลักษณะที่คล้ายกัน นั่นคือ มีลักษณะของคำพูดที่ใสใจ มีความรู้สึกหึงหวง ต้องการเป็นคนสำคัญในสายตา มีความรู้สึกอยากให้อุบล เอาใจใส่ เป็นห่วง ห่วงใย รวมไปถึงพฤติกรรมทางร่างกายที่แสดงออกถึงความรัก ไม่ว่าจะเป็นการจับมือ การกอด การจูบ รวมไปถึงการมีเช็กส์ จะเห็นได้ว่า ตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นดีของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องจะมีลักษณะที่คล้ายกันโดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1) ความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก

ตัวละครชื่อ ดาริน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่ดารินไม่ปิดกั้นตัวเองในเรื่องความรัก ถึงแม้ว่าจะเจอกับความรักที่ผิดหวังอย่างรุนแรงมาก่อนหน้า และมีประสบการณ์ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความรักมาก่อน แต่ดารินก็ยังคงเฝ้ามองหารักแท้ และยังต้องการพบความรักที่แท้จริง จริ่งใจ และซื่อสัตย์กับตนเองอยู่เสมอ

ตัวละครชื่อ บัว จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่บัว มีมุมมองความรักที่แบ่งเป็นสองลักษณะ คือ ความรักต่อครอบครัว ซึ่งบัวมีมุมมองความรักที่เสียสละ มีรักที่บริสุทธิ์ ยอมที่จะเจ็บปวดแต่เพียงผู้เดียว ยอมให้ครอบครัวเข้าใจผิดคิดว่าตนเองเห็นแก่ตัว ในช่วงท้ายของเรื่อง หลังจากที่ทุกคนรู้ว่าบัวเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย ทำให้ทุกคนเข้าใจบัว และบัวก็ไม่เคยโกรธลูกเลย ถึงแม้ว่าลูกจะได้เคยต่อว่าบัว และมีมุมมองความรักครั้งใหม่กับจูน ที่เป็นผู้หญิงเหมือนกัน ซึ่งหลังจากที่บัวได้มาพบกับจูนที่รีสอร์ท มีโอกาสได้พูดคุยใกล้ชิดสนิทสนมกัน ทำให้บัวเกิดความรู้สึกที่ติดกับจูน จูนได้เข้ามาดูแลและเติมเต็มความรักในอีกมุมหนึ่งให้กับบัว เป็นความรู้สึกดีในความรักอีกครั้ง เป็นความรักในอีกแง่มุมหนึ่ง

ตัวละครชื่อ พาย จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่พาย เป็นลูกสาวคนเดียวที่อยู่กับแม่เพียงลำพัง และยังไม่เคยมีแฟนมาก่อน มีเพียงพี่ชายที่เป็นญาติห่าง ๆ รู้จักและสนิทกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ แต่พายก็ไม่ได้คิดอะไรกับพี่ชายในแบบความรัก พายเชื่อว่าเมื่อไหร่ที่มีความรัก จะรู้สึกว่ามีผีเสื้ออยู่ในท้อง ดังประโยคที่พายคุยกับคิมว่า “แม่บอกว่า ถ้าเรารู้สึกชอบใคร เราจะรู้สึกเหมือนมีผีเสื้อเป็นร้อยตัวอยู่ในท้องอะ แล้วบางทีมันก็จะบิน ๆ มาตรงหัวใจ”

ตัวละครชื่อ อเดล จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่มุมมองทางด้านความรักของอเดลในช่วงแรก ๆ ซึ่งอเดลยังไม่แน่ใจว่าตนเองนั้นชอบอะไร อเดลจะไม่ค่อยแสดงมุมมองความรักออกมาให้เห็นเด่นชัด เพียงแต่ความรักกับเพื่อนรุ่นพี่ในโรงเรียนนั้นเป็นแบบที่อเดลไม่ถูกใจ แต่เมื่ออเดลเจอกับเอ็มมา อเดลก็หลงใหลในความรักครั้งนี้เป็นอย่างมาก และเป็นความรักที่มั่นคงโดยไม่สนใจว่าใครจะพูดหรือวิจารณ์อย่างไร

3.2) การกระทำและคำพูดที่แสดงออกถึงความรัก

ตัวละครชื่อ ดาริน จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่ดารินเป็นคนที่เปิดเผยกับคนที่ตนรัก กล้าแสดงออกโดยการจับมือ และกอดกับคนที่ตนรัก โดยไม่แคร์สายตาคนรอบข้าง และจากเหตุการณ์หนึ่ง ที่ดาริน ได้พูดกับบี ถึงนิยามของความรักในความคิดและความรู้สึกของตน โดยที่ดารินพูดว่า “เหงา... อยากให้มีใครอยู่ข้าง ๆ ที่เข้าใจเรา เป็นห่วงเรา ซื่อสัตย์กับเรา และรักเราจริงๆ” และในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของดาริน เป็นการแสดงออกโดยการกอดจูบ และการมีเซ็กส์ร่วมกับบี

ตัวละครชื่อ บัว จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง She มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่ความรักของบัวที่สื่อออกมาทางคำพูดของบัว ที่มีต่อลูกสาว ที่ถึงแม้ว่าลูกสาวจะโกรธบัวมากที่ทิ้งพ่อไป และได้ต่อว่าบัวต่างต่างนานา แต่บัวกลับใจเย็นและบอกกับลูกสาวว่า “ไม่ว่าหนูจะทำผิดซักรั้วครั้ง แม่ไม่เคยโกรธไม่เคยเกลียดหนูเลย... หนูจำไว้นะลูก ไม่ว่าแม่จะอยู่ที่ไหน หัวใจของแม่จะอยู่กับหนูตลอดไป หนูคือสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตของแม่นะลูก” และในคำพูดที่แสดงออกถึงความรักที่บัวมีต่อจูน ซึ่งบัวได้บอกกับจูนว่า “ความจริงอันเจ็บปวด เจ็บปวดที่บัวจะต้องบอกคนที่บัวรัก ว่าบัวกำลังจะจากเค้าไป บัวนั้นนับวันรอ กับความตายที่กำลังจะมาถึง... จนกระทั่งบัวได้มาเจอกับจูน มันทำให้บัวลืมสิ่งนั้นได้ บัวแอบตัดดวงความสุขกับเวลาที่เหลืออยู่ กับความรักครั้งสุดท้ายของบัว” ในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของบัว เป็นการแสดงความรักร่วมกับจูน โดยการกอด จูบ สัมผัส ให้ความอบอุ่น และการมีเซ็กส์

ตัวละครชื่อ พาย จากภาพยนตร์ไทย เรื่อง Yes or No มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่พายังมีอารมณ์ความรักที่รุนแรง เมื่อโกรธหรือหึงหวงก็จะแสดงออกมาอยากชัดเจน เช่นในฉากที่พายเข้ามาเห็นเจนเพื่อนร่วมกลุ่มที่ชอบคิมจูคิมอยู่ ทำให้พายโกรธและโมโหมาก ๆ พายจึงเดินเข้ามาหิบบโหลแมงกระพุนปาทิ้งลงพื้น ซึ่งเป็นอารมณ์ความรักที่หึงหวงแรงมาก และร้องไห้เสียใจเดินหนีกลับบ้านไป จากนั้น พายก็ยอมรับกับแม่ว่า ตัวเองนั้นไม่ได้ชอบผู้ชายแต่ชอบผู้หญิง และขออนุญาตแม่ เพื่อทำตามหัวใจของตัวเอง ดังประโยคที่พายพูดกับแม่ว่า “แล้วถ้าคนที่หนูโอเค ไม่ใช่ผู้ชายล่ะคะ แม่โกรธหนูมั๊ย?” ในการ

แสดงความรักทางด้านร่างกายของพาย เป็นการแสดงความรักร่วมกันกับคิม โดยการกอด จูบ สัมผัส และการมีเซ็กส์

ตัวละครชื่อ อเดล จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Blue is the Warmest Color มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่อเดลเป็นคนที่มีความรักที่มั่นคงโดยไม่สนใจว่าใครจะพูดหรือวิจารณ์อย่างไร เช่นในฉากที่ทั้งคู่นอนคุยกันอเดลได้พูดแสดงความต้องการเฮอร์มา ดังประโยคที่อเดลพูดว่า “ฝันของฉัน คือได้อยู่กับเธอ” และอีกประโยคที่อเดลได้พูดกับเฮอร์มาว่า “ฉันมีความสุข... มีความสุขที่อยู่กับเธอแบบนี้ นี่แหละคือความสุขของฉัน” ในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของอเดล เป็นการแสดงความรักร่วมกันกับเฮอร์มา โดยการกอด จูบ สัมผัส และการมีเซ็กส์ เป็นการแสดงความรักทางด้านร่างกายที่เป็นอารมณ์ความรู้สึกที่กายสัมผัสกันแบบหลงใหลในเซ็กส์

4.2.3 พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็น “เลสเบี้ยน” ระหว่างภาพยนตร์อเมริกาและยุโรป

ผลการวิเคราะห์ตัวละครที่แสดงออกในลักษณะทางเพศที่เป็นเลสเบี้ยนสามารถสรุปได้ว่า สรุปว่า จากภาพยนตร์ตัวอย่างมีด้วยกัน 3 เรื่องจำนวน 6 คน ได้แก่ เรื่อง KYSS MIG (ภาพยนตร์ยุโรป) มีตัวละครที่เป็นเลสเบี้ยน 2 คน คือ ฟรีด้า กับ เมียร์ย เรื่อง A Perfect Ending (ภาพยนตร์อเมริกา) มีตัวละครที่เป็นเลสเบี้ยน 2 คน คือ รีเบ็คก้า กับ ปารีส และ เรื่อง Bloomington (ภาพยนตร์อเมริกา) มีตัวละครที่เป็นเลสเบี้ยน 2 คนคือ แคทเธอริน กับ แจ็กก็ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์จากบุคลิกภาพภายนอกแล้ว พบว่า

ตัวละครทุกคนมีลักษณะการแต่งกายตั้งแต่หัวจรดเท้าที่เหมือนกับผู้หญิงทั่วไป มีการแต่งตัวใส่เสื้อผ้า นุ่งกระโปรง หรือใส่ชุดแซค ใ้ผมยาว มีการเสริมสวย แต่งหน้า ใส่เครื่องประดับ ตามความเหมาะสม ซึ่งหากดูจากภายนอกแล้ว จะไม่มีทางทราบได้เลย ว่ามีความชอบผู้หญิงเหมือนกัน

ในส่วนของบุคลิกภาพการพูดจา การแสดงออก และลักษณะท่าทาง ของตัวละครที่มีลักษณะทางเพศที่เป็นเลสเบี้ยน มีการแสดงออกเหมือนผู้หญิงปกติ เมื่ออยู่ท่ามกลางกลุ่มคน หรือในสังคมชีวิตประจำวัน อาจมีการสื่อสารกันโดยเฉพาะทางสายตาที่มีต่อกัน ที่แสดงออกถึงความรู้สึกที่มากกว่าเพื่อนทั่วไป เมื่ออยู่ท่ามกลางคนหมู่มาก แต่ทั้งนี้ ต้องอาศัยการสังเกตและใส่ใจ ถึงจะดูออกว่าทั้งสองคนมีบางสิ่งบางอย่าง ที่มากไปกว่าเพื่อน หรือคนรู้จักกัน ในส่วนของลักษณะคำพูดที่แสดงออกให้คนอื่นได้รับรู้ หรือลักษณะคำพูด น้ำเสียงที่ทั้งคู่มีต่อกัน ในช่วงเวลาปกติ มีน้ำเสียงที่เหมือนผู้หญิงทั่วไปคุยกัน ซึ่งฟังแล้วไม่สามารถบอกได้ว่า ทั้งคู่มีความสัมพันธ์กันในแบบเลสเบี้ยนแต่อย่างใด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) บุคลิกภาพภายนอก

1.1) การแต่งกายและทรงผม

ตัวละครชื่อ ฟรีด้า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง KyssMig มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกาย โดยที่ฟรีด้าเป็นสาววัยรุ่น หน้าตาสวย รูปร่างผอมบาง สูง ผิวขาว ตาสองชั้น ดวงตา

กลมโตสีฟ้า ผมตรงยาวสีทอง มักจะชอบเกล้าผมหรือรัดผมตั้งอยู่เสมอ การแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป ใส่กางเกงยีนส์ขายาว ใส่เสื้อเชิ้ตหรือเสื้อกล้ามสีขาวสบาย ๆ บางครั้งใส่ชุดกระโปรงตามความเหมาะสม และไม่สวมเครื่องประดับตกแต่งร่างกาย

ตัวละครชื่อ เมอร์รี่ จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง *KyssMig* มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกาย โดยที่เมอร์รี่เป็นผู้หญิงสาววัยรุ่น ซึ่งกำลังจะแต่งงาน เมอร์รี่เป็นคนหน้าตาสวย คมเข้มตาสองชั้น คิ้วดำเข้ม ดวงตากลมโตสีน้ำตาล ผมยาวสีดำ ผิวขาว การแต่งกายเหมือนผู้หญิงทั่วไป ชอบใส่กางเกงยีนส์ เสื้อเชิ้ตรัดรูป หรือใส่เสื้อยืดแขนยาวสบาย ๆ ตามความเหมาะสม ไม่สวมเครื่องประดับตกแต่งร่างกาย

ตัวละครชื่อ รีเบ็คก้า จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง *A Perfect Ending* มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกาย โดยที่รีเบ็คก้า หรือ เบ็คเป็นผู้หญิงมีอายุ รูปร่างอวบตามอายุ หน้าตาสวยงาม ผิวขาว มีดวงตาสีกลมโตสีฟ้าอ่อน ผมยาวประบ่าสีทอง และมักจะรวบผมให้เรียบร้อยอยู่เสมอ การแต่งกายแบบไฮโซหรูหรา สวมชุดแขก บางครั้งใส่เสื้อเชิ้ตรัดรูป กระโปรงผ้า เรียบหรือดูดี และใส่สูททับ รองเท้าส้นสูงรีเบ็คก้าชอบสวมเครื่องประดับ ต่างหู สร้อยคอ แหวน นาฬิกาเพื่อประดับตกแต่งร่างกาย

ตัวละครชื่อ ปารีส จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง *A Perfect Ending* มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกาย โดยที่ปารีสหญิงสาววัย 29 ปี รูปร่างผอม สูง หน้าตาคมคาย มีเสน่ห์ ดวงตากลมโตสีดำ คิ้วเข้ม ผมตรงยาวถึงกลางหลังสีดำ และปล่อยผมอยู่เสมอไม่รวบดึง มีผิวสองสี การแต่งตัวของปารีส จะเป็นทางการ ใส่กางเกงขายาว เสื้อแฟชั่นสวยหรู และมักสวมเสื้อโค้ซ์ทับ เรียบหรือดูดี ใส่รองเท้าส้นสูง และไม่สวมเครื่องประดับเพื่อตกแต่งร่างกาย

ตัวละครชื่อ แคทเธอริน จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง *Bloomington* มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกาย โดยที่แคทเธอรินเป็นคุณครูสาวสวยแห่งมหาวิทยาลัยอินเดียนาในบลูมิงตัน รูปร่างสูง ผอม ผมตรงยาวสีทอง บางครั้งจะเกล้าผมเพื่อความเรียบร้อยน่าเชื่อถือ เป็นของตัวเอง เก่ง คล่องแคล่ว และมีความมั่นใจในตัวเองสูง หน้าตาสวย มีลึกลับดวงตากลมโตสีน้ำตาลอ่อน ชอบทาบปากสีแดงสดใส การแต่งกายของแคทเธอรินนอกจากจะแต่งกายใส่กระโปรงเสื้อสูทเพื่อความเรียบร้อยในหน้าที่การงานแล้ว นอกเวลางานก็จะชอบใส่กางเกงยีนส์ เสื้อแขนยาว หรือเสื้อแฟชั่นทั่วไป รองเท้าส้นสูง เครื่องประดับสร้อย ต่างหู ตกแต่งร่างกายเพื่อความสวยงาม

ตัวละครชื่อ แจ็กกี้ จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง *Bloomington* มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านการแต่งกาย โดยที่แจ็กกี้คือนักแสดงซีรี่ส์สาวสวย หน้าตาโดดเด่น ผมยาวสีทอง ด้านตัดหน้าม้า มักรวบผมบ้างเพื่อความคล่องตัว และบางครั้งถักเปียเพื่อความสวยงาม ผิวขาว ตัวเล็ก ผอมบาง ดวงตากลมโตสีน้ำตาล การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์ เสื้อแขนยาวสบาย ๆ หรือเสื้อแฟชั่นเหมือนผู้หญิงทั่วไป และใส่สร้อยคอประดับตกแต่งเพื่อความสวยงาม

1.2) น้ำเสียงและลักษณะคำพูด

ตัวละครชื่อ ฟรีด้า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง KyssMig มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่ฟรีด้าเป็นคนกล้าพูด กล้าแสดงออก พูดจาด้วยน้ำเสียงฉะฉาน ชัดเจน และเป็นคนที่พูดพร้อม ๆ กับชอบส่งสายตาสื่อความหมายของคำพูดแฝงเป็นนัย ๆ ให้คิด ฟรีด้าพูดจาด้วยน้ำเสียงปกติเหมือนผู้หญิงทั่วไป ไม่ได้ดัดเสียง หรือพยายามทำให้เสียงตนเองดูแปลกไป และเป็นคนที่ช่างพูดช่างเจรจา

ตัวละครชื่อ เมอร์รี่ จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง KyssMig มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่เมอร์รี่มีน้ำเสียงและลักษณะคำพูดที่เหมือนผู้หญิงทั่ว ๆ ไป เมื่ออยู่กับคู่หมั้นที่เป็นผู้ชาย เมอร์รี่จะดูเป็นคนที่ไม่ค่อยพูด จะพูดน้อย และมีน้ำเสียงนิ่ง ๆ แต่เมื่ออยู่กับฟรีด้า เมอร์รี่จะมีน้ำเสียงที่ตื่นเต้น และหัวเราะ ในช่วงแรก ๆ และเมื่อได้ตกหลุมรักกับฟรีด้าแล้ว น้ำเสียงของเมอร์รี่ที่คุยกับฟรีด้าจะเป็นไปในลักษณะโหยหา และตื่นเต้นที่ได้คุยด้วย

ตัวละครชื่อ รีเบ็คก้า จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่รีเบ็คก้าเป็นคนที่ไม่ค่อยพูดจา น่าเชื่อถือ เนื่องจากเป็นหญิงวัยกลางคน ที่ผ่านประสบการณ์ชีวิตมาก่อนอย่างมาก รีเบ็คก้าพูดจาด้วยน้ำเสียงปกติเหมือนผู้หญิงทั่ว ๆ ไป เมื่ออยู่กับสามีจะพูดน้ำเสียงนิ่ง ๆ เนื่องจากไม่ค่อยถูกกับสามีเท่าไร เมื่ออยู่กับลูก ๆ ก็จะมีน้ำเสียงให้ดูน่าเกรงใจ และเมื่ออยู่กับปารีสก็จะเป็นน้ำเสียงที่สดใสมีชีวิตชีวา

ตัวละครชื่อ ปารีส จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่ปารีสเป็นคนที่ไม่ค่อยพูดจา พูดน้อย โดยในกลุ่มเพื่อนที่ทำงานด้วยกัน ปารีสแทบจะไม่ได้คุยกับใครเลย ปารีสเป็นคนที่พูดจาอ่อนหวานในระหว่างที่คบกับแพนเก่าที่เป็นผู้ชาย ซึ่งได้เสียชีวิตไปแล้วก่อนหน้านี้ ปารีสมีน้ำเสียงการพูดจาที่เหมือนผู้หญิงปกติทั่วไป เมื่ออยู่ด้วยกันกับรีเบ็คก้า ปารีสจะพูดจาน่าเชื่อถือ พูดน้อย แต่แฝงไว้ด้วยความหมายในคำพูดนั้น ไม่ค่อยพูดจาเล่นเหมือนตอนอยู่กับแพนเก่าที่เป็นผู้ชาย

ตัวละครชื่อ แคทเธอริน จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่แคทเธอรินเป็นคนกล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าเสนอความคิดเห็นโดยไม่เกรงใจใคร แคทเธอรินพูดด้วยน้ำเสียงปกติเหมือนผู้หญิงทั่วไป มีน้ำเสียงดูบ้าง เนื่องด้วยนิสัยความเป็นครูที่ต้องพูดจาให้ลูกศิษย์เคารพและเกรงใจ แต่เมื่ออยู่กับแจ็กก็สองคน แคทเธอรินก็พูดด้วยน้ำเสียงปกติ มีความสดใสไพเราะในคำพูด เหมือนคนที่เป็นคู่รักด้วยกัน

ตัวละครชื่อ แจ็กกี้ จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านน้ำเสียงที่แสดงออกโดยที่แจ็กกี้มีน้ำเสียงสดใส เหมือนเด็กสาววัยรุ่นทั่ว ๆ ไป แต่เมื่อ

อยู่กับครอบครัว จะไม่ค่อยพูด และพูดด้วยน้ำเสียงที่ไม่ค่อยพอใจแม่ตลอดเวลา เนื่องจากไม่ค่อยได้สนิทกับแม่เท่าไร และเมื่ออยู่กับแคทเธอริน แจ็กก็จะพูดจาด้วยน้ำเสียงสดใส เหมือนคู่รักคุยกัน

1.3) พฤติกรรมท่าทาง

ตัวละครชื่อ ฟรีด้า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Kyss Mig มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่ฟรีด้า มีบุคลิกท่าทางที่ค่อนข้างทะมัดทะแมง เป็นผู้หญิงที่กล้าแสดงออก มั่นใจตัวเองสูง บุคลิกภาพดี แต่มองภายนอกก็ดูไม่ออกกว่าเป็นผู้หญิงที่ชอบผู้ชายด้วยกัน แต่ฟรีด้าก็กล้าที่จะเปิดเผยหรือแสดงออกมาอย่างชัดเจนว่าตนเองนั้นชอบผู้ชาย ฟรีด้าเป็นคนขี้เล่นสดใส สนุกสนาน มีความมั่นใจในตัวเอง และชอบแสดงออกด้วยแววตา เมื่อมองแววตาจะรู้ว่าฟรีด้ารู้สึกอย่างไรในขณะนั้น เช่น สายตาที่ฟรีด้ามองเมียร์

ตัวละครชื่อ เมียร์ จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Kyss Mig มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่เมียร์ มีลักษณะท่าทางคล้ายผู้หญิงทั่ว ๆ ไป ไม่สามารถมองออกว่าเป็นเลสเบียน ในช่วงแรกเมียร์นั้นมีแฟนเป็นผู้ชายปกติ เมียร์จะมีความเป็นผู้หญิงมาก ๆ บางครั้งจะดูเคร่งขรึม เป็นคนไม่ค่อยแสดงออก หรือแสดงอาการอะไรออกมาให้เห็น ไม่ค่อยพูด

ตัวละครชื่อ รีเบ็คก้า จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่รีเบ็คก้า มีท่าทางที่สง่างามไฮโซตลอดเวลา เป็นคนตรงต่อเวลา คล่องแคล่ว กระจับกระจ่าง มีบุคลิกภาพที่ดี ภูมิฐานทันสมัย ดูน่าเชื่อถือ เบ็ค มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพของตัวเองจึงทำให้เธอมักแสดงอาการการกังวลอยู่ตลอดเวลา เบ็คเป็นผู้หญิงที่มีครอบครัวและไม่ใช่เลสเบียน

ตัวละครชื่อ ปารีส จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่ปารีส มีบุคลิกท่าทางที่ดี สง่างาม ดูเข้มแข็ง มีความมั่นใจในตัวเอง นิ่งเงียบแต่น่าค้นหา มีสายตาดูการแสดงออกที่ดูมีเสน่ห์น่าหลงใหล มักไม่ค่อยพูด แต่จะแสดงออกทางสีหน้าและแววตามากกว่า นอกจากงานบริการที่ปารีสทำ เธอก็จะเก็บตัวอยู่แต่ที่บ้านไม่ออกไปพบผู้คนเลย

ตัวละครชื่อ แคทเธอริน จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่แคทเธอริน มีท่าทางสง่าผ่าเผย ไฮโซ และดูน่าเกรงขาม มีบุคลิกภาพที่ดีอยู่ตลอดเวลา กล้าแสดงออก และมักจะใช้สายตาที่นิ่งทำให้ดูน่ากลัวในสายตาของนักเรียน จากท่าทางที่ดูมีมาดมั่นเคร่งขรึมลักษณะของเธอ ทำให้นักเรียนมักเรียกเธอว่าเป็นเลสเบียนแวมไพร์ เพราะมีข่าวลือว่าเธอนั้นมักจะชอบล่อลวงนักเรียนผู้หญิงไปที่บ้าน

ตัวละครชื่อ แจ็กกี้ จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมท่าทางที่แสดงออกโดยที่แจ็กกี้ มีบุคลิกท่าทางที่ดูมั่นใจในตนเอง มีโลก

ส่วนตัวสูง มีท่าทางที่ดูเป็นผู้ใหญ่มากกว่ากลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน มีความทะมัดทะแมง คล่องแคล่ว มักจะแสดงอาการทางสีหน้าหรือคำพูดออกมาเมื่อไม่พอใจ

1.4) การแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น

ตัวละครชื่อ ฟรีด้า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง *Kyss Mig* มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่ถึงแม้ว่าที่ฟรีด้าจะรู้จักกับเมียร์รี่ใหม่ ๆ ฟรีด้าก็กล้าที่จะแสดงสายตาสีที่ลึกซึ้งกับเมียร์รี่ และยอมรับกับเมียร์รี่ว่าตัวเองนั้นเป็นเลสเบี้ยนชอบผู้หญิงด้วยกัน ดังประโยคที่ฟรีด้าพูดกับเมียร์รี่ว่า “ใช่... ฉันชอบผู้หญิง” และฟรีด้ายังบอกกับเมียร์รี่ หลังจากที่มีความสัมพันธ์กันแล้วว่า “ฉันภูมิใจในตัวเธอนะ... ฉันอยากแสดงให้คนอื่นเห็น ว่าฉันชอบเธอมากแค่ไหน” และยังคงบอกกับเมียร์รี่อีกว่า “ฉันอยากอยู่กับเธอแบบนี้ทุกวันเลย” นอกจากนี้ฟรีด้า ยังกล้าแสดงออกและยอมรับกับแฟนเก่า และอลิซาเบธ ซึ่งเป็นแม่ของเธอ ว่าตัวเองนั้นมีใจให้กับเมียร์รี่ ชอบเมียร์รี่มาก ๆ โดยตัดสินใจบอกเลิกกับแฟน ดังประโยคที่ฟรีด้าพูดว่า “หนูกับเมียร์รี่... เรา... มีบางอย่างเกิดขึ้น ระหว่างหนูกับเมียร์รี่” และฟรีด้ายังบอกกับแม่ของเธอว่า “หนูคิดว่าเมียร์รี่ เป็นพวกรักเพศเดียวกัน แต่หนูคิดว่าเธอไม่รู้ตัว... แล้วหนูก็ตกหลุมรักเธอ”

ตัวละครชื่อ เมียร์รี่ จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง *Kyss Mig* มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่เมียร์รี่เป็นคนที่ไม่ค่อยพูดเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น ทำให้ทุกคนไม่ค่อยเข้าใจเธอมากนักดังประโยคที่เมียร์รี่พูดกับฟรีด้า ที่ไม่กล้าเปิดเผยความสัมพันธ์ที่มีต่อกันว่า “มันยากกับฉันเกินไปฟรีด้า ฉันไม่กล้าพอเท่าเธอ” แต่เมื่อเมียร์รี่รู้ว่าฟรีด้ากำลังเป็นคนที่ยอมถอยตัวเองออกไปเอง และตัวเมียร์รี่เองก็ได้รู้ใจตัวเอง รู้ความรู้สึกของตัวเอง ว่าตัวเองนั้นรักฟรีด้ามาก ๆ มีความรู้สึกดี ๆ ให้กับฟรีด้าจนเรียกว่าความรัก แต่กับทิมนั้นเป็นเพียงแค่ความรู้สึกผิดต่อทิมเท่านั้น เมียร์รี่จึงกล้าที่จะแสดงออกและเปิดเผยถึงความรู้สึก ความรักในแบบที่เป็นของตัวเองให้กับทุกคนรู้ ดังประโยคที่ฟรีด้าพูดว่า “ฉันทิ้งทิมไว้ที่โบสถ์ ฉันแต่งงานกับเขาไม่ได้... ฉันรักเธอ” และเมียร์รี่ยังได้บอกกับแม่เลี้ยงในเหตุการณ์ที่กำลังตามหาฟรีด้าว่า “ที่ผ่านมาฉันทำเรื่องโง่ ๆ มาตลอด คุณไม่เข้าใจหรือไง ฉันไม่มีอะไรต้องเสียแล้ว...ถ้าคุณรู้ว่าฟรีด้าอยู่ไหนได้โปรดบอกฉันตอนนี้เถอะ”

ตัวละครชื่อ รีเบ็คก้า จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง *A Perfect Ending* มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่เมื่อรีเบ็คก้าได้เจอกับปารีสหญิงสาวบริการ ในช่วงแรกเบ็คก็ยังไม่รู้สึกหวาดกลัว และมีท่าทางกังวลสับสน จากการที่เบ็คพยายามที่จะเรียกใช้บริการปารีสหลายครั้ง แต่ด้วยความไม่กล้า ทำให้ทั้งสองยังไม่ได้ศึกษาซึ่งกันและกัน แต่หลังจากที่ปารีสทำให้เธอสมปรารถนา และมีความสุขในเรื่องเซ็กส์ เบ็คจึงเกิดเกิดความรักความหลงใหลในตัวปารีสอย่างมาก จนทำให้เบ็คมีท่าทางที่มีความสุขจนลูก ๆ สังเกตเห็นได้ชัดว่าแม่เปลี่ยนไป มีท่าทางที่ดูสดใสขึ้น และยังทำให้เบ็ค กล้าแสดงออกในเรื่องเซ็กส์ เช่น ฉากที่เบ็คเล่าให้เพื่อนกลุ่มของตนที่เป็นเลสเบี้ยนฟังเกี่ยวกับการมีเซ็กส์ของเธอกับปารีสที่ทำให้เธอมีความสุขอย่าง

มาก ดังประโยคที่ว่า “มันช่างสวยงามจริงๆ...” และรีเบ็คก้าได้พูดให้กลับกลุ่มเพื่อนของเธอฟังว่า “ฉันไม่สนใจ... เริ่มแรกฉันไม่เคยสนใจแรงผลักดันหรือเหตุผลอะไร แต่ในที่สุดฉันจะเปล็ดเปล็นกับมันจนวินาทีสุดท้าย...”

ตัวละครชื่อ ปารีส จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่ในมุมมองของคนรอบข้าง ปารีส เป็นคนที่ดูลึกลับ ปารีสเคยมีแฟนเป็นผู้ชายมาก่อน และไม่เคยมคิดมาก่อนว่าจะได้มารักกับรีเบ็คก้าที่เป็นผู้หญิงเหมือนกัน ซึ่งเป็นความบังเอิญในงานบริการของเธอทำให้มาเจอรีเบ็คก้า มองภายนอกก็เหมือนผู้หญิงทั่วไปที่ชอบผู้ชายปกติ

ตัวละครชื่อ แคทเธอริน จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่แคทเธอรินกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้คนอย่างชัดเจนว่าตนเองนั้นชอบแจ็กกี้ซึ่งเป็นเด็กนักเรียนปีหนึ่ง และยังกล้าที่จะเข้าไปทักทายแจ็กกี้ต่อหน้าผู้คน โดยไม่แคร์สายตาใคร ในวันที่แจ็กกี้ทะเลาะกับแม่ แคทเธอรินแสดงความเป็นห่วงแจ็กกี้จนต้องขับรถมารับถึงที่บ้าน แต่หลังจากที่แจ็กกี้กลับมารับงานแสดง แล้วได้รับเชิญไปงานวันเกิดของผู้กำกับ แจ็กกี้ก็ชวนให้แคทเธอรินไปด้วย แต่กลับแนะนำตนเองว่าเป็นแค่เพื่อนที่มหาวิทยาลัย ทำให้แคทเธอรินมีท่าทางและการแสดงออกว่าไม่พอใจ พูดคำที่แรง ๆ ออกมา และมีทีท่าไม่สนใจแจ็กกี้เลย ดังประโยคที่แคทเธอรินพูดว่า “ทำไมฉันต้องหึง... แจ็กเกอร์ริน” (เป็นการเรียกชื่อเต็มที่พักติจะเรียกแค่ชื่อเล่นเท่านั้น) และแคทเธอรินยังบอกกับแจ็กกี้อีกว่า “จะไปสนทำไมว่าฉันคิดยังไง... เมื่อเธอไปแล้วก็ไม่สำคัญ”

ตัวละครชื่อ แจ็กกี้ จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีบุคลิกภาพภายนอก ในด้านพฤติกรรมการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น โดยที่แจ็กกี้จะไม่แสดงตัวหรือยอมรับว่าตนเองนั้นเป็นผู้หญิงที่รักผู้หญิงด้วยกัน เพราะแจ็กกี้กลัวจะเสียชื่อเสียง ไปถึงเรื่องงาน ในฉากที่เธอพาแคทเธอรินไปงานแต่งด้วย ก็กลับแนะนำว่า "เป็นแค่เพื่อนที่มหาวิทยาลัย" เท่านั้น และได้พูดกับแคทเธอรินดังประโยคที่ว่า “ฟังนะ... ถ้าคุณกังวลเรื่องนั้นหนูเข้าใจคุณ” และแจ็กกี้ยังบอกกับแคทเธอรินว่า “หนูยังคงไม่เปิดเผยเรื่องเราตอนนี้... เพราะหนูทำไม่ได้” ซึ่งแจ็กกี้ได้บอกกับแคทเธอรินอีกว่า “เราต้องรอเวลาที่เหมาะสม...”

2) บุคลิกภาพภายใน

บุคลิกภาพภายในของตัวละครที่แสดงพฤติกรรมเป็นเลสเบี้ยน ของภาพยนตร์ทั้งภาพยนตร์ยุโรป และภาพยนตร์อเมริกา ส่วนใหญ่จะมีความใกล้เคียงกันในด้านความคิด ความรู้สึก รวมไปถึงการแสดงออกทางความรู้สึก โดยที่ยังคงความเป็นผู้หญิงเหมือนปกติ ทั้งนี้ ตัวละครที่แสดงพฤติกรรมเป็นเลสเบี้ยน มีทั้งเกิดจากความรู้สึกที่ชอบผู้หญิงอยู่แล้วมาตั้งแต่ต้น และในลักษณะที่มีแฟนที่เป็นผู้ชาย มีครอบครัว มาก่อนหน้า แล้วถึงมาเปลี่ยนความรู้สึกเป็นชอบเพศเดียวกันในภายหลัง แต่การ

แสดงออกที่มาจากบุคลิกภายในจะไม่แตกต่างกัน โดยที่ต่างฝ่ายจะมีความอ่อนโยน เอาใจใส่ ดูแล และให้ความสำคัญอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่าตัวละครที่แสดงพฤติกรรมเป็นเลสเบียนจากใน ภาพยนตร์เรื่องจะสามารถเป็นทั้งเพื่อน และคนรักให้กันและกันได้โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ

ตัวละครชื่อ ฟรีด้า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง KyssMig มีบุคลิกภาพภายใน ด้าน สภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่ฟรีด้า เป็นผู้หญิงที่มีอารมณ์ อ่อนไหว ในครั้งแรกที่พบกับเมียร์ เธอก็รู้สึกตกหลุมรักเมียร์ทันที และมีความรู้สึกที่ดี ๆ กับเมียร์ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ หลังจากที่ฟรีด้าและเมียร์จับกันยังทำให้ฟรีด้าชอบเมียร์มากขึ้น ทำให้ฟรีด้าถามเมียร์ตั้ง ประโยคที่ว่า “ทำไมเธอถึงจับฉัน... เราจะทำเหมือนมันไม่เคยเกิดขึ้นไม่ได้”

ตัวละครชื่อ เมียร์ จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง KyssMig มีบุคลิกภาพภายใน ด้าน สภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่เมียร์ เป็นผู้หญิงที่มีความเป็นผู้หญิง มาก ๆ เมียร์มีสภาพจิตใจที่ไม่ค่อยดีนัก เป็นเพราะพ่อและแม่ของเมียร์เลิกากัน เมียร์ไม่ค่อยสบาย อารมณ์กับพ่อเท่าไร มักจะเถียงกันบ่อย ๆ เมียร์เป็นคนค่อนข้างเอาแต่ใจตัวเอง ซึ่งเมียร์มักจะเก็บ อารมณ์และความรู้สึกไว้ภายใน

ตัวละครชื่อ รีเบ็คก้า จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีบุคลิกภาพ ภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่รีเบ็คก้า มีสภาพจิตใจ เป็นกังวลเกี่ยวกับโรคมะเร็งที่เธอเป็น และที่สำคัญภายในจิตใจของเบ็คอีกเรื่องหนึ่งคือ เบ็คไม่เคยมี ความสุขในเรื่องเซ็กส์กับสามีเลยตั้งแต่คบกันมา รีเบ็คก้าไม่เคยถึงจุดสุดยอดเลยซักครั้งวันหนึ่งเบ็คนัด กับเพื่อน ๆ ทานข้าว แล้วเห็นเพื่อนที่เป็นเลสเบียนแสดงความรักความเอาใจใส่กัน เบ็คเบ็คจึงเกิด ความรู้สึกสงสัยในความรักแบบหญิงกับหญิง ดังประโยคที่ว่า “ฉันเห็นตอนพวกเธอมองตากันเวลา ทานอาหาร สายตาแบบนั้นเหมือนพวกเธอรู้อะไรต่อกัน”

ตัวละครชื่อ ปารีส จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีบุคลิกภาพ ภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่ปารีส มีสภาพจิตใจที่ อ่อนแอ ไม่ได้ดูเข้มแข็งเหมือนภายนอก เนื่องจากมีประสบการณ์ที่เลวร้าย และรู้สึกที่ตัวเองผิดเสมอ คิดว่าตนเองนั้นเป็นต้นเหตุที่ทำให้แฟนหนุ่มต้องตาย จึงรู้สึกเศร้าและเสียใจตลอดเวลาที่ผ่านมา

ตัวละครชื่อ แคทเธอริน จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีบุคลิกภาพ ภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่แคทเธอริน เสียพ่อแม่ ไปตั้งแต่เธออายุ 15 ด้วยสาเหตุที่เกี่ยวกับเครื่องบินทำให้เธอมีสภาพจิตใจความรู้สึกหวาดกลัว ความ วาดระแวงเกี่ยวกับเครื่องบิน แต่ก็ทำให้แคทเธอรินมีจิตใจที่เข้มแข็ง แข็งแกร่ง เพราะต้องดูแลตัวเอง มาตั้งแต่เด็ก

ตัวละครชื่อ แจ็กกี้ จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ โดยที่แจ็กกี้ มีครอบครัวที่ไม่ค่อยอบอุ่นมากนัก และด้วยการที่เธอนั้นเป็นนักแสดงมาตั้งแต่อายุ 11 ขวบ ทำให้แจ็กกี้นั้นต้องอยู่กับผู้จัดการส่วนตัวมาโดยตลอด จนกระทั่งผู้จัดการได้ตายจากไป จึงทำให้แจ็กกี้มีสภาวะจิตใจที่ย่ำแย่ เสียใจเป็นอย่างมาก หลังจากนั้นแจ็กกี้จึงย้ายมาเรียนที่เมืองบลูมิงตัน อีกทั้งยังมักจะทะเลาะกับแม่ ทุกครั้งที่เจอกัน ทำให้แจ็กกี้เหมือนอยู่คนเดียวมาตั้งแต่เด็ก แต่ก็ทำให้เธอเป็นผู้ใหญ่ และเข้มแข็ง โดยเฉพาะทางอารมณ์

2.2) อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ

ตัวละครชื่อ ฟรีด้า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Kyss Mig มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ โดยที่ฟรีด้าเป็นผู้หญิงที่มีจิตใจเข้มแข็ง มีความเป็นผู้นำ เป็นคนอบอุ่น สามารถยอมรับความจริงได้ แต่บางครั้งเธอก็ยังมีความเป็นผู้หญิงที่มีความรู้สึกเสียใจ น้อยใจ ร้องไห้ ผิดหวัง ในสิ่งที่ตัวเองได้คาดหวังไว้ และยังมีความรู้สึกกลัว และหวาดระแวงในตัวของเมรี่ ว่าอาจจะทิ้งตนเองไปแต่งงานอีกด้วย ดังประโยคที่ฟรีด้าพูดว่า “ฉันไม่เคยรู้สึกแบบนี้กับใครเลยนอกจากเธอ ตั้งแต่ฉันเกิดมา... แต่เธออยากไปจากฉันตลอดเวลา เธอไม่รู้หรือว่าฉันหวังไว้แค่ไหน แต่เธอจะแต่งงานในอีกสามเดือนแล้ว... ฉันมันโง่เอง” และฟรีด้ายังห้ามไม่ให้เมรี่กลับไปแต่งงานกับคู่หมั้นของเธอ โดยฟรีด้าได้บอกว่า “เธอแต่งงานกับเขาไม่ได้นะ... ฉันรับมันไม่ได้หรอก”

ตัวละครชื่อ เมรี่ จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง Kyss Mig มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ โดยที่หลังจากที่เมรี่ได้เจอกับฟรีด้ามักจะหวั่นไหว ซึ่งเมรี่เองก็ไม่เข้าใจความรู้สึกของตัวเอง ทำให้เมรี่รู้สึกสับสนกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเองและฟรีด้า นั้น เห็นได้จากประโยคที่เมรี่พูดกับฟรีด้าหลังจากที่ได้เจอกันว่า “ฉันเองก็ไม่ได้รู้ตัวจนกระทั่งจู่ลงไปแล้ว” และในช่วงเวลาที่เมรี่กำลังสับสนกับความคิดของตนเอง เมรี่ได้บอกกับฟรีด้าว่า “ฉันชอบเธอมากฟรีด้า... แต่รู้ไม่ว่าตอนนี้ทุกอย่างมันยุ่งเหยิงไปหมด ฟรีด้า... ฉันรักทิม เขาอยู่กับฉันมาเกือบตลอดชีวิต” และเมื่อเมรี่ค้นพบตนเองว่ารักฟรีด้าแล้ว เมรี่ได้บอกกับฟรีด้าว่า “ฉันอยากหายไปในที่ไกล ๆ กับเธอจัง”

ตัวละครชื่อ รีเบ็คก้า จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ โดยที่รีเบ็คก้าเป็นคนที่ไม่ค่อยเก็บความรู้สึก และเป็นคนเปิดเผย เมื่ออยู่กับกลุ่มเพื่อน โดยรีเบ็คก้าได้ระบายและสารภาพถึงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์ของเธอกับสามี ที่เก็บไว้ข้างในออกมา ดังประโยคที่ว่า “ฉันอยากจะบอกสิ่งที่คุณไม่เคยบอกใคร... ฉันไม่เคยมีอารมณ์และรู้สึกสำเร็จในเซ็กซ์เลย” และยังสารภาพกับกลุ่มเพื่อนต่ออีกว่า “ฉันหาหามาหลายที่ บำบัดหลายครั้ง ฉันมีบางอย่างผิดปกติ...

ฉันไม่เคยมีช่วงเวลาความปรารถนาในชีวิตฉันเลย... นี่เป็นปัญหาของฉันมาตลอด” อีกทั้งรีเบ็คก้ายังกล่าวกับเพื่อนของเธออีกว่า “บางทีมันน่าจะง่ายกว่าถ้าทำกับผู้หญิง... ฉันอยากรู้ความปรารถนามันเป็นอย่างไร”

ตัวละครชื่อ ปารีส จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ โดยที่เมื่อปารีสได้มีความรู้สึกที่ดี ๆ ที่อบอุ่นจากรีเบ็คก้า หลังจากที่ได้เจอและมีความสัมพันธ์กัน จนเธอรักรีเบ็คก้า ทำให้ปารีสดูมีชีวิตชีวาขึ้น จนถึงวันที่รีเบ็คก้าจำเป็นต้องบอกลาเพราะโรคมะเร็ง ก็ทำให้ปารีสรู้สึกเสียใจอย่างมากจนร้องไห้ออกมา

ตัวละครชื่อ แคทเธอริน จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ โดยที่เมื่อมีความรักมากกระทบอารมณ์ แคทเธอรินมีอารมณ์ความรู้สึกที่ค่อนข้างรุนแรง มีอารมณ์หึงหวงน้อยใจ และหวาดหวั่น ในฉากที่แจ็กก็ตัดสินใจรับงานแสดงอีกครั้ง ทำให้เธอทั้งสองทะเลาะกันจนแคทเธอรินพูดด้วยความน้อยใจ ประชดประชันและหึงหวง ดั่งประโยคที่ว่า “ไหนว่าไม่ยอมทำงานแสดงแล้วไง?” และยังคงพูดประโยคที่แสดงถึงความหึงหวงกับแจ็กก็อีกว่า “ตกลงคริสต์มาสนี้เธอจะกลับบ้านใช่ไหม?”

ตัวละครชื่อ แจ็กก็ จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีบุคลิกภาพภายใน ด้านสภาวะจิตใจโดยทั่วไป อารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบ โดยที่แจ็กก็เป็นคนอารมณ์ร้อน เอาแต่ใจตัวเอง มักเก็บอารมณ์ไว้ไม่ได้ ไม่ว่าจะกับแม่หรือแคทเธอริน ดั่งประโยคที่แจ็กก็พูดกับแม่ว่า “การกลับไปฉลองขอบคุณพระเจ้าเป็นความคิดที่เงิ่น...เหมือนพยายามชดเชยเวลาที่หายไป” และประโยคที่ว่า “อยู่กับมาร์ค หนูก็ไม่ต้องการคนอื่นแล้ว” (ซึ่งหมายถึงไม่ต้องการแม่ด้วย) และประโยคที่แจ็กก็พูดกับแคทเธอรินว่า “ทำไมต้องทำแบบนั้นด้วย... หนูคิดว่าคุณมีความสุขกับหนูซะอีก คุณคิดว่าเราต้องเลิกกัน เพราะหนูไปทำงานที่อื่นหรือ” และแจ็กก็ได้บอกกับแคทเธอริน ในขณะที่ทะเลาะกันเรื่องแคทเธอรินไม่ยอมให้แจ็กก็รับงานแสดงว่า “คุณดูถูกอาชีพฉันยังไงก็ได้แต่อย่างน้อยฉันก็หาเงินได้เอง... ไม่ได้กินอยู่บนกองมรดกพ่อแม่ไปตลอดชีวิต!”

3) มุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก

มุมมองทางความรักของตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นเลสเบี้ยน ของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องมีส่วนที่คล้ายกันนั่นคือ ในคู่ที่เป็นเลสเบี้ยน จะมีหนึ่งคนที่เข้าใจความรู้สึกของตัวเอง ว่าชอบเพศเดียวกันอยู่แล้ว มีความรู้สึกอยากแสดงออกซึ่งความรักให้กับอีกฝ่าย ที่เป็นเพศเดียวกัน ในขณะที่อีกคนยังไม่ได้ค้นพบความรู้สึกของตัวเองที่แท้จริง ยังคงมีแฟนที่เป็นผู้ชาย ยังคงคบหากับเพศตรงข้าม และเข้าใจว่าเป็นความรู้สึกรัก จนกระทั่งเมื่อทั้งสองได้มาพบกัน และได้สร้างสายสัมพันธ์กัน อีกฝ่ายที่เดิมคิดว่าตนเองชอบเพศตรงข้าม ก็ได้เปลี่ยนความคิด ความรู้สึกมาชอบ และรักในเพศเดียวกัน

ยกเว้นในภาพยนตร์ของอเมริกา เรื่อง A Perfect Ending ซึ่งต่างฝ่ายต่างชอบในเพศตรงข้ามมาก่อน ทั้งคู่ เคยมีแฟนเป็นผู้ชาย รวมไปถึงมีครอบครัวและมีลูกเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ภายหลังได้มาเจอกัน เมื่อศึกษากันจึงเกิดกลายเป็นความรักร่วมเพศในที่สุด

การแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ของตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นเลสเบี้ยน ของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องจะมีลักษณะที่คล้ายกัน นั่นคือ มีลักษณะของคำพูดที่ใสใจ มีความรู้สึกหึง หวง ต้องการเป็นคนสำคัญในสายตา มีความรู้สึกอยากให้ดูแล เอาใจใส่ เป็นห่วง ห่วงใย รวมไปถึงพฤติกรรมทางร่างกายที่แสดงออกถึงความรัก ไม่ว่าจะเป็นการจับมือ การกอด การจูบ รวมไปถึงการมีเซ็กส์ จะเห็นได้ว่า ตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นเลสเบี้ยนของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องจะมีลักษณะที่คล้ายกันโดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1) ความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก

ตัวละครชื่อ ฟรีด้า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง KyssMig มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่มุมมองทางด้านความรักของฟรีด้า นั้น เป็นมุมมองความรักที่เกิดขึ้นจากความรู้สึก ฟรีด้ารู้ว่าตัวเองนั้นเป็นเลสเบี้ยนมีความสุขกับรักที่เป็นตัวของตัวเอง รักในสิ่งที่ตัวเองเป็น และยึดมั่นเชื่อมั่นในสิ่งที่ตัวเองคิด

ตัวละครชื่อ เมียร์ยา จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง KyssMig มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่มุมมองด้านความรักของเมียร์ยา เป็นมุมมองความรักที่เธอทำตามในสิ่งที่ทุกคนคาดหวัง แต่ในตอนที่ไม่เธอรู้ตัวว่าตัวเองว่ารักฟรีด้ามาก เมียร์ยาก็มีมุมมองที่เปลี่ยนไป มองว่าความรักของตัวเองนั้นเป็นความรักที่ออกมาจากความรู้สึกที่ตัวเองพึงพอใจ และความรักที่ทำตามหัวใจของตัวเอง

ตัวละครชื่อ รีเบ็คก้า จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่รีเบ็คก้า มีมุมมองความรักที่ไม่ดี มีประสบการณ์ที่แย่ ๆ กับสามี และรีเบ็คก้าก็ไม่เคยคิดว่าตนเองนั้นจะมีความรักกับผู้หญิงด้วยกันมาก่อนจนกระทั่งเกิดความรักกับปารีส รีเบ็คก้าพบกับความสุขแบบที่ไม่เคยพบมาก่อนในชีวิต ซึ่งทำให้รีเบ็คก้าได้มองความรักเป็นสิ่งที่สวยงาม และมีความสุขก่อนที่ตนเองนั้นจะจากโลกไปเพราะโรคมะเร็ง

ตัวละครชื่อ ปารีส จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรักโดยที่ปารีส มีมุมมองความรักทางกายและทางใจนั้นมีความแตกต่างกัน และมองว่าคนเราไม่ได้มีใครสมบูรณ์แบบ

ตัวละครชื่อ แคทเธอริน จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่

มุมมองความรักของแคทเธอรินเป็นความรักที่เข้ามา แล้วก็ผ่านไปเมื่อถึงเวลา และมองว่าความรักไม่จำเป็นต้องปิดบังใครหรือต้องรอเวลา ว่าเมื่อพร้อม ถึงจะเปิดเผยความรักนั้นได้ และความรักของแคทเธอรินคือการได้อยู่ด้วยกัน คือความใกล้ชิดกัน

ตัวละครชื่อ แจ็กกี้ จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรัก โดยที่แจ็กกี้มีมุมมองความรักที่เด็ดเดี่ยว เป็นความรักที่ไม่จำเป็นต้องอยู่ด้วยกันตลอดเวลากับคนรักเสมอไป แต่ก็เป็ความรักที่มั่นคงถ้าทั้งสองยังรักกัน

3.2) การกระทำและคำพูดที่แสดงออกถึงความรัก

ตัวละครชื่อ ฟรีด้า จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง KyssMig มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่ฟรีด้าเป็นคนที่ยึดมั่นเชื่อมั่นในสิ่งที่ตัวเองคิดโดยเฉพาะเรื่องความรัก เช่น ฉากที่ฟรีด้าพูดกับเม็รีย และอลิซาเบธแม่ของเธอ ดั่งประโยคที่ฟรีด้าพูดว่า “หนูผิดเอง... แต่ที่หนูรักเธอมันก็เป็นเรื่องของหนู” ในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของฟรีด้า เป็นการแสดงความรักโดยการกอด จูบ สัมผัส และการมีเซ็กส์ เป็นการแสดงความรักทางด้านร่างกายที่เกิดจากอารมณ์ความรักความรู้สึกดี ๆ รู้สึกอบอุ่นที่มีให้ต่อกัน

ตัวละครชื่อ เม็รีย จากภาพยนตร์ยุโรป เรื่อง KyssMig มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่ในระหว่างที่เม็รียใกล้จะแต่งงานกับคู่หมั้นผู้ชาย เม็รียได้สารภาพกับพ่อของตน ถึงมุมมองความรักในขณะนั้นว่า“เหตุผลสำคัญที่หนูและทิมต้องแต่งงานกัน เพราะทุกคนคาดหวังแบบนั้น” แต่เมื่อเม็รียค้นพบตนเองว่ารักกับฟรีด้าแล้ว เม็รียได้สารภาพกับพ่อของตนใหม่ว่า “หนูทำพ่ออายไหม... พ่อคิดว่ามันเป็นความผิดหนูไหม... เพราะหนูรักเธอ” ในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของเม็รียเป็นการแสดงความรักร่วมกันกับฟรีด้าโดยการกอด จูบ สัมผัส และการมีเซ็กส์ เช่นเดียวกับฟรีด้า เป็นการแสดงความรักทางด้านร่างกายที่เกิดจากอารมณ์ความรักความรู้สึกดี ๆ รู้สึกอบอุ่นที่มีให้ซึ่งกันและกัน

ตัวละครชื่อ รีเบ็คก้า จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรักในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรักโดยที่ในวันทีรีเบ็คก้าต้องบอกลาจากกับปารีส รีเบ็คก้าได้พูดถึงความรู้สึกทั้งหมดให้ปารีสฟัง ดั่งประโยคที่ว่า “ฉันจำเป็นต้องเอย์คาลา... ฉันรักเธอมากนะ...” รีเบ็คก้ายังได้บอกกับปารีสอีกว่า “เธอเป็นสิ่งที่ฉันต้องการมาทั้งชีวิต” และประโยคสุดท้ายที่รีเบ็คก้าได้พูดกับปารีส ก่อนที่จะจากไป และไม่มีวันกลับมาว่า “ฉันไม่ชอบที่ฉันต้องทำแบบนี้... นี่เป็นของขวัญจากเมสัน การรักความสมบูรณ์แบบคือสิ่งที่เรามีเหมือนกัน... ฉันใช้เวลาทั้งชีวิตเพื่อความสมบูรณ์แบบ ซึ่งฉันไม่เคยรู้สึกถึงมันดีพอ สวยพอ ฉลาดพอ... เธอทำให้ฉันรู้สึกสมบูรณ์แบบ... คนสวยของฉัน” ในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของรีเบ็คก้า

เป็นการแสดงความรักโดยการกอด จูบ สัมผัส และการมีเซ็กซ์ เป็นการแสดงความรักทางด้านร่างกายที่เกิดจากอารมณ์ความรู้สึกความรูสึกดี ๆ รูสึกอบอุ่นในแบบที่เบื่อกไม่เคยสัมผัสมานานก่อน

ตัวละครชื่อ ปารีส จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง A Perfect Ending มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่ปารีสได้อธิบายถึงอารมณ์ความรู้สึกของตนเองให้รู้เบื่อก่าฟังเกี่ยวกับสิ่งความต้องการความปรารถนากับความใคร่ที่แตกต่างกัน ดังประโยคที่ว่า “สองอย่างนี้มันแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง... คุณจะได้ในสิ่งที่คุณต้องการและปรารถนา ฉันอยากอธิบายให้คุณเข้าใจ... การสำเร็จในเรื่องเซ็กซ์มันเป็นแค่ความรู้สึกกายภาพ ซึ่งฉันจะช่วยให้คุณถึงมันได้” และปารีสยังได้บอกกับริเบื่อก่าอีกว่า “ความรักและความปรารถนาเป็นสิ่งที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง” และในคำพูดของปารีสที่ให้ความหมายของความรักเอาไว้ อาทิเช่น “เราไม่มีทางสมบูรณ์แบบหรอก... แต่สิ่งที่เราสองคนทำด้วยกัน ที่คุณเป็นคุณ นี่แหละที่สมบูรณ์แบบ” และในประโยคที่ปารีสบอกกับริเบื่อก่า หลังจากที่ได้มีเซ็กซ์กัน โดยปารีสได้บอกว่า “ประเด็น คือ อยู่ที่ว่าจุดของมันเป็นเอง... เริ่มจากไม่มีอะไร แต่เมื่อวางตรงนี้... ตรงนี้... และตรงนี้... ทุกอย่างจะสนุกขึ้น... ชีวิตคนเราก็เหมือนกัน บางครั้งก็มีเรื่องมหัศจรรย์เกิดขึ้น... จุดแต่ละจุด แต่ละส่วน ทุกอย่างรวมเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างภาพที่สมบูรณ์แบบ” ในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของปารีส เป็นการแสดงความรักโดยการกอด จูบ สัมผัส และการมีเซ็กซ์

ตัวละครชื่อ แคทเธอริน จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูด ที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่แคทเธอรินไม่ยอมให้แจ็กก็ต้องไปรับงานแสดงที่ต้องอยู่ห่างกัน โดยแคทเธอรินได้พูดกับแจ็กก็ว่า “แจ็กก็... คิดตามความจริงสิ แคลอพอเนียอยู่อีกฟากของประเทศ เธอจะบินมาหาฉันได้ก็ครั้ง แล้วถ้าเจอคนรู้จักห่าละจะบอกว่าฉันเป็นเพื่อนที่มหาลัยอีกไหม จะบอกว่าบินมาบ่อย ๆ เพื่อมาหาเพื่อนเท่านั้นหรือ?” ในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของแคทเธอริน เป็นการแสดงความรักโดยการมองตา กอด จูบ สัมผัส และการมีเซ็กซ์ เป็นการแสดงความรักทางด้านร่างกายที่เกิดจากอารมณ์ความรู้สึกความรูสึกดี ๆ และความรู้สึกอบอุ่น

ตัวละครชื่อ แจ็กก็ จากภาพยนตร์อเมริกา เรื่อง Bloomington มีมุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรัก ในด้านการกระทำและคำพูดที่แสดงออกถึงความรัก โดยที่แจ็กก็ได้พูดกับแคทเธอรินเมื่อต้องไปรับงานแสดงและต้องอยู่ห่างไกลกันว่า “เราไม่ใช่คู่รักกันเพียงคู่เดียวที่ต้องอยู่ห่างกัน... แคทเธอริน” และแจ็กก็ยังบอกกับแคทเธอริน ถึงความรู้สึกมั่นคงในความรักว่า “แต่หนูยอมให้สัญญาว่าจะไม่ยอมให้มันเป็นเหตุที่ทำให้เราเลิกกัน แม้จะมีช่างเมาท์ ชาวพาดหัว หรือมีภาพถ่ายออกมา” ในการแสดงความรักทางด้านร่างกายของแจ็กก็เป็นการแสดงความรักร่วมกันกับแคทเธอรินโดยการมองตา กอด จูบ สัมผัส และการมีเซ็กซ์ เป็นการแสดงความรักทางด้านร่างกายที่เกิดจากอารมณ์ความรู้สึกความรูสึกดี ๆ ความรู้สึกอบอุ่นที่แจ็กก็ไม่เคยได้รับ

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมของหญิงรักหญิง

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิง และวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทยยุโรป และอเมริกา โดยทำการวิเคราะห์จากภาพยนตร์จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

- 1) ภาพยนตร์ไทย จำนวน 2 เรื่องคือ SHE และ Yes or No
- 2) ภาพยนตร์ยุโรป จำนวน 2 เรื่อง คือ Blue is The Warmest Color และ KYSS MIG
- 3) ภาพยนตร์อเมริกา จำนวน 2 เรื่อง คือ A Perfect Ending และ Bloomington

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง โดยใช้องค์ประกอบดังนี้

- 1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว อาทิเช่น ลักษณะของครอบครัว ความสัมพันธ์ต่อกันของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา หรือผู้ปกครอง กับตัวละคร และการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว เป็นต้น
- 2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น โรงเรียน การศึกษา กลุ่มเพื่อน ลักษณะการใช้ชีวิต ประสบการณ์ในด้านไม่ดีที่ได้รับจากเพศตรงข้าม และวัฒนธรรมที่ได้รับ เป็นต้น
- 3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ อาทิเช่น ความคิดและความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต มุมมองที่มีต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และมุมมองที่มีต่อปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นต้น

5.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของทุกทวีป

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของทุกทวีป จะมีการแบ่งการเปรียบเทียบ ตามประเภทของปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมทางเพศ ของตัวละคร อันได้แก่ ปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยทางด้านสังคม และปัจจัยทางด้านทัศนคติ โดยที่ตัวละครในแต่ละเรื่อง ของแต่ละทวีปมีความเหมือนและความแตกต่างกัน ทั้งนี้ รายละเอียดการเปรียบเทียบ แสดงรายละเอียดได้ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1: เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตัวละครแต่ละตัวใน
ภาพยนตร์ตัวอย่างของทุกทวีป

ภาพยนตร์	ชื่อตัวละคร	ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง		
		ปัจจัยด้าน ครอบครัว	ปัจจัยด้าน สังคม	ปัจจัยด้าน ทัศนคติ
She (ไทย)	ปี(ทอม)		✓	✓
	คาริน(ดี)	✓	✓	✓
	จูน(ทอม)	✓		✓
	บัว (ดี)			✓
Yes or No (ไทย)	คิม(ทอม)	✓	✓	✓
	พาย(ดี)			✓
Blue is the Warmest Color (ยุโรป)	อเดล (ดี)		✓	✓
	เอ็มม่า(ทอม)		✓	✓
KYSS MIG (ยุโรป)	ฟรีด้า (เลสเบียน)	✓		✓
	เมียร์ย (เลสเบียน)	✓		✓
A Perfect Ending (อเมริกา)	รีเบ็คก้า (เลสเบียน)	✓	✓	✓
	ปารีส (เลสเบียน)			✓
Bloomington (อเมริกา)	แคทเทอร์ริน (เลสเบียน)	✓	✓	✓
	แจ็กกี้ (เลสเบียน)	✓	✓	✓

จากตารางที่ 5.1 พบว่า ไม่ว่าจะ เป็น ทอม ดี หรือเลสเบียน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิด
พฤติกรรมหญิงรักหญิงโดยส่วนใหญ่เกิดจากปัจจัยทางด้านทัศนคติ รองลงมาคือ ปัจจัยทางด้าน
ครอบครัว และปัจจัยทางด้านสังคม โดยอธิบายได้ดังนี้

ตัวละครที่มีบทบาทเป็นทอม พบว่า มีทั้งปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคม และ
ปัจจัยทางด้านทัศนคติที่มีผล และไม่มีผล ต่อพฤติกรรมการแสดงออก

ตัวละครที่มีบทบาทเป็นดี พบว่าทั้งปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัย
ทางด้านทัศนคติที่มีผล และไม่มีผล ต่อพฤติกรรมการแสดงออก

และตัวละครที่มีบทบาทเป็นเลสเบียน พบว่า มีทั้งปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคม
และปัจจัยทางด้านทัศนคติที่มีผล และไม่มีผล ต่อพฤติกรรมการแสดงออก

สรุปรวมพบว่า ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ส่งผลต่อตัวละครทุกตัวให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง
รองลงมา คือ ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง ได้แก่ คาริน, จูน, คิม,

พริต้า, เมียร์, รีเบ็คก้า, แคทเทอร์ลิน และแจ็กกี้ และปัจจัยทางด้านสังคมส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง ได้แก่ บี, ดาริน, คิม, อเดล, เอ็มมา, รีเบ็คก้า, แคทเทอร์ลิน และแจ็กกี้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตัวละครที่มีบทบาทเป็น “ทอม”

ตัวละครที่มีบทบาทเป็นทอมมีทั้งปัจจัยทางด้านครอบครัวที่มีผล และไม่มีผล ต่อพฤติกรรม การแสดงออก ทั้งนี้ ตัวละครที่ปัจจัยทางด้านครอบครัวมีผล ต่อพฤติกรรมการแสดงออก จะเป็นตัวละครที่มีลักษณะของความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่ค่อยอบอุ่นมากนัก ไม่ได้อยู่ร่วมกันกับครอบครัว ต้องเลี้ยงดูตนเองมาตลอด หรือมีใครคนใดคนหนึ่งครอบครัวที่ต้องเสียชีวิตไปก่อนหน้า ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องพึ่งพาตนเองเป็นส่วนใหญ่ และมีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกในเวลาต่อมา ได้แก่ พฤติกรรมของ จูน และ คิม ในภาพยนตร์ไทย ส่วนตัวละครที่มีบทบาทเป็นทอมคนอื่น ๆ ที่มีครอบครัวที่อบอุ่น พบว่า ปัจจัยทางด้านครอบครัวไม่ได้ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการแสดงออกที่เป็นทอมแต่อย่างใด

สำหรับปัจจัยทางด้านสังคม พบว่า ตัวละครของไทยและยุโรป ที่มีพฤติกรรมเที่ยวกลางคืน โดยเอาตัวเองเข้าไปอยู่ในสังคมกลุ่มคนที่เที่ยวกลางคืนเช่นกัน ก็จะมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรม การแสดงออกในลักษณะทอม ได้แก่ บี และ เอ็มมา ในขณะที่คิม พบว่าถึงแม้ไม่ได้เที่ยวกลางคืน แต่ด้วยสังคมที่อยู่ ทั้งที่ธุรกิจส่วนของของทางบ้าน ที่มีแต่ผู้ชาย และคนสนิทที่เป็นเจ้าของร้านอาหาร ซึ่งเป็นทอม ทำให้คิมมีพฤติกรรมแสดงออกที่เป็นทอมเช่นกัน ในขณะที่จูน พบว่า ปัจจัยด้านสังคมไม่ได้ส่งผลต่อพฤติกรรมแสดงออกแต่อย่างใด

ในส่วนของปัจจัยทางด้านทัศนคติ พบว่า ตัวละครทุกตัว ทัศนคติมีผลต่อการตัดสินใจ และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมแสดงออกทางเพศในลักษณะทอม ทั้งสิ้น ทั้งนี้เนื่องจาก ทัศนคติของตัวละครแต่ละคน ซึ่งมีความมั่นใจในตัวเอง และเป็นคนที่ต้องพึ่งพาตนเอง มีความคิดในมุมมองที่ไม่ต้องการพึ่งพาผู้ชาย แต่กลับอยากที่จะดูแล และเป็นที่ยอมรับให้กับคนที่อ่อนแอกว่า ทำให้ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมแสดงออกทางเพศในลักษณะทอม ในที่สุด

ตัวละครที่มีบทบาทเป็น “ดี”

ตัวละครทุกตัวที่มีบทบาทเป็นดี พบว่าปัจจัยทางด้านครอบครัวไม่มีผลต่อพฤติกรรม การแสดงออกในบทบาทความเป็นดีเลย ทั้งนี้เนื่องจากตัวละครทุกตัว เกิดในครอบครัวที่อบอุ่น หรือมีทั้งพ่อทั้งแม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ รวมไปถึงตัวละครบางคน เช่น บ๊ว มีครอบครัว มีสามีและลูกที่ทุกคนต่างก็รักและใส่ใจบ๊วทั้งสิ้น ทำให้กล่าวได้ว่า ปัจจัยทางด้านครอบครัว ไม่ได้ส่งผลให้ตัวละครแสดง บทบาทและพฤติกรรมทางเพศที่เป็นดีเลย

สำหรับปัจจัยทางด้านสังคม พบว่า มีผลกับตัวละคร ได้แก่ ดาริน จากภาพยนตร์ไทย และอเดล จากภาพยนตร์ยุโรป ซึ่งสาเหตุหลัก ๆ ที่มีผลคือ ตัวละครมีความสนิทกับสังคมที่อยู่ และสามารถ

เปิดเผยเรื่องราวที่ตนเองเป็นกับสังคมที่อยู่ได้ ทำให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นของสังคม มีผลต่อการตัดสินใจของตัวละคร ในขณะที่ บัว และพวย จากภาพยนตร์ไทย พบว่า ปัจจัยทางด้านสังคมไม่มีผลกับพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศในลักษณะดี ทั้งนี้เนื่องจากตัวละครไม่ได้อยู่ในสังคมที่เอื้อ หรือมีคนที่แสดงออกลักษณะดังกล่าวในสังคม รวมไปถึงตัวละครไม่ได้เปิดเผยเรื่องราวทุกอย่างให้กับคนรอบข้างในสังคมได้รับรู้ ทำให้สังคมไม่มีผลต่อการตัดสินใจ และไม่มีผลกับพฤติกรรมการแสดงออกแต่อย่างใด

สำหรับปัจจัยทางด้านทัศนคติของตัวละครทุกตัว ของภาพยนตร์ทั้งไทยและยุโรป ไม่ได้แตกต่างกัน กล่าวคือ การตัดสินใจของตัวละครทุกคน เกิดจากความคิด และทัศนคติของตัวละครเอง ที่จะเลือกแสดงออกพฤติกรรมทางเพศในลักษณะดี ซึ่งไม่ได้มีใครมาบังคับให้ต้องเป็นแบบนั้น ตัวละครทุกคนได้รับรู้ และประมวลผลด้วยตนเอง เพื่อเลือกที่จะแสดงออกในพฤติกรรมทางเพศที่เป็นดี ทั้งนี้ ตัวละครส่วนใหญ่ไม่เคยมีและรู้สึกถึงพฤติกรรมดังกล่าวมาก่อน แต่สุดท้ายก็เปลี่ยนความคิดและทัศนคติ ด้วยการตัดสินใจของตนเองเป็นหลัก

ตัวละครที่มีบทบาทเป็น “เลสเบี้ยน”

ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่ส่งผลให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมทางเพศเป็นเลสเบี้ยน พบว่ามีผลกับตัวละครเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น ปารีส จากภาพยนตร์อเมริกา ที่ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีผล เนื่องจากปารีสเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเองสูงมาก นอกนั้นพบว่าปัจจัยด้านครอบครัวมีผลทั้งสิ้น ซึ่งคาดว่าน่าจะเกิดจากการที่ไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัวเท่าที่ควร การที่ต้องอยู่ห่างไกลกับครอบครัวเป็นระยะเวลาานาน ๆ รวมไปถึงการสูญเสียบุคคลที่รักในครอบครัวไป ทำให้รู้สึกว่าต้องการบุคคลที่สามารถพึ่งพาได้ เมื่อได้สนิทกับเพศเดียวกัน และรับรู้ได้ถึงความรัก ความห่วงใยที่มีให้กัน ทำให้เกิดพฤติกรรมแสดงออกในลักษณะทางเพศที่ชอบเพศเดียวกันในที่สุด

สำหรับปัจจัยทางด้านสังคม พบว่า มีทั้งที่มีส่วนต่อพฤติกรรมทางเพศ และที่ไม่มีส่วนกับพฤติกรรมทางเพศ ทั้งนี้ สำหรับตัวละครยุโรป ทั้งฟรีด้า และเมียร์ยา รวมไปถึงปารีส จากภาพยนตร์อเมริกา พบว่าปัจจัยด้านสังคมไม่มีผลต่อพฤติกรรมแสดงออกทางเพศ ทั้งนี้เนื่องจากตัวละครไม่ค่อยได้สูงส่งกับสังคมมากนัก ส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตอยู่กับบุคคลในครอบครัว หรือไม่ก็อยู่เพียงลำพังคนเดียว ทำให้โอกาสที่จะได้พบปะกับผู้คนภายนอกมีน้อย ปัจจัยด้านสังคมจึงไม่มีผลกับพฤติกรรมแสดงออกทางเพศ ในขณะที่ แคทเธอริน แจ็คกี้ และรีเบ็คก้า จากภาพยนตร์อเมริกา ที่ปัจจัยทางสังคมมีผล เนื่องจาก ตัวละครดังกล่าว ใช้ส่วนหนึ่งในชีวิตไปกับสังคม และสิ่งแวดล้อมโดยรอบ ทั้งเพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมธุรกิจ รวมไปถึงสังคมบุคคลภายนอก เป็นส่วนใหญ่ ทำให้สังคมมีอิทธิพล และมีผลต่อพฤติกรรมแสดงออกทางเพศในลักษณะเลสเบี้ยนเกิดขึ้น

ในส่วนของปัจจัยทางด้านทัศนคติ พบว่า ความคิดและทัศนคติมีผลต่อการตัดสินใจ และมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศในลักษณะเลสเบี้ยนของตัวละครทุกคน และทุกทวีป ทั้งนี้เนื่องจาก เมื่อตัว

ละครผ่านการใช้ชีวิตมาระยะเวลาหนึ่ง ผ่านประสบการณ์ชีวิตมาในแบบต่างต่างนานา สุดท้ายแล้ว การตัดสินใจที่จะแสดงออกในพฤติกรรมทางเพศในลักษณะที่แตกต่างออกไปจากเดิม เกิดจากการตัดสินใจของตนเองทั้งสิ้น ถึงแม้ว่าในบางตัวละคร อย่างเช่น รีเบ็คก้า จากภาพยนตร์อเมริกา จะต้องใช้ระยะเวลาในการตัดสินใจถึง 4 ครั้ง แต่สุดท้ายแล้ว ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ก็ส่งผลให้รีเบ็คก้า เปลี่ยนความคิด และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ จากผู้หญิงปกติ ไปแสดงออกในลักษณะที่รักเพศเดียวกัน หรือแม้แต่ เมอร์รี่ จากภาพยนตร์ยุโรป ซึ่งมีสามี และกำลังที่จะแต่งงานอีกในไม่ช้า แต่เมื่อได้มารู้จักกับฟรีด้า ซึ่งเป็นเลสเบียนอยู่ก่อนหน้า ทั้งที่มีโอกาสที่จะปลื้มตัว และสามารถที่จะเอาตัวออกห่างได้ในหลายสถานการณ์ แต่เมอร์รี่ กลับยังเอาตัวเองเข้าไปหาฟรีด้า ทั้งนี้ เกิดจากปัจจัยทางด้านทัศนคติ และความคิดของเมอร์รี่ที่เปลี่ยนไป รวมไปถึงตัวละครตัวอื่น ๆ เช่นกัน ทำให้ปัจจัยทางด้านทัศนคติ มีผลต่อพฤติกรรมแสดงออกของลักษณะทางเพศที่เป็นเลสเบียนของตัวละครทุกตัว

5.2 รายละเอียดการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา

5.2.1 ภาพยนตร์ไทยเรื่อง “She”

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตัวละครในเรื่อง

5.2.1.1 ตัวละครที่ 1 ปี

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ปีเกิดในครอบครัวที่นับได้ว่าอบอุ่น มีทั้งพ่อและแม่พร้อมหน้า อีกทั้งปียังเป็นลูกคนเดียว ไม่มีพี่น้อง ทำให้เรียกได้ว่า ปีได้รับความรักจากครอบครัวเต็มที่ แต่เนื่องจากการที่มีพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกในลักษณะชอบเพศเดียวกัน ทำให้ปีไม่ค่อยถูกกับพ่อเท่าไรในช่วงแรก ๆ ซึ่งประเมินจากภาพยนตร์ได้ว่า พ่อต้องการให้ปีเป็นลูกสาว ที่เหมือนผู้หญิงทั่ว ๆ ไป ที่มีแฟนเป็นผู้ชาย ปีและพ่อจึงไม่ค่อยได้คุยกันในตอนแรก ในขณะที่ความสัมพันธ์กับแม่จะเป็นไปในทางที่ดีกว่า ซึ่งแม่เข้าใจในสิ่งที่ปีเป็น และยอมรับได้ ทำให้ปีก่อนข้างสนทนากับแม่มากกว่า แต่สุดท้ายแล้ว พ่อก็เข้าใจและยอมรับในตัวตนของปี จากสถานการณ์ที่บ้านปีจัดกินเลี้ยง และปีกับพ่อได้เปิดใจคุยกัน และบอกรักกัน ซึ่งกล่าวได้ว่าจากภาพยนตร์เรื่อง She ปัจจัยทางด้านครอบครัวไม่ได้ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

จากการที่ครอบครัวของปีให้อิสระปีในการทำงาน และการใช้ชีวิตแบบพึ่งตนเอง ทำให้ปีได้เปิดร้านขายเบเกอรี่ และทำธุรกิจส่วนตัวเป็นหลัก ทำให้สังคมและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ข้างปีจากภาพยนตร์ ก็คือลูกค้าภายในร้าน และลูกค้าที่มาร้าน ซึ่งปีอยู่ในสถานะนายจ้าง นอกจากนี้ ในเวลารว่าง ปียังเป็นคนที่เที่ยวกลางคืน อาจไม่บ่อยมาก สังเกตได้จากปู้รู้จักแหล่งที่เที่ยว

กลางคืน โดยเฉพาะแหล่งที่เที่ยวกกลางคืนของผู้หญิงที่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นทอม ทำให้คาดว่าปีมีสังคมอีกกลุ่มหนึ่ง ที่เป็นทอมเหมือนกัน ถือได้ว่าเป็นสังคมและสิ่งแวดล้อมของคนที่น่าสนใจในสิ่งคล้าย ๆ กัน ซึ่งกล่าวได้ว่า ปัจจัยทางสังคม หรือกลุ่มเพื่อน ที่ปีได้สัมผัสด้วย เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ปีเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

ในภาพยนตร์เรื่อง She เริ่มต้นจากปีเองได้รักในเพศเดียวกันมาตั้งแต่เริ่มแรก และมีแฟนเป็นเพศเดียวกันมาตั้งแต่แรก ซึ่งอาจมองได้ว่า ทัศนคติของปีที่มีต่อเพศเดียวกัน เป็นไปในลักษณะที่อยากมีความสัมพันธ์มากกว่าเพื่อนธรรมดา แนวความคิดของปี ไม่ได้รู้สึกว่าจะคนที่ตนอยากชอบและรัก จะต้องเป็นเพศชายมาตั้งแต่แรก และเมื่อปีมีแฟนเป็นผู้หญิงเป็นตัวเป็นตน ได้มีการคบกัน มีความสัมพันธ์กัน ถึงแม้จะมีการทะเลาะกัน และเลิกกัน แต่ปีก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงความรู้สึกที่อยากรักเพศเดียวกันได้ ยิ่งสั่งสมมาเป็นระยะเวลาาน ยิ่งทำให้ตัวตนของปีชัดเจนขึ้น ซึ่งกล่าวได้ว่า ปัจจัยทางด้านทัศนคติของปี เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ปีเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.1.2 ตัวละครที่ 2 ดาริน

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

จากภาพยนตร์ไม่ได้ให้รายละเอียดเรื่องครอบครัวของดาริน แต่ที่สังเกตได้จากในเรื่อง คาดว่า ดารินไม่ได้อยู่ใกล้ชิดกับครอบครัวมากนัก สังเกตจากดารินยังคงพักอยู่ที่หอพักในขณะที่ทำงาน และเลี้ยงดูตัวเองมากโดยการทำงานประจำ อีกทั้งจากภาพยนตร์เรื่อง She สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ดารินอาจไม่ได้สนิทกับครอบครัวเท่าที่ควร สังเกตจากเหตุการณ์ที่ดารินต้องทะเลาะและเลิกกับแฟน จากการที่แฟนนำคลิปวิดีโอที่มีเพศสัมพันธ์กับดารินไปเผยแพร่ในสื่อออนไลน์ ทำให้ดารินเสียใจมาก แต่ก็ไม่ได้ระบาย หรือปรึกษากับครอบครัวแต่อย่างใด แต่ดารินได้เก็บเรื่องเอาไว้ และผ่านมันไปให้ได้ด้วยตัวเอง ซึ่งกล่าวได้ว่าจากภาพยนตร์เรื่อง She ปัจจัยทางด้านครอบครัวส่งผลให้ดารินเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยทางสังคมของดารินได้แก่เพื่อนและรุ่นพี่ในที่ทำงาน ซึ่งดารินค่อนข้างที่จะสนิทและมีสังคมกับเพื่อนร่วมงานเป็นส่วนมาก สังเกตได้จากเมื่อคลิปของดารินถูกเผยแพร่ออกไปในสื่อออนไลน์ ดารินไม่อาจมองหน้าเพื่อนร่วมงานได้ เพราะทุกคนรู้จักกับดารินเกือบทั้งบริษัท และสังเกตจากอีกเหตุการณ์ที่ดารินได้ระบายความรู้สึกที่มี กับรุ่นพี่ที่เป็นหัวหน้า ดารินได้ระบายความรู้สึก และสิ่งที่ตนได้เจอมา หลังจากที่ได้สนิทกับปีแล้ว ให้อุ่นพี่ที่ทำงานฟัง และมีท่าทีที่เคารพให้เกียรติ และเชื่อในความเห็น และข้อเสนอแนะของรุ่นพี่คนนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า สังคมที่ทำงานมีส่วนส่งผลให้ดารินเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกันในท้ายที่สุด อีกประการหนึ่ง สังคมที่ปีใช้ชีวิตอยู่ด้วยในหอพัก ซึ่งเป็นหอเดียวกันกับที่ปีอยู่ ทำให้มีโอกาสได้ไปมาหาสู่ ใกล้ชิด และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่ง

กันและกัน ทำให้สุดท้ายดารินเข้าใจถึงความต้องการของตนเองที่รักเพศเดียวกันอย่างเปิดเผยซึ่งกล่าวได้ว่าจากภาพยนตร์เรื่อง She ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมส่งผลให้ดารินเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

ในช่วงแรกดารินมีทัศนคติด้านความรัก ที่รู้สึกดีกับผู้ชาย เหมือนผู้หญิงทั่ว ๆ ไป ดารินอยากมีแฟนเป็นผู้ชาย ไม่เคยคิดที่จะคบกับคนเพศเดียวกัน อีกทั้งยังรู้สึกไม่ชอบ และมีทัศนคติลบ ต่อผู้หญิงที่เป็นทอม แต่หลังจากที่ดารินถูกแฟนหักอก และทำเรื่องราวที่ไม่น่าให้อภัย ประกอบกับดารินได้สนิทกับปีมากขึ้น ได้เข้ามารับข้อมูล และได้เข้ามาอยู่ในโลกที่บีบีบี รวมไปถึงความจริงใจ ที่บีบีบีให้กับดาริน ทำให้ทัศนคติของดารินเริ่มเปลี่ยนไป เริ่มรู้สึกดีกับผู้หญิงที่เป็นทอม รู้สึกไว้วางใจ และมีความสุข อบอุ่น เมื่อได้อยู่ใกล้ จนในที่สุดดารินก็ได้ค้นพบตัวเองว่าชอบเพศเดียวกัน และด้วยนิสัยที่ดารินเป็นคนเปิดเผย ไม่แคร์สายตาคนรอบข้าง ทำให้ดารินกล้าที่จะคบกับบีอย่างเปิดเผย กล้าเปิดตัวให้กับคนรอบข้างได้รับรู้ในความรักของตนในที่สุด ซึ่งกล่าวได้ว่าจากภาพยนตร์เรื่อง She ปัจจัยทางด้านทัศนคติส่งผลให้ดารินเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.1.3 ตัวละครที่ 3 จูน

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

จูนเป็นคนที่สูญเสียตัวเองมาตั้งแต่ยังเรียนอยู่ จูนไม่มีพ่อแม่ ทำให้ต้องเลี้ยงดูตัวเองมาโดยตลอด ซึ่งสิ่งนี้ทำให้จูนต้องเป็นคนที่ยืน อดทน และต้องเป็นที่พึ่งพาให้กับตนเองได้ จากภาพยนตร์เรื่อง She ไม่ได้กล่าวถึงครอบครัวของจูนมากนัก แต่สามารถวิเคราะห์ได้ว่า จากการที่จูนต้องเลี้ยงดูตัวเอง เนื่องจากจูนไม่มีครอบครัว ส่งผลให้จูนเข้มแข็งทางด้านจิตใจไม่ต่างจากผู้ชาย ทั้งนี้ อาจทำให้จูนรู้สึก ว่า ต้องเป็นที่พึ่ง และต้องดูแลคนที่อ่อนแอกว่าตน นั่นคือผู้หญิง ซึ่งกล่าวได้ว่าจากภาพยนตร์เรื่อง She ปัจจัยทางด้านครอบครัวส่งผลให้จูนเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยทางด้านสังคมที่จูนมี จากภาพยนตร์ได้แก่กลุ่มสังคมเพื่อนร่วมงาน สังเกตจากจูนเป็นคนที่ถูกชีวิตไว้กับการทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ ในการไปถ่ายรูปที่รีสอร์ทของบัว จูนก็เดินทางไปคนเดียวแต่ระหว่างการทำงาน จูนเองก็ได้ปรึกษากับเพื่อนร่วมงานทางโทรศัพท์ ซึ่งจากการสนทนา ก็วิเคราะห์ได้ว่า เพื่อนร่วมงานของจูนเอง ก็รับรู้เรื่องจูนเป็นผู้หญิงที่เป็นทอม ซึ่งจากลักษณะนิสัยของจูนที่มั่นใจตัวเองเป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้เป็นคนเชื่อใครง่าย ๆ และไม่ได้มีใครมาเปลี่ยนแปลงจูนได้ง่าย ๆ ทำให้กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง She ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่ได้ส่งผลให้จูนเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

จุนเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเองสูงมีบุคลิกคล้ายผู้ชาย เป็นคนกล้าคิด กล้าทำกล้านำเสนอ และเป็นคนที่นิสัยขยันอดทน อยากช่วยเหลือ อยากเป็นที่พึ่ง ให้กับคนที่ตนรู้สึกดี ด้วย ซึ่งจากนิสัยดังกล่าว ทำให้กล่าวได้ว่าทัศนคติของจุนเป็นสิ่งสำคัญ ที่ทำให้จุนรู้สึกรักเพศเดียวกัน ซึ่งจากภาพยนตร์เรื่อง She ปัจจัยทางด้านทัศนคติส่งผลให้จุนเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.1.4 ตัวละครที่ 4 บัว

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

บัวเป็นคนทำธุรกิจส่วนตัว ครอบครัวของบัวเอง ก็ทำธุรกิจส่วนตัว จากภาพยนตร์ทำให้รู้ว่าบัวมีแม่ ส่วนพ่อไม่ได้ให้รายละเอียดไว้ แต่คาดเดาได้ว่าน่าจะเสียไปแล้ว ซึ่งแม่บัว เป็นคนที่ค่อนข้างดุ และวางตัวให้ลูกเคารพและเกรงใจ มากกว่าจะวางตัวให้ลูกสามารถพูดคุยได้อย่าง เปิดเผยแบบเพื่อน ส่วนครอบครัวของบัวเอง บัวมีสามี และมีลูกสาวคนเดียว ซึ่งเป็นครอบครัวที่เรียกได้ว่าอบอุ่น เพราะบัวมีสามีที่รักบัวมาก และมีลูกที่เคารพเชื่อฟัง และเป็นคนดี จนกระทั่งบัวรู้ว่าตนเอง เป็นมะเร็ง จึงตัดสินใจที่จะเลิกกับสามีโดยที่ไม่บอกสาเหตุให้สามีและลูกได้รับรู้ ทำให้เกิดการเข้าใจผิด กันในช่วงแรก อย่างไรก็ตาม จากภาพยนตร์เรื่อง She วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยทางด้านครอบครัวไม่ได้ส่งผลให้ บัวเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

บัวใช้ชีวิตหลัก ๆ อยู่กับธุรกิจส่วนตัว นั่นคือธุรกิจรีสอร์ทที่พัก ทำให้ในสังคม เดิมของบัวมีแต่ครอบครัว และลูกจ้างในรีสอร์ท ทำให้บัวต้องวางตัวให้ดูน่าเคารพนับถือ และต้องวางตัว เป็นผู้ใหญ่ ซึ่งตัวเองไม่ได้มีพฤติกรรมชอบเพศเดียวกันแต่อย่างใด ตลอดระยะเวลาที่ทำงานที่รีสอร์ท จนกระทั่งได้มาเจอกับจุน บัวถึงจะเริ่มรู้สึกเปลี่ยนไป ซึ่งจากภาพยนตร์เรื่อง She วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัย ทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่ได้ส่งผลให้บัวเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

บัว มีมุมมองความรักที่แบ่งเป็นสองลักษณะ คือ ความรักต่อครอบครัว ซึ่งบัว มีมุมมองความรักที่เสียสละ มีรักที่บริสุทธิ์ ยอมที่จะเจ็บปวดแต่เพียงผู้เดียว ยอมให้ครอบครัวเข้าใจผิด คิดว่าตนเองเป็นคนเห็นแก่ตัว แต่อย่างไรก็ตาม บัวเองก็ยังไม่รู้สึกถึงการเติมเต็มของความรัก จนกระทั่งบัว ได้มาเจอกับจุน และได้และเปลี่ยนมุมมอง ความคิด ประกอบกับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ทำให้บัวเปลี่ยน ทัศนคติที่มีต่อเพศเดียวกัน เป็นความรู้สึกถึงความเติมเต็มในความรัก ที่นอกเหนือไปจากสามีและลูก สิ่ง เหล่านี้เกิดจากความคิดและทัศนคติของบัวที่เปลี่ยนไปกล่าวได้ว่า ภาพยนตร์เรื่อง She วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยทัศนคติส่งผลให้บัวเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.2 ภาพยนตร์ไทยเรื่อง “Yes or No”

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตัวละครในเรื่อง

5.2.2.1 ตัวละครที่ 1 คิม

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

คิมเป็นลูกสาวคนเดียว หลังจากแม่เสีย คิมก็อยู่กับพ่อ คิมเป็นคนสนิทกับพ่อ สามารถพูดคุย ปรึกษา และระบายทุกเรื่องได้กับพ่อ พ่อของคิมเป็นเกษตรกร และทำธุรกิจหมักไวน์ ทั้งนี้ด้วยความที่คิมอยู่กับพ่อมาโดยตลอดตั้งแต่แม่เสีย ได้ใกล้ชิด เห็นการทำงานของพ่อ การใช้ชีวิต และธุรกิจที่บ้าน เป็นประจำสม่ำเสมอ ทำให้คิมมีความเข้มแข็ง และเป็นคนลุย ๆ เหมือนผู้ชาย แต่ในลักษณะภายในของคิมเอง ก็ยังไม่เข้าใจตนเองว่าเป็นผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงเหมือนกัน เพียงแต่บุคลิก ลักษณะการแต่งกายภายนอก สามารถกล่าวได้ทันที ว่าคิมเป็นเช่นนั้น ซึ่งจากภาพยนตร์เรื่อง Yes or No วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลให้คิมเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน ถึงแม้จะไม่โดยตรง แต่ก็ยังเป็นทางอ้อมที่ทำให้คิมมีบุคลิกคล้ายกับผู้ชาย

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

สังคมรอบข้างคิมจากในภาพยนตร์ ได้แก่สังคมเพื่อนในมหาวิทยาลัย และร้านอาหาร เบเกอรี่ในมหาวิทยาลัย ที่เป็นลูกค้าของธุรกิจของพ่อคิม ทั้งนี้เจ้าของร้านอาหารมีบุคลิกภาพความเป็นทอม ซึ่งสนิทกับคิมค่อนข้างมาก ทำให้คิมอาจซึมซับบุคลิก ลักษณะท่าทางจนทำให้คิมถูกมองว่าเป็นทอม ทำให้กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Yes or No วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมส่งผลให้คิมเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

คิมเป็นคนที่ยังไม่เคยมีแฟนหรือมีคนรัก แต่สำหรับความคิดและทัศนคติของคิมนั้น เป็นคนที่เมื่อรู้สึกดีกับใคร ก็อยากที่จะทำให้คนคนนั้นมีความสุข ไม่ได้เกี้ยวว่าเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย แต่ด้วยบุคลิกการแต่งกายของคิม ไม่ได้มีการแต่งตัว เสริมสวยเหมือนผู้หญิง แต่เป็นการแต่งกายสบาย ๆ ง่าย ๆ ที่ได้รับอิทธิพลมาจากครอบครัว ประกอบกับจากในภาพยนตร์คิมได้พักห้องเดียวกับพาย ทำให้ความรู้สึก ๆ เริ่มพัฒนาขึ้น แต่คิมก็ตอบตัวเองไม่ได้ว่าคือความรู้สึกอย่างไร เป็นความรู้สึกหวาดกลัวสับสน และไม่มั่นใจว่าตัวเองนั้นคิดยังไงกับพายกันแน่ แต่คิมรับรู้ได้ว่าทุกครั้งที่พายเจอกับผู้ชายคนที่พายสนิทคิมจะรู้สึกเศร้า และอารมณ์ไม่ดี จนเมื่อเวลาผ่านไป ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ได้พัฒนามากขึ้น จากความใกล้ชิด ทำให้คิมรู้สึกรักเพศเดียวกัน กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Yes or No วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่งผลให้คิมเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.2.2 ตัวละครที่ 2 พาย

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ครอบครัวของพายเป็นครอบครัวที่อบอุ่น มีแม่ที่คอยให้ความรัก ความเอาใจใส่ดูแล และเป็นทีปรึกษา ที่ระบายให้กับพายได้ในทุก ๆ เรื่อง เห็นได้จากการที่พายกล้าเล่าเรื่องราวทุกเรื่องให้แม่ฟัง รวมถึงระบายความรู้สึกที่มี ที่พายอัดอัดใจ ให้กับแม่ ถึงแม้แต่สุดท้ายที่แม่รับไม่ได้เรื่องที่พายชอบเพศเดียวกัน แต่พายเองก็กล้าที่จะบอกกับแม่ว่าจะขอลองคบดู เพื่อตอบคำถามที่ค้างคาใจว่าจะสามารถรักกับเพศเดียวกันได้หรือไม่ ซึ่งพายเป็นคนที่สนิทกับแม่มาก อย่างไรก็ตาม ความอบอุ่นที่พายได้รับ รวมไปถึงสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Yes or No วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ไม่ได้ส่งผลให้พายเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกันแต่อย่างไร

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

สังคมที่พายอยู่ด้วย เป็นสังคมเพื่อนมหาวิทยาลัย และรุ่นพี่ที่ชื่อพีแวน โดยสังคมเพื่อนมหาวิทยาลัยก็เป็นสังคมปกติ ไม่ได้มีอิทธิพลหรือทำให้พายรู้สึกว่าจะมีความรู้สึกรักเพศเดียวกัน ส่วนรุ่นพี่ที่ชื่อพีแวนก็เป็นผู้ชายปกติ และรู้สึกชอบกับพาย มักชวนพายไปไหนมาไหนอยู่เรื่อย ๆ ทั้งนี้ถึงแม้พายจะไม่ได้รู้สึกรักพีแวนแบบพี่ แต่พายก็ไม่ได้รู้สึกว่าจะชอบเพศเดียวกันเช่นกัน พายยังคงอยากใช้ชีวิตกับกลุ่มเพื่อน และใช้ชีวิตเหมือนผู้หญิงปกติทั่วไป กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Yes or No วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่ได้ส่งผลให้พายเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกันแต่อย่างไร

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

พายมีความรู้สึกไม่ถูกชะตา และมีทัศนคติลบต่อผู้หญิงที่เป็นทอมมาตั้งแต่ต้น แต่พายกลับต้องมาใช้ชีวิตกับเพื่อนร่วมห้องที่มีบุคลิกเป็นทอม ยิ่งทำให้พายรู้สึกไม่ชอบ และกระอักกระอ่วนใจ ที่จะพักอาศัยอยู่ด้วยกัน แต่เมื่อเวลาผ่านไป ด้วยความที่คิมเป็นคนที่จิตใจดี อ่อนโยน และเป็นคนที่อยู่ด้วยแล้วอบอุ่น ประกอบกับพายเริ่มเปิดใจที่จะคุยกับคิมมากขึ้น ทำให้ทั้งคู่มีกิจกรรมทำร่วมกันมากขึ้น ผ่านเหตุการณ์ที่เป็นอุปสรรคและทดสอบจิตใจหลายเหตุการณ์ ส่งผลให้ความคิดของพายเปลี่ยนไป และมีทัศนคติที่รู้สึกดีกว่าผู้หญิงที่เป็นทอมมากขึ้น จนในที่สุดกลายเป็นความรักและความผูกพัน กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Yes or No วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่งผลให้พายเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.3 ภาพยนตร์เรื่อง “Blue is The Warmest Color”

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตัวละครในเรื่อง

5.2.3.1 ตัวละครที่ 1 เอ็มมา

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

เอ็มมาเป็นลูกสาวคนเดียวของครอบครัว มีทั้งพ่อและแม่ ซึ่งเอ็มมามีความเป็นผู้ใหญ่ ทั้งความคิดและการกระทำ อาจเป็นเพราะที่บ้านให้เอ็มมาพึ่งตนเองมาตั้งแต่เด็ก เอ็มมาเป็นคนที่เปิดเผยกับครอบครัวทั้งพ่อและแม่ เห็นได้จากเอ็มมากล่าวพาดพิงถึงพ่อแม่ที่บ้าน โดยที่บ้านรับรู้ว่าเป็นเดลเป็นแฟนของเอ็มมา และยังต้อนรับเดลเป็นอย่างดี ซึ่งเอ็มมาเองมีความเป็นทอมมาตั้งแต่แรก ดังนั้น กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Blue is The Warmest Color วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวไม่ได้ส่งผลให้เอ็มมาเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

สังคมนรอบตัวเอ็มมาจะมีเพื่อนร่วมงาน บุคคลในวงการศิลปะที่เอ็มมาทำได้ทำด้วย และกลุ่มนักธุรกิจที่จะเป็นนายทุนให้กับเอ็มมา ซึ่งในสังคมดังกล่าว ไม่มีใครที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ หรือการใช้ชีวิตของเอ็มมาเลย เนื่องจากเอ็มมาเป็นคนที่มั่นใจในตัวเองสูงมากมาตั้งแต่ต้น แต่เอ็มมาเป็นคนชอบเที่ยวกลางคืน ทำให้พบเจอกับคนที่มีลักษณะเป็นทอมเหมือนกันตามผับ และสถานที่เที่ยวกลางคืน ดังนั้น กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Blue is The Warmest Color วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมส่งผลให้เอ็มมาเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

เอ็มมาเป็นคนที่กล้าตัดสินใจ มีความเป็นผู้ใหญ่ และมีประสบการณ์ในการใช้ชีวิตมาพอสมควร เห็นได้จากการที่เอ็มมาได้เล่าให้เดลฟังว่า ตนเคยมีแฟนทั้งผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งรู้สึกว่าเป็นที่ที่สุดแล้ว ตนชอบผู้หญิงมากกว่า ซึ่งทั้งหมดเกิดจากการตัดสินใจของเอ็มมาเองทั้งสิ้น ดังนั้น กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Blue is The Warmest Color วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่งผลให้เอ็มมาเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.3.2 ตัวละครที่ 2 อเดล

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

อเดลอยู่ในครอบครัวที่พร้อมหน้าพร้อมตาทั้งพ่อและแม่ ซึ่งเป็นครอบครัวที่ค่อนข้างอบอุ่น พ่อแม่รักใคร แต่อเดลเป็นคนที่ค่อนข้างเก็บตัว ไม่ค่อยเปิดเผยกับที่บ้านมากนัก ทำให้อเดลไม่ได้สนิทกับที่บ้านมากเท่ากับเอ็มมา แต่อย่างไรก็ตามพ่อและแม่ของอเดลก็เข้าใจ และไวใจอเดลสังเกตจากวันที่อเดลพาเอ็มมามาทานข้าวที่บ้าน ซึ่งที่บ้านเข้าใจว่าเอ็มมาเป็นคนมาสอนหนังสือและตัวให้กับอเดล และเชื่อใจอเดล อีกทั้งด้วยสังคมตะวันตก ที่ให้ลูกได้พึ่งตนเองตั้งแต่เล็ก ๆ ทำให้อเดลมีอิสระในด้านความคิดและการตัดสินใจด้วยตัวเอง ไม่ขึ้นกับใคร ดังนั้น กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง

Blue is The Warmest Color วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวไม่ได้ส่งผลให้อเดลเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

สังคมของอเดลที่อยู่ด้วยคือเพื่อนที่เรียนด้วยกัน ในช่วงแรก และเพื่อนที่ทำงานด้วยกันในตอนท้าย ซึ่งในส่วนของเพื่อนที่เรียนด้วยกัน อเดลมีทั้งเพื่อนผู้หญิงผู้ชาย และผู้ชายที่รักเพศเดียวกัน จากการสังเกตวิเคราะห์ได้ว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลกับการตัดสินใจของอเดล เห็นได้จากในช่วงแรกเพื่อนได้เชียร์ให้อเดลคบกับรุ่นพี่ผู้ชาย จนอเดลได้คบกับรุ่นพี่ แต่อเดลก็แอบบอกเลิกกันในเวลาต่อมา จนเพื่อนชายที่รักเพศเดียวกันได้ชวนอเดลไปเที่ยวผับเกย์ อเดลได้ตามไป จนได้ไปเที่ยวผับของทอมตีในคืนเดียวกันนั้น จนได้พบกับเอ็มมาในที่สุด ดังนั้น กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Blue is The Warmest Color วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมส่งผลให้อเดลเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

ทัศนคติและมุมมองทางด้านความรักของอเดลในช่วงแรก ๆ ยังไม่แน่ใจว่าตนเองนั้นชอบอะไร อเดลเป็นคนที่มิโลกส่วนตัวสูง และจะไม่ค่อยแสดงมุมมองความรักออกมาให้เห็นเด่นชัด ซึ่งในช่วงแรกที่อเดลได้คบกับรุ่นพี่ผู้ชายในโรงเรียน อเดลได้รู้สึกไม่ถูกใจ รู้สึกเหมือนขาดบางสิ่งบางอย่าง แต่เมื่ออเดลเจอกับเอ็มมา อเดลก็หลงใหลในความรักครั้งนี้เป็นอย่างมาก และเป็นความรักที่มั่นคงโดยไม่สนใจว่าใครจะพูดหรือวิจารณ์อย่างไร ทั้งหมดนี้เกิดจากความคิดของอเดลที่ตัดสินใจเรื่องที่เกิดขึ้น กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Blue is The Warmest Color วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่งผลให้อเดลเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.4 ภาพยนตร์ยุโรปเรื่อง “KYSS MIG”

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตัวละครในเรื่อง

5.2.4.1 ตัวละครที่ 1 ฟรีด้า

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ฟรีด้าใช้ชีวิตอยู่กับแม่เพียงคนเดียว ภายหลังที่แม่ของฟรีด้าได้แต่งงานใหม่กับพ่อของเมียร์รี่ ทั้งนี้ความสัมพันธ์ระหว่างฟรีด้าและแม่ เป็นความสัมพันธ์ที่ดี เพราะฟรีด้าเป็นคนเปิดเผยกับแม่แทบทุกเรื่อง แม้แต่ในเรื่องที่ฟรีด้ารู้สึกชอบเมียร์รี่ ฟรีด้าก็ได้เล่าให้แม่ฟังเช่นกัน ทั้งนี้ครอบครัวอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ฟรีด้ามีพฤติกรรมหญิงรักหญิง เนื่องจากฟรีด้าสนิทกับแม่ที่เป็นเพศหญิง ทำให้ฟรีด้าได้สัมผัสถึงความอ่อนโยนของเพศหญิง และมีความรู้สึกที่ดีกับผู้หญิง จนเมื่อได้มาเจอกับเมียร์รี่เลยเกิดความชอบและพัฒนาเป็นความรักในที่สุด กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง KYSS MIG วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลให้ฟรีด้าเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

สังคมที่พรีด้าใช้ชีวิตอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่จากภาพยนตร์เรื่องนี้จะเห็นได้ว่า มีแต่สังคมเครือข่าย ที่เป็นน้องชายของเมียร์รี่ ซึ่งมีความสนิทคุ้นเคย แต่พรีด้าเองก็ไม่ได้รู้สึกชอบแต่อย่างใด แต่กลับมีความรู้สึกชอบเมียร์รี่มากกว่า รวมไปถึงสังคมเพื่อนของพ่อเลี้ยง และแม่ของตน ซึ่งเป็นสังคมผู้ใหญ่ ที่พรีด้าก็ไม่ได้สนิทกับใครเป็นพิเศษ กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง KYSS MIG วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่ได้ส่งผลให้พรีด้าเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

พรีด้ามีมุมมองและทัศนคติด้านความรักที่เกิดขึ้นจากความรู้สึก พรีด้าเป็นคนที่รู้ตัวเองมาตั้งแต่แรก ว่าตัวเองนั้นเป็นเลสเบี้ยน ชอบเพศเดียวกัน มีความสุขกับสิ่งที่เป็นตัวของตัวเอง รักในสิ่งที่ตัวเองเป็น และยึดมั่นเชื่อมั่นในสิ่งที่ตัวเองคิด โดยที่ไม่มีใครที่จะมาเปลี่ยนความคิดของพรีด้าได้เลย กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง KYSS MIG วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่งผลให้พรีด้าเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.4.2 ตัวละครที่ 2 เมียร์รี่

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ครอบครัวของเมียร์รี่มีทั้งพ่อและน้องชาย แต่ความสัมพันธ์ระหว่างเมียร์รี่และพ่ออย่างไม่ค่อยดีมากนัก ทั้งนี้เมียร์รี่เป็นคนที่อยากใช้ชีวิตใกล้ชิดพ่อ และอยากพูดคุยคุยอยากทำกิจกรรมร่วมกันกับพ่อ แต่พ่อของเมียร์รี่เป็นคนที่ไม่ได้เอาตัวมาใกล้ชิดลูกเสียมากกว่า ทำให้ความสัมพันธ์ทั้งคู่ค่อนข้างเหินห่าง ซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่ง ที่ทำให้เมียร์รี่รับรู้ได้ว่า สิ่งที่ตนได้คาดหวังเอาไว้ ว่าเพศชายจะช่วยสร้างความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้น หรือมอบความอบอุ่นให้กับตนได้ ไม่เป็นไปดังที่คิดไว้ ส่วนความสัมพันธ์กับน้องชายเป็นความสัมพันธ์ที่รักกันดี ไม่มีปัญหาแต่อย่างใด กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง KYSS MIG วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลให้เมียร์รี่เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

สังคมรอบข้างเมียร์รี่ เป็นสังคมคนทำธุรกิจ เนื่องจากเมียร์รี่ได้ร่วมทำธุรกิจกับแฟนที่วางแผนจะแต่งงานด้วยกันในตอนแรก รวมไปถึงสังคมของเพื่อนของพ่อตน ที่เมื่อได้มีการออกงานก็ได้พบปะพูดคุยกัน แต่ก็ไม่ได้ส่งผลต่อการตัดสินใจ หรือมีผลต่อความคิดของเมียร์รี่มากเท่าไร กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง KYSS MIG วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่ได้ส่งผลให้เมียร์รี่เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

ความคิดของเมียร์รี่เอง มีอิทธิพลและมีผลต่อการตัดสินใจของเมียร์รี่เป็นอย่างมาก อย่างในช่วงแรกที่เมียร์รี่คบกับแฟนที่เป็นผู้ชาย ก็มีความคิดและความตั้งใจที่จะทำธุรกิจร่วมกัน ใช้ชีวิตร่วมกัน และวางแผนแต่งงานกันเหมือนคู่ปกติทั่วไป ต่อมาที่เมียร์รี่พบเจอกับพรีด้า ก็ได้รับรู้ถึง

ความสัมพันธ์ในอีกรูปแบบหนึ่ง ที่เมียร์รู้สึกกว่าใช้ชีวิตชีวิตที่ต้องการ ซึ่งจริง ๆ แล้วก่อนหน้าที่เมียร์เคยมีแฟนเป็นผู้ชาย ก็เคยคบหากับเพศเดียวกันอยู่พักหนึ่ง และได้เลิกกันไป ซึ่งทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นล้วนเกิดจากความคิดและการตัดสินใจของเมียร์เพียงผู้เดียวเท่านั้น กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง KYSS MIG วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่งผลให้เมียร์เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.5 ภาพยนตร์อเมริกาเรื่อง “A Perfect Ending”

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตัวละครในเรื่อง

5.2.5.1 ตัวละครที่ 1 รีเบ็คก้า

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

รีเบ็คก้ามีครอบครัวที่ไม่ค่อยอบอุ่นมากนัก เนื่องจากครอบครัวของรีเบ็คก้าทำธุรกิจที่สืบทอดกันมาตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษ ทำให้สามีของเธอต้องรักษาธุรกิจนี้ไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างรีเบ็คก้าและสามี จึงเป็นไปในลักษณะของคู่ธุรกิจมากกว่าคู่ชีวิต ซึ่งสามีของรีเบ็คก้ามองทุกอย่างเป็นเรื่องผลประโยชน์แทบทั้งสิ้น แต่รีเบ็คก้าก็ยังต้องใช้ชีวิตเรื่อยมา เนื่องจากมีลูกที่ต้องดูแลอีก 3 คน หนึ่งในนั้นเป็นลูกสาว ที่รีเบ็คก้ารักมาก เป็นความรักที่แท้จริงระหว่างแม่กับลูก แต่สามีของเธอกลับให้ลูกต้องเดินตามทางที่เขาได้คาดหวังเอาไว้ จนรีเบ็คก้ารู้สึกไม่ดี แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ สิ่งสำคัญคือรีเบ็คก้าไม่เคยรับรู้ถึงความรู้สึกทางเพศที่สมบูรณ์ระหว่างการร่วมรักกับสามีเลย ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้สุดท้ายแล้วรีเบ็คก้าได้มองหาถึงทางออกของปัญหาดังกล่าว จนกระทั่งได้มาพบกับปารีสในที่สุด กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง A Perfect Ending วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลให้รีเบ็คก้าเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

สังคมของรีเบ็คก้าเป็นสังคมของกลุ่มเพื่อนสาวในวัยเดียวกัน ที่จะมีการนัดมาทานข้าว พูดคุย แลกเปลี่ยนกันตามประสาเพื่อน แต่ในกลุ่มนี้ก็มักมีคู่หนึ่งที่รักเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นหนึ่งในการตัดสินใจของรีเบ็คก้าในที่สุด อีกทั้งในกลุ่มสังคมเพื่อนนี้เป็นกลุ่มสังคมที่รีเบ็คก้า กล่าวที่จะเปิดเผยข้อมูล และระบายความรู้สึกที่มีทุก ๆ อย่างให้กับเพื่อน และคอยรับฟังความเห็นจากเพื่อน ซึ่งกลุ่มเพื่อนของรีเบ็คก้าถือได้ว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเธอเป็นอย่างมาก กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง A Perfect Ending วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมส่งผลให้รีเบ็คก้าเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

รีเบ็คก้าไม่เคยคิดที่จะชอบเพศเดียวกันมาก่อน ถึงแม้ว่าครอบครัวของเธอจะไม่ได้อบอุ่นมากนัก แต่รีเบ็คก้าเองก็ไม่ได้มีความรู้สึกที่ต้องไปหาความสุขเพิ่มเติมจากนอกบ้าน โดยเฉพาะกับเพศเดียวกัน เมื่อได้รับอิทธิพลทางความคิดจากกลุ่มเพื่อนทำให้รีเบ็คก้า เริ่มอยากที่จะทดลองสัมผัสคู่ชู้ครั้งแรก แต่ด้วยนิสัยที่เป็นคนขี้อาย และไม่กล้า ทำให้รีเบ็คก้า ต้องปฏิเสธปารีส ไปถึง 3 ครั้ง จน

ครั้งสุดท้าย ที่รีเบ็คก้ากล้าตัดสินใจซักครั้ง หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้น ความคิดของเธอจึงเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง A Perfect Ending วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่งผลให้รีเบ็คก้าเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.5.2 ตัวละครที่ 2 ปารีส

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

ครอบครัวของปารีสจากภาพยนตร์เรื่อง A Perfect Ending ได้กล่าวถึงเฉพาะแฟนเก่าที่เป็นเพศชาย ซึ่งได้เสียชีวิตไปจากอุบัติเหตุก่อนหน้านี้ เหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้ปารีสต้องเสียใจและรู้สึกผิดเป็นอย่างมาก ปารีสใช้ชีวิตอยู่คนเดียว ฟังตนเอง และเป็นคนมีโลกส่วนตัวสูง แต่ปารีสเองก็ไม่ได้เป็นคนที่ชอบเพศเดียวกันมาตั้งแต่ต้น เพราะแฟนเก่าที่เป็นเพศชาย เป็นคนที่ปารีสรักมาก และเป็นคนที่อยากใช้ชีวิตด้วย และปารีสเองก็ไม่ได้มีประวัติที่เคยรัก ชอบ หรือคบกับเพศเดียวกันมาก่อน กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง A Perfect Ending วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวไม่ได้ส่งผลให้ปารีสเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

สังคมนอกบ้านปารีส ได้แก่เพื่อนร่วมงานที่มีอาชีพขายบริการ แต่ด้วยปารีสไม่ได้เป็นคนที่ชอบสูงส่งกับใคร หรือสนิทกับใครเป็นพิเศษ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานจึงไม่ได้เป็นความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง และเพื่อนร่วมงานไม่ได้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของปารีสเลย กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง A Perfect Ending วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่ได้ส่งผลให้ปารีสเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

ปารีสไม่เคยมีความคิดที่จะมีความรู้สึกรักเพศเดียวกันมาก่อน แต่ด้วยความที่ปารีสเป็นคนกล้า และเป็นคนที่มั่นใจตัวเองสูง ไม่กลัวที่จะเผชิญหน้ากับสิ่งใหม่ ๆ ที่แปลกไปจากเดิม ทำให้ปารีสได้มีโอกาสมาเจอกับรีเบ็คก้า ซึ่งสุดท้ายแล้ว ได้พัฒนาความสัมพันธ์จากลูกค้าที่มาใช้บริการ กลายมาเป็นคนรักที่รู้สึกผูกพันด้วยในที่สุด ทั้งหมดนี้เกิดจากความคิด และการตัดสินใจของปารีสเพียงคนเดียว กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง A Perfect Ending วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่งผลให้ปารีสเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.6 ภาพยนตร์อเมริกาเรื่อง “Bloomington”

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงของตัวละครในเรื่อง

5.2.6.1 ตัวละครที่ 1 แคทเธอริน

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

จากภาพยนตร์เรื่อง Bloomington ไม่ได้ให้รายละเอียดทางด้านครอบครัวของแคทเธอรินเอาไว้ แต่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าจากนิสัยที่เป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเองสูง แคทเธอริน

น่าจะอยู่ไกลจากครอบครัวมาตั้งแต่เด็ก และต้องเลี้ยงดูตัวเองมาตลอด สังเกตจากงานเทศกาลที่แจ็กก็กลับบ้านไปหาครอบครัว แต่แคทเธอรินก็ยังคงต้องอยู่คนเดียวที่มหาวิทยาลัย อาจประเมินได้ว่าด้วยการที่ต้องเลี้ยงดูตนเองมาตลอดทำให้แคทเธอรินมีความเข้มแข็ง และดูเป็นผู้หญิงที่มีความมั่นใจในตนเองสูง อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รู้สึกว่าจะไม่ต้องพึ่งพาผู้ชาย ในทางตรงกันข้าม อยากที่จะดูแลผู้ชายด้วยกันเองมากกว่า กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Bloomington วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลให้แคทเธอรินเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

สังคมที่แคทเธอรินอยู่ด้วย ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนอาจารย์ด้วยกัน และลูกศิษย์ในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ในสายตาของลูกศิษย์ แคทเธอรินเป็นครูที่ดู น่ากลัว และนักเรียนไม่กล้าเข้าใกล้ อีกทั้งยังวิจารณ์ไปต่างต่างนานา แต่ในสายตาอาจารย์ด้วยกัน แคทเธอรินเป็นครูที่เก่ง มีความรับผิดชอบ และดูน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม ด้วยสังคมที่แคทเธอรินอยู่ ทำให้แคทเธอรินได้มีโอกาสใกล้ชิดกับลูกศิษย์ อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้แคทเธอรินเกิดความสัมพันธ์กับลูกศิษย์เพศเดียวกันในที่สุด กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Bloomington วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมส่งผลให้แคทเธอรินเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

แคทเธอรินเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเองสูงมาก จากการสังเกตนิสัยความคิด และการตัดสินใจของแคทเธอริน เป็นคนที่ไม่เชื่อใครง่าย ๆ และมีความคิดเป็นของตนเอง แคทเธอรินเป็นผู้หญิงที่ไม่ได้ผูกมัดเรื่องความรักและเรื่องเซ็กส์เป็นเรื่องเดียวกัน สังเกตจากครั้งที่ทะเลาะกับแจ็กก็ ก็ไปงานเลี้ยงฉลองกับเพื่อนผู้ชาย ซึ่งสุดท้ายก็ไปมีเซ็กส์กัน ซึ่งแคทเธอรินไม่ได้ต่อต้านผู้ชาย เช่นเดียวกับผู้หญิง ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นทัศนคติของแคทเธอรินเองที่เลือกที่จะทำในสิ่งที่ตนต้องการ กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Bloomington วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่งผลให้แคทเธอรินเกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

5.2.6.2 ตัวละครที่ 2 แจ็กก็

1) ปัจจัยทางด้านครอบครัว

แจ็กก็เกิดในครอบครัวที่เรียกได้ว่าไม่เชิงอบอุ่นนัก แจ็กก็อยู่กับแม่ แต่ก็ไม่ได้อยู่ด้วยกันตลอด เนื่องจากตอนเด็ก แจ็กก็ก็ได้คัดเลือกให้เป็นดารานักแสดง ทำให้เวลาส่วนใหญ่ต้องไปอยู่ในค่ายหนัง เพื่อฝึกซ้อมและเตรียมแสดง ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวทำให้แจ็กก็ต้องห่างเหินกับที่บ้าน ประกอบกับแม่ของแจ็กก็มองลูกสาวตัวเองเหมือนเป็นสินค้า ซึ่งเธอพยายามที่จะโปรโมทลูกสาวตัวเองให้กับเพื่อน เพื่อที่จะให้ตัวเองดูเป็นคนสำคัญ ทั้ง ๆ ที่จริงแล้วแม่ของแจ็กก็แทบจะไม่รู้รายละเอียดของสิ่งที่แจ็กก็ทำเลยซักนิด ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ไปได้ด้วยกันไม่ค่อยดีนัก แจ็กก็ต้องพึ่งตนเองตั้งแต่เด็ก ด้วยความที่ครอบครัวไม่ได้อบอุ่นเท่าไร อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้แจ็กก็อยากได้รับความ

อบอุ่น การดูแล เอาใจใส่ ที่มากเพียงพอจากบุคคลอื่น จนกระทั่งได้เจอกับแคทเธอริน กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Bloomington วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลให้แจ็กก็เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

2) ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

แจ็กก็มีสังคมที่อยู่ประจำก่อนหน้าที่จะเป็นเพื่อนมหาวิทยาลัยคือสังคมในค่ายหนัง ที่เป็นผู้กำกับ ผู้ดูแล และนักแสดงด้วยกัน จากภาพยนตร์เห็นได้ว่าแจ็กก็สนิทกับผู้กำกับมาก ซึ่งเขาเป็นคนดูแลแจ็กก็ทุกอย่าง เธอรู้สึกอบอุ่น และวางใจ ที่ได้อยู่ใกล้ผู้กำกับคนนั้น จนกระทั่งผู้กำกับคนนั้นได้ตายไป แจ็กก็จึงรู้สึกเหมือนขาดสิ่งสำคัญในชีวิตไป รู้สึกเป็นคนที่โดดเดี่ยวไม่มีใครให้เป็นที่พึ่งพิงทั้งร่างกายและจิตใจ จนกระทั่งแจ็กก็ได้มาเจอกับแคทเธอริน ก็เลยได้ความรู้สึกแบบนั้นกลับมาอีกครั้ง กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Bloomington วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมส่งผลให้แจ็กก็เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

3) ปัจจัยทางด้านทัศนคติ

แจ็กก็เป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเอง ไม่แคร์สายตาคนรอบข้างไม่ว่าจะทำอะไร แต่ก็ก็เป็นคนที่ใส่ใจถึงความเหมาะสมในบางเรื่อง แจ็กก็ไม่แคร์สายตาเพื่อน ๆ ที่มองว่าตนเองมาใช้ชีวิตร่วมกับแคทเธอรินซึ่งเป็นอาจารย์ แต่แจ็กก็กังวลที่จะไม่เปิดเผยเรื่องราวดังกล่าวให้กับในกลุ่มผู้กำกับ และในวงการนักแสดงให้ได้รับรู้ก่อนในช่วงแรก เนื่องด้วยเหตุผลเรื่องงาน แต่เมื่อผ่านเรื่องงานไปเธอก็พร้อมที่จะเปิดเผยทุกอย่าง โดยไม่แคร์สื่อว่าจะโจมตีว่าเธอเป็นคนอย่างไร ถือได้ว่าแจ็กก็เป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเอง กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ และกล้ายอมรับผลของการตัดสินใจนั้น กล่าวได้ว่า จากภาพยนตร์เรื่อง Bloomington วิเคราะห์ได้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติส่งผลให้แจ็กก็เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของหญิงรักหญิง และวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา โดยในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาจากภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักในการดำเนินเรื่องเป็นหญิงรักหญิง และเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2009-2013 จากภาพยนตร์ไทย 2 เรื่อง ภาพยนตร์จากยุโรป 2 เรื่อง และภาพยนตร์จากอเมริกา 2 เรื่อง รวมทั้งหมด 6 เรื่อง ได้แก่

- 1) ภาพยนตร์ไทย จำนวน 2 เรื่องคือ SHE และ Yes or No
- 2) ภาพยนตร์ยุโรป จำนวน 2 เรื่อง คือ Blue is The Warmest Color และ KYSS MIG
- 3) ภาพยนตร์อเมริกา จำนวน 2 เรื่อง คือ A Perfect Ending และ Bloomington

ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและเป็นข้อมูลในการอธิบายเพื่อสนับสนุนแนวคิด และรายละเอียดของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ทำให้เกิดตัวละครเกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง ซึ่งมีแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้ประกอบการศึกษาวิจัยดังนี้

- 1) แนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์
- 2) แนวคิดเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ
- 3) แนวคิดพฤติกรรมเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน
- 4) แนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยา

ทั้งนี้ ประชากรที่นำมาศึกษาวิเคราะห์ คือ ภาพยนตร์ที่เป็นภาพยนตร์หญิงรักหญิง จาก 3 ทวีป ได้แก่ ทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป และทวีปอเมริกาโดยทำการคัดเลือกภาพยนตร์หญิงรักหญิงจากทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป และทวีปอเมริกา จำนวน 12 เรื่อง ที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์และเข้าฉายภายในปี ค.ศ. 2009-2013 โดยการชมภาพยนตร์เบื้องต้นจากแผ่นวีซีดีจากนั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกภาพยนตร์ที่จะทำการศึกษาวิเคราะห์ จำนวน 6 เรื่องเนื่องจากแนวของภาพยนตร์มีหลากหลายแนว และผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาวิเคราะห์ถึง เรื่องราว บทบาท อารมณ์ และความรู้สึก จากภาพยนตร์หญิงรักหญิงที่ใกล้เคียงและสะท้อนกับความเป็นจริงในสังคมปัจจุบันมากที่สุด ผู้วิจัยจึงเลือกภาพยนตร์ที่มีการดำเนินเรื่องราวเป็นแนวชีวิต (Drama) และแนวรักโรแมนติก (Romance) ที่ถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์กระแสหลักของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ตามที่ Kolker (2002, p. 171) ได้แบ่งตาม Genre ของภาพยนตร์เอาไว้ คือ ภาพยนตร์แนวรักโรแมนติก (Romance) และภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama) ซึ่งเป็นประเภทของภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายเนื่องจากมีรูปแบบการนำเสนอที่ชัดเจนเรื่องการเล่าเรื่อง

และความเข้าถึงชีวิตที่สามารถสอดคล้องกับวัฒนธรรมที่หลากหลายทั่วโลก นอกจากนี้ ภาพยนตร์ประเภทรามา จะเน้นการนำเสนอในเรื่องของอารมณ์ สุข เศร้า เหงา รัก เสียใจ ซึ่งในบางครั้งก็มีการนำเสนอที่เกินจริง เพื่อบีบคั้นอารมณ์ของคนดูให้คล้อยตาม ไม่ว่าจะเป็ยืม หัวเราะ โดยเฉพาะร้องไห้ ทำให้ภาพยนตร์ประเภทนี้เข้าถึงคนดูได้ไม่ยาก และได้รับความนิยมจากคนดูเป็นส่วนใหญ่

6.1 สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการนำวัสดุประสงค์ของการศึกษามาจำแนกออกเป็นประเด็น เพื่อสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาจากการรวบรวมข้อมูลและการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ และปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย ยุโรป และอเมริกา สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1) พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของตัวละครเอก

จากภาพยนตร์ทั้ง 6 เรื่อง พบว่า ภาพยนตร์จากทั้ง 3 ทวีปมีการนำเสนอพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครเอกแตกต่างกัน คือ ประเทศไทยมีพฤติกรรมของตัวละครเอกเป็น "ทอม" และ "ดี้" และอเมริกามีพฤติกรรมของตัวละครเอกเป็น "เลสเบี้ยน" ในขณะที่ยุโรปมีพฤติกรรมของตัวละครเอกเป็นทั้ง "ทอม" "ดี้" และ "เลสเบี้ยน" ซึ่งได้แก่ "ทอม" คือ บี, จูน จากเรื่อง She (ไทย) และ คิม จากเรื่อง Yes or No (ไทย) และ เอ็มม่า จาก Blue is The Warmest Color (ยุโรป) "ดี้" คือ ดาริน, บัว จากเรื่อง She (ไทย) และ พาย จากเรื่อง Yes or No (ไทย) และ อเดล จาก Blue is The Warmest Color (ยุโรป) "เลสเบี้ยน" คือ ฟรีด้า และ เมียร์ยา จากเรื่อง KYSS MIG (ยุโรป) รีเบ็คก้า, ปารีส์ จากเรื่อง A Perfect Ending (อเมริกา) และ แคทเทอรีน, แจ็กกี้ จากเรื่อง Bloomington (อเมริกา)

2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย และยุโรป และอเมริกา สรุปผล ดังนี้

2.1) พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็น “ทอม” ระหว่างภาพยนตร์ของไทยและยุโรป บุคลิกภาพภายนอกของ “ทอม”

ด้านการแสดงออกและทรงผม ส่วนใหญ่แล้วไม่แตกต่างกัน โดยไม่ว่าจะเป็นตัวละครจากไทยหรือยุโรปมีความคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็น เสื้อผ้า การแต่งกาย ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการแต่งกายของผู้ชาย มีการใส่เสื้อยืด หรือเสื้อเชิ้ต กับ กางเกงยีนส์ขายาว เป็นส่วนใหญ่ ใส่รองเท้าผ้าใบ อาจพบความแตกต่างบ้างเพียงเล็กน้อยในเรื่องของทรงผม ซึ่งสามารถมองออกได้ทันที ว่าบุคคลคนนั้นมีพฤติกรรมความเป็นเพศทอมอยู่ในตัวเองสอดคล้องกับการศึกษาของ กรกมล วรวงษ์ (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสร้างตัวตนทางสังคมของกลุ่มหญิงรักหญิงที่เป็น ทอม จะไม่นิยมแต่งกายแบบผู้หญิง ไม่ใส่กระโปรงนอกจากชุดนักศึกษาเพียงเท่านั้น จะใส่เสื้อผ้าที่ไม่เน้นสรีระ แต่งกายให้ตัวเองดูเท่ตาม

รสนิยมของแต่ละบุคคล มีการเจาะหู การแสดงท่าเดินที่หัวหวาน ท่าทางทะมัดทะแมง ไว้ทรงผมสั้น ตี๋มเกล้า สูบบุหรี่ เพื่อเป็นการสร้างความน่าสนใจให้กับตนเองและเป็นการสร้างความสนิทสนมในกลุ่มเพื่อน

ด้านน้ำเสียงและลักษณะคำพูด ส่วนใหญ่แล้วไม่แตกต่างกัน การแสดงออกทางคำพูด ลักษณะท่าทางของการพูด ของตัวละครที่มีพฤติกรรมแสดงออกเป็นทอม จากภาพยนตร์ตัวอย่างมี ลักษณะที่คล้ายกันคือ ในเหตุการณ์ที่เป็นการสนทนาปกติกับบุคคลทั่ว ๆ ไป ตัวละครในทุกรื่องยังคงมี น้ำเสียงการพูดที่เหมือนกับผู้หญิงทั่วไป ในการสนทนากับคนรัก น้ำเสียงของตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็น ทอมจะเปลี่ยออกไปเล็กน้อย น้ำเสียงจะดูเข้มขึ้น มีน้ำหนักขึ้น ความมีน้ำมีนวลในน้ำเสียงจะลดลงไป เพราะต้องแสดงถึงบทบาทของความเป็นผู้นำ และการแสดงออกถึงความสามารถในการดูแลคนรักได้ ซึ่งในส่วนที่แตกต่างกัน คือ ในเหตุการณ์ที่มีการทะเลาะกัน ตัวละครของไทยจะมีการแสดงออกทาง คำพูดไปทางผู้หญิงมากกว่า ไม่มีการพูดกระแทก พูดกระโชกโฮกฮาก หรือใช้ศัพท์ที่ไม่สุภาพ ในขณะที่ ทอมของละครทีวียุโรป มีลักษณะคำพูดกระแทก มีการขึ้นเสียงใส่อารมณ์ และมีคำพูดที่รุนแรง มากกว่า

ด้านพฤติกรรมท่าทาง ส่วนใหญ่แล้วไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะ เป็นบุคลิกภาพท่าทางที่ แสดงออกที่คล้ายกับผู้ชาย ทะมัดทะแมง คล่องแคล่ว แต่ก็ยังไม่ถึงกับแมนมาก จะมีความเป็นตัวของ ตัวเอง ซึ่งในส่วนที่แตกต่างกัน คือ จูน และ เอ็มมา จะมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่

ด้านการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่นไม่แตกต่างกัน โดยพฤติกรรมการแสดงออกเมื่อ อยู่ต่อหน้าผู้อื่นนั้นจะมีความเป็นตัวของตัวเอง กล่าวพูด กล่าวคิด กล่าวแสดงออกต่อหน้าคนหมู่มากโดยไม่ ปกปิดว่าตนเองนั้นเป็นทอม

บุคลิกภาพภายในของ “ทอม”

ด้านอารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติ ไม่แตกต่างกัน คือมีจิตใจที่เข้มแข็งกว่า ผู้หญิงปกติ แต่ลึก ๆ ภายในจิตใจของตัวละครแต่ละตัวพบว่า มีความอ่อนโยน จิตใจดี มีอารมณ์ที่ อ่อนไหวโอบอ้อมอารี ไม่ต่างไปจากผู้หญิงปกติ แต่ต้องเก็บไว้ไม่แสดงออกมาให้ใครเห็น

ด้านอารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากระทบ ไม่แตกต่างกัน โดย มีการแสดงอารมณ์หึงหวงที่มักจะแสดงออกมาโดยไม่รู้ตัว และมีอารมณ์อ่อนไหว ซึ่งเห็นได้จากในบาง เหตุการณ์ ถึงแม้จะมีความเข้มแข็งทางอารมณ์แค่ไหน ก็อดไม่ได้ที่จะต้องร้องไห้เสียน้ำตาไปกับสิ่งที่เกิดขึ้น

มุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรักของ “ทอม”

ด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรักและด้านการกระทำและ คำพูดที่แสดงออกถึงความรักไม่แตกต่างกัน คือ มีลักษณะของคำพูดที่ให้ความอบอุ่น ให้ความรู้สึกถึงการดูแล เอาใจใส่ เป็นห่วง ห่วงใย รวมไปถึงพฤติกรรมทางร่างกายที่แสดงออกถึงความรัก ไม่ว่าจะ เป็น

การจับมือ การกอด การจูบ รวมไปถึงการมีเซ็กซ์ จะเห็นได้ว่า ตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นทอม ของ ภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

2.2) พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็น “ดี” ระหว่างภาพยนตร์ของไทยและยุโรป บุคลิกภาพภายนอกของ “ดี”

ด้านการแสดงออกและทรงผม ส่วนใหญ่แล้วไม่แตกต่างกันคือ ลักษณะการแต่งกาย แบบแฟชั่นที่เหมือนผู้หญิงทั่วไป และไว้ผมยาว โดยที่มีความแตกต่างกันเล็กน้อยระหว่างตัวละครตัวละครของไทยที่มีการตกแต่งใบหน้าให้สวยงาม ต่างจากตัวละครยุโรปซึ่งมีการตกแต่งใบหน้าเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ด้านน้ำเสียงและลักษณะคำพูด ส่วนใหญ่แล้วแตกต่างกันโดย "ดาริน" มีการพูดจาไม่อ่อนหวานจนเกินไป พูดน้ำเสียงปกติธรรมดาเหมือนผู้หญิงทั่ว ๆ ไป ส่วน “บัว” เป็นคนที่พูดจาซ่า ๆ ถ้าสังเกตจะเห็นได้ว่าบัวเป็นคนที่คิดก่อนพูดพอสมควร จะไม่พูดอะไรออกไปโดยที่ไม่ได้คิดไตร่ตรองให้ดีเสียก่อน ส่วน “พาย” พูดจาฉะฉาน พูดชัดถ้อยชัดคำ มีน้ำเสียงเหมือนผู้หญิงปกติทั่ว ๆ ไป เป็นคนที่คิดอย่างไร รู้สึกอย่างไร ก็พูดออกมาแบบนั้น น้ำเสียงของพายสามารถสื่อถึงอารมณ์ในขณะนั้นได้เป็นอย่างดี และในส่วนของ “อเดล” เป็นคนไม่ค่อยพูด หรือพูดน้อย แต่ลักษณะคำพูดของอเดลก็เหมือนผู้หญิงทั่วไป ใช้น้ำเสียงที่ปกติธรรมดา

ด้านพฤติกรรมท่าทางไม่แตกต่างกันคือ มีบุคลิกภาพท่าทางที่เหมือนผู้หญิงปกติทั่วไป ซึ่งมองผิวเผินจะไม่ทราบเลยว่า มีพฤติกรรมเป็นหญิงรักหญิง

ด้านการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่นส่วนใหญ่แล้วไม่แตกต่างกันคือ ในช่วงแรกจะไม่เปิดเผยว่าตนเองนั้นมีแฟนเป็นผู้หญิงด้วยกัน แต่หลังจากที่คบหากันไปสักพักจึงกล้าที่จะเปิดเผยต่อหน้าผู้อื่นว่าตนเองนั้นเป็นผู้หญิงรักหญิง

บุคลิกภาพภายในของ “ดี”

ด้านอารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติไม่แตกต่างกัน คือ มีจิตใจที่ดี มีการรับรู้ และแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ที่ไม่แตกต่างไปจากผู้หญิงปกติทั่วไป

ด้านอารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากกระทบส่วนใหญ่แล้ว ไม่แตกต่างกัน คือ มีอารมณ์น้อยใจ หึงหวง โกรธและเสียใจคล้าย ๆ กัน อาจจะมีแตกต่างกันบ้างสำหรับตัวละครที่มีอายุที่มากกว่า จะมีความใจเย็นกว่า และเป็นผู้ใหญ่ทางความคิดมากกว่า ทำให้ไม่แสดงออกอย่างเปิดเผยเหมือนตัวละครที่มีความเป็นวัยรุ่น เช่น การร้องไห้ เมื่อเสียใจ ตัวละครที่มีอายุมากกว่าจะมีการเก็บ อटकั้นเอาไว้ ไม่ให้ใครเห็น แต่ตัวละครที่มีความเป็นวัยรุ่นกว่า จะแสดงออกมาเมื่อมีความรู้สึกเสียใจทันที โดยไม่สนใจว่าใครจะอยู่ ณ ตรงนั้น

มุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรักของ “ดี”

ด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรักและด้านการกระทำและคำพูดที่แสดงออกถึงความรักส่วนใหญ่แล้ว ไม่แตกต่างกัน คือ ก่อนหน้าที่จะค้นพบตัวเองว่าชอบผู้หญิง ตัวละครแต่ละคนต่างมีมุมมองความรักในแบบฉบับหญิงรักชายเหมือนกันหมดแต่หลังจากที่ได้มีการพบปะ พูดคุย สร้างสายสัมพันธ์กันจนมีความสนิทใจ ก็ต่างรับรู้ว่าการที่ต้องการที่แท้จริง ที่ตนต้องการคืออะไร สิ่งที่เป็นและเป็นและมีความรู้สึกกับผู้หญิงที่เรียกตัวเองว่าทอม สิ่งนั้นคือความรัก ที่เป็นความรู้สึกรักเหมือนคู่รักทั่ว ๆ ไป

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Sinnott (2008) ในประเด็นเกี่ยวกับหญิงรักหญิง ที่ชี้ให้เห็นว่าหญิงรักหญิงนิยมแต่งตัวเองเป็นทอมกับดี ซึ่งทอม หมายถึง ผู้ที่แสดงท่าทางเหมือนผู้ชาย และแสดงความรักกับผู้หญิง ส่วนดี หมายถึง ผู้หญิงที่แสดงความเป็นผู้หญิงแต่สนใจในเพศเดียวกัน ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าววางอยู่บนเรื่องเพศภาวะ หรือการแสดงบทบาทหญิงชาย โดยทอมจะแสดงความเป็นชาย (ฝ่ายรุก) และดีจะแสดงความเป็นหญิง (ฝ่ายรับ) และ Sinnott (2008) ยังได้อธิบายอีกว่า สิ่งที่ทำให้คู่ทอมดีต่างไปจากคู่หญิงชายก็คือ ทอมจะเป็นฝ่ายปรนเปรอความสุขทางเพศให้กับดี ซึ่งต่างจากชายที่มีเซ็กส์กับผู้หญิงที่ไม่สนใจว่าผู้หญิงคนนั้นจะมีความสุขหรือถึงจุดสุดยอดหรือไม่ การศึกษานี้ทำให้เข้าใจว่าความสัมพันธ์ของทอมดีจะมีการแสดงออกที่ต่างไปจากบรรทัดฐานรักต่างเพศ แต่ยังคงอาศัยวิธีคิดเรื่องเพศภาวะชายหญิงเป็นที่อ้างอิง เพื่อที่จะต่อเติมความหมายใหม่ ๆ ให้กับความสัมพันธ์แบบคนรักเพศเดียวกัน ความสัมพันธ์ของหญิงรักหญิงจึงให้ความสนใจต่ออารมณ์ความรู้สึกและเป็นเรื่องส่วนตัว ซึ่งต่างไปจากคู่สัมพันธ์ของเกย์และกระเทย

2.3) พฤติกรรมการแสดงออกที่เป็น “เลสเบี้ยน” ระหว่างภาพยนตร์ของยุโรปและอเมริกา

บุคลิกภาพภายนอกของ “เลสเบี้ยน”

ด้านการแสดงออกและทรงผม ไม่แตกต่างกันคือ มีลักษณะการแต่งกายตั้งแต่หัวจรดเท้าที่เหมือนกับผู้หญิงทั่วไป มีการแต่งตัว ใส่เสื้อผ้า นุ่งกระโปรง หรือใส่ชุดแซค ไฝผมยาว มีการเสริมสวย แต่งหน้า ใส่เครื่องประดับ และไว้ผมยาว

ด้านน้ำเสียงและลักษณะคำพูดไม่แตกต่างกันคือมีน้ำเสียงและคำพูดที่เป็นปกติทั่ว ๆ ไป โดยน้ำเสียงและการพูดจะเป็นตามแต่สถานการณ์นั้น ๆ ในส่วนของลักษณะคำพูดที่แสดงออกให้คนอื่นได้รับรู้ หรือลักษณะคำพูด น้ำเสียงที่ทั้งคู่มีต่อกัน ในช่วงเวลาปกติ มีน้ำเสียงที่เหมือนผู้หญิงทั่วไปคุยกัน ซึ่งฟังแล้วไม่สามารถบอกได้ว่าทั้งคู่มีความสัมพันธ์กันในแบบเลสเบี้ยนแต่อย่างใด

ด้านพฤติกรรมท่าทางส่วนใหญ่แล้วไม่แตกต่างกันคือ ลักษณะท่าทาง บุคลิกภาพของตัวละครที่มีลักษณะทางเพศที่เป็นเลสเบี้ยน มีการแสดงออกเหมือนผู้หญิงปกติทั่วไปหรือการใช้ชีวิตประจำวัน ที่มองจากภายนอกแล้วจะไม่มีทางทราบได้เลยว่ามีความชอบผู้หญิงเหมือนกัน

ด้านการแสดงออกเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่นส่วนใหญ่แล้ว ไม่แตกต่างกัน คือ มีการแสดงออกเหมือนผู้หญิงปกติ เมื่ออยู่ท่ามกลางกลุ่มคนหรือในสังคมชีวิตประจำวัน อาจมีการสื่อสารกัน โดยเฉพาะทางสายตาที่มีต่อกัน ที่แสดงออกถึงความรู้สึกที่มากกว่าเพื่อนทั่วไป เมื่ออยู่ท่ามกลางคนหมู่มาก แต่ทั้งนี้ ต้องอาศัยการสังเกตและใส่ใจ ถึงจะดูออกว่าทั้งสองคนมีบางสิ่งบางอย่าง ที่มากกว่าเพื่อนหรือคนรู้จักกัน

บุคลิกภาพภายในของ “เลสเบี้ยน”

ด้านอารมณ์และความรู้สึกในสภาวะปกติส่วนใหญ่แล้ว ไม่แตกต่างกัน คือ มีความใกล้เคียงกันในด้านความคิด ความรู้สึก รวมไปถึงการแสดงออกทางความรู้สึก โดยที่ยังคงความเป็นผู้หญิงเหมือนปกติ ทั้งนี้ ตัวละครที่แสดงพฤติกรรมเป็นเลสเบี้ยน มีทั้งเกิดจากความรู้สึกที่ชอบผู้หญิงอยู่แล้วมาตั้งแต่ต้น และในลักษณะที่มีแฟนที่เป็นผู้ชาย มีครอบครัว มาก่อนหน้า แล้วถึงมาเปลี่ยนความรู้สึกเป็นชอบเพศเดียวกันในภายหลัง แต่การแสดงออกที่มาจากบุคลิกภายในจะไม่แตกต่างกัน โดยที่ต่างฝ่ายจะมีความอ่อนโยน เอาใจใส่ ดูแล และให้ความสำคัญอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่าตัวละครที่แสดงพฤติกรรมเป็นเลสเบี้ยนจากในภาพยนตร์ทุกเรื่องจะสามารถเป็นทั้งเพื่อน และคนรักให้กันและกันได้

ด้านอารมณ์และความรู้สึกในสภาวะที่มีสิ่งเร้าภายนอกมากระทบไม่แตกต่างกัน คือ เป็นผู้หญิงปกติที่มีการแสดงถึงอารมณ์น้อยใจ หึงหวง โกรธและเสียใจคล้าย ๆ กันเมื่อมีเหตุการณ์ที่กระทบจิตใจ

มุมมองและการแสดงออกที่สื่อถึงความรักของ"เลสเบี้ยน"

ด้านความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกในนิยามของความรักและด้านการกระทำและคำพูดที่แสดงออกถึงความรักไม่แตกต่างกัน คือ จะมีหนึ่งคนที่เข้าใจความรู้สึกของตัวเองว่าชอบเพศเดียวกัน ในขณะที่อีกคนยังไม่ได้ค้นพบความรู้สึกของตัวเองที่แท้จริงยังคงคบหากับเพศตรงข้าม และเข้าใจว่าเป็นความรู้สึกรัก จนกระทั่งเมื่อทั้งสองได้มาพบกัน และได้สร้างสายสัมพันธ์กัน อีกฝ่าย ที่เดิมคิดว่าตนเองชอบเพศตรงข้าม ก็ได้เปลี่ยนความคิด ความรู้สึกมาชอบ และรักในเพศเดียวกันในการแสดงออกที่สื่อถึงความรักของตัวละครที่มีพฤติกรรมเป็นเลสเบี้ยน ของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องจะมีลักษณะที่คล้ายกัน นั่นคือ มีลักษณะของคำพูดที่ใส่ใจ มีความรู้สึกหึง หวง ต้องการเป็นคนสำคัญในสายตา มีความรู้สึกอยากให้อุดูแล เอาใจใส่ เป็นห่วง ห่วงใย

จากพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครเอกที่เป็นเลสเบี้ยน เราไม่สามารถที่จะทราบจากการมองภายนอกได้เลยว่าบุคคลนั้นมีพฤติกรรมที่เป็นหญิงรักหญิงถ้าพวกเขาไม่ได้แสดงตัวออกมา ซึ่งเลสเบี้ยนนั่นก็จะเหมือนผู้หญิงปกติทั่ว ๆ ไป ไม่ว่าจะการพูดจา บุคลิกภาพ ทรงผม หรือการแต่งตัว ซึ่งสอดคล้องกับ Masters และ Johnson ได้ศึกษาพวกกร่วมเพศและรักต่างเพศแล้วสรุปลักษณะของคนกลุ่มนี้เอาไว้ดังต่อไปนี้

- ไม่มีรูปแบบของความแตกต่างที่เด่นชัดระหว่างกลุ่มคนรักร่วมเพศและรักต่างเพศ
- เราสามารถที่จะระบุและรับรู้ความเป็นรักร่วมเพศของบุคคลได้ก็เฉพาะแต่พฤติกรรมที่เปิดเผยหรือต่อเมื่อพวกเขาเหล่านั้นเปิดเผยตัวเท่านั้น
- รักร่วมเพศเป็นรูปแบบหนึ่งของการมีปฏิสัมพันธ์ทางเพศที่บุคคลจะสามารถเข้าหรือออกจากความสัมพันธ์แบบนี้ได้ทุกเมื่อตลอดชีวิตของเขา
- ผู้รักร่วมเพศจะมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เป็นเพศเดียวกัน ในขณะที่ผู้รักต่างเพศจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เป็นเพศตรงข้าม
- ผู้รักร่วมเพศจะมีแนวทางในการเลือกคู่ครองของตนเองและมีความต้องการทางเพศเช่นเดียวกับพวกรักต่างเพศ
- สำหรับพวกรักร่วมเพศที่มีคู่แน่นอนพวกเขาจะได้รับความพึงพอใจจากการร่วมเพศมากกว่ารักต่างเพศ

จากข้อสรุปดังกล่าว พบว่า นอกจากความพึงพอใจทางเพศที่แตกต่างไปจากพวกรักต่างเพศแล้ว ก็ไม่ได้มีลักษณะอื่นใดที่เด่นชัดในการระบุว่าบุคคลใดเป็นพวกรักร่วมเพศถ้าพวกเขาไม่แสดงตัวออกมา การศึกษาเรื่องรักร่วมเพศจึงมักจะประสบปัญหาเช่นเดียวกับการศึกษาในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ อย่างเช่นคำจำกัดความที่เป็นที่พึงพอใจแก่ทุกคนได้ว่า ใครคือผู้รักร่วมเพศหรือแม้กระทั่งอะไรคือพฤติกรรมรักร่วมเพศ

3) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงในภาพยนตร์ของไทย และ ยุโรป และอเมริกา สรุปผล ดังนี้

จากภาพยนตร์ทั้ง 6 เรื่อง พบว่า ไม่ว่าจะป็นทอม ดี หรือเลสเบียน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิงมากที่สุดโดยส่วนใหญ่แล้วเกิดจากปัจจัยทางด้านทัศนคติ ซึ่งส่งผลต่อตัวละครเอกทุกตัวเกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรวรรณ สุไทย (2546) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงในกรุงเทพมหานคร โดยได้ทำแบบสอบถามกับกลุ่มคนรักร่วมเพศหญิงที่ชื่อว่า เลสล่า ซึ่งเป็นกลุ่มหญิงรักหญิงที่มีการรวมตัวกันทุกอาทิตย์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมรักเพศเดียวกันมากที่สุด กล่าวคือ กลุ่มคนรักเพศเดียวกันมีความเห็นว่าการคบเพศเดียวกันมีข้อดีคือมีความเข้าใจกันได้ดี เหมือนมีทั้งคนรักและเพื่อนในเวลาเดียวกัน คอยให้กำลังใจ ก่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น และไม่รู้สึกลัวตนเองนั้นโดดเดี่ยวอ้างว้าง

รองลงมาคือปัจจัยทางด้านครอบครัว และปัจจัยทางด้านสังคม ที่ส่งผลต่อตัวละครเอกบางตัวเกิดพฤติกรรมหญิงรักหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มธุรส ชมดวง (2546) ได้ศึกษาวิถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมของการรักเพศเดียวกันโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ในการวิจัย ซึ่งจากการวิจัยพบว่า

สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมพบว่าปัญหาครอบครัวนั้นมีผลมากที่สุด ในบรรดาปัญหาทั้งหมด และยังคงคล้องกับ วันเพ็ญ บุญประกอบ (2526) ที่ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มที่ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ ได้แก่

- ในการเลี้ยงดูที่เป็นการปกป้องลูกมากเกินไป เช่น ลูกได้รับการทะนุถนอมมากเกินไปจากแม่ แต่ผู้เป็นพ่อผู้ เจ้าระเบียบ และห่างเหินกับลูก ทำให้เด็กกลัว หัวอ่อน และยอมตามพ่อ
- เด็กที่เติบโตในครอบครัวที่มีพ่อแม่มีบทบาทหรือบุคลิกที่ไม่เหมาะสมกับเพศของตนเองจนเกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบ
- พ่อแม่ที่ผิดหวังในเพศของลูกหรือต้องการให้ลูกมีเพศที่ตรงข้ามกับเพศที่เป็น
- เด็กอยู่ในครอบครัวที่มีคนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเดียวกัน หรือ เด็กมีความพึงพอใจหรือใกล้ชิดกับกลุ่มคนเพศเดียวกัน เช่น เด็กที่อยู่โรงเรียนชายล้วน, หญิงล้วน เป็นต้น
- เด็กที่ไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวหรือครอบครัวแตกแยก

ซึ่งสาเหตุของการเป็นคนรักร่วมเพศเดียวกันนั้นไม่สามารถระบุอย่างแน่ชัดได้ว่าเกิดจากสาเหตุใด นักพันธุศาสตร์เชื่อว่าเกิดจากปัจจัยทางชีวภาพ นักจิตวิทยาเชื่อว่ามาจากปัจจัยทางจิตวิทยาหรือมาจากการเลี้ยงดูของครอบครัวหรือแม้กระทั่งเกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ฉะนั้น เราจึงไม่สามารถบ่งชี้ได้อย่างชัดเจนว่าการที่บุคคลหนึ่งจะเป็นคนรักร่วมเพศได้นั้นเกิดมาจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง เพราะอาจเกิดจากหนึ่งในสาเหตุ หรือเกิดจากหลายสาเหตุ หรือเกิดจากทุกสาเหตุก็เป็นได้ ในทางปัจจัยด้านจิตวิทยา พฤติกรรมรักร่วมเพศเดียวกันตามแนวคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นักจิตวิเคราะห์นั้นเห็นว่าเป็นผลมาจากความถดถอยและการตรึงแน่นในพัฒนาการทางจิตใจของการเกิดความสับสนและการลอกเลียนแบบของเด็กที่มีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน เด็กหญิงมักจะลอกเลียนแบบพฤติกรรมของพ่อส่วนเด็กชายมักจะลอกเลียนแบบพฤติกรรมของแม่เป็นต้นแบบและต้องการที่จะเป็นแบบเดียวกับพ่อหรือแม่ จึงทำให้เด็กชายอยากเป็นอย่างแม่หรือมีลักษณะแบบแม่นำไปสู่พฤติกรรมแบบผู้หญิง ส่วนเด็กหญิงก็อยากเป็นแบบพ่อหรือมีลักษณะแบบพ่อจึงนำไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ชาย เป็นต้น กล่าวได้ว่าเป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่จะนำไปสู่การชื่นชอบในเพศเดียวกันก็เป็นได้ ในทางปัจจัยด้านครอบครัว การเลี้ยงดูจากสถาบันครอบครัวก็นับเป็นสาเหตุสำคัญในการก้าวสู่กระบวนการรักร่วมเพศได้เช่นกัน สิ่งแวดล้อมเป็นตัวการสำคัญในการหล่อหลอมให้เด็กทั้งผู้ชายและผู้หญิงมีพฤติกรรมที่เป็นตัวตรงข้ามของเพศตนเอง บางครั้งถ้าเด็กชายเห็นบทบาทของแม่ว่ามีความสำคัญหรือเหนือกว่าหรือดีกว่าบทบาทของพ่อ ก็จะเกิดความชื่นชมในตัวแม่และเกิดการต่อต้านพ่อ หรือเด็กหญิงเห็นว่าแม่มีลักษณะไม่เป็นมิตร ไม่นุ่มนวล รักลูกชายมากกว่าและห่างเหินลูกสาว ก็อาจเกิดอาการเมินเฉยกับแม่และทำตัวเป็นเด็กผู้ชายมากขึ้น ส่วนถ้าพ่อปฏิบัติตัวไม่เป็นมิตรหรือเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่ลูกชายแต่ทำตัวกับลูกสาว ลูกชายก็อาจจะเลือกที่จะเป็นแบบแม่คือทำตัวเป็นเด็กผู้หญิงและลูกสาวก็อาจจะเลือกที่จะทำตัวแบบ

พออีกด้วย การที่เด็กคนหนึ่งมีความพึงพอใจในบทบาทของพ่อหรือแม่มากเกินไปหรือมีความผูกพันกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมากเกินไป จะสร้างความฝังใจในเรื่องเพศของตนในอนาคต กล่าวคืออาจจะมีพฤติกรรมที่ตรงกันข้ามกับเพศของตนและนำไปสู่การรักในเพศเดียวกันเมื่อเติบโตขึ้นนั่นเอง และในทางปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมของบุคคลในสังคมเป็นอย่างมาก กล่าวคือสังคมจะเป็นตัวการหรือตัวกระตุ้นที่สำคัญในการที่จะทำให้บุคคลเลือกที่จะเชื่อหรือประพฤติปฏิบัติตน คนบางคนในสังคมยอมรับว่าพวกเขาเป็นพวกรักร่วมเพศโดยถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา เพียงแต่ว่ามีกรอบทางสังคมและวัฒนธรรมมาเป็นข้อห้ามเท่านั้นจึงดูผิดปกติไป สถานการณ์บางอย่างจากสังคมก็อาจนำไปสู่พฤติกรรมรักร่วมเพศได้ อย่างเช่น ความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกันในวัยรุ่น การใช้ชีวิตรักร่วมกับเพศเดียวกันมากๆจนเกิดความรู้สึกอยากลองหรือหวั่นไหว (เช่น ในหอพัก กรมทหาร เรือนจำ เป็นต้น) นอกจากนี้เรื่องของสื่อมวลชนหรือค่านิยมการเลียนแบบในวัยรุ่นก็มีอิทธิพล เพราะบางช่วงเวลาพฤติกรรมดังกล่าวอาจดูว่าเป็นเรื่องทันสมัยหรือเป็นเรื่องปกติที่ใครก็ทำกัน โดยพฤติกรรมดังกล่าวก็มักจะพบตามสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น การเข้าถึงที่ง่ายและรวดเร็วนี้เองก็เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

6.2 ความคาดหวังจากงานวิจัยครั้งนี้

1) จากงานวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้สรุปการวิเคราะห์ถึงบทบาทในการแสดงออกทางเพศ ของหญิงรักร่วมออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ทอม ดี และเลสเบียน โดยศึกษาจากพฤติกรรมที่แสดงออกจากภาพยนตร์ตัวอย่าง อย่างไรก็ตามพฤติกรรมดังกล่าวอาจปรับเปลี่ยนได้ตามความคิด สถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อตัวบุคคล

2) จากการที่บุคคลแสดงออกทางพฤติกรรมได้มากกว่าที่สังคมเคยรับรู้ว่ามีแค่ ผู้ชาย และผู้หญิง ซึ่งจากที่สังคมเคยเข้าใจว่า ผู้หญิงต้องรักและใช้ชีวิตกับผู้ชายเพียงเท่านั้น แต่ในพฤติกรรมความเป็นจริง มีรายละเอียดที่ลึกซึ้งกว่านั้น สังคมจึงควรยอมรับและให้เกียรติบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเดียวกันรวมถึงเปิดพื้นที่ให้บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเดียวกันได้แสดงออก และมีบทบาทในสังคมอย่างเปิดเผย ไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งจะทำให้บุคคลเหล่านี้ไม่กล้าที่จะแสดงออกจนอาจกลายเป็นปัญหาสังคมได้ในอนาคต

3) ควรมีการกำหนดในหลักสูตรการศึกษาในระดับพื้นฐาน ในเรื่องจิตวิทยาเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ เพื่อให้บุคคลได้ศึกษาตนเอง ได้เข้าใจในสิ่งที่ตนเองเป็น มาตั้งแต่ในวัยเด็ก และระบบการศึกษาควรทำให้เรื่องเหล่านี้กลายเป็นเรื่องปกติ ธรรมดาทั่วไป ไม่ควรปิดกั้นให้บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเดียวกันไม่กล้าแสดงออก โดยควรเริ่มปลูกฝังความคิดที่ยอมรับพฤติกรรมที่

หลากหลายมาตั้งแต่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อที่จะเป็นรากฐานที่มั่นคงทั้งทางกายภาพ และจิตใจต่อไป

6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาถึงการแสดงออกทางเพศ ลักษณะพฤติกรรม และปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมรักเพศเดียวกันของเพศชาย เพื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุ และเปรียบเทียบปัจจัยระหว่างเพศชาย และเพศหญิง
- 2) ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องของพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในสังคมที่มีอยู่จริง เพื่อหาสาเหตุ และแนวทางในการหาวิธีเพื่อให้สังคมยอมรับ และให้บุคคลเหล่านี้ได้แสดงออกในสังคมอย่างเต็มที่ โดยเก็บข้อมูลจริงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด
- 3) ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มสังคมกลุ่มอื่น ๆ เช่น กลุ่มนักเรียน นักศึกษา กลุ่มคนทำงาน กลุ่มคนทำธุรกิจส่วนตัว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย โดยศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น และสิ่งที่อยากได้จากสังคม ของบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อให้สังคมได้รับทราบและยอมรับใน กลุ่มคนดังกล่าวว่าไม่ได้เป็นกลุ่มที่แตกต่างไปจากสังคมปกติทั่วไป
- 4) ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลทั่วไปที่เป็นรักต่างเพศ ว่ามีทัศนคติอย่างไรต่อกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่เพิ่มมากขึ้นในสังคมปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- กวี ทั้งสุบุตร. (2544). การลักเพศและโรคอื่น ๆ ที่มีอาการผิดปกติทางเพศ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 2(4), 75-84.
- Kapook movies. (2553). “Yes or No *อยากรักก็รักเลย*”. สืบค้นจาก <http://movie.kapook.com/view18210.html>.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). *ทฤษฎีและแนวทางการศึกษาสื่อมวลชน*. กรุงเทพฯ: แบรินด์เอจ.
- กิติกร มีทรัพย์. (2528). *ความหมายของความรัก* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: นำอักษรการพิมพ์.
- กฤษฎยชนม์ สุขยะฤกษ์. (2552). *นักศึกษาเพศที่สามในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: การดำเนินชีวิตและสวัสดิการ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กรกมล วรวงษ์. (2553). *การสร้างตัวตนทางสังคมของกลุ่มหญิงรักหญิงในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษานักศึกษาหญิงรักหญิง วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย. (2543). *การรับรู้และทัศนคติของกลุ่มรักร่วมต่างเพศและกลุ่มรักร่วมเพศที่มีต่อโฆษณารักร่วมเพศในสื่อสิ่งพิมพ์และพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กันยา สุวรรณแสง. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- จิตติมา ภาณุเดชะ, ณัฐยา บุญภักดี และธัญญา ใจดี. (2550). *สิทธิอนามัยเจริญพันธ์หัวใจสำคัญของสุขภาพผู้หญิง*. กรุงเทพฯ: ศรีเมืองการพิมพ์.
- ความเปี่ยงเบน-รักร่วมเพศในสังคม*. (ม.ป.ป.). สืบค้นจาก <http://url.us/KVT1o4>.
- ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์*. (ม.ป.ป.). สืบค้นจาก <http://elearning.snru.ac.th/els/podjaman/unit11.htm>.
- จันทร์จิรา บุญประเสริฐ. (2554). *ชีวิตที่ถูกกละเมิด: เรื่องเล่ากะเทยทอมดีหญิงรักหญิงชายรักชาย และกฎหมายมนุษยชนระหว่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิธีรนาถกาญจนอักษรและ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย.
- จิรภัทร วงศ์อ้าย. (2550). *กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จุฑามาศ ไชยมงคล. (2555). *การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางเพศสภาพและพื้นที่ของหญิงรักหญิงในสื่อนวนิยาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เจริญวิทย์ ฐิติวรารักษ์. (2544). *การสร้างสารสนเทศและภาพลักษณ์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฉัตรชัย จันทร์ศรี. (2544). *การถ่ายทอดวัฒนธรรมอเมริกันของภาพยนตร์ฮอลลีวู้ด*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฉัตรญาณ ทวีทุน. (2555). *อัตลักษณ์ของผีและความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่ออัตลักษณ์ผีในสื่อภาพยนตร์ไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชลเทพ ปันบุญชู. (2550). *รักแห่งสยาม (เปิดตำนาน) รักฉบับสีม่วงบทวิพากษ์หนึ่งในมิติสังคมวิทยา*. สืบค้นจาก <http://blog.eduzones.com/chonlathep/1555>.
- ชลธิชา ศาลิคุปต์. (2532). *กระบวนการพัฒนาและอารมณ์ของหญิงรักร่วมเพศ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฐิติรัตน์ สมิตินันท์. (2553). *การสร้างตัวละครเพศที่สามในภาพยนตร์ไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพงษ์ โอชะพนม. (2555, 1 มีนาคม). It Gets Better ไม่ได้ขอให้มารัก: หนึ่งจอกกว้าง. *คมชัดลึก*. สืบค้นจาก <http://www.komchadluek.net/>.
- ดวงกมล หนูแก้ว. (2548). *ธุรกิจภาพยนตร์ไทย: กรณีศึกษาบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ขนาดใหญ่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล. (2556). สืบค้นจาก http://thongkred99.blogspot.com/2013/07/blog-post_7954.html.
- ธานี ชื่นคำ. (2555). *ศึกษาอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธัญจิรา ดวงแก้ว. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2556). *แนวคิดทฤษฎีเรื่องความหลากหลายทางเพศ*. สืบค้นจาก http://www.sac.or.th/main/article_detail.php?article_id=180&category_id=27.
- นิพนธ์ ศุขปรีดี. (2536). *สัมมนาการวิจัยและทฤษฎีด้านบริการการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นัยน์พร จงสมจิตต์. (2550). *ตัวละครรักร่วมเพศหญิงในนวนิยายไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Natsu. (ม.ป.ป.). *รักร่วมเพศ (Homo Sexaul) กับทฤษฎีการคัดเลือกตามธรรมชาติ (Natural Selection) ของ ชาร์ล ดาวิน*. สืบค้นจาก <http://goo.gl/VILxtI7>.
- นงนาค แซ่ตั้ง. (2530). *เกย์: ทัศนคติเชิงสังคมวิทยา*. วารสารสังคมวิทยามานุษยวิทยา.

- บุญรักษ์ บุญฤชเชตมาลา. (2538). *ศิลปะแขนงที่เจ็ด: เพื่อวัฒนธรรมแห่งการวิจารณ์ภาพยนตร์*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- บึงอร ชินกุลกิจนิวัฒน์. (2545). *จิตวิทยาทั่วไป: บทแนะนำจิตวิทยา (Introduction to Psychology)* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- แบรนด์เวสต์. (2551). *รักแห่งสยาม: ภาพยนตร์แห่งการเรียนรู้รัก*. สืบค้นจาก http://brandkm.blogspot.com/2008/05/blog-post_5744.html.
- ปาณิสรา มงคลวาที. (2552). *การนำเสนอภาพกลุ่มชายรักชายในภาพยนตร์ไทยปีพุทธศักราช 2550*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พงษ์เดช ศรีเล็กดี. (2544). *การรับรู้และทัศนคติต่อบทบาทของนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในละครโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พิศมัย เต่นดวงบริพันธ์. (2538). *ความรู้เรื่องเพศ*. กรุงเทพฯ.
- พรานซิส นันตะสุคนธ์. (2548). *มองผ่านโลกเกย์ยุคใหม่ผ่าน “ภาพยนตร์”*. *Positioning Magazine*. สืบค้นจาก <http://www.positioningmag.com//printnews.aspx?id=31742>.
- Faceoffact. (2556). *พฤติกรรมรักร่วมเพศส่วนใหญ่เกิดขึ้นโดยพันธุกรรมและปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมแบบสุ่ม*. สืบค้นจาก <http://www.vcharkarn.com/blog/148536>.
- ภัทรารวรรณ สุไทย. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศหญิงในกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- มธุรส ชมดวง. (2546). *การศึกษาวีถีชีวิตของหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ*. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ยลดา พงษ์สวัสดิ์. (2555). *สิทธิข้ามเพศ: พวกรักร่วมเพศ*. สืบค้นจาก <http://sdgroup2.blogspot.com/2012/12/53242353.html>.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน [ซีดี-รอม]*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- รักใจ จินตวิโรจน์. (2541). *การนำเสนอภาพชายรักร่วมเพศในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2542). *ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยประเภทบันเทิงเพื่อการส่งออก: กรณีศึกษาผู้อำนวยการสร้างและผู้กำกับภาพยนตร์ (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัจรี นพเกตุ. (2542). *มนุษย์: จิตวิทยาทางเพศ*. กรุงเทพฯ: ประกายพริก.
- วัลย์ลักษณ์ เทศรัตน์วงศ์. (2532). *ความผิดปกติทางเพศ ทอมเลดี้และเกย์*. กรุงเทพฯ: แม่ น้ำ.

- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (ม.ป.ป.). จิตวิทยา. สืบค้นจาก <http://goo.gl/Vxb0zP>.
- วิชา สันทนาประสิทธิ์. (2555). *บทบาทของภาพยนตร์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย: กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- วิทยา พุ่มยิ้ม. (2550). *ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณนะ หนูหมื่น. (2551). *การศึกษานวนิยายฉายภาพชีวิตไทยร่วมสมัย (2520-2547)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วัลลภ ปิยะมโนธรรม. (2530). *ทำอย่างไรไม่ให้ลูกเป็นทอม ดี เกย์ ตูด. ไทยรัฐ*.
- สมาน งามสนิท. (2530). *การบริหารงานภาพยนตร์*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สิริลักษณ์ อังกูรพิริยะ. (2553). *ผลกระทบที่หญิงรักร่วมเพศได้รับจากการเปิดเผยตัวในสังคมไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุชาดา ทวีสิทธิ์. (2547). *เพศภาวะ: การท้าทายร่างกายการค้นหาดัตตน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาณี ยาดรา. (2548). *การแสดงอัตลักษณ์ทางเพศสภาพของกลุ่มหญิงรักร่วมผ่านสื่อเว็บไซต์ในสังคมไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุมาลี โดกทอง. (2547). *การให้ความหมายและการต่อรองในชีวิตคู่ของหญิงรักร่วม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวัทนา อารีพรรค. (2528). *กามวิปริต (เพศศึกษา) ชุด “เรียนรู้เรื่องเพศ” (เล่มที่ 2)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริน ปุณณะหิตานนท์. (2527). *การกระทำผิดในสังคม: สังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสาวนีย์ ลีขาบัณฑิต. (2534). *การเขียนสำหรับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.
- อภิชาติ พงศ์วีระเศรษฐกุล. (2553). *บทสัมภาษณ์อภิชาติพงศ์ใน The Hollywood Reporter - แปลไทย*. สืบค้นจาก http://www.facebook.com/note.php?note_id=409578699192&id=180987564073.
- อภิญา เพ็ญฟูสกุล. (2546). *อัตลักษณ์การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติสาขาสังคมวิทยา. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- อภินันท์ บุญเรืองพะเนา. (2552). *วิจารณ์ภาพยนตร์เรื่อง Milk - ฮาร์วีย์มิลค์ผู้ชายฉาวโลก*. สืบค้นจาก <http://www.nangdee.com/webboard/viewtopic.php?t=6981>.

- อริน พิธิจวรารักษ์. (2527). *การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516-2525*. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรพงศ์ แพทย์คชา และสุรกิจ ปรางสร. (2555). การนำเสนอความเป็นเพศวิถีผ่านสื่อภาพยนตร์ไทย:
ในมิติความเป็นจริงของสังคมไทย. *วารสารนักบริหาร*.
- เอกรงค์ ภาณุพงษ์. (2546). *ขอโทษที่รักเธอเป็นเลสเบี้ยน (Ouch! She is Lezzie)*. กรุงเทพฯ:
สยามอินเตอร์บุ๊คส์.
- Butler, J. (1990). *Gender trouble: Feminism and the subversion of identity*. London:
Routledge, Chapman & Hall.
- Cohen, A. E. (1965). *Deviance and control*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Coleman, E. (1982). Developmental stages of the coming out process. *Journal of
Homosexuality*, 7(2-3), 31-43.
- Good, C. V. (1959). *Dictionary of education* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Goode, E. (1978). *Sexual Deviance and Sexual Deviants*. New York: William Morrow.
- Hall, S. (1997). *Representation: Cultural representations and signifying practices*.
London: Sage.
- Jackson, P. A., & Cook, N. M. (1999). *Gender & Sexualities in Modern Thailand*.
Chiangmai: Silkworm Books.
- Kolker, R. (2002). *Film, form and culture* (2nd ed.). USA: McGraw-hill.
- Neale, S. (2001). *Genre and Hollywood*. New York: Routledge.
- Sinnott, M. (2008). The Romance of the Queer: The Sexual and Gender Norms
of Tom and Dee in Thailand. In Peter Jackson and Fran Martin (Eds.). *Asia/
Pacific Queer*. Champaign, IL: University of Illinois Press.
- Troiden, R. (1974). *Sexual Deviance and Sexual Deviants*. New York: William Morrow.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	น.ส.ขวัญดาว สุขสมัย
อีเมล	suksamai.kwan@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	2551 จบปริญญาตรีศิลปบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ สาขาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 6 เดือน เมษายน พ.ศ. 2558

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) จวิฑูรดา สุพัฒน์ อยู่บ้านเลขที่ 401202

ขอ ผู้พิมพ์ ถนน พระราม 4 ตำบล/แขวง วังบูรพาภิรมย์

อำเภอ/เขต บางกะปิ จังหวัด กทม. รหัสไปรษณีย์ 10310

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7550300417

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสื่อสารเชิงกลยุทธ์ คณะ นิเทศศาสตร์

ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย

กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/
วิทยานิพนธ์หัวข้อ การศึกษาริเวศการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์
ในภาคอุตสาหกรรมของไทย ยุโรป และอเมริกา

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
(ต่อไปนี้เรียกว่า “สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มี
กำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่
ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนา งาน ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้
สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการ
กระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ
บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ
เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณา
ได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหาย
ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาที่ห้าขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
()

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(ดร.ชนันนา รอดสุทธิ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและศูนย์การเรียนรู้

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวพร หวังพิพัฒน์วงศ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(ดร.มัลลิกา ผลอนันต์)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร